၄၂၆၆

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

အဘိမ္မေပိဋကတ်

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၀၄ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၂ ၁၉၆၁

4266

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ဝိဋကတ်တော်

အဘိမ္မောပိဋကတ်

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

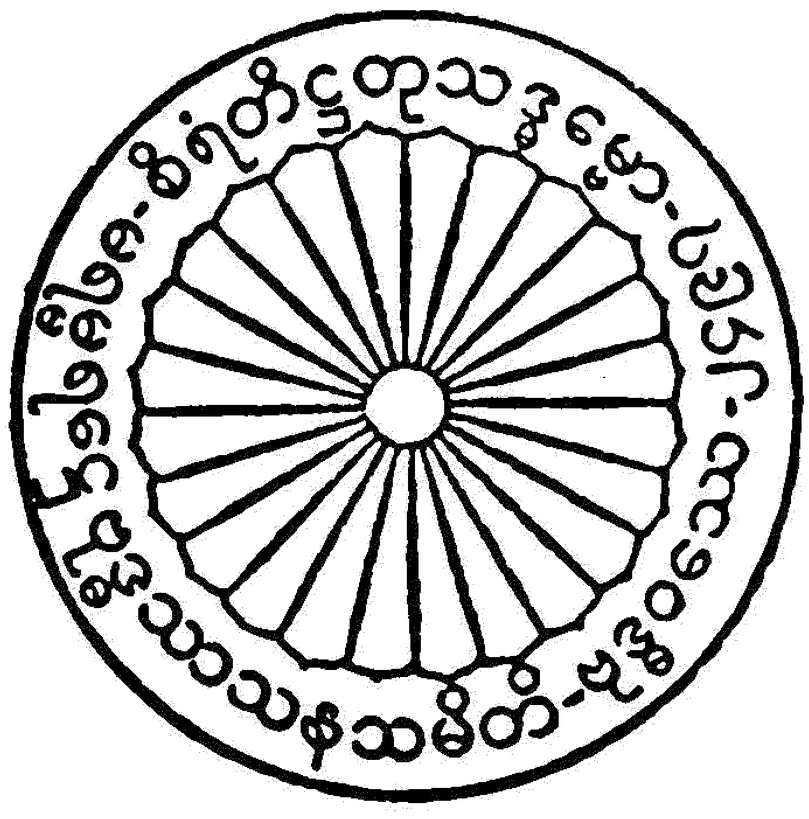

မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

ပဌမတွဲ

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၀၆ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၄ ၁၉၆၂

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မာတိကာ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၁-ပုဂ္ဂလကထာ

၁။ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ ၁-အနုလောမပစ္စနိက် (က) ပဌမနိဂ္ဂဟ ၁
၁။ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ ၂-ပစ္စနိကာနုလောမ (ခ) ဒုတိယနိဂ္ဂဟ ၇
၂။ ဩကာသသစ္စိကဋ္ဌ ၁-အနုလောပစ္စနိက်(ဂ) တတိယနိဂ္ဂဟ ၁၂
၃။ ကာလသစ္စိကဋ္ဌ ၁-အနုလောမပစ္စနိက်(ဃ) စတုတ္ထနိဂ္ဂဟ ၁၃
၄။ အဝယဝသစ္စိကဋ္ဌ ၁-အနုလောမပစ္စနိက်(င) ပဉ္စမနိဂ္ဂဟ ၁၄
၂။ ဩကာသသစ္စိကဋ္ဌ ၂-ပစ္စနိကာနုလောမ (စ) ဆဋ္ဌနိဂ္ဂဟ ၁၅
၃။ ကာလသစ္စိကဋ္ဌ ၂-ပစ္စနိကာနုလောမ (ဆ) သတ္တမနိဂ္ဂဟ ၁၆
၄။ အဝယဝသစ္စိကဋ္ဌ ၂-ပစ္စနိကာနုလောမ (ဇ) အဋ္ဌကနိဂ္ဂဟ ၁၇
၅။ သုဒ္ဓိကသံသန္ဒနာ ၁၈
၆။ ဩပမ္မသံသန္ဒနာ ၂၄
၇။ စတုက္ကနယသံသန္ဒနာ ၃၃
၈။ လက္ခဏယုတ္တိကထာ ၃၉
၉။ ဝစနသောဓနကထာ ၄၀
၁၀။ ပညတ္တာနုယောဂ ၄၂
၁၁။ ဂတိအနုယောဂ ၄၆
၁၂။ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ၅၆
၁၃။ ပုရိသကာရာနုယောဂ ၆၉
၁၄။ အဘိညာနုယောဂ.... .... ၇၄
၁၅-၁၈။ ဥဘတကာနုယောဂါဒိ ၇၅
၁၉။ ပဋိဝေဓာနုယောဂ ၇၇
၂၀။ သမာနုယောဂ ၈၉
၂၁။ သစ္စိကဋ္ဌသဘာဂါနုယောဂ ၉၀

၂-ပရိဟာနိကထာ

၁။ ဝါဒယုတ္တိပရိဟာနိ ၁၀၄
၂။ အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနပရိဟာနိ ၁၀၆
၃။ သုတ္တသာဓနပရိဟာနိ ၁၃၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-ဖြဟ္မစရိယကထာ

၁။ သုဒ္ဓဖြဟ္မစရိယကထာ ၁၃၈
၂။ သံသန္ဒနဖြဟ္မစရိယကထာ ၁၄၇

၄-ဩဝါဒကထာ ၁၅၀

၄-ဇဟတိကထာ

၁။ နသုတ္တာဟရဏကထာ ၁၅၃
၂။ သုတ္တာဟရဏကထာ ၁၆၁

၅-သဗ္ဗမတ္ထိတိကထာ

၁။ ဝါဒယုတ္တိ ၁၆၃
၂။ ကာလသံသန္ဒနာ ၁၆၄

၆-အတီတကမ္မဝါဒိကထာ

၁။ နသုတ္တသာဓန ၁၉၉
၂။ သုတ္တသာဓန ၂၀၆

၇-ကေစ်အတ္ထိတိကထာ

၁။ အတီတဝါဒိကေစ်ကထာ ၂၀၇
၂။ အနာဂတဝါဒိကေစ်ကထာ.... .... ၂၁၁
ဂ-သတိပဋ္ဌာနကထာ ၂၁၃
၉-ဟေဝတ္ထိကထာ ၂၁၈
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၀) ၁-ပရူပဟာရကထာ ၂၂၃
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၁) ၂-အညာဏကထာ ၂၃၄
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၂) ၃-ခဠိကထာ ၂၄၂
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၃) ၄-ပရဝိတာရဏကထာ ၂၄၉
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၄) ၅-ဝစီဘေဒကထာ ၂၅၅
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၅) ၆-ဒုက္ခဝဟာရကထာ ၂၆၅
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၆) ၇-စိတ္တဋ္ဌိတိကထာ ၂၆၆
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၇) ၈-ကုက္ကုဠကထာ ၂၇၁
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၈) ၉-အနုပုဗ္ဗဘိသမယကထာ ၂၇၆
၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၉) ၁၀-ဝေါဟာရကထာ ၂၈၅

ဦးရေ		အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
၂-ဒုတိယဝဂ်	(၂၀)	၁၁-နိရောဓကထာ	၂၉၁
၃-တတိယဝဂ်	(၂၁)	၁-ဗလကထာ	၂၉၃
၃-တတိယဝဂ်	(၂၂)	၂-အရိယန္တိကထာ	၂၉၇
၃-တတိယဝဂ်	(၂၃)	၃-ဝိမုတ္တိကထာ	၃၀၉
၃-တတိယဝဂ်	(၂၄)	၄-ဝိမုစ္စမာနကထာ	၃၁၁
၃-တတိယဝဂ်	(၂၅)	၅-အဌမကကထာ	၃၁၄
၃-တတိယဝဂ်	(၂၆)	၆-အဌမကသက္ကဋ္ဌိယကထာ	၃၂၀
၃-တတိယဝဂ်	(၂၇)	၇-ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ	၃၂၅
၃-တတိယဝဂ်	(၂၈)	၈-ဒိဗ္ဗသောတကထာ	၃၂၉
၃-တတိယဝဂ်	(၂၉)	၉-ယထာကမ္မူပဂတဉာဏကထာ	၃၃၁
၃-တတိယဝဂ်	(၃၀)	၁၀-သံဝရကထာ	၃၃၃
၃-တတိယဝဂ်	(၃၁)	၁၁-အသညကထာ	၃၃၇
၃-တတိယဝဂ်	(၃၂)	၁၂-နေဝသညာနာသညာယတနကထာ	၃၄၀
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၃၃)	၁-ဂိဟိသအရဟာတိကထာ	၃၄၅
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၃၄)	၂-ဥပပတ္တိကထာ	၃၄၉
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၃၅)	၃-အနာသဝကထာ	၃၅၀
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၃၆)	၄-သမန္နာဂတကထာ	၃၅၅
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၃၇)	၅-ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ	၃၆၁
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၃၈)	၆-ဗောဓိယာဗုဒ္ဓါတိကထာ	၃၆၂
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၃၉)	၇-လက္ခဏကထာ	၃၆၆
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၄၀)	၈-နိယာမောက္ကန္တိကထာ	၃၆၉
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၄၁)	၉-အပရာပိသမန္နာဂတကထာ	၃၇၅
၄-စတုတ္ထဝဂ်	(၄၂)	၁၀-သဗ္ဗသံယောဇနပ္ပဟာနကထာ	၃၈၂

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ပဌမတဲ့ မာတိကာ ပြီး၏။

ကြိုတင်သိမှတ်ရန် သင်္ကေတလက္ခဏာများ

“ ” ဤကဲ့သို့ ကော်မာပြလျှင် ကော်မာအတွင်းရှိ စာပိုဒ်များမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦး၏ ဆိုလိုသော အခြင်းအရာ ‘အာကာရ’ ဟု သိမှတ်ရန်။

‘ ’ ဤကဲ့သို့ ကော်မာပြလျှင် ရှေ့က ကပ်လျက်ရှိသောပုဒ်နှင့် အဓိပ္ပါယ်သဘောတူ ဟု သိမှတ်ရန်။

“ ‘ ’ ”ဤကဲ့သို့ ကော်မာနှစ်ထပ်ပြလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦး၏ ဆိုလိုသောစကား အတွင်း၌ အခြားပြောဆိုပုံ စကားတရပ်ရှိနေသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

( ) ဤကဲ့သို့ ဘရက်ကက် လက်သည်းကွင်းပြလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ ပုဒ်သည် မူရင်း ပါဠိတော်တွင် တိုက်ရိုက်မလာ၊ မြန်မာအသုံးအနှုန်းအရ ပြည့်စုံစေရန် ဖြည့်စွက်သောပုဒ် ဟု သိမှတ်ရန်။

— ဒက်ခေါ် မျဉ်းတိုကိုပြလျှင် စကားဝါကျ မဆုံးသေး ဟု သိမှတ်ရန်။

[ ] ဤကဲ့သို့ ကွင်းခွိုပ်ကိုပြလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ စာများမှာ ရှေးနည်းတူ ဆက်လက်ပြုလုပ်ရန် (ဖော်ထုတ်ရွတ်ဆိုရန်) မှာထားသော စကားများ ဖြစ်သည် ဟု သိမှတ်ရန်။

၁-၂-ဤကဲ့သို့ စာသားအတွင်း၌ ဂဏန်းကိုပြလျှင် ၎င်းဂဏန်းရှေ့၌ ကပ်လျက်ရှိသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိလွယ်စေရန် စာမျက်နှာအောက်ခြေတွင် မျဉ်းသားလျက် သီးခြား ဂဏန်းအစဉ်အလိုက် ဖော်ပြထားသည်ဟု သိမှတ်ရန်။ * ဤကဲ့သို့ မျဉ်းပွင့်ပြုလည်း ထို့အတူပင် မှတ်သားရန်ဖြစ်ပါသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပဋိဓိသောဓက ဆရာတော်များ

၁။ ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ .... ဟသ်ာတမြို့။
၂။ ။ ဦးဉာနုတ္တရ ။ သာသနာ့ရိပ်သာ .... ပဲခူးမြို့။
၃။ ။ ဦးဥတ္တမဗုဒ္ဓိ ဇေတဝန်ဆရာတော် .... မုံရွာမြို့။
၄။ ။ ဦးပါလိတ မင်းကျောင်းဆရာတော် .... မြစ်သား။
၅။ ။ အရှင်စန္ဒဇောတိ သိရိသောမာရုံကျောင်း ကံကြီး .... မလှိုင်မြို့။
၆။ ။ ဦးဓမ္မာလောက မြတောင်မျောင်ဆရာတော် .... စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး။
၇။ ။ ဦးဣန္ဒာစာရ သာသနောဒယာကျောင်း သရက်တောတိုက် .... ရန်ကုန်မြို့။
၈။ ။ ဦးဝိသုတ ခေမာသီဝံတိုက် နတ်တလင်းမြို့ .... သာယာဝတီခရိုင်။
၉။ ။ အရှင်တိလောကသာရ ရွှေစာရုံကျောင်း ပေါင်းတလည်မြို့ .... ပြည်ခရိုင်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန် ဩသာနသောဓေယျ-ပတ္တပါဌက အဖွဲဝင် ဆရာတော်များ

၁။ ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ငါးဖယ်တူ .... ဟသ်ာတမြို့။
၂။ ။ ဦးဇောတိက ဇမ္မူမိတ်ဆွေကျောင်း အရှေပိန်ခဲကုန်းတိုက် ရန်ကုန်မြို့။
၃။ ။ ဦးဝိသုတ မေမာသီဝံကျောင်းတိုက် .... နတ်တလင်းမြို့။
၄။ ။ အရှင်တိလောကသာရ ရွှေစာရုံကျောင်း ပေါင်းတလည်မြို့ ပြည်ခရိုင်။

ကျမ်းဦးမှတ်ပုံတင်

ကထာဝတ္ထုကျမ်းသည် ခုနစ်ကျမ်းသော အဘိဓမ္မာကျမ်းတို့တွင် ပဉ္စမမြောက် ကျမ်းဖြစ်၏၊ ဤကျမ်းကို အိန္ဒိယရာဇဝင်များအရ သာသနာနှစ် ၃၀၄(၂၄၀-ဘီစီ[1])တွင် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿအသျှင်မြတ်သည် ရှစ်ပါးသော အကြောင်းအခြေခံရှိသော ဝါဒယုတ္တိကိုအစပြု၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူခဲ့သော မာတိကာခေါင်းစဉ်ဖြင့် သကဝါဒီ၌ သုတ်ငါးရာ ပရဝါဒီ၌ သုတ်ငါးရာ အညီအမျှပြုကာ သုတ်ပေါင်းတထောင် တန်ဆာဆင်သျှက် ပါဠိလိုပုတ်ပြည့်၌ ဟောတော်မူခဲ့လေသည်။

[အသောကမင်းကြီးသည် သာသနာ ၂၇၁(၂၇၃-ဘီစီ)တွင် နန်းတက်သည်၊ နောက် လေးနှစ် ပြည့်တွင်းရေးသုခ်သင်ပြီး သာသနာ ၂၇၅(၂၆၉-ဘီစီ)တွင် အဘိသိက်ခံ၏၊ အဘိသိက်ခံပြီး နှစ်ပေါင်း ၂၉-နှစ်အကြာ သာသနာ ၃၀၄(၂၄၀-ဘီစီ)တွင် တတိယသံဂါယနာပွဲကို ကျင်းပသည်၊သာသနာ ၃၁၂(၂၃၂-ဘီစီ)တွင် နတ်ရွာစံသည်ဟု ရှေးဟောင်း ဟိန္ဒူခေတ် အိန္ဒိယရာဇဝင်တွင် အဆိုရှိ၏၊ ထိုစကားများအရ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿဟောသော နှစ်မှာလည်း တတိယ သံဂါယနာတင်သော နှစ်နှင့် တနှစ်တည်း သာသနာ ၃၀၄(၂၄၀ ဘီစီ)သာ ဖြစ်နိုင်ပေ၏၊သို့သော် ပါဠိမှတ်တမ်းများ၌ တတိယသံဂါယနာတင်သောနှစ်မှာ သာသနာ ၂၃၅-ခုနှစ်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုထားချက်များရှိသဖြင့် အထက်ပါ အိန္ဒိယရာဇဝင်စကားနှင့် နှိုင်းယှဉ်သော် နှစ်ပေါင်း ၇၀-ခန့် ကွာခြားနေကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။]

ထိုစကားကို ထင်ရှားစေဦးအံ့—

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူပြီးသည့်နောက် သာသနာနှစ် ၁၀၀-အရောက်တွင် ဝေသာလီပြည်၌ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းများသည် အဓမ္မာတ္ထုဆယ်ပါးကို ကျင့်သုံးပြောဟောနေကြသဖြင့် အသျှင်မဟာယသမထေရ်မြတ်က အားထုတ်ကြိုးပမ်းလျက် လဇ္ဇီသူမဉ္စန် ပညာဝန်ဖြစ်တော်မူကြသည့် ၇၀၀-သော ရဟန္တာမထေရ်ကြီးတို့ကို စုစည်းကာ အဓမ္မဝါဒီ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားရဟန်းများအား နှင်ထုတ်ပြီးလျှင် အသျှင်သဗ္ဗကာမိမဟာထေရ်မြတ်ကြီးကို အကြီးအမှူးပြုလျက် မဂဓတိုင်းရှင် ဘုရင်ကာလာသောကမင်းကြီး၏ ကူညီထောက်ပံ့မှုကို ခံယူ၍ ဒုတိယသံဂါယနာတင် တော်မူခဲ့ကြသည်။

ထိုအခါ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းများကလည်း မိမိတို့နှင့်သဘောတူညီသော အသင်းအပင်းကို ရှာကြံစုပေါင်း၍ ကောသမ္မီပြည်တွင် စင်ပြိုင်သံဂါယနာတင်ကြ၏၊ ၎င်းတို့သံဂါယနာကို သံဃာတသောင်းဖြင့် သံဂါယနာတင်သဖြင့် မဟာသံဃိကသံဂါယနာဟူသော အမည်ကို ခံယူခဲ့ကြသည်၊ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ဂိုဏ်းကို မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဟူ၍ရင်း မဟာသဒ္ဓိတိဂိုဏ်းဟူ၍ရင်း ခေါ်တွင်စေခဲ့ကြ၏။

၁။ Before Christ. ခရစ်မပေါ်မီဟု ဆိုလို၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ပဌမသံဂါယနာတင် သံဃာတော်အစည်းမှ ထေရဝါဒကိုဏ်း မဟာသံဃိက (မဟာသင်္ဃီတိ)ကိုဏ်းဟူသော ကိုဏ်းကြီးနှစ်ကိုဏ်း ကွဲပြား၍လာကြသည်၊ ထို့နောက် မဟာသံဃိက ကိုဏ်းဝင်တို့သည် ၎င်းတို့၏ကိုဏ်းကို ကျယ်ပြန့်သည်ထက် ကျယ်ပြန့်အောင် ဖြန့်လှင့် အားထုတ်ကြကုန်၏။

သို့သော်လည်း ထိုမဟာသံဃိကကိုဏ်းနှင့် ထေရဝါဒ နှစ်ကိုဏ်းလုံးသည်ပင် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်နှစ် ဒုတိယနှစ်တာ (အနှစ်နှစ်ရာ) အတွင်း၌ ကိုဏ်းအမျိုးမျိုး ကွဲပြား၍ လာလေသည်။

၎င်းတို့မှာ—

မူလ မဟာသံဃိက(မဟာသင်္ဃီတိ)ကိုဏ်းမှ (၁) ဂေါကုလိကကိုဏ်းနှင့် (၂) ကေပျောဟာရကိုဏ်းဟူ၍ နှစ်ကိုဏ်းကွဲလာကြပြီးနောက် ဂေါကုလိကကိုဏ်းမှ တဖန် (၃) ပဏ္ဏတ္တိကိုဏ်းနှင့် (၄) ဗဟုဿုတိကကိုဏ်းဟူ၍ ကွဲလာကြပြန်သည်၊ ထိုမှတဖန် ၎င်းဗဟုဿုတိကကိုဏ်းမှပင် (၅) စေတိယကိုဏ်းဟူသောအမည်ဖြင့် တကိုဏ်းသွက်လာပြန်ရာ မူလ မဟာသံဃိကကိုဏ်းနှင့်သော် ကိုဏ်းခြောက်ကိုဏ်းကွဲလာလေသည်။

မူလထေရဝါဒကိုဏ်းကြီးမှလည်း ဦးစွာပဌမ (၁) မဟိသာသကနှင့် (၂) ဝဇ္ဇိပုတ္တကဟူ နှစ်ကိုဏ်းကွဲပြားလာပြီးနောက် တဖန် ဝဇ္ဇိပုတ္တကကိုဏ်းမှ (၃) ဓမ္မုတ္တရိယ (၄) ဘဒ္ဒယာနိက (၅) ဆန္နာဂါရိယ (၆) သမ္မိတိယဟူ ၄-ကိုဏ်းကွဲပြန်လေ၏၊မဟိသာသကကိုဏ်းမှ (၇) သဗ္ဗတ္ထိ (၈) ဓမ္မဂုတ္တဟူ၍ နှစ်ကိုဏ်းကွဲပြီးနောက် သဗ္ဗတ္ထိကိုဏ်းမှ (၉) ကဿပိက (၁၀) သင်္ကန္တိက (၁၁) သုတ္တဝါဒဟူ အဆင့်ဆင့် သုံးကိုဏ်းကွဲလာပြန်၏၊ သို့နှင့် မူလထေရဝါဒကိုဏ်းကြီးနှင့်သော် ၁၂-ကိုဏ်းဖြစ်လာလေသည်။

ဤသို့လျှင် သာသနာနှစ် နှစ်ရာအတွင်း၌ ထေရဝါဒကိုဏ်းကွဲ ၁၂-ကိုဏ်းနှင့် မဟာသံဃိက ကိုဏ်းကွဲ ၆-ကိုဏ်း နှစ်ရပ်ပေါင်း သံဃကိုဏ်း ၁၈-ကိုဏ်းဖြစ်လာလေသည်[1]။

ထိုမျှသာမက နောက်၌ ဟေမဝတ, ရာဇဂိရိက, သိဒ္ဓတ္ထိက, ပုဗ္ဗသေလိယ, အပရသေလိယ၊ ဝါဇိရိယဟူ၍ အဆက်ဆက် ခြောက်ကိုဏ်းကွဲလာသေးသည်ဟု တွေ့ရှိရသေး၏၊ထိုခြောက်ကိုဏ်းတွင် ပုဗ္ဗသေလိယ, အပရသေလိယ, ရာဇဂိရိက, သိဒ္ဓတ္ထိကဟူသော ၄-ကိုဏ်းကို အန္ဓကကိုဏ်းဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း ယင်းအန္ဓကကိုဏ်းတို့သည် နောက်ပိုင်းမှ ဖြစ်ပေါ်လာကြကြောင်း ကထာဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ သတိပဋ္ဌာနကထာအဖွင့်၌ ပြဆိုထားပေသည်၊ ဤ ၆-ကိုဏ်းလုံးပင် ထွန်းကားသော ကိုဏ်းများမဟုတ်သဖြင့် အထူးအမှတ်အသား မထားကြကုန်ဟူ၍လည်း ဖော်ပြထားသေးသည်[2]၊ သို့သော် ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်တွင် စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒမှတပါး အထူးပြု၍ ဖော်ထုတ်ဝေဖန်အပ်သော ဝါဒတို့မှာ သံဃကိုဏ်း ၁၇-ကိုဏ်းမှ ဂ-ကိုဏ်းတို့နှင့် အန္ဓကကိုဏ်း ၄-ကိုဏ်းတို့၏ ဝါဒတို့ပင် ဖြစ်သဖြင့် အထက်ပါစကားရပ်ကို စဉ်းစားသင့်ပေသည်။

မှန်ပေ၏၊ ထေရဝါဒ ပင်မသံဃကိုဏ်းမှကပါး အခြား ၁၇-ကိုဏ်းတို့၏ ဝါဒတို့တွင် ဝဇ္ဇိပုတ္တက, သမ္မိတိယ, သဗ္ဗတ္ထိဝါဒီ, ကဿပိက, မဟာသံဃိက, ဂေါကုလိက, ဘဒ္ဒယာနိကနှင့် မဟိသာသက

၁။ အဘိ-ဋ္ဌ-၃-၁၀၆။

၂။ အဘိ-ဋ္ဌ-၃-၁၀၉,၁၅၈။

ဟူသော ၈-ဂိုဏ်းတို့၏ ဝါဒများနှင့် ဖော်ပြပါ အန္ဓက ၄-ဂိုဏ်းတို့၏ ဝါဒများကိုသာ ကထာဝတ္ထုဉ်ဒ် ဝေဖန်တင်ပြထားကြောင်း ကြင်းသော ထေရဝါဒနှင့် မဟာသံဃိကဂိုဏ်းကဲ့ ၉-ဂိုဏ်း၏ ဝါဒများကို ဖော်ပြမထားကြောင်း သို့သော် ထိုဂိုဏ်းများမှ အလွှတ်ဖြစ်သော ဥတ္တရာပထက, ဝေတုလ္လကနှင့် ဟေတုကဝါဒ၏ အယူဝါဒများကိုကား ဖော်ပြထားသေးကြောင်း အဌကထာအရ သိရှိရပေသည်။

[အခြားမှတ်တမ်းများ၌ အန္ဓကဂိုဏ်းကဲ့များနှင့်ပတ်သက်၍ ရေးသားပုံမှာ အသောက မင်းကြီးလက်ထက်၌ နှင်ထုတ်ခံရသော တိတ္ထိဂိုဏ်းဝင်တို့သည် ပါဋလိပုတ်ပြည်မှ ထွက်သွားကြပြီး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး နာလန္ဒမြို့၌ စုပေါင်းကြကာ ဗုဒ္ဓသာသနာကို ဥပါယ်တမျဉ်ဖြင့် ဖျက်ဆီးရန် တိုင်ပင်လျက် ဖော်ပြပါ သံဃဂိုဏ်း ၁၈-ဂိုဏ်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြကြောင်း စင်ကြယ်သော မူလထေရဝါဒဂိုဏ်းသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ပဲ ကျန် ၁၇-ဂိုဏ်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြီး မိမိတို့၏ တိတ္ထိအဖြစ်ကို မသိစေဘဲ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတယောင်ယောင်ပြု၍ ရဟန်းပြုကြကြောင်း ပိဋကတော်များကို သင်ကြားကြပြီးနောက် ကောသမ္မီပြည်သို့ သွားကြလျက် ဓမ္မဝိနယကို ဖျက်ဆီးရန် တိုင်ပင်၍ သာသနာ ၂၅၃-ခုနှစ်တွင် (၁) ဟေမဝတိက (၂) ရာဇဂိရိက (၃) သိဒ္ဓတ္ထိက (၄) ပုဗ္ဗသေလိယ (၅) အပရသေလိယ (၆) ဝါဇိရိယ (၇) ဝေတုလ္လက (၈) အန္ဓကနှင့် (၉) အညမဟာသံဃိကဟူ၍ ဂိုဏ်း ကိုးဂိုဏ်းကို ဖွဲ့စည်းကြကြောင်း ၎င်းဂိုဏ်း ကိုးဂိုဏ်းတို့မှ အစဉ်အတိုင်း (၁) ဝဏ္ဏပိဋက (၂) အဂ်ုလိမာလပိဋက (၃) ဂုဋ္ဌဝေဿန္တရာ (၄) ရဋ္ဌပါလဂဇ္ဇိတ (၅) အာဋ္ဌဝကဂဇ္ဇိတ (၆) ဂုဋ္ဌဝိနယ (၇) ဝေတုလ္လပိဋက (၈) ရတနာကူဋ္ဌနှင့် (၉) အက္ခရသာရိယဟူသောကျမ်းများကို အသီးအသီး ပြုစုကြကြောင်းဖြင့် ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရပေသည် [၁]၊ ဤမှတ်တမ်းများအရဆိုလျှင် ဟေမဝတိကစသော ဤဂိုဏ်း ၉-ဂိုဏ်းသည် တိတ္ထိများသာဖြစ်ကြကြောင်း အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်မြတ်က တိတ္ထိတို့ကို စိစစ်ပြီးနှင်ထုတ်စဉ်က ၎င်းတို့မှာ ဘုရားဟော ပိဋကတော်များကို သင်ကြားထားသူများဖြစ်၍ မပါဝင်ပဲ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို ဟောကြားမှ ယခင် ၁၇-ဂိုဏ်းနှင့်အတူ ပေါ်ပေါက်လာရကြောင်း သိရပေသည်။]

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိဒါနကထာ ၂၃။

(ဂိုဏ်းကွဲများ ရှင်းလင်းချက်ဇယား)

မူလသံဃာ

- မဟာသံဃိက(မဟာသင်္ဂီတိ)
  - ဂေါကုလိက
    - ပဏ္ဏတ္တိဝါဒ
    - ဗဟုဿုတိက
      - စေတိယဝါဒ
  - ဧကဗျောဟာရိက
- ထေရဝါဒ
  - မဟိသာသက
    - သဗ္ဗတ္ထိဝါဒ
      - ကဿပိက
        - သင်္ကန္တိက
          - သုတ္တဝါဒ
    - ဓမ္မဂုတ္တိက
  - ဝဇ္ဇိပုတ္တက
    - ဓမ္မုတ္တရိယ
    - ဘဒြယာနိက
    - ဆန္နာဂါရိက
    - သမ္မိတိယ

(သီးခြားဂိုဏ်းများ)

ရာဇဂိရိက,သိဒ္ဓတ္ထိက,ပုဗ္ဗသေလိယ, အပရသေလိယ,ဝါဇိရိယ

(အခြားမှတ်တမ်းများအရ ဂိုဏ်းများ)

ဟေမဝတိက,ရာဇဂိရိက,သိဒ္ဓတ္ထိက,ပုဗ္ဗသေလိယ,အပရသေလိယ,ဝါဇိရိယ,ဝေတုလ္လက,အန္ဓက,အညမဟာသံဃက

(ဤစာရင်းများမှ လွှတ်သောဂိုဏ်း)

ဥတ္တရာပထက,ဟေတုကဝါဒ

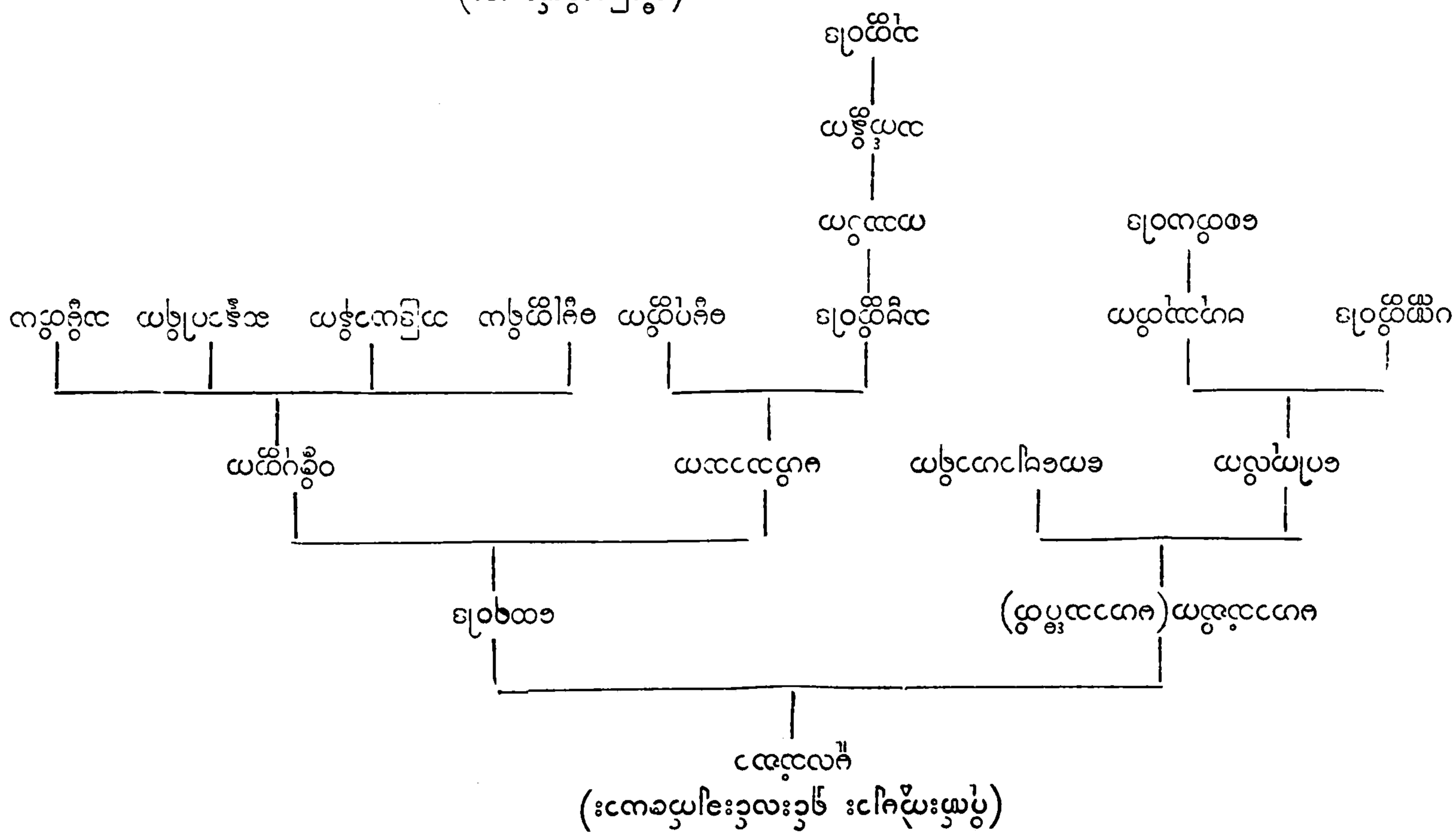

သာသနာနှစ် ၂၇၁(၂၇၃ ဘီစီ)တွင် မဂဓတိုင်း ပါဋလိပုတ် နေပြည်တော်၌ နန်းတက်တော်မူသော အသောက မင်းတရားကြီးသည် နန်းတက်ပြီး လေးနှစ်မြောက် သာသနာ ၂၇၅ (၂၆၉-ဘီစီ)တွင် အဘိသိက်ခံ၍ လေးနှစ်အကြာ၌ တူတော်သူ ခုနစ်နှစ်ရှယ် နိဂြောဓသာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်လာပြီးလျှင် အဘိသိက်ခံပြီး ၂၉-နှစ် မြောက်တွင် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထံ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော်ကို သင်ကြားလေ့လာလျက် သံဃဂိုဏ်း၏ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေရလေသည်။

ဤစကားရပ်၌ပါဝင်သော အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်မြတ်၏ အကြောင်းကား သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော် ဝိနယဓရ တေဒဂ်ရ အသျှင်ဥပါလိမထေရ် ၎င်း၏တပည့် အသျှင်ဒါသကမထေရ် ၎င်း၏တပည့် အသျှင်သောဏကမထေရ် ၎င်း၏တပည့် အသျှင်သိဂ္ဂဝမထေရ်ဖြစ်၍ အသျှင်သိဂ္ဂဝမထေရ်၏တပည့်မှာ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ဖြစ်သဖြင့် အသျှင်ဥပါလိမှသော် ငါးဆက်မြောက်မထေရ်မြတ်ပင် ဖြစ်ပေ၏[၁]။

အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်မြတ်သည် ဝေသာလီပြည် မောဂ္ဂလိပုဏ္ဏား၏ သား တော်ဖြစ်၍ ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်ကပင် ဝေဒကျမ်းတို့၌ ပွန်းတီးလိမ္မာခဲ့ပြီး ၎င်းခုနစ်နှစ်အရွယ်တွင်ပင် အသျှင်သိဂ္ဂဝမထေရ်မြတ်အထံ၌ ရှင်သာမဏေပြု၍ ဗုဒ္ဓပိဋကတော်များကို သင်ကြားခဲ့၏၊ ထိုနောက် အသျှင်သိဂ္ဂဝမထေရ်၏ စေလွှတ်ပို့ဆောင်ချက်အရ အသျှင်စက္ကဝဋ္ဌိတ မထေရ်ထံသို့ ရောက်ရှိ၍ ပိဋကတော်များကို ဆက်လက်သင်ကြားခဲ့ပြီး ဆရာရှင်တို့ မျက်ကွယ်ပြုပြီးသည့် နောက်တွင်ကား အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ဟူသောအမည်ဖြင့် ထေရဝါဒ သံဃဂိုဏ်းကြီး၏ နာယကအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာလေတော့၏။

ထိုအချိန်တွင် အသောကမင်းတရားကြီးသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်၏ ဥပါသကာ ဒါယကာ ဖြစ်၍ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဘုရား တရား သံဃာနှင့် ဆရာဖြစ်သော နိဂြောဓသာမဏေ တို့အား တသိန်းစီနှင့် သံဃာတော်တို့၏ ဆေးဝါးပစ္စည်းအတွက် တသိန်းပါ ငါးသိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို လှူဒါန်းမြဲဖြစ်သဖြင့် သံဃဂိုဏ်း တဆယ့်ရှစ်ဂိုဏ်း အဝင်အပါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာကြီးသည် ပူဇော်သက္ကာရလာဘ်လာဘပေါများ၍ ထွန်းကားပွင့်လင်း နေပေတော့သည်။

အသောကမင်းတရားကြီးသည် ဖွားမြင်သည်မှစ၍ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်သည့် တိုင်အောင် (မင်းဖြစ်၍ ရှစ်နှစ်တိုင်တိုင်လည်း) မျိုးရိုး စဉ်လာအတိုင်း ရှေးဖိုးတော် ခမည်းတော်တို့ကဲ့သို့ပင် နန်းတော်၌ ပြာဟ္မဏဆရာနှင့် ပြာဟ္မဏနွယ်ဝင် တိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့အား နေ့စဉ်ဆွမ်းဝတ်ပြုကာ ကိုးကွယ်၍ နေခဲ့ပေသည်၊ သို့သော် နိဂြောဓသာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ ဗုဒ္ဓသာသနာ၏ ဥပါသကာ ဒါယကာ ဖြစ်လာသောအခါ ဆိုခဲ့သော တိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့သည် လာဘ်လာဘ ပါးရှား၍ စားဝတ်နေရေး ခက်ခဲလာရကား ဗုဒ္ဓသာသနာတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

၎င်းတို့ဗုဒ္ဓသာသနာတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခြင်းမှာ သာသနာတော်အတွက် ကြီးစွာသော အန္တရာယ်ကြီးတရပ် ဖြစ်လာခဲ့ပေတော့၏၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အဖြစ်ဖြင့် ဝင်ရောက်လာကြသူများမဟုတ်ပဲ လာဘ်လာဘကိုငဲ့၍ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ လာဘ်လာဘ ပူဇော်သက္ကာရ ရရှိရန် ဟောပြောကြရာ၌ ၎င်းတို့၏ မူရင်းဖြစ်သော မိစ္ဆာဝါဒ

၁။ ဒီ-ဋ္ဌ-၁-၂၄

တိတ္ထိဓမ္မတို့ကို ဗုဒ္ဓဝါဒအနေပြု၍ ဟောပြောကြသဖြင့် သာသနာတွင်းသို့ မိစ္ဆာဝါဒများ ထိုးဖောက်စွဲဝင်၍ လာကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် တဆယ့်ရှစ်ဂိုဏ်းဝင် သံဃာတော်အရှင်တို့သည် အပြင်အပ မိစ္ဆာဝါဒများ ရောယှက်ဝင်စွဲလာသောအခါ လွန်စွာပြင်းပြ တုန်လှုပ်ကြကုန်လျက် ဝိနယကုက္ကုစ္စ ဖြစ်တော်မူကြပြီး၍ သံဃာ မသန့်စင်မှုကို အကြောင်းပြု၍ အချင်းချင်း ဥပုသ်ပဝါရဏာ ပြုတော်မမူကြပဲ ခုနစ်နှစ် တိုင်တိုင် ရှောင်လွှဲ၍ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ သီတင်းသုံးဘော် မူကြရလေ၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ သံဃထေရ်ဖြစ်တော်မူသော အာသျင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်မြတ်သည် ဖြစ်ပေါ်နေသော အဓိကရဏ်းကို သုံးသပ်လျက် နှောင်ရေးကို မြော်ကာ အာသျင်မဟိန္ဒမထေရ် အား သံဃာကိုအပ်နှင်း၍ ဂင်္ဂါမြစ်ညာ(အဟောဂင်္ဂါမည်သော တောင်)သို့ ကြွရောက် သီတင်း သုံးတော်မူနေလေသည်၊ ထို့ကြောင့် ဤတိတ္ထိအရေးပေါ်နေခိုက် အချိန်မှာ အာသျင်မဟိန္ဒမထေရ် နာယကဖြစ်နေခိုက် အချိန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

[အိန္ဒိယရာဇဝင်မှတ်တမ်းများအရ အာသျင်မဟိန္ဒသည် သာသနာ ၂၆၀(၂၀၄-ဘီစီ)တွင် ဖွားမြင်တော်မူကာ သာသနာ ၂၀၀(၂၆၄-ဘီစီ)တွင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၍ တတိယ သံဂါယနာတင်သောနှစ်မှာ သာသနာ ၃၀၄ (၂၄၀-ဘီစီ)နှစ်ဖြစ်သဖြင့် ထိုအချိန်တွင် အာသျင်မဟိန္ဒမထေရ်သည် သက်တော် ၄၀ ကျော် ဝါတော် ၂၀ ကျော်သို့ အရွယ်တော် ရောက်ရှိနေကြောင်းသိနိုင်၏၊ သို့သော် မဟာဝံသတွင်ကား အာသျင်မဟိန္ဒထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သာသနာပြုကြွသောအခါ၌ ၁၂-ဝါသာရှိသေးကြောင်း ဖော်ပြထား၏[1]။]

ဤသို သာသနာတော်၏အရေးမှာ ရှုပ်ထွေးပွေလီမ်နေသည့်အတွင်း သာသနာ့ဒါယကာ အသောကမင်းတရားကြီးက ဖြေရှင်းရန် စေလွှတ်အပ်သော အမတ်၏ မလိမ္မာမှုကြောင့် ပိုမို အရှုပ်ဆိုးရသည့် အဖြစ်များပါကြ၍ လာရတော့သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် မင်းတရားကြီးသည် သာသနာတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော အဓိကရဏ်းကို ဖြေရှင်းနိုင်မည့် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှာဖွေ ရတော့၏။

ထိုအခါ အားလုံးသော သံဃာတော်အရှင်တို့ကပင် ဂင်္ဂါမြစ်ညာ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ သော အာသျင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿအား တညီတညွတ်တည်း ညွှန်ပြကြကုန်သဖြင့် မင်းကြီး သည် မထေရ်မြတ်အား သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အပင့်လှတ်၍ ကြွတော်မူလာသောအခါ၌ ဖြစ်ပေါ်နေ သော အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းအေးစေရန် လျှောက်ထား အပ်နှင်းလေသည်။

အာသျင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿသည် အသောကာရုံ ကျောင်းတော်သို့ မကြွသေးမူ၍ ဥယျာဉ်တော်၌ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် သီဘင်းသုံးကာ မင်းတရားကြီးအား အယူဝါဒတို့ကို သင်ကြား နှားလည် စေလေသည်၊ ထိုနောက်မှ ကျောင်းတော်သို့ကြွကာ သံဃာအားလုံးကို စည်းဝေးစေ ပြီး တပါးစီ တင်းတိမ်အရံအတွင်းသို့ ဝင်စေ၍ ဗုဒ္ဓဝါဒကို မေးမြန်းတော်မူ၏။

"မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်ဝါဒရှိသနည်း" ဟု မေးတော်မူလျှင် တိတ္ထိဘောင်မှလာသော ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့သိထားသောအတိုင်း သဿတဝါဒီတို့က မြတ်စွာဘုရားသည် သဿတဝါဒီ ဖြစ်ပါသည်ဟု ဖြေကြပြီး ကေစ္စသဿတအယူ, အန္တာနန္တိကအယူ, အမရာဝိက္ခေပိကအယူ, အဓိစ္စ

၁။ မဟာဝံသ-တေရသမကဏ္ဍ-၁,၂-ဂါထာ။

သမုပ္ပန္နအယူ, သညီဝါဒ, ဥစ္ဆေဒဝါဒ, ဒိဋ္ဌမမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒအယူရှိသူတို့ကလည်း မိမိတို့၏အယူအတိုင်း ဧကစ္စသဿတအယူစသည်တို့သည် ဘုရား၏ဝါဒဖြစ်ကြောင်း အသီးအသီး ဖြေကြားကြကုန်၏။

ထိုအခါ အသောကမင်းတရားကြီးသည် ရှေးဦးကပင် အယူဝါဒတို့ကို သင်ကြားထားပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း ထိုရဟန်းတို့၏ အဖြေကို ကြားသျှင်ပင် "ဤရဟန်းသည် ရဟန်းကောင်းမဟုတ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသူတည်း"ဟု သိကာ အဝတ်ဖြူလဲ၍ နှင်ထုတ်စေ၏၊ "မြတ်စွာဘုရားသည် 'ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ'ဖြစ်၏"ဟု ဖြေကြားသော ရဟန်းများကို တွေ့လျှင်"ဤရဟန်းတို့သည် ရဟန်းအစစ်တို့တည်း" ဟု သိရသဖြင့် အားပေးစကားပြောကြား၍ ကောင်းမွန်စွာ သိတင်းသုံးစေလေသည်။

[ဝိဘဇ္ဇဝါဒီဟူသည်မှာ အယူဝါဒတမျိုးဟု ထင်မှတ်စရာရှိသော်လည်း စင်စစ်မှာအယူဝါဒတမျိုးမဟုတ်ပေ၊ ပါဠိတော်များတွင်လည်း ငါသည် ဝိဘဇ္ဇအယူရှိ၏ဟု ဟောကြားထားချက်မျိုးကို မတွေ့ရပေ၊ မစ္ဆိမနိကာယ် မစ္ဆိမပဏ္ဏာသက, သုဘသုတ်တွင်မူ "ဝိဘဇ္ဇ-ဝါဒေါ ခေါ အဟမေတ္ထ မာဏဝ၊ နာဟမေတ္ထ ဧကံသဝါဒေါ"[၁] စသည်ဖြင့် တောဒေယျပုတ္တသုဘလုလင်အား ဟောကြားထားချက် ရှိပေ၏၊ "လုလင် ဤနေရာ၌ ငါသည် ခွဲခြားဝေဖန်၍ ဟောကြားလေ့ရှိ၏၊ ဤအရာ၌ ငါသည် တဖက်သတ်အားဖြင့် ဟောကြားလေ့မရှိ"ဟု ဆိုပေရာ မြတ်စွာဘုရားသည် တဖက်အမြင်ဖြင့် ဝါရားသေ ယူဆဟောပြောလေ့မရှိ၊ တရားတိုင်း တရားတိုင်း၌ ခွဲခြားဝေဖန် ပညာဉာဏ်ဖြင့် စူးစမ်း၍သာ ဟောကြားတော်မူတတ်သည်ကို ဝိဘဇ္ဇဝါဒီဟု ဆိုလိုပေသည်။]

ဤနည်းဖြင့် သံဃာစင်ကြယ်သောအခါ ရဟန်းတော်တို့ကို တညီတညွတ်တည်း ဥပုသ်ပြုစေတော်မူ၏၊ ထိုအစည်းအဝေး၌ သံဃထေရ်ဖြစ်တော်မူသော အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်သည် လက်ရှိဖြစ်ပေါ်နေသော ဘေးကဲ့သို့ မလိုလားအပ်သော ဘေးအန္တရာယ်ကြီးများ နောင်သာသနာတလျှောက်တွင် မပေါ်ပေါက်စိမ့်သောငှါ မြတ်စွာဘုရား ထားတော်မူခဲ့သော မာတိကာကို အကျယ်ဝေဖန်လျက် သကဝါဒသုတ်ငါးရာ ပရဝါဒသုတ်ငါးရာ စုစုပေါင်း သုတ်တထောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဤကထာဝတ္ထုကျမ်းကို ဟောတော်မူလေသည်။

ဤ၌ကထာဝတ္ထုဟူသောအမည်ကို စိစစ်ဖွယ်လိုလာပေသည်၊ ကထာဟူသောပုဒ် ဝတ္ထုဟူသောပုဒ် နှစ်ပုဒ်တွင် ကထာဟူသောပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ (၁) ပြောဆိုခြင်း (၂) ပြောဆိုကြောင်းနှင့် (၃)ပြောဆိုရာဟူ၍ ထွက်ပေါ်၏၊ ယင်းသို့ ထွက်ပေါ်လာသောအဓိပ္ပါယ်ရပ်တို့ကို အရကောက်လျှင် (၁)မက်ဖိုလ်မှ ဖိလာဖြစ်သော တိရစ္ဆာနကထာ (၂)ဆန့်ကျင်ဖက်ဖိနှိပ်ပြောဆိုသောဝိဂ္ဂါဟိကကထာ (၃) ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမြဲသတိရဖွယ်ဖြစ်သော သမ္မောဒနီယ, သာရဏီယကထာ (၄) သမ္ဘည္ဇဘုရားရှင်တို့က ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား အစဉ်အတိုင်း ဟောကြားလေ့ရှိသော အနုပုဗ္ဗီကထာ (၅) အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်ခေါ်ငင် တိုင်ပင်ဆေးနွေးသော အာလာပ, သလ္လာပကထာ (၆) ကြံဆတွေးတော၍ ပြောဆိုရေးသားအပ်သော အဖွဲ့အနွဲ့, ပုံပြင်, ပြဇာတ်မျိုး ပါဝင်သည့် ပဗန္ဓကပ္ပနကထာ စသည်တို့ ထွက်ပေါ်လာကြပေသည်။

ထို့ပြင်လည်း (၁) ဝါဒကထာ= မဖောက်မပြန်မှန်သော အကြောင်းယုတ္တိ အကိုးသာဓကတို့ဖြင့် မိမိဝါဒကို တည်စေကြောင်း, တဖက်ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ကြောင်းစကား (၂) ဇပ္ပကထာ= အပြိုင်စကား, အဖျက်စကား, ဖိနှိပ်ကြောင်းစကားတို့ဖြင့် မိမိဝါဒကိုတည်စေခြင်း, တဖက်ဝါဒကို

၁။ မ-၂-၄၁၃။

ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြောင်းစကား (၃) ဝိတဏ္ဍကထာ=အပြိုင်စကား, အဖျက်စကား, ဖိနှိပ်ကြောင်းစကားတို့ဖြင့် တဖက်ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါသာ အားထုတ်ကြောင်းစကားဟူ၍ သုံးမျိုးရှိရာ ဤကထာဝတ္ထုလာ ကထာအရ ဝါဒကထာကိုသာလိုအပ်ကြောင်း ကထာဝတ္ထုအနုဋ္ဌီကာ၌ ဆိုထားပေသည်။

တဖန် ဝတ္ထုဟူသောပုဒ်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ တည်ရာ, ဖြစ်ရာဟူ၍ ထွက်လာနိုင်ရာ တည်ရာဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ယူဆ၍ (၁) ပူဇော်ခြင်း၏တည်ရာဖြစ်သော ပူဇာဝတ္ထု (၂) ကျောင်း၏တည်ရာ ကုဋ္ဌိဝတ္ထု (၃) အိမ်၏တည်ရာ ဃရဝတ္ထု (၄) စိတ်စေတသိက်တို့၏တည်ရာ ရုပ်ဝတ္ထုစသည်တို့ အပြင် ပြာကရိုက်အဘိဓာန်အလို ကျမ်းဂန်နှင့် ကျမ်းဂန်၏အပိုင်းကဏ္ဍတို့ကိုပါ ရနိုင်၏၊ ထိုမှတပါး သင်္သကရိုက်အဘိဓာန်တို့တွင် အဘိဓမ္မာသဘာဝ အနှစ်သာရစသည်တို့ကိုပါ ယင်းဝတ္ထုပုဒ်က ဟောနိုင်သေးကြောင်း အဆိုရှိပေသည်။

ထိုအဓိပ္ပါယ်တို့ကို စိစစ်၍ ကထာဝတ္ထု၏အဓိပ္ပါယ်ကို ဖော်ထုတ်လျှင် "မှန်ကန်သောအကြောင်း ယုတ္တိ အထောက်အကိုးတို့ဖြင့် မိမိဝါဒကို တည်စေကြောင်း, တဖက်ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ကြောင်းစကား တို့၏တည်ရာဖြစ်၍ အဘိဓမ္မာသဘာဝ အနှစ်သာရတို့နှင့် ပြည့်စုံသောကျမ်း" ဟု ဆိုလိုပေသည်။

ယင်းကထာဝတ္ထုသည် နိကာယ်အားလျော်စွာ သုတ်အားလျော်စွာ အနက်အဓိပ္ပါယ် အရ ကောက်ပုံ ယူဆပုံ ကွဲပြားနိုင်သေးသဖြင့် ဤ၌ အတန်ငယ် စိစစ်ရန် လိုပေလိမ့်ဦးမည်။

(၁) "ဣတိဟ ဘဂဝါ ဒီဃတပသိံ နိဂဏ္ဌံ ဣမသ္မိံ ကထာဝတ္ထုသ္မိံ ယာဝတတိယကံ ပတိဋ္ဌာပေသိ"[၁] ဟူသော မဇ္ဈိမနိကာယ် ဥပါလိသုတ်လာ ကထာဝတ္ထုဟူသောပုဒ်၌ ကထာဝတ္ထု ဟူသောပုဒ်ကို "တတ္ထ ကထာဝတ္ထုသ္မိန္တိ ဧတ္ထ ကထာယေဝ ကထာဝတ္ထု"[၂] ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်ပြထား သဖြင့် ကထာဝတ္ထုဟူသည်မှာ မဇ္ဈိမနိကာယ် ဥပါလိသုတ်အလို စကားသာမည်အနက်ရပေသည်။

(၂) "ဒသယိမာနိ ဘိက္ခဝေ ကထာဝတ္ထူနိ။ကတမာနိ ဒသ အပ္ပိစ္ဆကထာ။ပ။ ဝိမုတ္တိဉာဏ ဒဿနကထာတိ ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဒသ ကထာဝတ္ထူနိ"[၃] ဟူသော အင်္ဂုတ္တရဒသကနိပါတ်လာ ကထာဝတ္ထုပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာက အနက်အထူး မဖွင့်သော်လည်း ကထာဝတ္ထုအရ အပ္ပိစ္ဆ ကထာစသော ကထာ ၁၀-မျိုးသာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။

(၃) "ယံ ပုဂ္ဂလကထာဒီနံ၊ ကထာနံ ဝတ္ထုဘာဝတော။ ကထာဝတ္ထုပကရဏံ၊ သင်္ခေပေန အဒေသယိ[၄]" ဟူသော ကထာဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ-"ကထာနံ ဝတ္ထုဘာဝတောတိ ကထာသမုဒါယသ ပကရဏသ အတ္တနော ဧကဒေသာနံ ဩကာသဘာဝံ ဝဒတိ"[၅] ဟူသော ကထာဝတ္ထု မူလဋ္ဌီကာ တို့၏ဖွင့်ပြချက်အရ အဘိဓမ္မာလာ ကထာဝတ္ထုမှာ "ပုဂ္ဂလကထာစသော ကထာတို့၏တည်ရာ" ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရလျက် "အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းတွင် ပဥ္စမမြောက်ကျမ်း" ဟူ၍ အရကောက်နိုင်ပေ၏။

ဤကထာဝတ္ထုကျမ်းသည် ဘုရားလက်ထက်တော်က သင်္ခေပအနေဖြင့် တည်ရှိခဲ့ပြီး ယင်း သင်္ခေပဖြစ်သော ကထာဝတ္ထုကျမ်းကိုပင် အဘိဓမ္မာကျမ်းတကျမ်း အနေဖြင့် ဘုရားတပည့်

၁။ မ-၂-၃-၃၆။ ၂။ မ ဋ္ဌ-၃-၃၇။ ၃။ အံ-၃-၃၅၉။ ၄။ အဘိ-ဋ္ဌ-၃-၁၁၁။ ၅။ မူလဋ္ဌီ-၃-၄၇။

သာဝက သာဝိကာတို့ လေ့လာတော်မူခဲ့ကြောင်း မဟာပညာတေဒဂ်တော်ရ ခေမာထေရီ ဥဒါန်း ကျူးအပ်သော အောက်ပါထေရီအပဒါန်လာ ဂါထာဖြင့် ထင်ရှားပေသည်။

"ကုသလာဟံ ဝိသုဒ္ဓီသု၊ ကထာဝတ္ထုဝိသာရဒါ။

အဘိဓမ္မနယညူ စ၊ ဝသီပ္ပတ္တာမိ သာသနေ"[၁]။

"ငါသည် ဝိသုဒ္ဓိတရားတို့၌ လိမ္မာသောသူဖြစ်ရပေ၏၊ ကထာဝတ္ထု(ကျမ်း)၌ ရဲရင့်သောသူ ဖြစ်ရပေ၏၊ အဘိဓမ္မာနယတို့၌ နားလည်သူဖြစ်ရပေ၏၊ သာသနာတော်၌ မင်ဖိုလ်ညာဏ်ရောက် ဝသီဘော်မြောက်သူလည်း ဖြစ်ရပေ၏"

ထိုမှတပါး အပဒါန်ပါဠိတော် ဗုဒ္ဓဝဂ် ပုဏ္ဏမန္တာဏိပုတ္တထေရအပဒါန်၌—

"သံခိတ္တေနပိ ဒေသေမိ၊ ဝိတ္ထာရေန တထေဝ'ဟံ။

အဘိဓမ္မနယညူဟံ၊ ကထာဝတ္ထု ဝိသုဒ္ဓိယာ။

သဗ္ဗေသံ ဝိညာပေတ္ဝာန၊ ဝိဟရာမိ အနာသဝေါ"[၂]။

ဟူသောဂါထာ၏အဖွင့်အဋ္ဌကထာတွင် ကထာဝတ္ထုဝိသုဒ္ဓိယာပုဒ်ကို "ကထာဝတ္ထုဝိသုဒ္ဓိယာတိ ကထာဝတ္ထုပ္ပကရဏေ ဝိသုဒ္ဓိယာ ဆေကော"[၃]ဟု ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို ကိုက်ရိုက် ဖွင့်ဆိုထား သဖြင့် ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို လေ့လာတော်မူကြ ကြောင်း ပိုမိုထင်ရှားပြန်လေသည်။

သို့ဖြစ်ရကား- ဗုဒ္ဓဝါဒကို အပြည့်အစုံပြ၍ သာသနာပ အညတိတ္ထိယတို့၏ ဝါဒအမျိုးမျိုး မိစ္ဆာတရားဆိုးတို့ကို ဖျက်ချိုး သုဓ်သင်ရာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် သင်္ခေပဒေသနာ မာတိကာအနေဖြင့် ဟောခဲ့၍ သာဝက သာဝိကာ ရဟန္တာအရှင်မြတ်များပင် မပြတ်လေ့လာ သုံးသပ်ရာဖြစ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ဗုဒ္ဓသာဝက တတိယသံဂါယနာ သံဃနာယက အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿအရှင်မြတ် အကျယ် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် ဤကထာဝတ္ထု ကျမ်းသည် နက်ဝှမ်းပြင်ကျယ် ဗုဒ္ဓဝါဒတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာပင်လယ်တွင် ခန့်ထယ်သော သင်္ဘောကြီးသဖွယ် ဖြစ်သဖြင့် လွန်စွာအရေးကြီးလှသော ကျမ်းကြီးတကျမ်း ဖြစ်ပေသတည်း။

၁။ ခု-၄-၂၂၈။ ၂။ ခု-၃-၄၀။ ၃။ အပဒါန-ဋ္ဌ-၁-၃၀၈။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ပဋ္ဌလကထာ၌

ရှေးဦးစွာ သိမှတ်ရန်

ဤကထာဝတ္ထုကျမ်းလာ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ဟောလိုရင်းအတိုင်း သိမြင်လိုသူတို့သည် အောက်ဖော်ပြပါ ပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဆိုလိုရင်းအာဘော်တို့ကို မှတ်သားထားရန်လို၏။

ထိုပုဒ်တို့ကား—

(၁) ပဋ္ဌလ (၂) သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ (၃) သကဝါဒိနှင့် ပရဝါဒိ (၄) ထိုသကဝါဒိပရဝါဒိတို့၏ ဆိုလိုရင်းအာဘော် ဤလေးချက်တို့တည်း။

၁။ **ပဋ္ဌလ၊** ဤပဋ္ဌလသဒ္ဒါသည် ဥပါဒါပညတ်ဖြစ်သော ပဋ္ဌိုလ်သတ္တဝါဟူသော အနက်ကိုလည်း ဟောနိုင်သည်၊ သာသနာပ အညတိတ္ထိယတို့ ကြံဆ၍ ယူအပ်သော အတ္တဇီဝဟူသော အနက်ကိုလည်း ဟောနိုင်သည်၊ ပဋ္ဌိုလ် သတ္တဝါ အတ္တ ဇီဝ ဤအမည်လေးခုတို့သည် အနက်အဓိပ္ပါယ် တူမျှကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ပဋ္ဌိုလ်ဟူ၍ ဆိုလိုက်လျှင် ဥပါဒါပညတ် သမ္မုတိသစ္စာဖြစ်သော ပဋ္ဌိုလ် သတ္တဝါဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ယူနိုင်ကြကုန်၏၊ သာသနာ့ပြင်ပ အညတိတ္ထိယတို့ ကြံဆ ဟောပြောသော အတ္တ ဇီဝ ဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ယူနိုင်ကြကုန်၏။

၂။ **သစ္စိကဋ္ဌ-ပရမတ္ထ၊** သစ္စိကဋ္ဌ၊ မှန်သောသဘော။ ပရမတ္ထ၊ မြတ်သောသဘော။ သစ္စာသည် သမ္မုတိသစ္စာ ပရမတ္ထသစ္စာ အရိယသစ္စာ ဟူ၍ သုံးမျိုးရှိ၏၊ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် ထိုထိုသုတ္တန် ဒေသနာတော်တို့၌ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ ပဋ္ဌလာ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ လောကသ္မိံ စသည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော ဒေသနာသည် သမ္မုတိသစ္စာမည်၏။

အဘိဓမ္မာဒေသနာလာ ရုပ်ဝေဒနာစသော တရားအပေါင်းကား ပရမတ္ထသစ္စာမည်၏။

သစ္စာလေးပါးတရားကား အရိယသစ္စာမည်၏၊ အရိယာပဋ္ဌိုလ်တို့၏သစ္စာ အမှန်တရားဟု ဆိုလိုသည်၊ ဤပဋ္ဌလကထာ၌ အရိယသစ္စာကို မဆိုလိုပေ၊ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ 'မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော'ဟု ဆိုသောစကားအရ သမ္မုတိသစ္စာကိုလည်း ယူနိုင်သည်၊ပရမတ္ထသစ္စာကိုလည်း ယူနိုင်၏။

၃။ **သကဝါဒိနှင့် ပရဝါဒိ၊** အမှန်ကိုသာယူ၍ အမှန်ကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိသော ဆရာကို သကဝါဒိဆရာဟု ခေါ်ဆိုရသည်၊ အမှန်ကို မယူနိုင်မူ၍ အမှားကိုသာ ယူဆပြောဆိုသော ဆရာကို ပရဝါဒိ ဆရာဟု ခေါ်ဆိုရသည်။

သကဝါဒီဆရာ၏ အယူအဆ အပြောအဆို အမိန့်စကားကိုသာ အမှန်သဘောတရားဟု အသိအမှတ်ပြု၍ ပရဝါဒီဆရာ၏ အယူအဆ အပြောအဆို အမိန့်စကားကိုမူ အမှန်ဟု မယူဆပဲ စွန့်လွှတ်ရမည်။

၄။ သကဝါဒီနှင့် ပရဝါဒီတို့၏ အာဘော်—

(က) သကဝါဒီဆရာတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်အရ သမ္မုတိသစ္စာ ဥပါဒါပညတ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍သာ လက်ခံနိုင်ကြကုန်၏၊ ပရဝါဒီဆရာတို့ကမူ ပုဂ္ဂိုလ်အရ သာသနာပြင်ပ အညတိတ္ထိယတို့ ပြောဆို ကြံဆအပ်သော အတ္တ ဇီဝဖြစ်ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု စွဲမြဲယူဆထားကြကုန်၏။

(ခ) သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ၊ 'မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော' ဟူရာ၌ သကဝါဒီဆရာတို့သည် သမ္မုတိသစ္စာဖြစ်ကောင်းသော သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထကို မတားမြစ်ကြသော်လည်း ခန္ဓာငါးပါး အာယတန ၁၂-ပါး ဓာတ် ၁၈-ပါး ဣန္ဒြေ-၂၂-ပါးဟူသော ဤ၅၇-ပါးသော တရားတို့၏ ရုပ်ပန ဝေဒယိတ စသောသဘော သပစ္စယစသော ပရမတ္ထသစ္စာ အမှန်သဘောကိုသာ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ 'မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘော'ဟူ၍ လက်ခံသိမ်းပိုက်တော်မူကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီဆရာတို့က သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ၊'မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော' ဟုဆိုလျှင် ရုပ်ဝေဒနာစသော ၅၇-ပါးသော တရားတို့၏ပရမတ္ထသဘောကိုသာ ရည်ရွယ်မိန့်ဆိုကြသည်ဟု မှတ်လေ။

ပရဝါဒီဆရာတို့ကား သကဝါဒီဆရာတို့ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်အရကို သမ္မုတိသစ္စာ ဥပါဒါပညတ်မျှသာဟု မယူဆပဲ မူလစွဲလမ်းရင်း အတ္တဇီဝပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လက်ခံသိမ်းပိုက်ထားပြီးလျှင် မိမိတို့ စွဲလမ်းယူဆထားသော အတ္တဇီဝ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ 'မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော' ရှိသည်သာတည်းဟု စွဲမြဲယူဆထားကြကုန်၏၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အမှန်ကိုသာ ဟောတော်မူလေ့ရှိသော သစ္စဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် သူတပါးထံမှ တဆင့်ကြားမဟုတ်ပဲ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ကိုယ်တော်တိုင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးလျှင် မျက်မှောက်ပြု၍ "အတ္တိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော" ဟု ဟောထားတော်မူသောကြောင့်ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီဆရာတို့က သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ-မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော ဆိုကြလျှင် ပရမတ္ထသစ္စာသဘောဟု မယူပဲ သမ္မုတိသစ္စာကိုသာ ရည်ရွယ်၍ ဆိုကြသည်ဟု မှတ်ယူရမည်။

အဘိဓမ္မပိဋက

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပုဂ္ဂလကထာ

၁-သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ

၁-အနုလောမပစ္စနိက်

(က) ပဌမနိဂ္ဂဟ

၁။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော၁။

ပရဝါဒီ၂။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏၃။

သကဝါဒီ။ ။မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ထို-၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော၄။

၁။ ပရမတ္ထအားဖြင့် ရအပ်သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထကို ရည်ရွယ်၍မေးသည်။

၂။ ဤပုဂ္ဂလကထာ၌ ပရဝါဒီအရ သာသနာတွင်း ဝဇ္ဇီပုတ္တက ,သမိတိယကိုဏ်းဝင်တို့နှင့် သာသနာပ အညတိတ္ထိယများကို ဆိုလိုသည်။

၃။ သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ဟောသည်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထဟု ရည်ရွယ်၍ ရအပ်၏ဟု ဖြေသည်။

၄။ ၅၇-ပါးသောတရား၏ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ အမျိုးအစားကဲ့သို့သော သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထမျိုးကို ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရ-မရ ထင်ရှားအောင်ပြု၍ မေးတော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[1]။
သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သောအပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို ၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟု သင်မဆိုခဲ့ပါမူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို"မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ လည်း သင်မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကား သာတည်း။

အနုလောမပဉ္စက ပြီး၏။

၁။ သကဝါဒီမေးသော ၅၇-ပါးသောတရား၏ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထ အမျိုးအစားကို ပုဂ္ဂိုလ်၌ မရနိုင်သောကြောင့် ဤသို့ ပဋိက္ခေပ(ပယ်မြစ်၍)ပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ သကဝါဒီက ပဌမပုစ္ဆာ၌ ငါဆိုသော သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထနှင့် ဒုတိယပုစ္ဆာ၌ ငါဆိုသော သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထ နှစ်ပါးတို့သည် အရအတူတူပင်ဖြစ်ပါလျက် ပရဝါဒီသည် ပဌမပုစ္ဆာ၌ ဝန်ခံခဲ့ပြီးလျှင် ဒုတိယပုစ္ဆာသို့ ရောက်မှ ပယ်မြစ်ပြန်သဖြင့် ဤသို့ ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏ဟု ဆိုတော်မူသည်။

ပဋိကမ္မစတုက္က

၂။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရအပ်ပါ[၂]။

ပရဝါဒီ။ ။မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော[၃]။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တို့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

တို့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့်"မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ။ ။မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ "ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

ပဋိကမ္မစတုက္က ပြီး၏။

၁။ သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ရအပ်သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထကိုရည်ရွယ်၍ မေးသည်။

၂။ ပရမတ္ထသစ္စာအားဖြင့် ရအပ်သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထကို ရည်ရွယ်၍ ဖြေသည်။

၃။ ပရဝါဒီက အဘ္ထိ ပုဂ္ဂလော အဘ္တဟိတာယ ပဋိပန္နောဟု ဟောသော သမ္မုတိသစ္စာ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထမျိုးကဲ့သို့သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထပုဂ္ဂိုလ်မျိုးရ-မရကို ထင်ရှားအောင်ပြု၍ မေးသည်၊ သကဝါဒီက ပရဝါဒီမေးသော သမ္မုတိသစ္စာ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထမျိုးကား ရနိုင်သောကြောင့် ဤသို့ ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

နိဂ္ဂဟစတုက္က

၃။ ပရဝါဒီ။ ။“ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ ဤသို့ သင်(သကဝါဒီ)အောက်မေ့ မှတ်ထင်ခဲ့ပါမူ ထိုအောက်မေ့ မှတ်ထင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထို ပဌမပုစ္ဆာ၌ ထိုဝန်ခံချက်ဖြင့်ပင် ဤသို့ ဝန်ခံသော သင်(သကဝါဒီ) ကို ဤသို့ ဖိနှိပ်ထိုက်တော့၏၊ ထိုသို့ဖိနှိပ်ထိုက်သော သင် (သကဝါဒီ)ကို (ငါတို့) ဖိနှိပ်ပါကုန်၏၊ သင်(သကဝါဒီ)သည် ကောင်းစွာ အဖိအနှိပ် ခံရသူလည်း ဖြစ်တော့၏။

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ခဲ့ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့်“မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ (ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့) ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရွေးနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရွေးနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြောင်းတရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ“ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”ဟူ၍လည်း မဆိုသင့် တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ“မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရွေးနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရွေးနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

နိဂ္ဂဟစတုက္က ပြီး၏။

ဥပနယနစတုက္က

၄။ အရှင်သကဝါဒီ (သင့်အပေါ်၌)ငါပြုခဲ့သော ဤဖိနှိပ်မှုသည် မတရားသဖြင့် ဖိနှိပ်မှု ဖြစ်ခဲ့ မူ ထိုအနုလောမပဉ္စကာ၌ ဤအတူပင် ကြည့်ရှုစမ်းပါဦးလော့။

အနုလောမပဋ္ဌကနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပုံ

"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ ငါ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ကား ငါ မဆိုခဲ့၊ ဤသို့ ထိုအနုလောမပဋ္ဌကဋ္ဌ ဤအတူပင် ကြည့်ရှုစမ်းပါဦးလော့။

ထိုအနုလောမပဋ္ဌကဋ္ဌ ဤဝန်ခံချက်ဖြင့် ဤသို့ဝန်ခံသော ငါ(ပရဝါဒီ)တို့ကို သင်(သကဝါဒီ)သည် ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်ကုန်ပါပဲလျက် ငါ့ကို ဖိနှိပ်ဘိ၏၊ ငါ (ပရဝါဒီ)တို့သည် မတရားသဖြင့် (ဤသို့)အဖိနှိပ်ခံရသူများသာ ဖြစ်ကြရပါကုန်၏--

သကဝါဒီ၏ မတရားဖိနှိပ်ပုံ[1]

"အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် 'မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ ဟူ၍ သင်ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာဌ် 'ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏' ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာဌ်မူ 'မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏'ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ 'မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏'ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ 'ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏' ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာဌ် 'ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏'ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာဌ်မူ 'မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏'ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း"ဟု(ဖိနှိပ်ခဲ့၏)။

ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်ကုန်၊ သို့ပါလျက် (သင်သကဝါဒီသည်)ငါ့ကို ဖိနှိပ်ဘိ၏၊ ငါ(ပရဝါဒီ)တို့သည် မတရားသဖြင့် အဖိနှိပ်ခံရသူများ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

ဥပနယနစတုက္က ပြီး၏။

၁။ အနုလောမပဋ္ဌကဋ္ဌလာသောစကားရပ်အတိုင်း ပရဝါဒီက ပြောသည်။

နိဂ္ဂမနစတုက္က

အကြင်အကြောင်းကြောင့် သင် (သကဝါဒီ)သည် ငါပရဝါဒီကို ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်—

၅။ အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို ၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော ဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို ၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို"မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ"မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့ပေ၊ (ဤသို့ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်းဟု(ဤသို့မဖိနှိပ်ထိုက်)။

ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါ့ကို အကြင်သို့ ဖိနှိပ်ဘိ၏၊ သင်၏ ဤဖိနှိပ်ခြင်းသည် မှား၏၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် အကြင်ဖိနှိပ်မှုကို ပြုအပ်ပြီ၊ ထိုဖိနှိပ်မှုကို (သင်သည်) မတရားသဖြင့် ပြုအပ်၏၊ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်မှုကို ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏၊ စကားအစဉ်၏ ပြီးဆုံးစေမှုကို ငါသည် ကောင်းစွာပြုအပ်၏။

နိဂ္ဂမနစတုက္က ပြီး၏။

ပဌမနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၁-သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ

၂-ပစ္စနီကာနုလောမ

(ခ) ဒုတိယနိဂ္ဂဟ

၆။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

ပစ္စနီကပဋိက ပြီး၏။

ပဋိကမ္မစတုက္က

၇။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖွဲ့ဆိုအပ်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

တုံ့ပြန်ဖွဲ့ဆိုပုံကား

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏”ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏”ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏”ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏”ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏”ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌“ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏”ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို-၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏”ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

ပဋိကမ္မစတုက္က ပြီး၏။

နိဂ္ဂဟစတုက္က

၈။ သကဝါဒီ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊"မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို ၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ သင်(ပရဝါဒီ)အောက်မေ့မှတ်ထင်ခဲ့ပါမူ ထိုအောက်မေ့မှတ်ထင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဤဝန်ခံချက်ဖြင့် ဤသို့ဝန်ခံသောသင် (ပရဝါဒီ)ကို ဤသို့ ဖိနှိပ်ထိုက်တော့၏၊ ထိုသို့ ဖိနှိပ်ထိုက်သော သင်(ပရဝါဒီ)ကို ငါတို့ ဖိနှိပ်ပါကုန်၏၊ သင် ပရဝါဒီသည် ကောင်းစွာ အဖိနှိပ်ခံရသူလည်း ဖြစ်တော့၏—

ဖိနှိပ်ပုံ[1]

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို-၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊(ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော ဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော ဖြစ်သော အကြင် ၅၇-ပါးသော တရားသည် ရှိ၏၊ ထို ၅၇-ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

နိဂ္ဂဟစတုက္က ပြီး၏။

၁။ ပဋိကမ္မစတုက္က(အပိုဒ်-၇)၌ ပရဝါဒအား (သကဝါဒီ)က ဖိနှိပ်ခဲ့ပုံကို ပြန်၍ ပြသည်။

ဥပနယနစတုက္က

၉။ အရှင်ပရဝါဒီ (သင့်အပေါ်၌)ငါပြုခဲ့သော ဤဖိနှိပ်မှုသည် မတရားသဖြင့် ဖိနှိပ်မှု ဖြစ်ခဲ့မှု ထိုပစ္စနီကပဋ္ဌကဉ် ဤအတူပင် ကြည့်ရှုစမ်းပါဦးလော့။

ပစ္စနီကပဋ္ဌကနှင့်နှိုင်းယှဉ်ပုံ

"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ ငါဆိုခဲ့သည် သာတည်း၊"မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ကား ငါမဆိုခဲ့၊ဤသို့ ထိုပစ္စနီကပဋ္ဌကဉ် ဤအတူပင် ကြည့်ရှုစမ်းပါဦးလော့။

ထိုပစ္စနီကပဋ္ဌကဉ် ဤဝန်ခံချက်ဖြင့် ဤသို့ ဝန်ခံသော ငါ(သကဝါဒီ)တို့ကို သင်(ပရဝါဒီ)သည် ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်ကုန်ပါပဲလျက် ငါ့ကို ဖိနှိပ်ဘိ၏၊ ငါ(သကဝါဒီ)တို့သည် မတရားသဖြင့် (ဤသို့)အဖိအနှိပ်ခံရသူများသာ ဖြစ်ကြရပါကုန်၏—

ပရဝါဒီ၏မတရားဖိနှိပ်ပုံ[၁]

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုဘရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟု ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုဘရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ကား သင်မဆိုသင့်ပေ၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော ဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟု သင်မဆိုခဲ့ပါမူ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးတို့ကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊(ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်

၁။ ပစ္စနီကာနုလောမ(အပိုဒ်-၆)စကားရပ်အတိုင်း သကဝါဒီကပြန်ပြောသည်။

ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤသို့ရွေးနောက် မည်ညွှတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်းဟု(ဖိနှိပ်ခဲ့၏။)

ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်ကုန်ပါပဲလျက် သင် ငါ့ကို ဖိနှိပ်ဘိ၏၊ ငါ(သကဝါဒီ)တို့သည် မတရားသဖြင့် အဖိအနှိပ်ခံရသူများ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

ဥပနယနစတုက္က ပြီး၏။

နိဂ္ဂမနစတုက္က

အကြင်အကြောင်းကြောင့် သင်(ပရဝါဒီ)သည် ငါသကဝါဒီကို ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်—

၁၀။ အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားများသည် ရှိ၏၊ထိုတရားများကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားများသည် ရှိ၏၊ထိုတရားများကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရွေးနောက် မည်ညွှတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရွေးနောက်မည်ညွှတ်သောစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားများသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားများကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ" ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားများသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားများကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့ပေ၊ (ဤသို့ ရွေးနောက်မည်ညွှတ်သော)အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရွေးနောက် မည်ညွှတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း ဟု(ဤကဲ့သို့ မဖိနှိပ်ထိုက်)။ ထိုအကြောင်းဖြင့်ပင် ဤသို့ ငါ့ကို အကြင်သို့ ဖိနှိပ်၏၊ သင်၏ ဤဖိနှိပ်မှုကို ပြုအပ်ပြီ၊ ထိုဖိနှိပ်မှုကို သင်သည် မတရားသဖြင့် ပြုအပ်၏၊ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်မှုကို ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏၊ (စကားအစဉ်၏)ပြီးဆုံးစေမှုကို ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။

နိဂ္ဂမနစတုက္က ပြီး၏။

ဒုတိယနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၂-ဩကာသသစ္စိကဋ္ဌ

၁-အနုလောမပစ္စနိက်

(၈) တတိယ နိဂ္ဂဟ

၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောကိုယ် (ခန္ဓာ)၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ ၁။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "အလုံးစုံသောကိုယ်(ခန္ဓာ)၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်"၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အလုံးစုံသောကိုယ်(ခန္ဓာ)၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြောင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့၏၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အလုံးစုံသောကိုယ် (ခန္ဓာ)၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြောင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကား သာတည်း။ပ။

တတိယနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၁။ ရုပ်၌ အတ္တဟူရသောအပြစ် ဇီဝတခြား ကိုယ်တခြားဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ဆောက်သော အပြစ် ဤအပြစ် နှစ်ခုကို မြင်သဖြင့် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃-ကာလသစ္စိကဋ္ဌ

၁-အနုလောမပစ္စနိက်

(ဃ)စတုတ္ထနိဂ္ဂဟ

၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်၏"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင်မဆို၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်၏"ဟု အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့လျှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော)အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

စတုတ္ထနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၁။ ထိုသူသည်ပင် မင်းမျိုး ထိုသူသည်ပင် ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၏ဟု အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်သောအပြစ် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးတည်းပင် အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်အခါနှင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသောအခါတို့၌ အထူးမရှိဟု အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်သောအပြစ်ဟူသော အပြစ်နှစ်ခုကို မြင်သဖြင့် ပရဝါဒီက ဤသို့ ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄-အဝယဝသစ္ဓိကဋ္ဌ

၁-အနုလောမပစ္စနိက်

(c) ပဥ္စမနိဂ္ဂဟ

၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော)တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော—

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော)တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့၏၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော)တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော)အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း

အရှင်ပရဝါဒီ "အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟု အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အလုံးစုံသော(ခန္ဓာအစရှိသော)တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော)အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

ပဥ္စမနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၁။ ရုပ်၌အတ္တ စက္ခု၌အတ္တ စသည် အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သော အပြစ်ကို ကြောက်လန့်သဖြင့် ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂-ဩကာသသစ္စိကဋ္ဌ

၂-ပစ္စနီကာနုလောမ

(စ) ဆဋ္ဌနိဂ္ဂဟ

၁၄။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောကိုယ်(ခန္ဓာ)၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "အလုံးစုံသော ကိုယ်(ခန္ဓာ)၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌ "အလုံးစုံသော ကိုယ်(ခန္ဓာ)၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ "အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ)၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟု အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့ပါမူ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အလုံးစုံသောကိုယ် (ခန္ဓာ)၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊(ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော)အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

ဆဋ္ဌနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၃-ကာလသစ္စိကဋ္ဌ

၂-ပစ္စုန်ကာနုလောမ

(ဆ) သတ္တမနိဂ္ဂဟ

၁၅။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ဆုံးဖ်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ- ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း မရအပ်"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း မရအပ်"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊(ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော)အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း မရအပ်"ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်" ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအား ဖြင့် အခါခပ်သိမ်း မရအပ်"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာ တည်း။ပ။

သတ္တမနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၄-အဝယဝသစ္စိကဋ္ဌ

၂-ပစ္စနီကာနုလောမ

(၉) အဋ္ဌကနိဂ္ဂဟ

၁၆။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော(ခန္ဓာအစရှိသော)တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ"အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော)တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော)အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

အရှင်သကဝါဒီ "အလုံးစုံသော(ခန္ဓာအစရှိသော)တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့ပါမူ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော)တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

အဋ္ဌကနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

[အဘိ မြန် ၇—၂ နှ-ဗု-သ

၅-သုဒ္ဓိကသံသန္ဒနာ

၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြားလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား" ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေးနောက်မညီညွတ်သော)အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေးနောက်မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ "ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟု အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့မူ "ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား" ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေးနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေးနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၁။ ရုပ်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် ရှိသကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ပရမတ္ထအားဖြင့် ရှိခဲ့မူ ရုပ်နှင့်ဝေဒနာစသည်တို့၏ အသီးအခြား တပါးစီ ဖြစ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရုပ်မှ အသီးအခြား ရကောင်းလေသလော၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာကို မေးလိုရင်းဖြစ်သည်။

၂။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရုပ်စသည်တို့မှတပါးဟူ၍ဝင်း တပါးမဟုတ်ဟူ၍ဝင်း မဆိုအပ်ဟူသော အယုဝါဒနှင့်ဝင်း အသက်သည် တခြား ကိုယ်သည်တခြားလောဟု မေးခဲ့သော် မဖြေအပ်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောသော သုတ်နှင့်ဝင်း ဆန့်ကျင်နေသည်ကိုမြင်သဖြင့် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဤသို့ ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။ သညာကို။ပ။ သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ဆုံးဖြတ်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော)အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ "ဝိညာဏ်သည်(ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည်(ဝိညာဏ်မှ)တမျိုးတခြား ဟု အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့မူ "ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၁၉။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။ပ။သောတာယတနကို။ ဃာနာယတနကို။ ဇိဝှါယတနကို။ ကာယာယတနကို။ ရူပါယတနကို။သဒ္ဒါယတနကို။ ဂန္ဓာယတနကို။ ရသာယတနကို။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနကို။ မနာယတနကို။ ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့။ပ။

၂၀။ စက္ခုဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့။ပ။ သောတဓာတ်ကို။ ဃာနဓာတ်ကို။ ဇိဝှါဓာတ်ကို။ ကာယဓာတ်ကို။ ရူပဓာတ်ကို။ သဒ္ဒဓာတ်ကို။ ဂန္ဓဓာတ်ကို။ ရသဓာတ်ကို။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်ကို။ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်ကို။ သောတဝိညာဏဓာတ်ကို။ ဃာနဝိညာဏဓာတ်ကို။ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတ်ကို။ ကာယဝိညာဏဓာတ်ကို။ မနောဓာတ်ကို။ မနောဝိညာဏဓာတ်ကို။ ဓမ္မဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့။ပ။

၂၁။ စက္ခုန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့။ပ။သောတိန္ဒြေကို။ ဃာနိန္ဒြေကို။ ဇိဝှိန္ဒြေကို။ ကာယိန္ဒြေကို။ မနိန္ဒြေကို။ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ ဣတ္ထိန္ဒြေကို။ ပုရိသိန္ဒြေကို။ သုခိန္ဒြေကို။ ဒုက္ခိန္ဒြေကို။ သောမနဿိန္ဒြေကို။ ဒေါမနဿိန္ဒြေကို။ ဥပေက္ခိန္ဒြေကို။ သဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ဝီရိယိန္ဒြေကို။ သတိန္ဒြေကို။ သမာဓိန္ဒြေကို။ပညိန္ဒြေကို။အနညာတညဿာမိတိန္ဒြေကို။ အညိန္ဒြေကို။ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အညာတာဝိန္ဒြေမှ တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာဘည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ "အညာတာဝိန္ဒြေသည်(ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့မူ "အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့

သည်သာတည်၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပဋိဂ္ဂါလ်မှ)တမျိုးတခြား ပဋိဂ္ဂါလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြောင်း စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၂၂။ ပရဝါဒီ။ ။ပဋိဂ္ဂါလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပဋိဂ္ဂါလ်သည် ရှိ၏"ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် (ပဋိဂ္ဂါလ်မှ)တမျိုးတခြားလော၊ ပဋိဂ္ဂါလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖွယ်ထိုက်သောအပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

တုံ့ပြန်ဖွယ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ "မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သောပဋိဂ္ဂါလ်သည် ရှိ၏"ဟု မြတ်စွာဘုရား အကယ်၍ ဟောအပ်ပါမူ ထို့အကြောင်းကြောင့်"ရုပ်သည် (ပဋိဂ္ဂါလ်မှ)တမျိုးတခြား ပဋိဂ္ဂါလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့်လည်း ရအပ်သကဲ့သို့ 'မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပဋိဂ္ဂါလ်သည် ရှိ၏'ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏" ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့၏၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ရုပ်သည် (ပဋိဂ္ဂါလ်မှ) တမျိုးတခြား ပဋိဂ္ဂါလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ "ရုပ်သည် (ပဋိဂ္ဂါလ်မှ) တမျိုးတခြား ပဋိဂ္ဂါလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားဟူ၍ အကယ်၍ကား သင်မဆိုခဲ့လျှင် ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ 'မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပဋိဂ္ဂါလ်သည် ရှိ၏'ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏"ဟူ၍ကား မဆိုသင့်။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ 'မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပဋိဂ္ဂါလ်သည် ရှိ၏'ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်"၏ ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ရုပ်သည်(ပဋိဂ္ဂါလ်မှ) တမျိုးတခြား ပဋိဂ္ဂါလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုး တခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၊ မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဝေဒနာကို။ပ။ သညာကို။ပ။ သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ "မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏" ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြားလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြားလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖွဲ့နှိပ်ထိုက်သောအပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

တုံ့ပြန်ဖွဲ့နှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ "မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏"ဟု မြတ်စွာဘုရား အကယ်၍ ဟောအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ 'မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏'ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆို ခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ဝိညာဏ်သည်(ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား (သင်)မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ "ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့မူ "ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ 'မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏'ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏" ဟူ၍ကား မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ 'မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏'ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၂၄။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့။ပ။ သောတာယတနကို။ပ။ ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။ပ။

၂၅။ စက္ခုဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့။ပ။ကာယဓာတ်ကိုလည်း။ပ။ ရူပဓာတ်ကိုလည်း။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်ကိုလည်း။ပ။ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်ကိုလည်း။ပ။ မနောဝိညာဏဓာတ်ကိုလည်း။ပ။ ဓမ္မဓာတ်ကိုလည်း မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့။ပ။

၂၆။ စက္ခုန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့။ပ။ သောတိန္ဒြေကို။ပ။ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့။ပ။

၂၇။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အညာဘာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအဘွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ)တမျိုးတခြားလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သောအပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ အကယ်၍ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ "မိမိစီးပွါးအဘွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏"ဟု မြတ်စွာဘုရား အကယ်၍ ဟောအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ 'မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏'ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏" ဟူ၍

သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့မူ "အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ 'မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏'ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏"ဟူ၍ကား မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ 'မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏'ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏"ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော)အကြောင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

သုဒ္ဓိကသံသန္ဒနာ ပြီး၏။

၆-ဩပမ္မသံသန္ဒနာ

၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တမျိုးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တမျိုးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်(ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ)

တမျိုးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တမျိုး တခြား ဖြစ်ခဲ့မူ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊(ထို့ကြောင့်)ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တမျိုးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ဌင်း "ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ဌင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။

ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား" ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ "ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား" ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ "ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊(ထို့ကြောင့်)ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တမျိုးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ဌင်း "ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ဌင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊(ထို့ကြောင့်)ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တမျိုးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြား"ဟူ၍ဌင်း "ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ဌင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။

ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြား" ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြောင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၂၉။ သကဝါဒီ။ ။သညာကို။ပ။သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊(ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြား၊ ဝိညာဏ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တမျိုးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအာပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် (ပဋိဃ်မှ)တမျိုးတခြားလော၊ ပဋိဃ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့ —

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ် သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည်(ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြား ဝိညာဏ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြားဖြစ်ခဲ့မူ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပဋိဃ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "ရုပ်သည် (ပဋိဃ်မှ) တမျိုးတခြား ပဋိဃ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊(ထို့ကြောင့်)ရုပ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြား ဝိညာဏ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားဟူ၍ငင်း ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပဋိဃ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ငင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။

ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "ရုပ်သည်(ပဋိဃ်မှ) တမျိုးတခြား ပဋိဃ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြား" ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် (ပဋိဃ်မှ) တမျိုးတခြား ပဋိဃ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည်(ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြား ဝိညာဏ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားဟူ၍ငင်း ရုပ်ကိုမှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပဋိဃ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ငင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌" ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည်(ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြား ဝိညာဏ်သည် ရုပ်မှ တမျိုးတခြားဟူ၍ငင်း ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပဋိဃ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏"ဟူ၍ငင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် (ပဋိဃ်မှ) တမျိုးတခြား ပဋိဃ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော)

အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရွေနောက်မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၃၀။ သကဝါဒီ။ ။သညာကို။ပ။ သခ်ါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏ်ကို။ပ။ ရုပ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၁။ သကဝါဒီ။ ။သခ်ါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏ်ကို။ပ။ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ သညာကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအား ဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ကို။ပ။ ရုပ်ကို။ပ။ ဝေဒနာကို။ပ။ သညာကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ သခ်ါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို။ပ။ ဝေဒနာကို။ပ။ သညာကို။ပ။ သခ်ါရတို့ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ် သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ဝိညာဏ်သည် (သခ်ါရတို့မှ) တမျိုးတခြား သခ်ါရတို့သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြားတို့ ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော်တမျိုးတခြားတို့ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ သခ်ါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ကုန် သကဲ့သို့ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ဝိညာဏ်သည်(သခ်ါရတို့မှ)တမျိုးတခြား သခ်ါရတို့သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဝိညာဏ်သည်(ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ)တမျိုးတခြားဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ သခ်ၤါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဝိညာဏ်သည်(သခ်ၤါရတို့မှ) တမျိုးတခြား သခ်ၤါရတို့သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြားတို့တည်းဟူ၍ဝင်း ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘော အားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ဝင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဝိညာဏ်သည် (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှ) တမျိုးတခြား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးခြား ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေးနောက် မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေးနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်သည် (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှ)တမျိုးတခြား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် (ဝိညာဏ်မှ)တမျိုးတခြား ဟု အကယ်၍ သင် မဆိုခဲ့မူ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ သခ်ၤါရတို့ကိုလည်း မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ကုန်၏၊ ဝိညာဏ်သည် (သခ်ၤါရတို့မှ) တမျိုးတခြား သခ်ၤါရတို့သည် (ဝိညာဏ်မှ)တမျိုးတခြားတို့ဟူ၍ဝင်း ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ဝင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ သခ်ၤါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ဝိညာဏ်သည်(သခ်ၤါရတို့မှ) တမျိုးတခြား သခ်ၤါရတို့သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြားတို့ဟူ၍ဝင်း ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ဝင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဝိညာဏ်သည် (သခ်ၤါရတို့မှ)တမျိုးတခြား သခ်ၤါရတို့သည် (ဝိညာဏ်မှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေးနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေးနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၃၄။ သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနကို။ ပ။ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ စက္ခာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။ စက္ခာယတနကို။ပ။ မနာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၅။ သကဝါဒီ။ ။သောတဓာတ်ကို။ပ။ ဓမ္မဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ စက္ခုဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။ စက္ခုဓာတ်ကို။ပ။ မနောဝိညာဏဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဓမ္မဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၆။ သကဝါဒီ။ ။သောတိန္ဒြေကို။ပ။အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ စက္ခုန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။ စက္ခုန္ဒြေကို။ပ။အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား အညိန္ဒြေသည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တမျိုးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ "အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား အညိန္ဒြေသည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဖြစ်ခဲ့မူ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား" ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား အညိန္ဒြေသည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ဖြင့် အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ဖြင့် သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ "အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား" ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား အညိန္ဒြေသည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ဖြင့် အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ဖြင့် မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ)တမျှီးတခြား အညိန္ဒြေသည် အညာတာဝိန္ဒြေမှ တမျှီးတခြားဟူ၍ငင်း အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ငင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျှီးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျှီးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၃၇။ ပရဝါဒီ။ ။ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တမျှီးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တမျှီးတခြားဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် တမျှီးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျှီးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျှီးတခြား ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သောအပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ “ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည်(ဝေဒနာမှ) တမျှီးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တမျှီးတခြား ဖြစ်ခဲ့မူ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျှီးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျှီးတခြား”ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်)ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တမျှီးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ)တမျှီးတခြား”ဟူ၍ငင်း ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ငင်း သင်ဆိုသင့်သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည်(ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျှီးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျှီးတခြားဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော)အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြားဟု အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့မူ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည်(ဝေဒနာမှ) တမျိုးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားဟူ၍ငင်း ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ငင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ "ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တမျိုးတခြား ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ငင်း ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏ဟူ၍ငင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၃၈။ ပရဝါဒီ။ ။သညာကို။ သဒ်ါရတို့ကို။ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၉။ သညာကို။ သဒ်ါရတို့ကို။ ဝိညာဏ်ကို။ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၄၀။ သဒ်ါရတို့ကို။ ဝိညာဏ်ကို။ ရုပ်ကို။ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ သညာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၄၁။ ဝိညာဏ်ကို။ ရုပ်ကို။ ဝေဒနာကို။ သညာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ သဒ်ါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ကုန် ၏။ပ။

၄၂။ ရုပ်ကို။ ဝေဒနာကို။ သညာကို။ သဒ်ါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ် ၏။ပ။

၄၃။ သောတာယတနကို။ပ။ ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ စက္ခာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။ စက္ခာယတနကိုလည်း။ပ။ မနာယတနကိုလည်း မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။

၄၄။ ဓမ္မဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ စက္ခုဓာတ် ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ သောတဓာတ်ကို။ပ။ စက္ခုဓာတ်

ကို။ပ။ မနောဝိညာဏဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဓမ္မဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၄၅။ သောတိန္ဒြေကို။ပ။အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ စက္ခုန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။စက္ခုန္ဒြေကို။ပ။ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်)အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား၊ အညိန္ဒြေသည်(အညာတာဝိန္ဒြေမှ)တမျိုးတခြား ဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် တမျိုးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သောအပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား အညိန္ဒြေသည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဖြစ်ခဲ့မူ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ သင်ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊ (ထို့ကြောင့်)အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား အညိန္ဒြေသည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ဌင်း အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏”ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ဌင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယ ပုစ္ဆာ၌မူ အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ)တမျိုးတခြားဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ)တမျိုးတခြားဟု သင်မဆိုခဲ့မူ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊(ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိန္ဒြေသည်(အညိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား အညိန္ဒြေသည်(အညာတာဝိန္ဒြေမှ)တမျိုးတခြားဟူ၍ဌင်း အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏ဟူ၍ဌင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏၊(ထို့ကြောင့်)အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြား အညိန္ဒြေသည်(အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ဌင်း အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွါးအတွက်ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ဌင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

သြပမ္မသံသန္ဒနာ ပြီး၏။

၇-စတုက္ကနယသံသန္ဒနာ

၄၆။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော[1]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[2]။

သကဝါဒီ။ ။ဖိန့်ပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိန့်ပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထို့အကြောင်းကြောင့် ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟု ဆိုသင့်သည်သာတည်း။

၁။ ရုပ်ကို သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထအားဖြင့် ရခဲ့ပါမူ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရုပ်စသော ၅၇-ပါးသော တရားတို့တွင် တပါးပါးသာလျှင် ဖြစ်သင့်သည်ဟု ရည်ရွယ်၍ ဤဒုတိယပုစ္ဆာကို မေးခြင်းဖြစ်သည်။

၂။ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟု ဖြေဆိုခဲ့လျှင် ရုပ်သည် ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးသကဲ့သို့ အတ္တ ဇီဝဟု စွဲယူထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်း ချုပ်ပျောက်ပျက်စီး၏ဟု ဉစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအဖြစ်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

အဘိမြန် ၄-၃ နှ-ဗ-သ

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟု သင်ဆို ခဲ့၏၊ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက်မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟု သင်မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်ဖေတ့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်စကားကို သင်ဆိုသိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော ?။ပ။ ရုပ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ရုပ်မှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော ?။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်ပါသလော ?။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ ?။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် "ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်၏"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့၏၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်၏ ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

၁။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထ ရကောင်းသော မဟာဘုတ်တပါးကို ကျန်မဟာဘုတ်သုံးပါးတို့က မှီသကဲ့သို့ဌင်း ဝတ္ထုရုပ်ကို ဝိညာဏ်ကမှီသကဲ့သို့ဌင်း ရုပ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ရကောင်းသလောဟု မေးလိုရင်းဖြစ်သည်။

၂။ သဘာဂတရားတို့ကို ခဲ့ခြားဝေဖန်သောအားဖြင့် ဝေဒနာစသော တရားအားလုံးတို့ကိုဌင်း သို့မဟုတ် နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့ကိုဌင်း နိဗ္ဗာန်ကိုဌင်း ရုပ်မှ တခြားတပါးဟု ဆိုခြင်းငှါ တတ်ကောင်းသကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ရုပ်မှ တခြားတပါးဟု ဆိုထိုက်ပါသလော ဟူ၍မေးလိုရင်းဖြစ်သည်။

၃။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနရုပ်တို့၏ မှီရာအားဖြင့် ရုပ်သည် ဝေဒနာစသည်၌ မှီ၍ဖြစ်၏ဟု ဆိုခြင်းငှါ တတ်ကောင်းသကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း မှီရာ၏အဖြစ်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ဟုဆိုထိုက်ပါသလောဟု မေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။

၄။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် မိမိအယူလွဲသမယမှ ဆန့်ကျင်နေသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော)အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၄၈။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော ။ပ။ ဝေဒနာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ဝေဒနာကို ကြဉ်ထား၍ (ဝေဒနာမှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝေဒနာကို ရအပ်ပါသလော။ပ။သညာသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။သညာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ သညာကို ကြဉ်ထား၍ (သညာမှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ သညာကို ရအပ်ပါသလော။ပ။သင်္ခါရတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်ပါသလော။ပ။သင်္ခါရတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။သင်္ခါရတို့ကို ကြဉ်ထား၍ (သင်္ခါရတို့မှတပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ သင်္ခါရတို့ကို ရအပ်ပါကုန်သလော ။ပ။ဝိညာဏ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ဝိညာဏ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ဝိညာဏ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ဝိညာဏ်မှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိန့ိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိန့ိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊(ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။စက္ခာယတန၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။စက္ခာယတနကို ကြဉ်ထား၍ (စက္ခာယတနမှတပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခာယတနကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မာယတနသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဓမ္မာယတန၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မာယတနကို ကြဉ်ထား၍ (ဓမ္မာယတနမှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဓမ္မာယတနကို ရအပ်ပါသလော။ပ။

စက္ခုဓာတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။စက္ခုဓာတ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။စက္ခုဓာတ်ကို ကြဉ်ထား၍(စက္ခုဓာတ်မှတပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခုဓာတ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ဓမ္မဓာတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ဓမ္မဓာတ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ဓမ္မဓာတ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ဓမ္မဓာတ်မှ တပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဓမ္မဓာတ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။

စက္ခုန္ဒြေသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။စက္ခုန္ဒြေ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။စက္ခုန္ဒြေကို ကြဉ်ထား၍ (စက္ခုန္ဒြေမှတပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခုန္ဒြေကို ရအပ်ပါသလော။ပ။အညာတာဝိန္ဒြေသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ အညာတာဝိန္ဒြေ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။အညာတာဝိန္ဒြေကို ကြဉ်ထား၍ (အညာတာဝိန္ဒြေမှတပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် "ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်၏"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား (သင်) မဆိုခဲ့၊(ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၅၀။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"မိမိစီးပွါးအဘွက်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏"ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရှပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သောအပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရှပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ ဟု ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟု သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရှပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာဘည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ရှပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့လျှင် မိမိစီးပွါးအဘွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏ဟု သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရှပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ သင်မဆို၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၅၁။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မိမိစီးပွါးအဘွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရှပ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ရှပ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ရှပ်မှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရှပ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ဝေဒနာသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဝေဒနာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ဝေဒနာကို ကြဉ်ထား၍ (ဝေဒနာမှဘပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို

ရအပ်ပါသလော ။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝေဒနာကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ သညာသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။သညာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။သညာကို ကြဉ်ထား၍ (သညာမှတပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ သညာကို ရအပ်ပါသလော။ပ။သင်္ခါရတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။သင်္ခါရတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။သင်္ခါရတို့ကို ကြဉ်ထား၍ (သင်္ခါရတို့မှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ သင်္ခါရတို့ကို ရအပ်ပါကုန်သလော။ပ။ဝိညာဏ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ဝိညာဏ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ဝိညာဏ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ဝိညာဏ်မှ တပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သောအပြစ်ကို ဝန်ခံလော့--

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏ဟု သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင်မဆိုခဲ့မူ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

၅၂။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ စက္ခာယတန၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ စက္ခာယတနကို ကြဉ်ထား၍ (စက္ခာယတနမှတပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခာယတနကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မာယတနသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဓမ္မာယတန၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မာယတနကို ကြဉ်ထား၍ (ဓမ္မာယတနမှတပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဓမ္မာယတနကို ရအပ်ပါသလော။ပ။

စက္ခုဓာတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ စက္ခုဓာတ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ စက္ခုဓာတ်ကို ကြဉ်ထား၍ (စက္ခုဓာတ်မှတပါး)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခုဓာတ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မဓာတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ဓမ္မဓာတ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မဓာတ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ဓမ္မဓာတ်မှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဓမ္မဓာတ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။

စက္ခုန္ဒြေသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ စက္ခုန္ဒြေ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ စက္ခုန္ဒြေကို ကြဉ်ထား၍ (စက္ခုန္ဒြေမှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခုန္ဒြေကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ အညာတာဝိန္ဒြေသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ အညာတာဝိန္ဒြေ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ အညာတာဝိန္ဒြေကို ကြဉ်ထား၍ (အညာတာဝိန္ဒြေမှတပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သောအပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွါးအဘက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်၏ဟူ၍ ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ရှေးနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေးနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်၏ဟု သင်မဆိုခဲ့လျှင် မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြဲစွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေးနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေးနောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။။ပ။

စတုက္ကနယသံသန္ဒနာ ပြီး၏။

ဂ-လက္ခဏာယုတ္တိကထာ

၅၃။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်၍'သပစ္စယ'မည်သလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းကင်း၍ 'အပစ္စယ'မည်သလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်စီရင်ခံရသူဖြစ်၍ 'သင်္ခတ'မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်စီရင်မှုကင်း၍ 'အသင်္ခတ' မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြဲသည်ဖြစ်၍ 'သဿတ' မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မမြဲသည်ဖြစ်၍ 'အသဿတ'မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနိမိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်၍ 'သနိမိတ္တ'မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနိမိတ်ကင်း၍ 'အနိမိတ္တ'မည်သလော'။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ [အကျဉ်းခုံးထား၏။]

၅၄။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်၍ 'သပစ္စယ'မည်သလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းကင်း၍'အပစ္စယ'မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်စီရင်ခံရသူဖြစ်၍'သင်္ခတ'မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်စီရင်မှု ကင်း၍'အသင်္ခတ'မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြဲသည်ဖြစ်၍'သဿတ'မည်သလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည် မမြဲသည်ဖြစ်၍ 'အသဿတ'မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနိမိတ်နှင့်တကွဖြစ်၍ 'သနိမိတ္တ' မည်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနိမိတ်ကင်း၍ 'အနိမိတ္တ'မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ [အကျဉ်းခုံးထား၏။]

လက္ခဏယုတ္တိကထာ ပြီး၏။

၉-ဝစနသောဓနကထာ

၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရအပ်သော အနက်သဘောမည်ပါသလော၊ ရအပ်သော အနက်သဘောသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်ပါသလော။

၁။ နိဗ္ဗာန်ကိုချန်ထား၍ နိဗ္ဗာန်မှကြွင်းသော သစ္စိကဋ္ဌတရားဟူသမျှသည် အကြောင်းပစ္စည်းနှင့်တကွဖြစ်သောကြောင့် 'သပစ္စယ'မည်၏၊ အကြောင်းတရားတို့ပေါင်းဆုံ၍ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် 'သင်္ခတ'မည်၏၊ ဖြစ်ပြီးမှ ချုပ်ပျောက်သည်ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း မရှိသောကြောင့် 'အသဿတ' မည်၏၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု ဆိုအပ်သောနိမိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် 'သနိမိတ္တ'မည်၏၊ နိဗ္ဗာန်သည်ကား ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ ပြန်သောအားဖြင့် 'အပစ္စယ အသင်္ခတ သဿတ အနိမိတ္တ'မည်၏၊ ဤကား သစ္စိကဋ္ဌလက္ခဏာတည်း၊ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထဖြစ်ခဲ့မူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း သပစ္စယစသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက မေးခြင်းဖြစ်သည်၊ ပရဝါဒီကမူကား မိမိယူဆသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အတ္တဇီဝနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် ပယ်မြစ်ရလေသည်။

၂။ သမ္မုတိသစ္စာဖြင့်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်း သပစ္စယစသောအဖြစ် မရှိခဲ့၊ ထို့ကြောင့် ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာယူဆသော သကဝါဒီဆရာက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်၊ ပရဝါဒီကား မိဝ်၏ယုတ်ညံ့သောဝါဒ၏ အစွမ်းဖြင့် တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်မှုကိုပြု၏။

ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရအပ်သော အနက်သဘောမည်၏၊ ရအပ်သောအနက်သဘော အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ် အခ္ခါကား ရအပ်သော အနက်သဘောမည်သလော၊ အခ္ခါကား ရအပ်သောအနက်သဘော မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၆။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ၂န်သောအနက်သဘော မည်သလော၊ မှန်သောအနက်သဘောသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် မှန်သောအနက်သဘောမည်၏၊မှန်သောအနက်သဘော အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ် အခ္ခါကား မှန်သောအနက်သဘော မည်သလော၊ အခ္ခါကား မှန်သောအနက်သဘော မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထင်ရှားသောအနက်သဘောမည်သလော၊ ထင်ရှားသော အနက်သဘောသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထင်ရှားသော အနက်သဘောမည်၏၊ ထင်ရှားသော အနက်သဘော အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ် အခ္ခါကား ထင်ရှားသော အနက်သဘောမည်သလော၊ အခ္ခါကား ထင်ရှားသောအနက်သဘောမမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၈။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းစွာ ထင်ရှားသော အနက်သဘောမည်သလော၊ ကောင်းစွာ ထင်ရှားသော အနက်သဘောသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းစွာ ထင်ရှားသော အနက်သဘောမည်၏၊ ကောင်းစွာ ထင်ရှားသော အနက်သဘောသည် အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခ္ခါကား ကောင်းစွာ ထင်ရှားသော အနက်သဘောမည်သလော၊ အခ္ခါကား ကောင်းစွာ ထင်ရှားသောအနက်သဘောမမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောမည်သလော၊ အရှိသဘောသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောမည်၏၊ အရှိသဘော အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အခ္ခါကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် အချိုကား အရှိသဘောမည်သလော၊ အချိုကား အရှိသဘောမမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောမည်သလော၊ အရှိသဘောသည် အားလုံး ပုဂ္ဂိုလ်မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိသဘောမည်သလော၊ မရှိသဘောသည် အားလုံး ပုဂ္ဂိုလ်မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၂]။ [အကျဉ်းချုံးထား၏။]

ဝစနသောဓန ပြီး၏။

၁၀-ပညတ္တာနုယောဂ

၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ ရုပ်ရှိသောသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏[၃]။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဓာတ်၌ လိုချင်မှု 'ကာမ'ရှိသောသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၄]

၆၂။ သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ ရုပ်ရှိသောသူတို့သည် သတ္တဝါမည်ကုန်သလော[၅]။

၁။ မှန်သောသဘော ထင်ရှားရှိသောသဘော ကောင်းစွာ ထင်ရှားရှိသောသဘော အရှိသဘော ဤလေးဌာနကား "ရ"အပ်သောအနက်သဘောဟူသည်နှင့် ပရိယာယ်တူပုဒ်များတည်း။

၂။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောဖြစ်၏၊ အရှိသဘောသည် အချိုကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊အချိုကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်ဟု ပရဝါဒီကဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကားအရ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောမည်၏၊ အရှိသဘောသည် အလုံးစုံပုဂ္ဂိုလ်မမည်ဟု အနက်ရောက်ခဲ့၏၊ ထိုစကားကို ဝန်ခံစေလို၍ သကဝါဒီက ပဌမအမေးကိုမေးသည် ပရဝါဒီကလည်းဝန်ခံ၏။

သင်ပရဝါဒီသည် မိမိအကျိုးစီးပွါးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ ဟူသော စကားမျှကို အမှီပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၏ ဟူသောအယူကို ယူဘိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိအကျိုးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၏ဟု ဟောသကဲ့သို့ ထို့အတူ— သုညတော လောကံ အဝေက္ခဿု မောဃရာဇာ သဒါသတော အစရှိသောနည်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် မရှိဟူ၍လည်း ဟောတော်မူခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောဖြစ်၏ဟူသော အနက်သဘောသည် အလုံးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်မမည်နိုင်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိ၊ မရှိသော အနက်သဘောသည် အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်မမည်ဟူသော အနက်သို့လည်း ရောက်ခဲ့၏၊ ထိုကို ဝန်ခံမည်လောဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဒုတိယပုစ္ဆာကို သကဝါဒီက မေးလေသည်၊ ပရဝါဒီကမူ ထိုအတိုင်း ဝန်မခံနိုင်သဖြင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေရသည်။

၃။ ရုပ်ရှိသူဟု ဆိုခဲ့သော် ရူပကာယ၏ ထင်ရှားဖြစ်သင့်သောကြောင့်၎င်း ထိုသို့သဘောရှိသော ရုပ်ရှိသူ ဟူသောပညတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၄။ လိုချင်မှု'ကာမ'ရှိသူဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ရာဂကင်းသူ၏ ထင်ရှားရှိသောကြောင့်၎င်း လိုချင်မှု'ကာမ' ရှိသူဟူသော ပညတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

၅။ သတ္တဝါဟူသည် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပရိယာယ်ပင်တည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဓာတ်၌ လိုချင်မှု 'ကာမ'ရှိသော သူတို့သည် သတ္တဝါမည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃။ သကဝါဒီ။ ။အရူပဓာတ်၌ ရုပ်မရှိသောသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဓာတ်၌ လိုချင်မှု 'ကာမ'ရှိသောသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄။ သကဝါဒီ။ ။အရူပဓာတ်၌ ရုပ်မရှိသောသူတို့သည် သတ္တဝါတို့မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မမည်ကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဓာတ်၌ လိုချင်မှု 'ကာမ' ရှိသောသူတို့သည် သတ္တဝါတို့မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ ရုပ်ရှိသောသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အရူပဓာတ်၌ ရုပ်မရှိသော သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ရူပဓာတ်မှ စုတေ၍ အရူပဓာတ်သို့ ရောက်သူ ပုဂ္ဂိုလ် အချို့ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြတ်သလော၊ ရုပ်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ရူပဓာတ်၌ ရုပ်ရှိသောသူတို့သည် သတ္တဝါမည်ကုန်၏၊ အရူပဓာတ်၌ ရုပ်မရှိသောသူတို့သည် သတ္တဝါမည်ကုန်၏၊ရူပဓာတ်မှ စုတေ၍ အရူပဓာတ်သို့ ရောက်သော သတ္တဝါ အချို့ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ရှိသောသတ္တဝါသည် ပြတ်သလော၊ရုပ်မရှိသောသတ္တဝါသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၇။ သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်ဟူ၍ၛင်း သရီရဟူ၍ၛင်း သရီရဟူ၍ၛင်း ကိုယ်ဟူ၍ၛင်း ကိုယ်ကို မခဲ့ဝေအပ်သည်ကိုပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင်ဖြစ်သလော၊ ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင်ဖြစ်သလော၊ကိုယ်နှင့် သရီရ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသောအနက်ရှိသလော၊တူသလော၊ တူသောအဘို့ ရှိသလော၊ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်သလော[၂]။

၁။ ရုပ်မရှိသူဟု ဆိုခဲ့သော် နာမ်ခန္ဓာတို့ ထင်ရှားရှိသောကြောင့်ၛင်း ထိုသို့သဘောရှိသော ရုပ်မရှိသူဟူသော ပညတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ၛင်း ပဌမအမေးဌ် ပရဝါဒီက ဝန်ခံ၏၊ ဒုတိယအမေးဌ်ကား ရှေးအတိုင်းပင်တည်း။

၂။ ကာယေ ကာယာနုပဿီဟုလာသောအခွာဌ် ကာယအခြားတပါး ပုဂ္ဂိုလ်အခြားတပါးဟု ပရဝါဒီက အယူရှိခဲ့၏၊ ထိုအယူကိုပယ်ဖျက်လိုရှ် ပဌမပုစ္ဆာကို သကဝါဒီက မေးသည်၊ ပရဝါဒီက ကာယနှင့် သရီရ သရီရနှင့် ကာယအထူးကို မမြင်သောကြောင့် အမေးသုံးချက်ကို ဝန်ခံခဲ့၏၊ ဇီဝသည် သရီရမှ တမျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် ဇီဝမှတမျိုးတခြားလောဟူသော စတုတ္ထအမေးဌ်မှ အညံ့ ဇီဝံ အညံ့ သရီရန္တိ အဗျာကတမေတံ မယာဟူသော တိုက်ရိုက်ဟော အာဟစ္စဘာသိတသုတ်ကို မပယ်နိုင်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုရှ် ဖြေဆိုရ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ငင်း ဇီဝဟူ၍ငင်း ဇီဝဟူ၍ငင်း ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ငင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မခဲခြား အပ်သည်ကို ပြု၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဇီဝပင် ဖြစ်သလော၊ ဤဇီဝသည် ဤပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီဝ ဇီဝနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသော အနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဘို့ရှိသလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝ ထိုဇီဝကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မှ တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်မှ တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တမျိုးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇီဝသည် သရီရမှ တမျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် ဇီဝမှ တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ကိုယ်ဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း ကိုယ်ဟူ၍ငင်း ကိုယ်ကို မခဲခြား အပ်သည်ကို ပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင်ဖြစ်ခဲ့မူ ကိုယ်နှင့်သရီရ သရီရနှင့်ကိုယ်သည် တူသောအနက်ရှိခဲ့မူ တူခဲ့မူ တူသောအဘို့ရှိသည်ဖြစ်ခဲ့မူ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်ခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ငင်း ဇီဝဟူ၍ငင်း ဇီဝဟူ၍ငင်း ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ငင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မခဲဝေအပ်သည်ကိုပြု၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဇီဝပင် ဤဇီဝသည် ဤပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်ခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဇီဝ ဇီဝနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသောအနက်ရှိခဲ့မူ တူခဲ့မူ တူသောအဘို့ ရှိသည်ဖြစ်ခဲ့မူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝ ထိုဇီဝကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့မူ ကိုယ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မှ တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်မှ တမျိုးတခြားဖြစ်ခဲ့မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဇီဝသည် သရီရမှ တမျိုးတခြား သရီရသည် ဇီဝမှ တမျိုးတခြားဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ကိုယ်ဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း ကိုယ်ဟူ၍ငင်း ကိုယ်ကို မခဲခြားအပ်သည်ကိုပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင်ဖြစ်၏၊ ကိုယ်နှင့် သရီရ သရီရနှင့်ကိုယ်သည် တူသောအနက်ရှိ၏၊တူ၏၊ တူသောအဘို့ရှိ၏၊ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ငင်း ဇီဝဟူ၍ငင်း ဇီဝဟူ၍ငင်း ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ငင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မခဲခြားအပ်သည်ကိုပြု၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဇီဝပင် ဤဇီဝသည် ဤပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီဝ ဇီဝနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသောအနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသောအဘို့ရှိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝ ထိုဇီဝကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း၊ကိုယ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မှတမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်မှ တမျိုးတခြားဟူ၍ငင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ဤဒုတိယပုစ္ဆာဌ်မူ ဇီဝသည် သရီရမှ တမျိုးတခြား သရီရသည် ဇီဝမှ တမျိုးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ဇီဝသည် သရီရမှ တမျိုးတခြား သရီရသည် ဇီဝမှ တမျိုးတခြားဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ ကိုယ်ဟူ၍ၛင်း သရီရဟူ၍ၛင်း သရီရဟူ၍ၛင်း ကိုယ်ဟူ၍ၛင်း ကိုယ်ကို မခဲ့ဝေအပ်သည်ကို ပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင်ဖြစ်၏၊ ကိုယ်နှင့်သရီရ သရီရနှင့်ကိုယ် သည် တူသော အနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသောအဘိုရှိ၏၊ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ၛင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ၛင်း ဇီဝဟူ၍ၛင်း ဇီဝဟူ၍ၛင်း ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ၛင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မခဲ့ခြား အပ်သည်ကို ပြု၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဇီဝပင်၊ ဤဇီဝသည် ဤပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီဝ ဇီဝနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသော အနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသောအဘိုရှိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝ ထိုဇီဝ ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏ဟူ၍ၛင်း၊ (ကိုယ်သည်) ပုဂ္ဂိုလ်မှ တမျိုးတခြား (ပုဂ္ဂိုလ်သည်) ကိုယ်မှ တမျိုးတခြားဟူ၍ၛင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ကိုယ်ဟူ၍ၛင်း သရီရဟူ၍ၛင်း သရီရဟူ၍ၛင်း ကိုယ်ဟူ၍ၛင်း ကိုယ်ကို မခဲ့ဝေ အပ်သည်ကို ပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်နှင့် သရီရ သရီရနှင့်ကိုယ်သည် တူသော နက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသောအဘိုရှိ၏၊ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရ ကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ၛင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ၛင်း ဇီဝဟူ၍ၛင်း ဇီဝဟူ၍ၛင်း ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ၛင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မခဲ့ဝေအပ်သည်ကိုပြု၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဇီဝပင် ဤဇီဝသည် ဤပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်၏၊ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီဝ ဇီဝနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသောအနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသောအဘိုရှိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝ ထိုဇီဝ ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏ဟူ၍ၛင်း၊ ကိုယ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မှ တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်မှ တမျိုးတခြား ဟူ၍ၛင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဇီဝသည် သရီရမှ တမျိုးတခြား သရီရ သည် ဇီဝမှ တမျိုးတခြားဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ရှေနောက် မညီညွတ်သော)အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၆၈။ ပရဝါဒီ။ ။ကိုယ်ဟူ၍ၛင်း သရီရဟူ၍ၛင်း သရီရဟူ၍ၛင်း ကိုယ်ဟူ၍ၛင်း ကိုယ်ကို မခဲ့ခြားအပ်သည်ကိုပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်သလော၊ကိုယ် နှင့် သရီရ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသောအနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိုယ်မှ) တမျိုး တခြားလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ၁။

ပရဝါဒီ။ ။တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သောအပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

၁။ ကိုယ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မှ တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်မှ တမျိုးတခြားလောဟူသော ပရဝါဒီ၏ အမေးသည် အဖြေမပေးထိုက်သော ဌပနီယပစ္ဆာဖြစ်သောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်၊ ပရဝါဒီ ကမူကား ယုတ်ညံ့သော ဝါဒကိုမှီ၍ တုံ့ပြန်ပြစ်တင်မှုကို ပြုသည်။

တုံ့ပြန်ဖွဲ့ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ကိုယ်ဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း ကိုယ်ဟူ၍ငင်း ကိုယ်ကို မခဲ့ဝေအပ်သည်ကိုပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်ခဲ့မူ ကိုယ်နှင့်သရီရသရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသော အနက်ရှိခဲ့မူ တူခဲ့မူ တူသောအဘိုရှိခဲ့မူ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်ခဲ့မူ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်ခဲ့မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိုယ်မှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ကိုယ်ဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း ကိုယ်ဟူ၍ငင်း ကိုယ်ကို မခဲ့ခြားအပ်သည်ကိုပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင်ဖြစ်၏၊ ကိုယ်နှင့်သရီရသရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသော အနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသောအဘိုရှိ၏၊ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း၊ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏ဟူ၍ငင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိုယ်မှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိုယ်မှ) တမျိုးတခြားဟု သင်မဆိုခဲ့မူ ကိုယ်ဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း ကိုယ်ဟူ၍ငင်း ကိုယ်ကို မခဲ့ခြားအပ်သည်ကို ပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင်ဖြစ်၏၊ကိုယ်နှင့်သရီရ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသောအနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသောအဘိုရှိ၏၊ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း၊ မိမိစီးပွါးအဘွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ငင်း သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ကိုယ်ဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း သရီရဟူ၍ငင်း ကိုယ်ဟူ၍ငင်း ကိုယ်ကို မခဲ့ခြားအပ်သည်ကိုပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင်ဖြစ်၏၊ ဤကိုယ်နှင့် သရီရ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသောအနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊တူသောအဘို ရှိ၏၊ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း၊ မိမိစီးပွါးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏ဟူ၍ငင်း ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိုယ်မှ) တမျိုးတခြားဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့ပေ၊ (ဤသို့ ရှေနောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေနောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ [အကျဉ်းချုံးထား၏။]

ပညတ္တာနုယောဂ ပြီး၏။

၁၁-ဂတိအနုယောဂ

၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည် (သဒ္ဒးလာ)ပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သဒ္ဒးလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သဒ္ဒးလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သဒ္ဒးလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သဒ္ဒးလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သဒ္ဒးလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သဒ္ဒးလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သဒ္ဒးလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

၇၂။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သဒ္ဒးလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သဒ္ဒးလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မကျင်လည် (မသဒ္ဒးလာ)ပါသလော၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မကျင်လည်(မသဒ္ဒးလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၄]

၁။ "သသတ္တကွတ္တုပရမံ သန္ဓာဝိတ္ဝာန ပုဂ္ဂလော" ဤသို့စသောသုတ်တို့ကို နှလုံးသွင်း၍ဝန်ခံ၏၊ ဒုတိယအမေးဦးမှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားသော လောကသို့ ပြေးသွား၏ဟု ဝန်ခံလိုက်လျှင် သဿတဒိဋ္ဌိအဖြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ သကဝါဒီ၏ ဒုတိယအမေးကိုဝန်ခံခဲ့သော် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအဖြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ သကဝါဒီ၏ ဒုတိယအမေးကိုဝန်ခံခဲ့သော် ကေစ္စသဿတဒိဋ္ဌိအဖြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ သကဝါဒီ၏ ဒုတိယအမေးကိုဝန်ခံခဲ့သော် အမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိအဖြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၇၃။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိလိသည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွား၊လာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည် (သွား၊လာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ထိုပဋိလိသည် ကျင်လည်(သွား၊လာ)ပါသလော၊ အခြားပဋိလိသည် ကျင်လည်(သွား၊လာ)ပါသလော၊ ထိုပဋိလိသည်ရင်း အခြားပဋိလိသည်ရင်း ကျင်လည်(သွား၊လာ)ပါသလော၊ ထိုပဋိလိသည် မကျင်လည် (မသွား၊လာ)ပါသလော၊ အခြားပဋိလိသည် မကျင်လည် (မသွား၊လာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

၇၄။ ပရဝါဒီ။ ။ပဋိလိသည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွား၊လာ)၏ဟူ၍ မဆိုသင့်သ၊လော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုပဋိလိသည် ခုနစ်ကြိမ်အလွန် ကျင်လည်(သွား၊လာ)ပြီး၍ သံယောဇဉ် အားလုံးကုန်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုသူဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏၊ ဤသို့သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ကား ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပဋိလိသည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွား၊လာ)၏။

၇၅။ ပရဝါဒီ။ ။ပဋိလိသည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွား၊လာ)၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ သံသရာသည် မသိနိုင်သော အစရှိ၏၊အဝိဇ္ဇာပိတ်ပင်အပ်ကုန်သည် တဏှာဖြင့် ချည်နှောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကျင်လည်သွားလာကြရကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ ရှေ့အစွန်းသည် မထင်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏၊ ဤသို့သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ကား ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပဋိလိသည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွား၊လာ)၏။

၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိလိသည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွား၊လာ)ပါသလော။

၁။ သကဝါဒီ၏ ဒုတိယအမေးကိုဝန်ခံခဲ့သော် ဒိဋ္ဌိလေးမျိုးဟူသော အပြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ကျင်လည်သ့ားလာပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သ့ားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

၇၇။ သကဝါဒီ။　။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သ့ားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ကျင်လည် (သ့ားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။လူဖြစ်ပြီးနောက် နဘ်ဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရှိပါ၏[၂]။

သကဝါဒီ။　။ထိုသူသည်ပင် ထိုနတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။　။ထိုသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

၇၈။ သကဝါဒီ။　။ထိုလူသည်ပင် ထိုနတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ဖြစ်ပါ၏[၄]။

သကဝါဒီ။　။လူဖြစ်ပြီး၍ နတ်ဖြစ်၏ နတ်ဖြစ်ပြီး၍ လူဖြစ်၏၊ လူသည် (နတ်မှ)တမျိုးတခြား နတ်သည် (လူမှ) တမျိုးဘခြားတည်း၊ လူဖြစ်သော ထိုသတ္တဝါသည်ပင် ကျင်လည်(သ့ားလာ)၏ဟူသော (သင်ပရဝါဒီ၏)စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ စုတေ၍ အခြားလောကသို့ ကျင်လည် (သ့ားလာ)ခဲ့ပါမူ အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ဘော့ပေ၊ ဤသို့ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ခဲ့သော် သေခြင်းမည်သည် မဖြစ်လတ္တံ့၊ အသက်သတ်ခြင်းကိုလည်း မရနိုင် တော့ပေ၊ (ကုသိုလ် အကုသိုလ်) ကံသည် ရှိ၏၊ ကံ၏အကျိုးသည် ရှိ၏၊ ပြုအပ်သော ကံတို့၏ အကျိုးသည် ရှိ၏၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည် အကျိုးပေးလတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ကျင်လည် (သ့ားလာ)၏ဟူသော (သင်ပရဝါဒီ၏) စကားသည် မှားသောစကားသာ ဘည်း[၅]။

၁။ ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ ပြေးသွားသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကဌ်ဍင်း အခြားလောကဌ်ဍင်း တယောက်တည်းပင် ဖြစ်လေသလော ဟူသော အလိုဖြင့် သကဝါဒီက မေးရကား သဿတဒိဋ္ဌိမှ မလွတ်နိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ သကဝါဒီက မြဲမြံသည်ကိုပြု၍ တဖန်နောက်ဆပ် မေးမြန်းလတ်သော် ထိုပြေးသွားသော သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်ခဲ့၏၊ အခြားတပါးသော အဖြစ်မရှိ၊ "သော တတော စုတော ဣဓူပပန္နော" အစရှိသော သုတ်သည်လည်း ရှိခဲ့၏ဟု နှလုံးသွင်းမိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ ထိုသူသည်ပင် ထိုနတ်ဖြစ်သလောဟု မေးမြန်းရာဌ်မူ လူဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ နတ်အဖြစ် မရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေပြန်သည်။

၄။ "အဟံ တေန သမယေန သုနေတ္တောနာမ သဗ္ဗာ အဟောသိ" အစရှိသော သုတ္တန်ကို နှလုံးသွင်း၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံ၏။

၅။ နတ်ဘဝ လူဘဝတို့၏ မဘူ ထူးခြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီစကား မှားသည်ဟု သကဝါဒီက ပြဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဘိ မြန် ၄-၄　　န-ဗ-သ

၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ကျင်လည် (သွားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လူဖြစ်ပြီး၍ ဘီလူးဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသလော၊ ပြိတ္တာဖြစ်သော၊ ငရဲသားဖြစ်သော၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော၊ ကုလားအုပ်ဖြစ်သော၊ နွားဖြစ်သော၊ မြည်းဖြစ်သော၊ ဝက်ဖြစ်သော၊ ကျဲဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုလူသည်ပင် ထိုကျဲဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၀။ သကဝါဒီ။ ။ထိုလူသည်ပင် ထိုကျဲဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လူဖြစ်ပြီး၍ ကျဲဖြစ်၏၊ ကျဲဖြစ်ပြီး၍ လူဖြစ်၏၊ လူသည် (ကျဲမှ)တမျိုးတခြား ကျဲသည်(လူမှ) တမျိုးတခြားတည်း၊ လူဖြစ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ကျင်လည် (သွားလာ)၏ ဟူသော (သင်ပရဝါဒီ၏)စကားသည် မှားသေးစကားသာတည်း။ပ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ စုတေ၍ အခြားလောကသို့ ကျင်လည်(သွားလာ)ခဲ့ပါမူ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်တော့ပေ၊ ဤသို့ အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ခဲ့သော် သေခြင်းမည်သည် မဖြစ်လတ္တံ့၊ အသက် သတ်ခြင်းကို မရနိုင်တော့ပေ၊ (ကုသိုလ် အကုသိုလ်)က်၏ အကျိုးသည် ရှိ၏၊ က်၏ အကျိုး သည် ရှိ၏၊ ပြုအပ်သော က်တို့၏ အကျိုးသည် ရှိ၏၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည် အကျိုး ပေးလတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ကျင်လည် (သွားလာ)၏ဟူသော (သင်ပရဝါဒီ၏)စကားသည် မှားသောစကားသာ၊ည်း။

၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ကျင်လည် (သွားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မင်းဖြစ်ပြီး၍ ပဏ္ဍားဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမင်းသည်ပင် ထိုပဏ္ဍား ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

၈၂။ သကဝါဒီ။ ။မင်းဖြစ်ပြီး၍ ကုန်သည်ဖြစ်သော၊ သူဆင်းရဲဖြစ်သော၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမင်းသည်ပင် ထိုသူဆင်းရဲဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၎၃။ သကဝါဒီ။ ။ပုဏ္ဏားဖြစ်ပြီး၍ ကုန်သည်ဖြစ်သော၊ သူဆင်းရဲဖြစ်သော၊ မင်းဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဏ္ဏားသည်ပင် ထိုမင်းဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၎၄။ ။သကဝါဒီ။ ။ကုန်သည်ဖြစ်ပြီး၍ သူဆင်းရဲဖြစ်သော၊ မင်းဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကုန်သည်သည်ပင် ထိုပုဏ္ဏားဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၎၅။ သကဝါဒီ။ ။သူဆင်းရဲဖြစ်ပြီး၍ မင်းဖြစ်သော၊ပုဏ္ဏားဖြစ်သော၊ ကုန်သည်ဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသူဆင်းရဲသည်ပင် ထိုကုန်သည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၎၆။ သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လက်ပြတ်သူသည် လက်ပြတ်သူပင် ဖြစ်သလော၊ ခြေပြတ်သူသည် ခြေပြတ်သူပင် ဖြစ်သလော၊ လက်ခြေပြတ်သူသည် လက်ခြေပြတ်သူပင် ဖြစ်သလော၊ နားပြတ်သူသည်၊ နှာခေါင်းပြတ်သူသည်၊ နားနှာခေါင်းပြတ်သူသည်၊ ခြေချောင်း လက်ချောင်း ပြတ်သူသည်၊ ခြေမ လက်မ ပြတ်သူသည်၊ အင်ကြွာမ ပြတ်သူသည်၊ လက်ကောက်သူသည်၊ ခြေချောင်း လက်ချောင်းပူးသူသည်၊ နူနာရှိသူသည်၊ ထွတ်အိုင်းနာရှိသူသည်၊ ပေ့ါးညှင်း တင်းတိပ်နာ ရှိသူသည်၊ ခယရုပ် (ချောင်းဆိုး)နာရှိသူသည်၊ ဝက်ရူးနာရှိသူသည်၊ကုလားအုတ်သည်၊ နွားသည်၊ မြည်းသည် ဝက်သည်၊ ကျွဲသည် ကျွဲပင် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၎၇။ ပရဝါဒီ။ ။"ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွားလာ)၏"ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ[၁]။

၁။ လောက၌ တည်နေသူအား ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့် အခြားလောကသို့ သွားခြင်းမရှိနိုင်သောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ံသည်။

ပရဝါဒီ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့လောကမှ စုတေ၍ နတ်လောကသို့ (လူ့ပြည်မှ နတ်ပြည်သို့)ရောက်၏၊ ထိုနတ်လောကဌာလည်း သောတာပန်ပင် ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ- သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့လောကမှ စုတေ၍ နတ်လောကသို့ ရောက်၏၊ ထိုနတ်လောကဌာလည်း သောတာပန်ပင်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွားလာ)၏"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၈။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့လောကမှ စုတေ၍ နတ်လောကသို့ ရောက်၏၊ ထိုနတ်လောကဌာလည်း သောတာပန်ပင် ဖြစ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည် (သွားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့လောကမှစုတေ၍ နတ်လောကသို့ ရောက်၏၊ ထိုနတ်လောကဌာလည်း လူပင်ဖြစ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်တပါးမဟုတ်မူ၍ မပြောင်းလဲပဲ ကျင်လည် (သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

၉၀။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်တပါးမဟုတ်မူ၍ မပြောင်းလဲပဲ ကျင်လည် (သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏[၃]။

သကဝါဒီ။ ။လက်ပြတ်သူသည် လက်ပြတ်သူပင် ဖြစ်ပါသလော။ခြေပြတ်သူသည် ခြေပြတ်သူပင် ဖြစ်ပါသလော။လက်ခြေပြတ်သူသည် လက်ခြေပြတ်သူပင် ဖြစ်ပါသလော။နားပြတ်သူသည်။

၁။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘဝတပါးဌာလည်း သောတာပန်အဖြစ်ကို မစွန့်သောကြောင့် ဒုတိယအမေးကိုလည်း သကဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၂။ နတ်လောကဌာ ပဋိသန္ဓေနေသူအား လူ၏အဖြစ် မရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ကျင်လည်ပြေးသွား၏ဟူသော မိမိဝါဒဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်၏။

နှာခေါင်းပြတ်သူသည်။ နား နှာခေါင်းပြတ်သူသည်။ခြေချောင်း လက်ချောင်းပြတ်သူသည်။ ခြေမ လက်မပြတ်သူသည်။အကြောမ ပြတ်သူသည်။ လက်ကောက်သူသည်။ ခြေချောင်း လက်ချောင်း ပူးသူသည်။ နူနာရှိသူသည်။ ထွတ်အိုင်းနာရှိသူသည်။ ပေးညှင်းတင်းတိပ်နာရှိသူသည်။ ခယရုပ် (ချောင်းဆိုး)နာ ရှိသူသည်။ ဝက်ရူးနာရှိသူသည်။ ကုလားအုတ်သည်။ နွားသည်။ မြည်းသည်။ ဝက်သည်။ ကျွဲသည် ကျွဲပင် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၁။ သကဝါဒီ။　။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩ် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ရုပ်နှင့်တကွ ဖြစ်၍ ကျင်လည်(သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။　။ရုပ်နှင့် တကွ ဖြစ်၍ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩ် ကျင်လည်သွားလာပါ၏[၂]။

သကဝါဒီ။　။ထိုဇီဝသည်ပင် ထိုသရီရဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။　။ဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်၍။ပ။ သညာနှင့်တကွ ဖြစ်၍။ပ။ သင်္ခါရတို့နှင့်တကွ ဖြစ်၍။ပ။ ဝိညာဏ်နှင့် တကွဖြစ်၍ ကျင်လည်သွားလာပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၄]

သကဝါဒီ။　။ဝိညာဏ်နှင့်တကွဖြစ်၍ ကျင်လည်သွားလာပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩ် ကျင်လည်သွားလာပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ထိုဇီဝသည်ပင် ထိုသရီရ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၂။ သကဝါဒီ။　။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩ် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ရုပ်မရှိမူ၍ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

၁။ ဤရူပကာယနှင့်တကွ အခြားလောကသို့ မသွားသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ဤနောက်အမေးဌ် အန္တရာဘဝပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်၊ အန္တရာဘဝပုဂ္ဂိုလ်သည် အန္တရာဘဝရုပ်နှင့် တကွသွား၍ အမိဝမ်းတိုက်သို့ သက်ဝင်ပြီးမှ ထိုရုပ် ပျက်၏ဟု ပရဝါဒီ အယူရှိသည်။

၃။ ဤလောကဌ်ပင် ကိုယ်ကောင်ကို ပစ်ချထားခဲ့ရသောကြောင့်၎င်း ဘုရားဟောသုတ်နှင့် တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်၎င်း ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ အသညသတ်ဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်၊အခြားဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်မရှိမူ၍ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ဇီဝသည်(သရီရမှ) တမျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် (ဇီဝမှ)တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာမရှိမူ၍။ပ။ သညာမရှိမူ၍။ပ။ သင်္ခါရတို့မရှိမူ၍။ပ။ ဝိညာဏ်မရှိမူ၍ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်မရှိမူ၍ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည် (သွားလာ)ပါ၏[၄]။

သကဝါဒီ။ ။ဇီဝသည် (သရီရမှ) တမျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် (ဇီဝမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၃။ သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကျင်လည် (သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၅]

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဇီဝသည်ပင် ထို(သရီရ)ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် ကျင်လည် (သွားလာ)ပါသလော။

၁။ အန္တရာဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၂။ အရူပဘုံမှ စုတေ၍ အရူပဘုံ၌ဖြစ်သူကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၃။ သညီဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ အသညီဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၅။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ သတ္တာနံ တဏှာသံယောဇနာနံ သန္ဓာဝတံ သံသရတံ-ဟူ၍ သတ္တဝါတို့၏သာကျင်လည်ခြင်းကို ဟောတော်မူသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်၊ တဖန် နောက်ထပ်မေးမြန်းလတ်သော် ရုပ်နှင့်ကင်း၍ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိနိုင်သောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျင်လည်သည်ရှိသော် ရုပ်သည်လည်း ကျင်လည်တော့သည်သာ-ဟု နှလုံးပြု၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်၏၊ ဝေဒနာ စသည်တို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်တည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်သည် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ထိုဇီဝသည်ပင် ထို(သရီရ) ဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
၉၄။ သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည်(သွားလာ)ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကျင်လည်(သွားလာ)ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ)ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]
သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ)ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မကျင်လည်(မသွားလာ)ပါ။
သကဝါဒီ။ ။ဇီဝသည် (သရီရမှ) တမျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် (ဇီဝမှ)တမျိုးတခြားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ)ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ)ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မကျင်လည် (မသွားလာ)ပါ။
သကဝါဒီ။ ။ဇီဝသည် (သရီရမှ)တမျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် (ဇီဝမှ) တမျိုးတခြားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [အကျဉ်းခံုးထား၏။]
ခန္ဓာတို့ ပျက်စီးကုန်သည်ရှိသော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ ပျက်စီးပါမူ ပြတ်စဲခြင်းဟူသော အကြင်(ဥစ္ဆေဒ)အယူသည် ဖြစ်၏၊ (ထိုဥစ္ဆေဒအယူကို)မြတ်စွာဘုရားသည် ရှောင်ကြဉ်တော်မူအပ်၏။
ခန္ဓာတို့ ပျက်စီးကုန်လျက် ပုဂ္ဂိုလ်ကား အကယ်၍ မပျက်စီးပါလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြဲသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်နှင့် အလွန်တူသည် ဖြစ်၏။

ဂတိအနုယောဂ ပြီး၏။

၁။ ပုဂ္ဂိုလ်ကျင်လည်သည်ဖြစ်သော် ပုဂ္ဂိုလ်၏ စုံမှီခိုရုပ် မကျင်လည်ဟု ဆိုရန် မတတ်ကောင်းဟူသော အမှတ်ဖြင့် ပရဝါဒီက ပယ်ခဲ့၏၊ တဖန်နောက်ဆယ်မေးမြန်းပြန်သော် သဘ္ဘဝါတို့၏ ကျင်လည်ခြင်းကိုလည်း ဟောတော်မူသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၁၂-ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ

၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော်ပညာ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် မမြဲသော 'အနိစ္စ' ပြုပြင်အပ်သော 'သန်တ' အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော 'ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဿ' ကုန်ခန်းခြင်းသဘော 'ခယဓမ္မ' ပျက်စီးခြင်းသဘော 'ဝယဓမ္မ' ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော 'ဝိရာဂဓမ္မ' ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော 'နိရောဓဓမ္မ' ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော 'ဝိပရိဏာမဓမ္မ' ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော 'အနိစ္စ' ပြုပြင်အပ်သော 'သန်တ' အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော 'ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဿ' ကုန်ခန်းခြင်းသဘော 'ခယဓမ္မ' ပျက်စီးခြင်းသဘော 'ဝယဓမ္မ' ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော 'ဝိရာဂဓမ္မ' ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော 'နိရောဓဓမ္မ' ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော 'ဝိပရိဏာမဓမ္မ' ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၆။ သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာကို စွဲ၍။ သညာကိုစွဲ၍။ သင်္ခါရတို့ကို စွဲ၍။ ဝိညာဏ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဝိညာဏ်သည် မမြဲသော 'အနိစ္စ' ပြုပြင်အပ်သော 'သန်တ' အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်ပေါ်သော 'ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဿ' ကုန်ခန်းခြင်းသဘော 'ခယဓမ္မ' ပျက်စီးခြင်းသဘော 'ဝယဓမ္မ' ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော 'ဝိရာဂဓမ္မ' ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော 'နိရောဓဓမ္မ' ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော 'ဝိပရိဏာမဓမ္မ' ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော 'အနိစ္စ' ပြုပြင်အပ်သော 'သန်တ' အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော 'ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဿ' ကုန်ခန်းခြင်းသဘော 'ခယဓမ္မ' ပျက်စီးခြင်းသဘော 'ဝယဓမ္မ' ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော 'ဝိရာဂဓမ္မ' ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော 'နိရောဓဓမ္မ' ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော 'ဝိပရိဏာမဓမ္မ' ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၇။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

၁။ သစ်ပင်ကို စွဲ၍ အရိပ်ဟု ပညတ်ခြင်း၊မီးစာကိုစွဲ၍ မီးဟု ပညတ်ခြင်းကဲ့သို့ ရုပ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ပညတ်ခြင်းကို အလိုရှိရကား ပဌမဦးစွာ ဝန်ခံခဲ့၏၊ တဖန် နောက်ထပ်အမေးခွင်လည်း ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ဝန်ခံပြီးလျှင် သစ်ပင်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော အရိပ်သည် သစ်ပင်ကဲ့သို့ရင်း မီးစာကို စွဲ၍ဖြစ်သော မီးသည် မီးစာကဲ့သို့ရင်း မမြဲခြင်းသဘောရှိခဲ့၏၊ ရုပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရုပ်ကဲ့သို့ မမြဲခြင်းသဘောရှိသလောဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် မေးမြန်းပြန်လတ်သော် မိမိအယူဒဋ္ဌိတည်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။　။သြော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ညိုသော ရုပ်ကို စွဲ၍ ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[3]

သကဝါဒီ။　။ရွှေသောရုပ်ကိုစွဲ၍၊နီသောရုပ်ကိုစွဲ၍၊ ဖြူသောရုပ်ကိုစွဲ၍၊ မြင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော ရုပ်ကိုစွဲ၍၊ ထိခိုက်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော ရုပ်ကိုစွဲ၍ ထိခိုက်ခြင်းမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၈။ သကဝါဒီ။　။ဝေဒနာကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။သြော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုစွဲ၍ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[4]

သကဝါဒီ။　။ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို စွဲ၍ ကုသိုလ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။သြော် ပညတ်ပါ၏[5]။

သကဝါဒီ။　။ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည် အကျိုးရှိသလော၊ဝိပါက်ရှိသလော၊လိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကိုပွါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေသာရေဖြင့်)မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ချမ်းသာကို တိုးပွါးစေတတ်သလော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ လိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေသာရေဖြင့်)မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ချမ်းသာကို တိုးပွါးစေတတ်သလော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[6]

၁။ ညိုသောရုပ်နှင့်တကွ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တခုတည်းအဖြစ်ကိုငင်း တခုတည်းသောကိုယ်၌ များစွာကုန်သော အညိုစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် များသည်၏အဖြစ်ကိုငင်း အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၂။ ဝေဒနာနှင့်တကွ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တခုတည်းအဖြစ်ကိုငင်း တခုတည်းသောသန္တာန်၌ များစွာကုန်သော ဝေဒနာတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၏ အဖြစ်ကိုငင်း အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၃။ တဖန်နောက်ထပ် မေးမြန်းအပ်သော် မဂ္ဂကုသလော-လမ်းခရီး၌ လိမ္မာသူ-ဤသို့အစရှိသော စကား၏ ထင်ရှားရှိနေသောကြောင့် လိမ္မာခြင်းအနက်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ ထိုသို့သဘောရှိသော အကျိုးရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ဝေါဟာရ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညာပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို စွဲ၍ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို စွဲ၍ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညာပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည် အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ မလိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို မပွါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊(ကိလေသာရေဖြင့်)သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို တိုးပွါးစေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ မလိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို မပွါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေသာရေဖြင့်) သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို တိုးပွါးစေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညာပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဗျာကတဖြစ်သော ဝေဒနာကိုစွဲ၍ အဗျာကတဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဗျာကတဖြစ်သော ဝေဒနာကိုစွဲ၍ အဗျာကဘဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညာပ်ပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။အဗျာကဘဖြစ်သော ဝေဒနာသည် မမြဲသော'အနိစ္စ'ပြုပြင်အပ်သော'သင်္ခ' အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော 'ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မ' ကုန်ခန်းခြင်းသဘော 'ခယဓမ္မ' ပျက်စီးခြင်းသဘော 'ဝယဓမ္မ'ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော 'ဝိရာဂဓမ္မ' ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သဘော 'နိရောဓဓမ္မ' ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော 'ဝိပရိဏာမဓမ္မ'ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

၁။ သဿတစသည်ဘို့၏ အစွမ်းဖြင့် အဗျာကဘအဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အဗျာကတဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော 'အနိစ္စ' ပြုပြင်အပ်သော 'သင်္ခတ' အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော 'ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မ' ကုန်ခန်းခြင်းသဘော 'ခယဓမ္မ' ပျက်စီးခြင်းသဘော 'ဝယဓမ္မ' ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော 'ဝိရာဂဓမ္မ' ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော 'နိရောဓဓမ္မ' ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော 'ဝိပရိဏာမဓမ္မ' ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၁။ သကဝါဒီ။ ။သညာကိုစွဲ၍၊ သင်္ခါရတို့ကိုစွဲ၍၊ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ကုသိုလ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်ဝိညာဏ်သည် အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ လိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေသာရေဖြင့်) မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ချမ်းသာကို တိုးပွါးစေတတ်သလော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ လိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊(ကိလေသာရေဖြင့်)မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ချမ်းသာကို တိုးပွါးစေတတ်သလော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၂။ သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ဝိညာဏ်သည် အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ မလိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို မပွါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေသာရေဖြင့်) သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို တိုးပွါးစေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ မလိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို မပွါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေသာရေဖြင့်) သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို တိုးပွါးစေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဗျာကတဝိညာဏ်ကိုစွဲ၍ အဗျာကတဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဗျာကတဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ အဗျာကတဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဗျာကတဝိညာဏ်သည် မမြဲသော‘အနိစ္စ’ ပြုပြင်အပ်သော ‘သခ်ၤတ’ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သော‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓ’ ကုန်ခန်းခြင်း သဘော‘ခယဓမ္မ’ ပျက်စီးခြင်း သဘော ‘ဝယဓမ္မ’ ကင်းပြတ်ခြင်း သဘော‘ဝိရာဂဓမ္မ’ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘော‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဗျာကတဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော ‘အနိစ္စ’ ပြုပြင်အပ်သော ‘သခ်ၤတ’ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သော‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓ’ ကုန်ခန်းခြင်း သဘော‘ခယဓမ္မ’ ပျက်စီးခြင်းသဘော ‘ဝယဓမ္မ’ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော‘နိရောဓဓမ္မ’ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၄။ သကဝါဒီ။ ။မျက်စိကို စွဲ၍ “မျက်စိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်”ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြောဆိုသင့်ပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။မျက်စိ ချုပ်လတ်သော်“မျက်စိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏”ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။နားကိုစွဲ၍။ နှာခေါင်းကိုစွဲ၍။ လျှာကိုစွဲ၍။ ကိုယ်ကိုစွဲ၍။စိတ်ကိုစွဲ၍ စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

၁။ စက္ခုမာ ဝိသမာနီဝ၊ ဝိဇ္ဇမာနေ ပရက္ကမေ။
ပဏ္ဍိတော ဇီဝလောကသ္မိ၊ ပါပါနိ ပရိဝဇ္ဇယေ။
ဟူသော ဥဒါန်းပါဠိတော်၌ မျက်စိရှိသူဟူသော ဝေါဟာရထင်ရှားရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၂။ စက္ခုချုပ်ကာမျှဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ချုပ်ခြင်းကို အလိုမရှိ၍ ဒုတိယအမေးဌာန ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။စိတ်ချုပ်လတ်သော် စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၀၅။ သကဝါဒီ။ ။မှားယွင်းသောအယူ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ'ကို စွဲ၍ မှားယွင်းသောအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မှားယွင်းသောအယူ ချုပ်လတ်သော် မှားယွင်းသောအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မှားယွင်းသော အကြံအစည်ကို စွဲ၍။မှားယွင်းသော စကားကို စွဲ၍။မှားယွင်းသော အလုပ်ကို စွဲ၍။ မှားယွင်းသော အသက်မွေးမှုကို စွဲ၍။မှားယွင်းသော အားထုတ်မှုကို စွဲ၍။ မှားယွင်းသော အောက်မေ့မှုကို စွဲ၍။ မှားယွင်းသော တည်ကြည်မှုကို စွဲ၍ မှားယွင်းသော တည်ကြည်မှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မှားယွင်းသောတည်ကြည်မှု ချုပ်လတ်သော် မှားယွင်းသော တည်ကြည်မှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၀၆။ သကဝါဒီ။ ။မှန်ကန်သောအယူ 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ'ကို စွဲ၍ မှန်ကန်သောအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မှန်ကန်သောအယူ ချုပ်လတ်သော် မှန်ကန်သောအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မှန်ကန်သော အကြံအစည်ကို စွဲ၍။မှန်ကန်သော စကားကို စွဲ၍။မှန်ကန်သော အလုပ်ကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သောအသက်မွေးမှုကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သော အားထုတ်မှုကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သော အောက်မေ့မှုကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သော တည်ကြည်မှုကို စွဲ၍ မှန်ကန်သောတည်ကြည်မှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မှန်ကန်သော တည်ကြည်မှု ချုပ်လတ်သော် မှန်ကန်သော တည်ကြည်မှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကိုစွဲ၍၊ ဝေဒနာကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာ၂-ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်ကိုစွဲ၍၊ ဝေဒနာကိုစွဲ၍၊ သညာကိုစွဲ၍၊ သင်္ခါရတို့ကိုစွဲ၍၊ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာ၅-ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၅-ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၈။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခွာယဘနကို စွဲ၍၊ သောတာယဘနကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာယတန-၂-ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခွာယတနကို စွဲ၍။ သောတာယဘနကိုစွဲ၍။ပ။ဓမ္မာယဘနကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာယတန ၁၂-ပါးဘို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်၁၂-ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၉။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဓာတ်ကိုစွဲ၍၊ သောတဓာတ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓာတ် ၂-ပါးဘို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက်ဘို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဓာတ်ကို စွဲ၍၊ သောတဓာတ်ကို စွဲ၍။ပ။ဓမ္မဓာတ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပညတ်ပါ၏။

၁။ ခန္ဓာဘို့ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ပညတ်ခဲ့ရကား နှစ်ခု သုံးခု လေးခု ငါးခုသောခန္ဓာတို့ကိုစွဲ၍ ပညတ်မှုကို ဝန်ခံခဲ့၏။

၂။ တခုသောသန္တာန်၌ နှစ်ယောက် ငါးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဘို့ မရှိကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်၁၈-ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၁၀။ သကဝါဒီ။ ။စက္ခုန္ဒြေကို စွဲ၍၊ သောတိန္ဒြေကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေ၂-ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်၂-ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုန္ဒြေကို စွဲ၍၊ သောတိန္ဒြေကို စွဲ၍။ပ။ အညာဘာဝိန္ဒြေကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၂၂-ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ကေဝေါကာရဘဝကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စတုဝေါကာရဘဝကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကေဝေါကာရဘဝကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဉ္စဝေါကာရဘဝကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်၅-ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကေဝေါကာရဘဝ၌ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သာ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တယောက်သာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စတုဝေါကာရဘဝ၌ ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်တို့ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကေဝေါကာရဘဝ၌ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သာ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တယောက် သာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဉ္စဝေါကာရဘဝ၌ ပုဂ္ဂိုလ် ၅-ယောက်တို့ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၁၂။ သကဝါဒီ။ ။သစ်ပင်ကိုစွဲ၍ အခိုပ်ကို ပညာသက္ခဲသို့ ဤအတူ ရုပ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သစ်ပင်ကို စွဲ၍ အရိပ်ကို ပညာ်သည်ဖြစ်ရကား သစ်ပင်သည်လည်းမမြဲ၊ အရိပ်သည်လည်း မမြဲသကဲ့သို့ ဤအတူ ရုပ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ရကား ရုပ်သည်လည်း မမြဲ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၁]

သကဝါဒီ။ ။သစ်ပင်ကိုစွဲ၍ အရိပ်ကို ပညတ်ရကား သစ်ပင်သည် (အရိပ်မှ) တမျိုးတခြား အရိပ်သည် (သစ်ပင်မှ) တမျိုးတခြား ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ရုပ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာ်ရကား ရုပ်သည်(ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည်(ရုပ်မှ)တမျိုးတခြားဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ရှာကိုစွဲ၍ ရှာသူ ရှာသားကို ပညာ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ရုပ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇ် ပညာ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှာကိုစွဲ၍ ရှာသူ ရှာသားကို ပညာ်ရကား ရှာသည် (ရှာသူရှာသားမှ) တမျိုးတခြား ရှာသူရှာသားသည်(ရှာမှ)တမျိုးဘခြား ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအဘူ ရုပ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာ်ရကား ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တမျိုးဘခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ)တမျိုးဘခြား ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၁၄။ သကဝါဒီ။ ။တိုင်းပြည်ကိုစွဲ၍ မင်းကို ပညာ်သကဲ့သို့ ဤအဘူ ရုပ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ဩဇ် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တိုင်းပြည်ကိုစွဲ၍ မင်းကို ပညာ်ရကား တိုင်းပြည်သည် (မင်းမှ) တမျိုးတခြား မင်းသည် (တိုင်းပြည်မှ) တမျိုးဘခြား ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအဘူ ရုပ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ရကား ရုပ်သည်(ပုဂ္ဂိုလ်မှ)တမျိုးဘခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၁၅။ သကဝါဒီ။ ။သံခြေကျင်းသည် သံခြေကျင်း ရှိသူမဟုတ်၊ အကြင်သူအား သံခြေကျင်းသည်(ရှိ၏)၊ ထိုသူသည်သာ သံခြေကျင်း ရှိသူ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအဘူ ရုပ်သည် ရုပ်ရှိသူမဟုတ်၊ အကြင်သူအား ရုပ်သည် (ရှိ၏)၊ ထိုသူသည်သာ ရုပ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဇ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ သံခြေကျင်းသည် သံခြေကျင်းရှိသူမဟုတ်၊ အကြင်သူအား သံခြေကျင်းသည် (ရှိ၏)၊ ထိုသူသည်သာ သံခြေကျင်းရှိသူဖြစ်သကဲ့သို့ သံခြေကျင်းသည် (သံခြေကျင်းရှိသူမှ) တမျိုးဘခြား၊ သံခြေကျင်းရှိသူသည် (သံခြေကျင်းမှ)ဘမျိုးဘခြား ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ရုပ်သည်

၁။ ဤဓမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့် အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း မိမိအယူဒိဋ္ဌိတည်လျက်ရင်း ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ရုပ်ရှိသူမဟုတ်၊အကြင်သူအား ရုပ်သည် ရှိ၏၊ထိုသူသည်သာ ရုပ်ရှိသူ ဖြစ်ရကား ရုပ်သည် (ရုပ်ရှိသူမှ) တမျိုးတခြား၊ ရုပ်ရှိသူသည် (ရုပ်မှ) တမျိုးတခြား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၁၆။ သကဝါဒီ။ ။စိတ်တိုင်း စိတ်တိုင်း၌ ပဋိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပညတ်ပါ၏[1]။

သကဝါဒီ။ ။စိတ်ဘိုင်း စိတ်တိုင်း၌ ပဋိုလ်သည် ဖြစ်ပါသလော၊ အိုပါသလော၊ သေပါသလော၊ စုတေပါသလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ထိုပဋိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပဋိုလ်ဟူ၍၎င်း မပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပြောဆိုသင့်ပါ[3]။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် သတ္တိသားဟူ၍၎င်း သတ္တိသမီးဟူ၍၎င်း မပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ပြောဆိုသင့်ပါ၏[4]။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ဆိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ထိုပဋိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပဋိုလ်ဟူ၍၎င်း မပြောဆိုသင့်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် သတ္တိသားဟူ၍၎င်း သတ္တိသမီးဟူ၍၎င်း မပြောဆိုသင့် ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ထိုပဋိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပဋိုလ်ဟူ၍၎င်း မပြောဆိုသင့် ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် သတ္တိသားဟူ၍၎င်း သတ္တိသမီးဟူ၍၎င်း ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍ကား သင်ဆိုခဲ့၏၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

၁။ သရာဂစသောစိတ်ဘို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် သရာဂပဋိုလ်စသည်ကို ရည်ရွယ်၍ စိတ္တာနုပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၂။ ပဋိုလ်၏ခဏနှင့်ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိဉ္ဉာပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ဤပဋိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပဋိုလ်ဟူ၍၎င်း ပြောဆိုခဲ့သော် သဿတဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြစ်ရာသောကြောင့် မဆိုသင့်ဟု ဝန်ခံသည်။

၄။ သတ္တိသား သတ္တိသမီးဟု မဆိုသင့်သလော ဟူသောအမေးဌာနမှ လောကဝေါဟာရကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့် ဆိုသင့်၏ဟု ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် သတ္တိသားဟူ၍၎င်း သတ္တိသမီးဟူ၍၎င်း ပြောဆို သင့်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍လည်း ဆိုသင့်တော့၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း မပြော ဆိုသင့်ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် သတ္တိသား ဟူ၍၎င်း သတ္တိသမီးဟူ၍၎င်း ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍လည်း သင်ဆိုခဲ့၏၊ (ဤသို့ရှေးနောက် မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေးနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

၁၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း မပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြောဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် မိန်းမဟူ၍၎င်း ယောကျ်ားဟူ၍၎င်း အိမ်နေသူ လူဟူ၍၎င်း ရဟန်းဟူ၍၎င်း နတ်ဟူ၍၎င်း လူဟူ၍၎င်း မပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း မပြောဆို သင့်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် နတ်ဟူ၍၎င်း လူဟူ၍၎င်း မပြောဆို သင့် ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း မပြောဆို သင့်ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် နတ်ဟူ၍၎င်း လူဟူ ၍၎င်း ပြောဆိုသင့်၏ ဟူ၍ကား သင်ဆိုခဲ့၏၊ (ဤသို့ ရှေးနောက်မညီညွတ်သော)အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေးနောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် နတ်ဟူ၍၎င်း လူဟူ၍၎င်း ပြောဆိုသင့်ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း ပြောဆို သင့်၏ဟူ၍လည်း သင်ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း မပြော ဆိုသင့်ဟူ၍၎င်း သင်ဆိုခဲ့၏၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဒုတိယစိတ်ဖြစ်လတ်သော် နတ်ဟူ၍၎င်း လူဟူ၍၎င်း ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍၎င်း သင် ဆိုခဲ့၏၊ (ဤသို့ ရှေးနောက် မညီညွတ်သော)အကြောင်း စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေးနောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကား သာတည်း။ပ။

၁၁၈။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ[1]။

ပရဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည့်ရှု၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင် အဆင်း 'ရူပါရုံ'ကို မြင်၏၊ ထိုအဆင်းကို မြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင် မျက်စိဖြင့် မြင်၏၊ ထိုမျက်စိဖြင့် မြင်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏[2]။

အရှင်သကဝါဒီ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည့်ရှု၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ မြင်ခဲ့ပါလျှင် အကြင်အဆင်းကို မြင်၏၊ ထိုအဆင်းကို အကယ်၍ မြင်ခဲ့ပါလျှင် အကြင်မျက်စိဖြင့် မြင်၏၊ ထိုမျက်စိဖြင့် အကယ်၍ မြင်ခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၁၉။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြား၏။ပ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် နမ်း၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လျက်၏၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တွေ့ထိ၏၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သိသည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်တရားကို သိ၏၊ ထိုတရား 'ဓမ္မာရုံ'ကို သိသည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်စိတ်ဖြင့် သိ၏၊ ထိုစိတ်ဖြင့် သိသည်မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ပညတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ သိခဲ့ပါလျှင် အကြင်တရားကို သိ၏၊ထိုတရားကို အကယ်၍ သိခဲ့ပါလျှင် အကြင်စိတ်ဖြင့် သိ၏၊ ထိုစိတ်ဖြင့် အကယ်၍သိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကြည့်ရှု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မမြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်အဆင်းကို မမြင်၊ ထိုအဆင်းကို မမြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်မျက်စိဖြင့် မမြင်၊ ထိုမျက်စိဖြင့် မမြင်သည် မဟုတ်ပါလော[3]။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ပရမတ္ထသစ္စာကိုရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက မဆိုသင့်ဟု ဝန်ခံသည်။

၂။ ဒုတိယအမေးဌ် သမ္မုတိသစ္စာကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၃။ ကန်းသူ အသညသတ်တို့ဝါ, အရူပသတ္တဝါ, နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူ, မကန်းသူပင်ဖြစ်သော်လည်း မမြင်သူပင် မည်၏။

အရှင်ပရဝါဒီ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကြည့်ရှု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ မမြင်ခဲ့ပါလျှင် အကြင်အဆင်းကို မမြင်၊ ထိုအဆင်းကို အကယ်၍ မမြင်ခဲ့ပါလျှင် အကြင်မျက်စိဖြင့် မမြင်၊ ထိုမျက်စိဖြင့် အကယ်၍ မမြင်ခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟု သင်မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြင်ခဲသောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကြား။ပ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မနမ်း။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မလျက်။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မတွေ့ထိ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မသိသည် မဟုတ်ပါလော၊အကြင်တရား'ဓမ္မာရုံ'ကို မသိ၊ထိုတရား'ဓမ္မာရုံ'ကို မသိသည် မဟုတ်ပါလော၊အကြင်စိတ်ဖြင့် မသိ၊ ထိုစိတ်ဖြင့် မသိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

အရှင်ပရဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသိ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ မသိခဲ့ပါလျှင် အကြင်တရားကို မသိ၊ထိုတရားကို အကယ်၍ မသိခဲ့ပါလျှင် အကြင်စိတ်ဖြင့် မသိ၊ ထိုစိတ်ဖြင့် အကယ်၍ မသိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင်မဆိုသင့်။

၁၂၁။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ ငါ(ဘုရား)သည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက်သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့် တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု'အဘိညာဏ်ဖြင့် စုတေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်ညံ့သောသတ္တဝါ မြင့်မြတ်သောသတ္တဝါ အဆင်းလှသောသတ္တဝါ အဆင်းမလှသောသတ္တဝါ ကောင်းသောလားရာ 'ဂတိ'ရှိသောသတ္တဝါ မကောင်းသော လားရာ'ဂတိ'ရှိသောသတ္တဝါတို့ကို မြင်တော်မူ၏၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို သိတော်မူ၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။[illegible]

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု'အဘိညာဏ်ဖြင့် အဆင်း 'ရူပါရုံ'ကို မြင်တော်မူပါသလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်တော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။အဆင်း 'ရူပါရုံ'ကို မြင်တော်မူပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဆင်း 'ရူပါရုံ'သည် ပုဂ္ဂိုလ်လော၊ အဆင်းရူပါရုံသည် စုတေသလော၊ အဆင်းရူပါရုံသည် ပဋိသန္ဓေနေသလော၊ အဆင်းရူပါရုံသည် ကံအားလျော်စွာ (ထိုထိုဘဝသို့) ကပ်ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏မျက်စိနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု'အဘိညာဏ်ဖြင့် အဆင်း 'ရူပါရုံ'ကို မြင်တော်မူပါသလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်တော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်တော်မူပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဆင်း 'ရူပါရုံ'လော၊ ရူပါယတနလော၊ ရူပဓာတ်လော၊ အညိုလော၊ အရှေလော၊ အနီလော၊ အဖြူလော၊ မျက်စိဖြင့် သိအပ်သူလော၊ မျက်စိ၌ ထိခိုက်သလော၊ မျက်စိအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူဘို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏မျက်စိနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု'အဘိညာဏ်ဖြင့် အဆင်း 'ရူပါရုံ'ကို မြင်တော်မူပါသလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်တော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။၂-မျိုးစလုံးကို မြင်တော်မူပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။၂-မျိုးလုံးတို့သည် အဆင်းလော၊ ရူပါယတနလော၊ ရူပဓာတ်လော၊ ၂-မျိုးလုံးတို့သည် အညိုတို့လော၊ ၂-မျိုးလုံးတို့သည် အရှေတို့လော၊ ၂-မျိုးလုံးတို့သည် အနီတို့လော၊ ၂-မျိုးလုံးတို့သည် အဖြူတို့လော၊ ၂-မျိုးလုံးတို့ကို မျက်စိဖြင့် သိအပ်ကုန်သလော၊ ၂-မျိုးလုံးတို့သည် မျက်စိ၌ ထိခိုက်ကုန်သလော၊ ၂-မျိုးလုံးဘို့သည် မျက်စိအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သလော၊ ၂-မျိုးလုံးတို့သည် စုတေကုန်သလော၊ ၂-မျိုးလုံးတို့သည် ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော၊ ၂-မျိုးလုံးတို့သည် ကံအားလျော်စွာ (ထိုထိုဘဝသို့) ကပ်ရောက်ကြကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ပြီး၏။

၁၃-ပုရိသကာရာနုယောဂ

၁၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

၁၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ပါကုန်၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ ကောင်းမှုကံမကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို (တဆင့်)ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

၁၂၅။ သကဝါဒီ။ ။ထိုပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို (တဆင့်)ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏[၃]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုထိုကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူ (တဆင့်)ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူအား ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊(တစုံတခုကိုမျှ) မစဲလမ်းမူ၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ပါကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်ကထာ

၁၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ပါကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

၁။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်သူ ကတ္တားကို မေး၏၊ ပြုလုပ်ခြင်းမျှကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ တဆင့်ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို အလိုမရှိသောကြောင့်၎င်း ဣဿရနိမ္မာနဝါဒမှ ကြောက်သောကြောင့်၎င်း ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ မိဖတို့သည် သားတည်းဟူသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖြစ်စေကုန်၏၊ အမည်မှည့်ကုန်၏၊ ကျွေးမွေးကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် မိဖတို့သည် ထိုသားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြုလုပ်သူ ကတ္တားမည်၏၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၎င်း ဆရာတို့သည်၎င်း ထိုထိုအသက်မွေးကြောင်း အတတ်ပညာတို့ကို သင်စေကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဆရာတို့သည် ပြုလုပ်စေသူတို့မည်ကုန်၏၊ ဤကိုရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြေကြီးကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၂၉။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၀။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၁။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ရေကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မီးကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်ဆိုပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လေကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်ဆိုပြု၍ လေကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှုတ်ဆိုပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်ကုန်၏ ဟု နှုတ်ဆိုပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၅။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှုတ်ဆိုပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့သည် (ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူမှ) တမျိုးတခြားလော၊ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူသည် (ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့မှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၁]။

၁၃၆။ ပရဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်ဆိုပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအကျိုးခံစားသူကို (တဆင့်)ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

၁။ သန်ဂါရရှိသောအတွက် ဤသို့အစရှိသော အတွက်ဒီဋ္ဌမှကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိညာဉ်ပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ခံစားအပ်သောတရားမည်သည် ဝိပါက်သာဖြစ်သင့်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ဝိပါက်မဟုတ်ခဲ့၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိညာဉ်ပြု၍ ဖြေသည်။

၁၃၈။ သကဝါဒီ။ ။ထိုအကျိုးခံစားသူကို (တဆင့်)ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏[1]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုထိုကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို (တဆင့်)ခံစားသူ အား ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ (တစုံတခုကိုမျှ) မစဲလမ်းမူ၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်)သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၀။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ။ပ။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ။ပ။ ရေကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ။ပ။ မီးကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ။ပ။ လေကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ။ပ။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှုတ်လုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုး ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

၁။ တဖန် နောက်ထပ်မေးမြန်းပြန်သော် ကောင်းမှုသည်အကျိုးဌဿတည်သောကြောင့် အကျိုးခံစားလျက် အမိကမူလည်း သားကို နမ်းရှုပ်ပွေဖက်၏၊ မယားကမူလည်း လင်ကိုနမ်းရှုပ်ပွေဖက်၏၊ ဆိုသို့သဘောရှိသော ခံစားမှုမျိုးကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးသည် ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ခံစားသူမှ တမျိုးတခြားလော၊ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ခံစားသူသည် ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏အကျိုးမှ တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၁]

၁၄၃။ ပရဝါဒီ။ ။နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၂]

၁၄၄။ သကဝါဒီ။ ။နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုနတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၅။ သကဝါဒီ။ ။ထိုနတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုထိုနတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူကို (တဆင့်) ခံစားသူအား ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ (တစုံတခုကိုမျှ) မစွဲလမ်းမှု၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၄၆။ သကဝါဒီ။ ။နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၇။ သကဝါဒီ။ ။နတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

၁။ ဝေဒနာရှိသော အတ္တအစရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိမှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ သကဝါဒီကား ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခံစားမှုကိုသာ ပယ်သည်၊ ခံစားသော ဝေဒနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခံစားမှုကိုကား ပယ်သည်မဟုတ်ဟု သိလေ။

သကဝါဒီ။　။နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၈။ သကဝါဒီ။　။နတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ပ။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ပ။ ရေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ပ။မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ပ။ လေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ပ။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

၁၄၉။ သကဝါဒီ။　။နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာသည် (နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူမှ) တမျိုးတခြားလော၊ နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူသည် (နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၀။ ပရဝါဒီ။　။လူ၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။　။လူ၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၁။　။သကဝါဒီ။　။လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ထိုလူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တဆင့်)ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၂။ ထိုလူ၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တဆင့်)ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

၁။ မြေကြီးအစရှိသည်တို့ကို အာရုံပြု၍ ခံစားသူတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုမူ မတားမြစ်ပေ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသို့ လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တဆင့်) ခံစားသူအား ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ ဝဋ်၏ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ တစုံတရာကိုမျှ မစွဲလမ်းမှု၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၅၃။ သကဝါဒီ။ ။လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိလိဒ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပဋိလိဒ်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၄။ ။သကဝါဒီ။ ။လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၅။ သကဝါဒီ။ ။လူဋ္ဌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ပ။မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍၊ရေကို ရအပ်၏ဟုနှလုံးပြု၍၊မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍၊ လေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍၊ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၆။ သကဝါဒီ။ ။လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာသည် (လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူမှ)တမျိုးတခြားလော၊ လူဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူသည် (လူဋ္ဌ ဖြစ်သော ချမ်းသာမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၇။ ပရဝါဒီ။ ။အပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။　။အပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။　။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၈။ သကဝါဒီ။ ။အပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ အပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ထိုအပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၉။ သကဝါဒီ။　။ထိုအပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တဆင့်)ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ထိုထိုအပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူကို(တဆင့်)ခံစားသူအား ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊(တစုံတရာကိုမျှ) မစွဲလမ်းမူ၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၆၀။ သကဝါဒီ။　။အပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၁။ သကဝါဒီ။　။အပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ အပါယ်၌ဖြစ် သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၆၂။ သကဝါဒီ။　။အပါယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။　။မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ပ။မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ ရေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံး

ပြု၍။ လေကို ရအပ်၏ဟု နှုလုံးပြု၍။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှုလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၃။ သကဝါဒီ။ ။အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှုလုံးပြု၍ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အပါယ်၌ ဖြစ်သောဆင်းရဲသည် (အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူမှ) တမျိုးတခြားလော၊ အပါယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို ခံစားသူသည် (အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၄။ ပရဝါဒီ။ ။ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ငရဲ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှုလုံးပြု၍ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုငရဲ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲ ခံစားသူကို (တဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ထိုငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တဆင့်) ခံစားသူအား ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ (တစုံတရာကိုမျှ) မစွဲလမ်းမူ၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ငရဲ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှုလုံးပြု၍ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှုလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၇။ သကဝါဒီ။ ။ငရဲဌ်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ငရဲဌ် ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဝ် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ငရဲဌ်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ငရဲဌ်ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဝ် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ ရေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။လေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ငရဲဌ် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ငရဲဌ်ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဝ် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ငရဲဌ် ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် (ငရဲဌ် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူမှ)တ မျိုး တခြားလော၊ ငရဲဌ် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူသည်(ငရဲဌ် ဖြစ်သော ဆင်းရဲမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၇၀။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကိုငင်း ပြုလုပ်စေသူကိုငင်း အကျိုးခံစားသူကိုငင်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဝ် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသူသည် ပြုလုပ်၍ ထိုသူသည်ပင် ခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၁]။

၁၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ထိုသူသည် ပြုလုပ်၍ ထိုသူသည်ပင် ခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဝ် ခံစားပါ၏[၂]။

၁။ သော ကရောတိ သော ပဋိသံဝေဒေတီတိ ခေါ ဗြာဟ္မဏ အယမေကော အန္တော-ဟူသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ဣမ နန္ဒတိ ပေစ္စ နန္ဒတိ-စသော သုတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ချမ်းသာဆင်းရဲကို ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၇၂။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကိုဌင်း ပြုလုပ်စေသူကိုဌင်း အကျိုးခံစားသူကိုဌင်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အခြားသူသည် ပြုလုပ်၍ အခြားသူသည် ခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

၁၇၃။ သကဝါဒီ။ ။အခြားသူသည် ပြုလုပ်၍ အခြားသူသည် ခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ခံစားပါ၏[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ချမ်းသာဆင်းရဲကို သူတပါး ပြုအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

၁၇၄။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကိုဌင်း ပြုလုပ်စေသူကိုဌင်း အကျိုးခံစားသူကိုဌင်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသူသည်ဌင်း အခြားသူသည်ဌင်း ပြုလုပ်ကုန်၍ ထိုသူသည်ဌင်း အခြားသူသည်ဌင်း ခံစားကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၄]

၁၇၅။ သကဝါဒီ။ ။ထိုသူသည်ဌင်း အခြားသူသည်ဌင်း ပြုလုပ်ကုန်၍ ထိုသူသည်ဌင်း အခြားသူသည်ဌင်း ခံစားကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ခံစားပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ကိုယ်ဘိုင်လည်း ပြုအပ် သူဘပါးလည်း ပြုအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ အညော ကရောတိ အညော ပဋိသံဝေဒေတိတိခေါ ဗြာဟ္မဏာ အယမေကော အန္တော-ဟူသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ လူဖြစ်သူသည် ကောင်းမှုကံကို ပြု၍ နတ်ဖြစ်သူသည် ထိုကံ၏ အကျိုး ခံစား၏ဟု အောက်မေ့ထင်မှတ်လျက် ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ လူဘဝက ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့၍ နတ်ဘဝ၌ ခံစား၏ဟု အယူရှိသူအား ပရံ ကတံ သုခံ ဒုက္ခံ ဟူသော အပြစ်ရောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ သော စ အညော စ ကရောတိ သော စ အညော စ ပဋိသံဝေဒေတိတိ ခေါ ဗြာဟ္မဏာ အယမေကော အန္တော-ဟူသောသုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၁၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကို၎င်း ပြုလုပ်စေသူကို၎င်း အကျိုးခံစားသူကို၎င်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသူသည် မပြုလုပ်ပဲ ထိုသူသည် မခံစားသလော၊ အခြားသူသည် မပြုလုပ်ပဲ အခြားသူသည် မခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

၁၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ထိုသူသည် မပြုလုပ်ပဲ ထိုသူသည် မခံစားသလော၊ အခြားသူသည် မပြုလုပ်ပဲ အခြားသူသည် မခံစားသလော[၂]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မခံစားပါ။

သကဝါဒီ။ ။ချမ်းသာ ဆင်းရဲသည် ကိုယ်တိုင်မလုပ်ပဲ သူတပါးမလုပ်ပဲ အကြောင်းကို မစ္ဆဲမှု၍ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကို၎င်း ပြုလုပ်စေသူကို၎င်းအကျိုးခံစားသူကို၎င်းရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသူသည် ပြုလုပ်၍ ထိုသူသည်ပင် ခံစားသလော၊ အခြားသူသည် ပြုလုပ်၍ အခြားသူသည် ခံစားသလော၊ ထိုသူသည်၎င်း အခြားသူသည်၎င်း ပြုလုပ်ကုန်၍ ထိုသူသည်၎င်း အခြားသူသည်၎င်း ခံစားကုန်သလော၊ ထိုသူသည် မပြုလုပ်ပဲ ထိုသူသည် မခံစားသလော၊ အခြားသူသည် မပြုလုပ်ပဲ အခြားသူသည် မခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ထိုသူသည် ပြုလုပ်၍ ထိုသူသည်ပင် ခံစားသလော၊ အခြားသူသည် ပြုလုပ်၍ အခြားသူသည် ခံစားသလော၊ ထိုသူသည်၎င်း အခြားသူသည်၎င်း ပြုလုပ်ကုန်၍ ထိုသူသည်၎င်း အခြားသူသည်၎င်း ခံစားကုန်သလော၊ ထိုသူသည် မပြုလုပ်ပဲ ထိုသူသည် မခံစားသလော၊ အခြားသူသည် မပြုလုပ်ပဲ အခြားသူသည် မခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မခံစားပါ။

၁။ နေဝသောကရောတိ နအညော ပဋိသံဝေဒေတီတိ ခေါ ဗြာဟ္မဏ အယမေကော အန္တော ဟူသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ လူဖြစ်သူသည် နတ်ပြည်၌ဖြစ်ရန် ကံကိုပြု၍ လူ့အဖြစ်ဖြင့် ခံစားရသည်မဟုတ်၊ အကြင်သူသည် ကံကိုပြု၏၊ ထိုကံပြုသူမှ တပါးသူသည်သာ ခံစားရသည်လည်းမဟုတ်ဟု နှလုံးသွင်း၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ချမ်းသာဆင်းရဲကို ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်အပ်သလော၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို သူတပါး ပြုလုပ်အပ်သလော၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုလုပ်အပ် သူတပါးလည်း ပြုလုပ်အပ် သလော၊ချမ်းသာဆင်းရဲသည် ကိုယ်တိုင်မပြုပဲ သူတပါးမပြုပဲ အကြောင်းကို မစွဲမူ၍ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၈၀။ ပရဝါဒီ။ ။ကံသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။] ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ကံပြုသူသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုကံပြုသူကို (တဆင့်)ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၂။ သကဝါဒီ။ ။ထိုကံပြုသူကို (တဆင့်) ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုထိုကံကို ပြုလုပ်သူ (တဆင့်)ပြုလုပ်သူအား ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ တစုံတရာကိုမျှ မစွဲလမ်းမူ၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်)သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပဂ္ဂိုလ်ကို ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၅။ သကဝါဒီ။ ။ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ရေသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ မီးသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ လေသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။မြက်ထင်း တောစိုး သစ်ပင်တို့သည် ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၆။ သကဝါဒီ။　။ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံကို ပြုသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ကံသည်(ကံပြုသူမှ) တမျိုးတခြားလော၊ကံပြုသူသည် (ကံမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၈၇။ ပရဝါဒီ။　။အကျိုး 'ဝိပါက်' သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။　။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။　။အကျိုး'ဝိပါက်'ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၈။ သကဝါဒီ။　။အကျိုး 'ဝိပါက်'သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး'ဝိပါက်'ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ထိုအကျိုး'ဝိပါက်'ကို ခံစားသူကို (တဆင့်)ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၉။ သကဝါဒီ။　။ထိုအကျိုး'ဝိပါက်'ကို ခံစားသူကို (တဆင့်)ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ထိုအကျိုး'ဝိပါက်'ကို ခံစားသူကို(တဆင့်) ခံစားသူအား ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ (တစုံတရာကိုမျှ)မစဲလမ်းမူ၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်)သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။　။အကျိုး 'ဝိပါက်'သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး'ဝိပါက်'ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။　။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၉၀။ သကဝါဒီ။　။အကျိုး'ဝိပါက်'သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး 'ဝိပါက်'ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။　။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။　။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၉၁။ သကဝါဒီ။ ။အကျိုး 'ဝိပါက်'သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး 'ဝိပါက်'ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြေကြီးသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ ရေသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မီးသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ လေသည် ရှိ၏ ဟု နှလုံးပြု၍။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့သည် ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက်ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၉၂။ သကဝါဒီ။ ။အကျိုး'ဝိပါက်'သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး'ဝိပါက်'ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုး 'ဝိပါက်' သည် (အကျိုးခံစားသူမှ) တမျိုးတခြားလော၊ အကျိုး 'ဝိပါက်'ခံစားသူသည်(အကျိုးမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [အကျဉ်းချုံးထား၏။]

ပုရိသကာရာနုယောဂ ပြီး၏။

ရှေးဦးစွာသော ကလျာဏဝဂ် ပြီး၏။

၁၄-အဘိညာနုယောဂ

၁၉၃။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။တန်ခိုးကို ပြုလုပ်(ဖန်ဆင်း)သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ တန်ခိုးကိုပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း)သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏[၁]။

၁။ အပြင်ပအနိန္ဒြိယဗဒ္ဓရုပ်၌ ဣဒ္ဓိဝိဓစသော တဆုးထူးရခြင်း မရှိနိုင်၊ အဒ္ဓိဘွဒ္ဒ်သာ ရှိနိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် ဣဒ္ဓိဝိဓစသည်ကို ဖြစ်စေနိုင်သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ်ရာ၏ဟု ပရဝါဒီက ဆိုလိုသည်။

၁၉၄။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။နတ်၌ ဖြစ်သော နားနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗသောတ'အဘိညာဉ်နှင့် အသံကို ကြားနိုင်သော။ပ။ သူတပါးစိတ်ကို သိနိုင်သော။ပ။ ရှေး၌နေခဲ့ဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်သော ။ပ။ နတ်တို့၏မျက်စိနှင့်တူသော' ဒိဗ္ဗစက္ခု'အဘိညာဉ် ဖြင့် အဆင်းကို မြင်နိုင်သော။ အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အာသဝဘို့၏ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၉၅။ သကဝါဒီ။ ။တန်ခိုးကို ပြုလုပ်(ဖန်ဆင်း)သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်သူသည် တန်ခိုးကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း)၏၊ ထိုသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သလော၊ အကြင်သူသည် တန်ခိုးကို မပြုလုပ် (မဖန်ဆင်း)၊ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၉၆။ သကဝါဒီ။ ။အကြင်သူသည် နတ်၌ ဖြစ်သော နားနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဖြင့် အသံကို ကြား၏။ပ။ အကြင်သူသည် သူတပါးစိတ်ကို သိ၏။ပ။ အကြင်သူသည်, ရှေး၌နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ အကြင်သူသည် နတ်မျက်စိနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' အဘိညာဉ်ဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏။ အကြင်သူသည် အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)ကို မျက်မှောက်ပြု၏၊ ထိုသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သလော၊ အကြင်သူသည် အာသဝတို့၏ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)ကို မျက်မှောက်မပြု၊ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အဘိညာနုယောဂ ပြီး၏။

၁၅-၁၈-ဉာတကာနုယောဂါဒိ

၁၉၇။ ပရဝါဒီ။ ။"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အမိသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အမိရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၉၈။ ပရဝါဒီ။ ။"ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏" ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အဖသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ ညီအစ်ကိုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ အစ်မ နှစ်မသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ မင်းမျိုးသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ပုဏ္ဏားမျိုးသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ကုန်သည်မျိုးသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ သူဆင်းရဲမျိုးသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ အိမ်၌နေသူ လူသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ရသေ့ရဟန်းသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ နတ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ လူသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ လူသည် ရှိပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၉၉။ သကဝါဒီ။ ။အမိသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အမိမဟုတ်ပဲ အမိဖြစ်သော တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော တစုံဘယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဖမဟုတ်ပဲ။ပ။ အစ်ကို ညီ မဟုတ်ပဲ။ အစ်မ နှမ ညီမ မဟုတ်ပဲ။ မင်းမျိုး မဟုတ်ပဲ။ပုဏ္ဏားမျိုးမဟုတ်ပဲ။ ကုန်သည်မျိုးမဟုတ်ပဲ။သူဆင်းရဲမျိုးမဟုတ်ပဲ။အိမ်၌နေသူ လူမဟုတ်ပဲ။ ရသေ့ရဟန်းမဟုတ်ပဲ။ နတ်မဟုတ်ပဲ လူမဟုတ်ပဲ။ လူဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၀၀။ သကဝါဒီ။ ။အမိသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အမိဖြစ်၍ အမိမဟုတ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဖဖြစ်၍ အစ်ကို ညီဖြစ်၍ အစ်မ နှစ်မ ညီမ ဖြစ်၍ မင်းမျိုး ဖြစ်၍ ပုဏ္ဏားမျိုး ဖြစ်၍ ကုန်သည်မျိုးဖြစ်၍ သူဆင်းရဲမျိုးဖြစ်၍ အိမ်၌ နေသူ လူဖြစ်၍ ရဿေ့ရဟန်းဖြစ်၍ နတ်ဖြစ်၍ လူဖြစ်၍ လူမဟုတ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဤတကာနုယောဂါဒိ ပြီး၏။

၁၉-ပဋိဝေဓာနုယောဂ

၂၀၁။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သောဘာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်

သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဒိဋ္ဌိပပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဓမ္မာနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အချင်သကဝါဒီ သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၀၃။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်မဟုတ်ပဲ သောတာပန်ဖြစ်သော တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ် သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၀၄။ သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်မဟုတ်ပဲ၊ အနာဂါမ်မဟုတ်ပဲ၊ ရဟန္တာမဟုတ်ပဲ၊ဥဘတော-ဘာဂဝိမုတ္တမဟုတ်ပဲ၊ ပညာဝိမုတ္တမဟုတ်ပဲ၊ ကာယသက္ခီ မဟုတ်ပဲ၊ ဒိဋ္ဌိပပ္ပတ္တမဟုတ်ပဲ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ မဟုတ်ပဲ၊ ဓမ္မာနုသာရီမဟုတ်ပဲ၊သဒ္ဓါနုသာရီမဟုတ်ပဲ သဒ္ဓါနုသာရီဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၀၅။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်ဖြစ်၍ သောတာပန်မဟုတ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်ဖြစ်၍။ အနာဂါမ်ဖြစ်၍ အနာဂါမ်မဟုတ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပဋိဝေဓာနုယောဂ ပြီး၏။

၂၀-သံဃာနုယောဂ

၂၀၆။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောကျ်ားမြတ်တို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက် ဖြစ်ကုန်သော ယောကျ်ားမြတ်တို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၀၇။ သကဝါဒီ။ ။အစုံအားဖြင့်လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်သော ယောကျ်ားမြတ်တို့သည် ရှိကုန်၏-ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် အစုံအားဖြင့်လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်သော ယောကျ်ားမြတ်တို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြတ်စဲသည်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သံဃာနုယောဂ ပြီး၏။

၂၁-သစ္စိကဋ္ဌသဘာဂါနုယောဂ

၂၀၈။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ 'သင်္ခတ'လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သောအရာ 'အသင်္ခတ'လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ'သင်္ခတ'လည်းမဟုတ် မပြုပြင်အပ်သောအရာ 'အသင်္ခတ'လည်း မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ'သင်္ခတ'လည်း မဟုတ် မပြုပြင်အပ်သောအရာ'အသင်္ခတ'လည်း မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သောအရာ 'သင်္ခတ'ကိုလည်း မပြုပြင်အပ်သောအရာ 'အသင်္ခတ'ကိုလည်း ချန်ထား၍ (သင်္ခတ အသင်္ခတမှ) တမျိုးဘခြားသော သုံးခုမြောက် အစွန်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

၂၁၀။ ပြုပြင်အပ်သောအရာ 'သင်္ခတ'ကိုလည်း မပြုပြင်အပ်သောအရာ 'အသင်္ခတ'ကိုလည်း ချန်ထား၍ (သင်္ခတ အသင်္ခတမှ) တမျိုးဘခြားသော သုံးခုမြောက် အစွန်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းဘို့ သဘာဝ(ဓာတ်)တို့ကား ဤနှစ်ပါးဘို့ဘည်း၊ နှစ်ပါးဘို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း၊ ပြုပြင်အပ်သော သဘာဝ(ဓာတ်)ငင်း မပြုပြင်အပ်သော သဘာဝ(ဓာတ်)

၁။ ဤသို့သဘောရှိသော သစ္စိကဋ္ဌမျိုး မရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
၂။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

ဂင်းဘည်း၊ ရဟန်းတို့ သဘာဝ(ဓာတ်)တို့သည် ဤနှစ်ပါးဘို့ပင်တည်း”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘သန်တ’ကိုဂင်း မပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘အသန်တ’ကိုဂင်း ချန်ထား၍ (သန်တ အသန်ဘမှ) တမျိုးဘခြားသော သုံးခုမြောက် အစွန်းသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၂၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘သန်တ’လည်းမဟုတ် မပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘အသန်တ’လည်း မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘သန်တ’သည် (အသန်တမှ) တမျိုးတခြားလော၊ မပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘အသန်တ’သည် (သန်တမှ) တမျိုးဘခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (သန်တအသန်တဘို့မှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာဘို့သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သန်တ’ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘အသန်ဘ’ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘သန်တ’လည်း မဟုတ် မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသန်ဘ’လည်း မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာဘို့သည် (နိဗ္ဗာန်ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့မှ)တမျိုးတခြားတို့လော၊ နိဗ္ဗာန်သည် (ခန္ဓာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ) တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ခန္ဓာနိဗ္ဗာန်တို့မှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ‘သန်တ’ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောအရာ‘အသန်တ’ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ‘သန်တ’လည်း မဟုတ် မပြုပြင်အပ်သောအရာ‘အသန်တ’လည်း မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် (နိဗ္ဗာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ)တမျိုးတခြားလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် (ရုပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ) တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်နိဗ္ဗာန်တို့မှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘သန်တ’ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘အသန်တ’ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ‘သန်တ’လည်း မဟုတ် မပြုပြင်အပ်သောအရာ ‘အသန်တ’လည်း မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်သည် (နိဗ္ဗာန်ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့မှ) တမျိုးတခြားလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်ဝိညာဏ်တို့မှ) တမျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ် နိဗ္ဗာန်တို့မှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်မှု 'ဥပါဒ်'သည် ထင်ရှားသလော၊ ပျက်မှု 'ဘင်'သည် ထင်ရှားသလော၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ တမျိုးဘခြား၏ အဖြစ် 'ဌိ'သည် ထင်ရှားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ထင်ရှားပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ 'သန်တ'လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းဘို့ ဤသုံးပါးတို့ကား ပြုပြင်အပ်သောအရာ 'သန်တ'၏ ပြုပြင်မှု လက္ခဏာဘို့ဘည်း၊ရဟန်းဘို့ ပြုပြင်အပ်သော အရာသန်တဘရားတို့၏ ဖြစ်မှု 'ဥပါဒ်'သည် ထင်ရှား၏၊ ပျက်မှု'ဘင်'သည် ထင်ရှား၏၊ တည်သောတရားဘို့၏ တမျိုးတခြား၏ အဖြစ်သည် ထင်ရှား၏" ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်မှု 'ဥပါဒ်'သည် ထင်ရှား၏၊ ပျက်မှု 'ဘင်'သည် ထင်ရှား၏၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ တမျိုးဘခြား၏ အဖြစ်သည် ထင်ရှား၏၊ ထို့ခကြောင့်ပင်လျှင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သောအရာ'သန်ဘ'တည်း။

၂၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်မှု 'ဥပါဒ်'သည် မထင်ရှားပါသလော၊ ပျက်မှု 'ဘင်' သည် မထင်ရှားပါသလော၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ တမျိုးတခြား၏ အဖြစ် 'ဌိ'သည် မထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မထင်ရှားပါ[၃]။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သောအရာ 'အသန်ဘ'လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းဘို့ ဤသုံးပါးဘို့ကား မပြုပြင်အပ်သောတရား၏ မပြုပြင်မှု လက္ခဏာဘို့တည်း၊ ရဟန်းဘို့ မပြုပြင်အပ်သော တရားဘို့၏ ဖြစ်မှု 'ဥပါဒ်'သည် မထင်ရှား၊ ပျက်မှု 'ဘင်'သည် မထင်ရှား၊ တည်သောတရားဘို့၏ တမျိုးဘခြား၏ အဖြစ် 'ဌိ'သည် မထင်ရှား"ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏၊ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်မှု 'ဥပါဒ်'သည် မထင်ရှား၊ ပျက်မှု 'ဘင်' သည် မထင်ရှား၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ တမျိုးဘခြား၏ အဖြစ် 'ဌိ'သည် မထင်ရှား၊ ထို့ခကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော အရာ 'အသန်တ'တည်း[၄]။

၁။ 'ဇာတိမမ္မာ ဇရာမမ္မာ အဇဇာမရဏာမမ္မိနော'အစရှိသောသုတ်၏အစွန်းဖြင့် ဝန်ခံရ၏။

၂။ ပုဂ္ဂိုလ်၏သန်တအဖြစ်ကိုမူ အလိုမရှိသောကြောင့် ပယ်ပြန်သည်။

၃။ 'ဒုက္ခမေဝ ဟိ သမ္ဘောတိ၊ ဒုက္ခံ တိဋ္ဌတိ ဝေတိစ' အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ဥပါဒ်စသည်တို့ကား မသင့်ကုန်ဟု နှလုံးပြု၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ 'သင်ပရဝါဒီဆရာသည် ပုဂ္ဂိုလ်၏သန်တအဖြစ်ကို အလိုမရှိသော်လည်း ဥပါဒ်ဌိဘင်ရှိပါမူ သန်တသာဖြစ်ရာ၏၊ အသန်တအဖြစ်ကို အလိုမရှိသော်လည်း ဥပါဒ်ဌိဘင်မရှိပါမူ အသန်တသာဖြစ်ရာ၏'ဟု အပြစ်ကိုပင်ပြသည်။

၂၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်၌ ရှိပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်၌ ရှိပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မ ဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်၌ ရှိပါသလော၊နိဗ္ဗာန်၌ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်၌ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြတ်စဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်ကို မှီ၍ တည်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။(ဥပပတ္တိ)ဘဝကို မှီ၍ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘဝသည် မြဲမြဲသော 'အနိစ္စ' ပြုပြင်အပ်သော 'သင်္ခတ' အကြောင်းကိုစဲ့၍ ဖြစ်ပေါ်သော 'ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န' ကုန်ခန်းခြင်းသဘော 'ခယဓမ္မ' ပျက်စီးခြင်းသဘော 'ဝယဓမ္မ' ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော 'ဝိရာဂဓမ္မ' ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော 'နိရောဓဓမ္မ' ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော 'ဝိပရိဏာမဓမ္မ' ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဟုတ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော 'အနိစ္စ' ပြုပြင်အပ်သော 'သင်္ခတ' အကြောင်းကို စဲ့၍ ဖြစ်ပေါ်သော' ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န' ကုန်ခန်းခြင်းသဘော 'ခယဓမ္မ' ပျက်စီးခြင်းသဘော 'ဝယဓမ္မ' ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော 'ဝိရာဂဓမ္မ' ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော 'နိရောဓဓမ္မ' ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော 'ဝိပရိဏာမဓမ္မ' ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၈။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဟုတ် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဟုတ် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟုသိသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၁၉။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဟုတ် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော်။ပ။အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော်။ ငါသည် အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစားလာ်သော် ငါသည် အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြော်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၂၀။ သကဝါဒီ။ ။သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြော်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်သူသည် သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိ၏၊ ထိုသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သလော၊ အကြင်သူသည် သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု မသိ၊ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်သူသည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော်။ပ။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိ၏၊ ထိုသူသည်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သလော၊ အကြင်သူသည် အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟူ၍ မသိ၊ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၁။ သကဝါဒီ။ ။သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သုခဝေဒနာသည် (သိသူမှ) တမျိုးတခြားလော၊ သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် (သုခဝေဒနာမှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသိကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဝေဒနာကိုခံစားလတ်သော် သိမ်းဆည်းအပ်သော ဝေဒနာရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ သိနိုင်၏၊ ဗာလပုထုဇဉ်ကား မသိနိုင်။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဝေဒနာသည် (သိသူမှ) တမျိုးတခြားလော။ပ။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာသည် (သိသူမှ) တမျိုးတခြားလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသောသူသည် (အဒုက္ခမသုခဝေဒနာမှ)တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၂။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါသည်။

ပရဝါဒီ။ ။အချင်သကဝါဒီ ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသော တစုံတယောက်သောသူရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဝေဒနာတို့၌။ပ။ စိတ်၌။ပ။ သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အချင်သကဝါဒီ သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေသော တစုံဘယောက်သောသူရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်သူသည် ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေ၏၊ ထိသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သလော၊ အကြင်သူသည် ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် မနေ၊ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်သူသည် ဝေဒနာဘို့၌။ပ။ စိတ်၌။ပ။ သဘောတရားဘို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေ၏၊ ထိုသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသလော၊ အကြင်သူသည် သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်မနေ၊ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၅။ ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိ၏ဟု နှုလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြင်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကိုယ်သည် (ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေသူမှ) တမျိုးတခြားလော၊ ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသောသူသည် (ကိုယ်မှ) တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည် (အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေသူမှ) တမျိုးဘခြားလော၊ စိတ်သည် (အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေသူမှ) တမျိုးဘခြားလော၊ သဘောတရားတို့သည် (သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေသူမှ) တမျိုးတခြားလော၊ သဘောဘရားဘို့၌ သဘောတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေသူသည် (သဘောတရားတို့မှ) တမျိုးဘခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြင်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"မောဃရာဇလုလင် အခါခပ်သိမ်း သဘိရှိသည်ဖြစ်၍(ခန္ဓာ)လောကကို အတ္တမှ ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့် ရှုမှတ်လော့၊ ဤသို့ ရှုမှတ်သည်ရှိသော် အတ္တသို့ အစဉ်လိုက်သောအယူကို ပယ်နုတ်၍ သေမင်းကို လွန်မြောက်သူ ဖြစ်နိုင်၏။

ဤသို့(ခန္ဓာ)လောကကို မှတ်သူကို သေမင်းသည် မမြင်ရတော့ခြေဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏"ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြင်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှုမှတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှုမှတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်နှင့်တကွ ရှုမှတ်ပါသလော၊ ရုပ်နှင့်ကင်း၍ ရှုမှတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်နှင့်တကွ ရှုမှတ်ပါ၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဇီဝသည် ထိုသရီရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်နှင့်ကင်း၍ ရှုမှတ်ပါ၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။ဇီဝသည် သရီရမှ တမျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် ဇီဝမှ တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

၂၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှုမှတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှုမှတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတ္တင်းၵ် တည်လျက် ရှုမှတ်ပါသလော၊ အပြင်သို့ထွက်၍ ရှုမှတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။အတ္တင်းၵ် တည်လျက် ရှုမှတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဇီဝသည် ထိုသရီရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အပြင်သို့ထွက်၍ ရှုမှတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဇီဝသည် သရီရမှ တမျိုးတခြားလော၊သရီရသည် ဇီဝမှ တမျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၉။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြဘ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တမျိုးတခြားမဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။"မိမိစီးပွါးအဘွက်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

၁။ ပဋ္ဌဝေါကာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံသည်။

၂။ တံ ဇီဝံ တံ သရီရန္တိ အဿာကဘဓမေတံ ဟူသောသုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

၃။ စတုဝေါကာရ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံသည်။

၄။ အညံ ဇီဝံ အညံ သရီရန္တိ အဿာကဘဓမတံ ဟူသောသုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။

၂၃၀။ ပရဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တမျိုးတခြားမဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ လောက၌ တဦးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် လူအများ၏အစီးအပွါးအလို့ငှါ လူအများ၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ လောကကို သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်ရန်အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးချမ်းသာအလို့ငှါသာ ဖြစ်ပေါ်တော်မူ၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။

၂၃၁။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တမျိုးတခြားမဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"အလုံးစုံသော တရားတို့သည် အတ္တမဟုတ်ကုန်"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

၁။ အတ္တဇီဝပုဂ္ဂလမှ ကင်းကုန်၏ တခုသောတရားဌာန်မျှ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိဟုဆိုလိုသည်။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကိုပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တမျိုးတခြားမဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ဖြစ်လတ်သော် ဆင်းရဲသည်သာလျှင် ဖြစ်၏၊ ချုပ်လတ်သော် ဆင်းရဲသည်သာလျှင် ချုပ်၏၊ဤအရာ၌ မယုံမှား မတွေးတော၊ဤအချက်၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဘုရားမှတပါး အခြားကို ယုံကြည်မှုမရှိသော ဉာဏ်သည်သာ ဖြစ်၏၊ ကစ္စာန-ဤမျှဖြင့် ကောင်းသော အယူ(အမြင်မှန်)သည် ဖြစ်၏" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"မာရ်နတ် သင်သည် အဘယ်ကို သတ္တဝါဟူ၍ ယုံကြည် နေသနည်း၊ သင့်အား အယူမှား (အမြင်မှား) ဖြစ်နေသလော၊ ဤကိုယ်သည် သက်သက်ပြုပြင်အပ်မှု 'သင်္ခါရ' အစုသာ ဖြစ်၏၊ ဤကိုယ်၌ သတ္တဝါကို မရနိုင်ချေ။

ရထား အင်္ဂါ အဆောက်အဦကြောင့် ရထားဟူ၍ ပြောဆိုမှုဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ခန္ဓာတို့ရှိကုန်လတ်သော် သတ္တဝါဟူ၍ ပညတ်မှုသည် ဖြစ်၏။

မှန်၏၊ ဆင်းရဲသည်သာ ဖြစ်၏၊ဆင်းရဲသည်သာ တည်လည်းတည်၏၊ ပျက်လည်းပျက်၏၊ ဆင်းရဲကို ကြဉ်ထား၍(အခြားသတ္တဝါသည်)ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ဆင်းရဲမှ အခြားသော သတ္တဝါသည် ချုပ်သည်မဟုတ်"ဟူ၍ ဝဇီရာဘိက္ခုနီမသည် ယုတ်မာသော မာရ်နတ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပြီဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"မြတ်စွာဘုရား ဆိတ်သုဉ်းသော လောက ဆိတ်သုဉ်းသော လောကဟူ၍ ပြောဆိုအပ်ပါသည်၊ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှဖြင့် ဆိတ်သုဉ်းသော လောကဟူ၍ ပြောဆိုအပ်ပါ

သနည်း၊ အာနန္ဒာ အကြင်ကြောင့် အတ္တမှုဂင်း အတ္တနိယမှုဂင်း ဆိတ်သုဉ်း၏၊ထို့ကြောင့် ဆိတ်သုဉ်းသော လောကဟူ၍ ဆိုအပ်၏၊ အာနန္ဒာ အဘယ်အရာသည် အတ္တမှုဂင်း အတ္တနိယမှုဂင်း ဆိတ်သုဉ်းသနည်း၊ အာနန္ဒာ စက္ခုသည် အတ္တမှုဂင်း အတ္တနိယမှုဂင်း ဆိတ်သုဉ်း၏၊ အဆင်း 'ရူပါရုံ' တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏။ပ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဆိတ်သုဉ်း၏၊စက္ခုသမ္ဖဿသည် ဆိတ်သုဉ်း၏၊စက္ခုသမ္ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ချမ်းသာလည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော မဆင်းရဲ မချမ်းသာလည်း ဖြစ်သော အကြင်ဝေဒနာသည် ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း အတ္တမှုဂင်း အတ္တနိယမှုဂင်း ဆိတ်သုဉ်း၏၊ သောတသည် ဆိတ်သုဉ်း၏။ပ။ အသံ'သဒ္ဒါရုံ'တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏၊ ဃာနသည် ဆိတ်သုဉ်း၏၊ အနံ့ 'ဂန္ဓာရုံ' တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏၊ ဇိဝှါသည် ဆိတ်သုဉ်း၏၊ အရသာ 'ရသာရုံ' တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏၊ ကာယသည် ဆိတ်သုဉ်း၏၊ အတွေ့အထိ 'ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ' တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏၊ စိတ်သည် ဆိတ်သုဉ်း၏၊ သဘောတရားတို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏၊ မနောဝိညာဏ်သည် ဆိတ်သုဉ်း၏၊ မနောသမ္ဖဿသည် ဆိတ်သုဉ်း၏၊ မနောသမ္ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ချမ်းသာလည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော မချမ်းသာ မဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော အကြင်ဝေဒနာသည် ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း အတ္တမှုဂင်း အတ္တနိယမှုဂင်း ဆိတ်သုဉ်း၏၊ အာနန္ဒာ အကြင် အကြောင်းကြောင့် အတ္တမှုဂင်း အတ္တနိယမှုဂင်း ဆိတ်သုဉ်း၏၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဆိတ်သုဉ်းသော လောကဟူ၍ ဆိုအပ်၏"ဟူ၍ အရှင်အာနန္ဒာသည် လျှောက်ထား၍ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃၅။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်ကန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တမျိုးတခြားမဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ အတ္တသည် ဖြစ်လတ်သော် ငါ၏အတ္တနိယဟူသော အယူသည် ရှိရာသလော၊ ရှိရာပါသည်ဘုရား။ ရဟန်းတို့ အတ္တနိယရှိလတ်သော် ငါသည် အတ္တဟူသော အယူသည် ရှိရာသလော၊ ရှိရာပါသည်ဘုရား။ ရဟန်းတို့ အတ္တကိုဎင်း အတ္တနိယကိုဎင်း အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မရအပ်သည်ရှိသော် ထိုခန္ဓာငါးပါးသည် လောကတည်း၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည် အတ္တတည်း၊ ထို(ငါသည်)တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ မြဲ၏၊ ခိုင်ခံ့၏၊ ထင်ရှားရှိ၏၊မဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ထင်ရှားရှိသောမြေကြီး မြင့်မိုရ်တောင် လနေတို့နှင့်တူစွာ ထိုအတိုင်းပင် တည်တံ့လိမ့်မည်ဟု အကြင် အယူသည် ရှိ၏၊ ရဟန်းတို့ ဤအယူသည် အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော လူမိုက်တို့၏ တရားပင် မဟုတ်ပါလော၊မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မှာ မဟုတ်ပဲ ရှိပါမည်နည်း၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော လူမိုက်တို့၏ တရားပင် ဟုတ်ပါသည်ဘုရား"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟု မဆိုသင့်။

၂၃၆။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချုတ်မယွင်းသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တမျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုခဲလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"သေနိယ လောကဋ္ဌ ဤဆရာ သုံးဦးတို့သည် ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဆရာသုံးဦးတို့ကား အဘယ်တို့နည်း—

သေနိယ ဤလောကဋ္ဌ အခြို့သော ဆရာသည် ယဒုဘဝဋ္ဌပင် အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် ပညတ်၏၊ နောင်တမလွန်ဘဝဋ္ဌလည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် ပညတ်၏။

သေနိယ ထိုပြင် ဤလောကဋ္ဌ အခြို့သောဆရာသည် ယခုဘဝဋ္ဌသာလျှင် အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် ပညတ်၏၊ နောင်တမလွန်ဘဝဋ္ဌကား အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်။

သေနိယ ထိုမှဘပါး ဤလောကဋ္ဌ အခြို့သော ဆရာကား ယခုဘဝဋ္ဌလည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်၊ နောင်တမလွန်ဘဝဋ္ဌလည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်ခြေ။

သေနိယ ထိုသုံးဦးတို့တွင် အကြင်ဆရာသည် ယခုဘဝဋ္ဌလည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် ပညတ်၏၊ နောင်တမလွန်ဘဝဋ္ဌလည်း အတ္တကို အမှန်ကားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် ပညတ်၏၊ သေနိယ ဤဆရာကို သဿတ အယူရှိသူဟု ဆိုအပ်၏။

သေနိယ ထိုသုံးဦးတို့တွင် အကြင်ဆရာသည် ယခုဘဝဋ္ဌသာလျှင် အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် ပညတ်၏၊ နောင်တမလွန်ဘဝဋ္ဌကား အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်၊ သေနိယ-ဤဆရာကို ဥစ္ဆေဒအယူရှိသူဟု ဆိုအပ်၏။

သေနိယ ထိုသုံးဦးတို့ဘွင် အကြင်ဆရာသည် ယခုဘဝဋ္ဌလည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်၊ နောင်တမလွန်ဘဝဋ္ဌလည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်ခြေ၊ သေနိယ ဤဆရာကို မြတ်စွာဘုရားဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

သေနိယ ဤဆရာသုံးဦးဘို့သည် လောကဌ် ထင်ရှားရှိကုန်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ၏ဟု မဆိုသင့်။

၂၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တမျိုးတခြားမဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည်"ထောပတ်အိုး"ဟူ၍(သုံးနှုန်း)ပြောဆိုအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြောဆိုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထောပတ်အိုးကို ပြုလုပ်သော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃၈။ သကဝါဒီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊တမျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ဆီအိုး၊ ပျားရည်အိုး၊ တင်လဲအိုး၊ နို့ရေအိုး၊ ရေအိုး သောက်ရေခွက်၊ ရေကျည်တောက်၊ ရေဖလား၊ နိစ္စဘတ် ဆွမ်း၊ အမြဲလှူသော ယာဂု ဟူ၍ (သုံးနှုန်း) ပြောဆိုအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြောဆိုအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြဲသော ခိုင်ခံ့သော ထင်ရှားရှိသော ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိသော တစုံတခုသော ယာဂုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။ [အကျဉ်းခံုးထား၏။]

အဋ္ဌကနိဂုဟကထာ ပေယျာလကထာ သန္ဓာဝနိယကထာ ဥပါဒါယကထာ ငါးခုမြောက် စိတ္တကထာ ကလျာဏကထာ ဣဒ္ဓိကထာ ရှစ်ခုမြောက်သုတ္တာဟရဏကထာတို့တည်း။

ပုဂ္ဂလကထာ ပြီး၏။

၂-ပရိဟာဒနိကထာ[1]

၁-ဝါဒယုတ္တိပရိဟာနိ

၂၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာဿသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ရဟန္တာဿသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[3]

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောဘဝတို့၌ ရဟန္တာဿသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏[4]။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောဘဝတို့၌ ရဟန္တာအား ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)မှု (ရှိနိုင်ပါသလော။)

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[5]

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာဿသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

၁။ ပရိဟာနိကထာကို ဟောရခြင်းအကြောင်း—

ဒေ့မေ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ သေက္ခဿ ဘိက္ခုနော ပရိဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ ပဉ္စမေ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ သမယဝိမုတ္တဿ-ဘိက္ခုနော ပရိဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ ဤသို့ အစရှိသောသုတ်တို့ကို အမှီပြု၍ သမ္မိတိယဂိုဏ်း ဝဇ္ဇိပုတ္တကဂိုဏ်း သဗ္ဗတ္ထိဝါဒီဂိုဏ်း အခွဲဖြစ်သော မဟာသံဃိက ဂိုဏ်းဟူသောပရဝါဒီ ဆရာတို့သည် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဌာန်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ဌာန်း မိမိတို့ရပြီးသော ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခြင်းကို ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုဆရာတို့၏ အယူဝါဒကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဤပရိဟာနိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အရဟတ္တဖိုလ်မှ အစဉ်အတိုင်း ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခဲ့၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်တည်လတ်သော် မဆုတ်ယုတ် မလျော့ကျတော့ပေ၊ အထက်ဖိုလ်သုံးပါးတို့၌ တည်နေသူအား သာ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျသည်၊ ရူပဘဝ အရူပဘဝတို့၌ တည်နေသော ရဟန္တာအား အရဟတ္တဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် မလျော့ကျနိုင်၊ ကမ္မာရုမတာအစရှိသော ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရားရှိသည့် ကာမဘဝ၌တည်နေသော ရဟန္တာအားသာ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျနိုင်၏ ဟူသော အလိုဖြင့် ဤဒုတိယအမေးကို ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ကာမဘဝအားလုံး၌ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျကြောင်း ကာမဂုဏ်တို့ရှိသောကြောင့် ကာမဘဝအားလုံးကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၄။ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျကြောင်းတရားတို့ကို မေးသည်ဖြစ်ရကား ကမ္မာရုမတာ အစရှိသောတရားတို့နှင့် အထူးအားဖြင့် ကာမရာဂ ဗျာပါဒတရားတို့သာ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျကြောင်း ဖြစ်သည်၊ ထိုတရားတို့ကား ရူပဘဝ အရူပဘဝတို့၌ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ အခါခပ်သိမ်း ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ အခါခပ်သိမ်း ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ)မှု အခါခပ်သိမ်း ရှိနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ရဟန္တာတို့သည်ပင် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ)နိုင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၄]

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ရဟန္တာတို့သည်ပင် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ)နိုင်ပါကုန်၏[၅]။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ရဟန္တာတို့အားသာလျှင် ဆုတ်ယုတ်လျောကျမှု (ရှိနိုင်ပါသလော)။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၆]

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

၁။ အသင့်အတင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောအခါ၌ မဆုတ်ယုတ် မလျောကျနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ညဉ့်အဘို့၌ဖြစ်စေ နေ့အဘို့၌ဖြစ်စေ အခါခပ်သိမ်း ဆုတ်ယုတ်လျောကျနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ ဆုတ်ယုတ်လျောကျခြင်းကို ပြုတတ်တော တရားအပေါင်းရှိလတ်သော် တခဏမျှ ဆုတ်ယုတ်လျောကျသည် မည်၏၊ ထိုသို့ ဆုတ်ယုတ်လျောကျသည်မှ ရှေးအဘို့၌ မဆုတ်ယုတ် မလျောကျမူ၍ နောက်မှ ဆုတ်ယုတ်လျောကျသူအား အခါခပ်သိမ်း ဆုတ်ယုတ်လျောကျမှု မရှိနိုင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိကွေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ တိကျိန္ဒြိယရဟန္တာတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

၅။ မုဒိန္ဒြိယရဟန္တာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၆။ တိကျိန္ဒြိယရဟန္တာအားလုံးတို့အား ဆုတ်ယုတ်လျောကျမှု မရှိနိုင်ဟု နှလုံးသွင်း၍ ပရဝါဒီက ပဋိကွေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် ဖိုလ် လေးပါးတို့မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

ပရဝါဒီ။ ။သူဌေးသည် ဥစ္စာလေးသိန်းတို့ဖြင့် သူဌေးအဖြစ်ကို ပြုစေသည်ဖြစ်၍ ဥစ္စာ တသိန်း ဆုတ်ယုတ်လတ်သော် သူဌေးအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)သူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)သူ ဖြစ်ပါ၏[၂]။

ပရဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာမှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)သူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။ ။သူဌေးသည် ဥစ္စာလေးသိန်းတို့ဖြင့် သူဌေးအဖြစ်ကို ပြုစေသည်ဖြစ်၍ ဥစ္စာ တသိန်း ဆုတ်ယုတ်လတ်သော် အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာမှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)ခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ထိုက်ပါ၏[၄]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)လတ်သော် ဖိုလ်လေး ပါးတို့မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)ခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၅]

၂-အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနပရိဟာနိ[၆]

၂၄၀။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

၁။ ဖိုလ်လေးပါးလုံးတို့မှ လျော့ကျမှုကို အလိုမရှိ၊ အထက်ဖိုလ်သုံးပါးတို့မှ လျော့ကျမှုကိုသာ အလိုရှိရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ တစိတ်တဒေသအားဖြင့် ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျသည်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၃။ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့မှမူ မလျော့ကျသောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။ ဤဥပမာအတူပင် ရဟန္တာအား ဖိုလ်လေးပါးလုံးတို့မှ လျော့ကျခြင်း မဟုတ်ပဲ အထက်ဖိုလ်သုံးပါးတို့ လျော့ကျခြင်းသာ ဖြစ်၏ဟု ပရဝါဒီက ဆိုလိုသည်။

၄။ အမြဲနိယာမအားဖြင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာအားလုံးတို့မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျထိုက်သည်ကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၅။ နိယတော သမ္မောဓိပရာယဏောဟူသော စကား၏ အနက်ကို မသင့်လျော်သောအားဖြင့် ယူ၍ မိမိ အယူဝါဒ၌တည်၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခြင်းငှါ မထိုက်သည်ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၆။ ဤအရာ၌ အချို့က ရဟန္တာ၏ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျမှုကိုသာ အလိုရှိကုန်၏၊အချို့က ရဟန္တာ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျမှုကို အလိုရှိကုန်၏၊ အချို့က ရဟန္တာ အနာဂါမ် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏၊ ဝါဒအားလုံးကပင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခြင်းကို အလိုမရှိကြကုန်၊ ထိုဝါဒတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပုစ္ဆာ၌ ပြ၍ ဟောတော်မူသည်၊ ထိုဆရာတို့၏ အယူဝါဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံခြင်း ပယ်မြစ်ခြင်းကို ပြုသည်။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ် ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ် ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
၂၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)လတ်သော် အဘယ်၌တည်ပါသနည်း။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)လတ်သော် အဘယ်၌တည်ပါသနည်း။
ပရဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် အဘယ်၌ တည်ပါသနည်း။
ပရဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ) လတ်သော် ပုထုဇဉ်ဘုံ၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနိုပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့ –

ဖနှပပု

အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ)လတ်သော် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)လတ်သော် သကဒါဂါမိဖိုလ်၌ တည်ခဲ့ပါမူ သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)လတ်သော် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)လတ်သော် ပုထုဇဉ်ဘုံ၌ တည်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)လတ်သော် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ အခြားမဲ့၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပင် မျက်မှောက်ပြုပါသလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

၂၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည်ရင်း သောတာပန်သည်ရင်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သနည်း[၃]။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အလွန်များသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏။

၁။ အရဟတ္တဖိုလ်မှလျောကျ၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လတ်သော် တဖန်အားထုတ်ပြန်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုသည်ကို ရည်ရွယ်လျက်မေးသည်။

၂။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏အခြားမဲ့၌ အရဟတ္တဖိုလ်၏မရှိခြင်းကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ဤသို့ဆုတ်ယုတ်လျောကျခြင်းမည်သည် ကိလေသာပယ်မှု နုံ့နှေးသောကြောင့် ဖြစ်ရာ၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ သကဝါဒီကမေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာဘို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါမူ ထို့အကြောင်းကြောင့်သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည်၎င်း သကဒါဂါမ်သည်၎င်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာဘို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာဘို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ခဲ့ပါလျှင် ထို့အကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည်၎င်း အနာဂါမ်သည်၎င်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာဘို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)ခဲ့ပါမူ ထို့အကြောင်းကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည်၎င်း သောတာပန်သည်၎င်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်သည် အလွန်မျှားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၄၃။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည်၎င်း သကဒါဂါမ်သည်၎င်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်မျှားပြားသော ကိလေသာဘို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် (အလွန်မျှားပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏)။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်သည် အလွန်မျှားပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည်၎င်း သောတာပန်သည်၎င်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်မျှားပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် (အလွန်မျှားပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏)။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သကဒါဂါမ်သည် အလွန်မျှားပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၄၄။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ဌင်း သောတာပန်၏ဌင်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်ကိုပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိပါသနည်း[1]။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ မဂ်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာ၏ မဂ်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည် ရှိခဲ့ပါလျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောဘာပန်သည် သောဘာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ဌင်း သောတာပန်၏ဌင်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွါးများမှုသည်။ပ။ သမ္မပ္ပဓာန်ကို ပွါးများမှုသည်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွါးများမှုသည်။ ဣန္ဒြေကို ပွါးများမှုသည်။ ဗိုလ်ကို ပွါးများမှုသည်။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသောအတိုင်းအရှည်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာ၏ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိခဲ့ပါလျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ဌင်း သကဒါဂါမ်၏ဌင်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်ကိုပွါးများမှုသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ (ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိပါ၏။)

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာ၏ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိခဲ့ပါလျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁။ ဤဆုတ်ယုတ်လျော့ကျမှုသည် မဂ်ကို ပွါးများခြင်း အစရှိသည်တို့၏ မလွန်ကဲမှုကြောင့် ဖြစ်ရာ၏ဟု နှလုံသွင်းလျက် သကဝါဒီကမေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ဌင်း အနာဂါမ်၏ဌင်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်ကို ပွါးများမှုသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အဘိုင်းအရှည်ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ (ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိပါ၏)။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာ၏ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိခဲ့ပါလျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာ၏အဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၄၅။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်၏ဌင်း သောတာပန်၏ဌင်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်ကို ပွါးများမှုသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသောအဘိုင်းအရှည်ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်၏ (ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသောအဘိုင်းအရှည်ရှိပါ၏)။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်၏ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိခဲ့ပါလျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်၏ဌင်း သကဒါဂါမ်၏ဌင်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်ကို ပွါးများမှုသည်။ပ။ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အဘိုင်းအရှည်ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်၏ (ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိပါ၏။)

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်၏ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသောအတိုင်းအရှည်ရှိခဲ့ပါလျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၄၆။ သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်၏ဂုဏ်း သောတာပန်၏ဂုဏ်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်ကို ပွါးများမှုသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသောအတိုင်းအရှည်ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်၏ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သကဒါဂါမ်၏ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးများမှုသည် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိခဲ့ပါလျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ဤသို့ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျမှုသည် သစ္စာတို့ကိုမမြင်နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်ရာ၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ သကဝါဒီ ကမေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ကုန်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ကုန်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် ပ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၄၈။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၄၉။ သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဒါဒီ။ ။ဩ၊ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၅၀။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ ပ။သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျပါ)။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၅၁။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် အပါယ်ရောက်ကြောင်း တပ်စ္ဆန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ အပါယ်ရောက်ကြောင်း ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။အပါယ်ရောက်ကြောင်း တွေဝေမှု'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။တွေဝေမှု 'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ထောင်လွှားမှု 'မာန'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။အမြင်မှားမှု'ဒိဋ္ဌိ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။စိတ်၏ထိုင်းမှိုင်းမှု 'ထိန'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပျံ့လွှင့်မှု'ဥဒ္ဓစ္စ'ကိုပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် မရှက်မှု 'အဟိရိက'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။အပါယ်ရောက်ကြောင်း တပ်စ္ဆန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။ အပါယ်ရောက်ကြောင်း ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။ အပါယ်ရောက်ကြောင်း တွေဝေမှု 'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။ သီလဗွတပရာမာသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ကြမ်းတမ်းသော လိုချင်တပ်မက်မှု 'ကာမရာဂ' ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ ကြမ်းတမ်းသော ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ကြမ်းတမ်းသော ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။သီလဗွတ ပရာမာသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ သိမ်မွေ့သော လိုချင်တပ်စွန်းမှု 'ကာမရာဂ'ကို ပယ်ရှား

အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ သိမ်မွေ့သော ပျက်စီးစေလိုမှု'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် ။ပ။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။သိမ်မွေ့သော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၅၂။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။အပါယ်လားကြောင်း တွေ့ဝေမှု'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ သိမ်မွေ့သော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။အပါယ်လားကြောင်း တွေ့ဝေမှု 'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ ကြမ်းတမ်းသော လိုချင်တပ်စွန်းမှု 'ကာမရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ကြမ်းတမ်းသော ပျက်စီးစေလိုမှု'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ သိမ်မွေ့သော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၅၃။ သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း တေ့ဝေမှု 'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော လိုချင် တပ်စွန်းမှု 'ကာမရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ကြမ်းတမ်းသော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း တေ့ဝေမှု 'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၅၄။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပြဋ္ဌမှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း တေ့ဝေမှု 'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှား အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၅၅။ သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ယုံမှားမှု'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု'ရာဂ' ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၅၆။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ယုံမှားမှု'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သိမ်မွေ့သော ပျက်စီးစေလိုမှု'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၅၇။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ သိမ့်မှေ့သောပျက်စီးစေလိုမှု'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း တွေဝေမှု 'မောဟ'ကို ပယ်ရှာအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သိမ်မွေ့သော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၅၀။ သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ သိမ်မွေ့သော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ယုံမှားမှု'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ ကြမ်းတမ်းသောပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အနာဂါမ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၅၁။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း တွေဝေမှု 'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဿ် မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဿ် ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သည်၊အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ပြီးဖြစ်သည်၊ နှာအပ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးသည်၊ တဖန် မဖြစ်အောင် ပြုပြီးသည်၊ နောင်အခါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း သဘောမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဿ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှား အပ်ပြီးသည်၊ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ပြီးသည်။နုတ်အပ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးသည်။တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုပြီးသည်။ နောင်အခါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဿ် ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ တွေဝေမှု 'မောဟ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ထောင်လွှားမှု 'မာန'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။အမြင်မှားမှု'ဒိဋ္ဌိ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ (စိတ်၏)ထိုင်းမှိုင်းမှု 'ထိန'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ပုံလွှင့်မှု 'ဥဒ္ဓစ္စ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ မရှက်မှု'အဟိရိက'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်၊ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၊ နုတ်အပ်ပြီးသောထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးသည်၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုပြီးသည်၊ နောင်အခါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း သဘောမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဿ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်၊ အမြစ်အရင်းကိုဖြတ်အပ်ပြီးသည်၊ နုတ်အပ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ပြုပြီးသည်၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုပြီးသည်၊ နောင်အခါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩဿ် ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ မဂ်ကို ပွါးများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ မဂ်ကို ပွါးများပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ပွါးများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ပ။ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို ပွါးများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို ပွါးများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ ဣန္ဒြေတို့ကို ပွါးများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ ဗိုလ်တို့ကို ပွါးများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ ဈာန်တို့ကို ပွါးများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ ဈာန်တို့ကို ပွါးများပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ။ပ။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ မဂ်ကို ပွါးများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဈာန်တို့ကို ပွါးများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ ဈာန်တို့ကို ပွါးများပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ 'ရာဂ'ကင်းပြီးသူ ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကင်းပြီးသူ တွေဝေမှု'မောဟ'ကင်းပြီးသူ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးသူ မိမိအကျိုးစီးပွါးကို ရပြီးသူ ဘဝသံယောဇဉ်ကုန်ပြီးသူ ကောင်းစွာသိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသူ (အဝိဇ္ဇာ)တံခါးကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ (ကံသခ်ါရ)ကျုံးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ (တဏှာ)တံခါးတိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ (အောက်ပိုင်းသံယောဇဉ်ငါးပါး) တံခါးရွက် မရှိသူ အရိယာဖြစ်သူ (မာန)တံခွန်ကို ချပြီးသူ (ခန္ဓာ)ဝန်ကို ချပြီးသူ (မာန)နှင့် မယှဉ်သူ အောင်မြင်အပ်သော ရန်ကို ကောင်းစွာ အောင်မြင်ပြီးသူ မဟုတ်ပါလော၊ ထိုရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိပြီးသူ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားပြီးသူ

နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများပြီးသူ အထူးသိထိုက်သောတရားကို အဆူးသိပြီးသူ ပိုင်းခြားရ၌ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြားရ၌ သိပြီးသူ ပယ်ရှားထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှားပြီးသူ ပွါးများထိုက်သော တရားကို ပွါးများပြီးသူ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကင်းပြီးသူ ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ' ကင်းပြီးသူ တွေဝေမှု 'မောဟ'ကင်းပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့မူ။ပ။(ထိုရဟန္တာသည်) မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၆၂။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏၊ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ[1]။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

၁။ မူဒိန္ဒြေရဟန္တာသည် သမယဝိမုတ္တမည်၏၊ တိက္ခိန္ဒြေရဟန္တာသည် အသမယဝိမုတ္တမည်၏ဟု ပရဝါဒီတို့ အယူရှိကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် မိမိဝါဒကို ယူလျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျနိုင်၏၊ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် မလျော့ကျဟု ပရဝါဒီက ဖြေဆိုသည်။ သကဝါဒီဆရာတို့ကား ဝသီဘော်သို့ မရောက်သေးသော စျာနလာဘီသည် သမယဝိမုတ္တမည်၏၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်ပြီးသော စျာနလာတို့နှင့် အရိယာအားလုံးတို့သည် အရိယာဝိမောက္ခ၌ အသမယဝိမုတ္တမည်ကုန်၏ဟု ဆိုးဖြတ်တော်မူကြကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ဣန္ဒြေတို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ဗိုလ်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စ္ဆန်းမှူ 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်လျက် အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားရန် မင်္ဂလာကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက် ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကင်းပြီးသူ ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ' ကင်းပြီးသူ တွေဝေမှု'မောဟ'ကင်းပြီးသူ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးသူ မိမိအကျိုးစီးပွါးကို ရပြီးသူ ဘဝသံယောဇဉ် ကုန်ပြီးသူ ကောင်းစွာသိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသူ (အဝိဇ္ဇာ)တံခါးကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ (ကံသင်္ခါရ)ကျုံးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ (တဏှာ)တံခါးတိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ (အောက်ပိုင်းသံယောဇဉ်ငါးပါး)တံခါးရွက်မရှိသူ အရိယာဖြစ်သူ (မာန)တံခွန်ကို ချပြီးသူ (ခန္ဓာ)ဝန်ကို ချပြီးသူ (မာနနှင့်) မယှဉ်သူ အောင်ထိုက်သော ရန်ကို ကောင်းစွာ အောင်ပြီးသူ ဖြစ်၍ ထိုသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည် သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများအပ်ပြီးသည် အထူးသိထိုက်သော တရားကို သိအပ်ပြီးသည် ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည် ပယ်ရှားထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ပွါးများအပ်သော တရားကို ပွါးများအပ်ပြီးသည် မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်လျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကင်းပြီးသူ ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ' ကင်းပြီးသူ တွေဝေမှု 'မောဟ'ကင်းပြီးသူ။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်လျက် အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၆၃။ သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ။ပ။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်၍ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်၍ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ'ကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်၍။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်၍ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် မကြောက်လန့်မှု 'အနောတ္တပ္ပ'ကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်၍ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကင်းပြီးသူ ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ' ကင်းပြီးသူ တွေဝေမှု 'မောဟ'ကင်းပြီးသူ။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ)နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကင်းပြီးသူ ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ' ကင်းပြီးသူ တွေဝေမှု 'မောဟ'ကင်းပြီးသူ။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျောကျ) နိုင်ပါသလော။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၆၄။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျောကျ)ဘူးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည် ။ပ။ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်သည် ။ပ။အသျှင်မဟာကစ္စာယနထေရ်သည်။ပ။အသျှင်မဟာကောဋ္ဌိကထေရ်သည် ။ပ။ အသျှင်မဟာပန္ထကထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)ဘူးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) ဘူးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)ဘူးပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)ဘူးပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည်။ အသျှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ အသျှင်မဟာကစ္စာယနထေရ်သည်။ အသျှင်မဟာကောဋ္ဌိကထေရ်သည်။ အသျှင်မဟာပန္ထကထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)ဘူးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆုတ်ယုတ်(မလျော့ကျ)ဘူးပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရှင်မဟာပန္ထကထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ)ဘူးပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ ပြီး၏။

၃-သုတ္တသာဓနပရိဟာနိ

၂၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သောအကျင့် မမြတ်သောအကျင့်တို့ကို ပြအပ်ကုန်၏၊ (နိဗ္ဗာန်)တဖက်ကမ်းသို့ (မင်္ဂတပါးတည်းဖြင့်)နှစ်ကြိမ် မရောက်နိုင်ကုန်၊ ဤ(နိဗ္ဗာန်) တဖက်ကမ်းသည် (မင်္ဂ)တကြိမ်ဖြင့်သာ တွေ့ထိအပ်သည် မဟုတ်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏"ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မင်္ဂဖြင့် ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို (တဖန်) ဖြတ်ခြင်းသည် ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[1]။

၁။ တိကွံန္ဒြေကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။မင်္ဂဖြင့် ဖြတ်ပြီးသောကိလေသာကို(တဖန်)ဖြတ်ခြင်းသည် ရှိပါသေးသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏ဘုံ။

သကဝါဒီ။ ။"အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပြုဖွယ်ကိစ္စသည် မရှိ၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) တပ်မက်မှု'ရာဂ'ကင်းသူ စွဲလမ်းမှု မရှိသူ(ဖြစ်၏) မင်္ဂဖြင့် ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို တဖန် ဖြတ်ခြင်းသည် မရှိ၊ ကိလေသာရေအယဉ် ကိလေသာကျောက်ငင်းကို ပယ်အပ်ပြီဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏"ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် မင်္ဂဖြင့် ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို တဖန်ဖြတ်ခြင်းသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ပြုအပ်(ပွါးများအပ်)ပြီးသော မင်္ဂကို တဖန် ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ၁။
သကဝါဒီ။ ။ပြုအပ်(ပွါးများအပ်)ပြီးသော မင်္ဂကို တဖန်ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏၃။

သကဝါဒီ။ ။"ကောင်းစွာ (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ပြုပြီးသောကိစ္စကို တဖန် ပွါးစေခြင်းမရှိ၊ပြုဖွယ်ကိစ္စလည်း မရှိ။

တခဲနက်သော ကျောက်တောင်သည် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်သော လေကြောင့် မတုန်လှုပ်(မရွေ့ရှား)သကဲ့သို့ ဤအတူ အဆင်း'ရူပါရုံ' အရသာ'ရသာရုံ' အသံ'သဒ္ဒါရုံ' အနံ့'ဂန္ဓာရုံ' အတွေ့'ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ' တို့သည်၎င်း အားလုံးသော ကောင်းသော အာရုံတိသည်၎င်း မကောင်းသောအာရုံတို့သည်၎င်း သည်းခံခြင်း ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ တည်ကြည်သော (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သော စိတ်ကို မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကုန်၊ (ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်) ထိုစိတ်၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ရှု၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် "ပြုအပ်ပြီးသောမင်္ဂကို တဖန်ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိ၏"ဟု မဆိုသင့်။

၂၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

၁။ တဖန် နောက်ထပ်မေးမြန်းလာသော် မုဒိန္ဒြေကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
၂။ တိက္ခိန္ဒြေကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
၃။ မုဒိန္ဒြေကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ ဤတရားငါးပါးတို့သည် သမယဝိမုတ္တရဟန်းအား ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဘယ်(တရား)ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ—အလုပ်(အမှု)ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်ခြင်း စကားပြောဆိုမှု၌ မွေ့လျော်ခြင်း အအိပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း အပေါင်းအသင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်း လုတ်မြောက်ပြီးတိုင်းသော စိတ်ကို မဆင်ခြင်ခြင်းတို့တည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤတရားငါးပါးတို့သည် သမယဝိမုတ္တရဟန်းအား ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အလုပ်ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အလုပ်ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၃]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ရာဂသည် ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းခြင်းသည် ကာမရာဂ သံယောဇဉ်သည် ကာမောဃသည် ကာမယောဂသည် ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏသည် ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ပြောဆိုမှု၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။ ရဟန္တာအား အအိပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။ ရဟန္တာအား အပေါင်းအသင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အပေါင်းအသင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ရာဂသည် ကာမရာဂသည် ကာမရာဂသောင်းကျန်းခြင်းသည် ကာမရာဂသံယောဇဉ်သည် ကာမောဃသည် ကာမယောဂသည် ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁။ ဤပရဝါဒီတင်ပြသောသုတ်၌ တရားငါးပါးတို့သည် မရဏသေးသော လောကုတ္တရာတရားမှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါငင်း လောကသမာပတ်မှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါငင်း ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဟောတော်မူလိုရင်းဖြစ်သည်၊ ပရဝါဒီဆရာတို့ကမူ ရအပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျရန်ဖြစ်၏ဟူသော အမှတ်ဖြင့် ဤသုတ်ကို ထုတ်ဆောင်၍ မေးသည်။

၂။ ကာမရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော အလုပ်ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်မှုကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

၃။ ကာမရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သည်မှ တပါးသောအလုပ်ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်မှုကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၂၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)လတ်သော် အဘယ်တရား ထင်ကြွသောင်းကျန်းသည်ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရာဂ ထင်ကြွသောင်းကျန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်ကို စွဲ၍ ထင်ကြွသောင်းကျန်းမှု ဖြစ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အနုသယကို စွဲ၍ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အနုသယတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အနုသယဘို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏[1]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ကာမရာဂအနုသယသည် ပဋိဃာနုသယသည် မာနာနုသယသည် ဒိဋ္ဌာနုသယသည် ဝိစိကိစ္ဆာနုသယသည် ဘဝရာဂါနုသယသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

(သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျလတ်သော် အဘယ်တရား ထင်ကြွသောင်းကျန်းသည်ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျပါသနည်း။)[2]

ပရဝါဒီ။ ။ပြစ်မှားမှု 'ဒေါသ' ထင်ကြွသောင်းကျန်းသည်ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)ပါ၏။ပ။ တွေဝေမှု 'မောဟ' ထင်ကြွသောင်းကျန်းသည်ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထင်ကြွသောင်းကျန်းမှုကား အဘယ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အနုသယကို စွဲ၍ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အနုသယဘို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အနုသယဘို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ကာမရာဂါနုသယသည်။ပ။ အဝိဇ္ဇာနုသယသည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁။ တိကို့ခြွေကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
မုဒိခြွေကိုရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
၂။ (.....)ပါဠိတော်၌မပါ၊ ကျနော်ရေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)လတ်သော် အဘယ်တရားသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း၊ ရာဂသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။ပ။မောဟသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) ပယ်ဖျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို)ဖျက်ဆီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် စုတိပဋိသန္ဓေကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) စဲလမ်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို)ဖြေရှင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည်(စုတိပဋိသန္ဓေကို)နှောင်ဖွဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို)မှုတ်လွှင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသ န္ဓေကို) ပေါင်းစည်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပဋိဆဲလည်းမဟုတ်၊ဖျက်ဆီးဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ ဖျက်ဆီးပြီး၍ တည်သည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ပုဂ္ဂိုလ်ဆဲလည်း မဟုတ်၊ ဖျက်ဆီးဆဲလည်းမဟုတ် မူ၍ ဖျက်ဆီးပြီး၍ တည်သည် ဟုတ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မပယ်စွန့် မစဲလမ်းပဲ ပယ်စွန့်ပြီး၍ တည်သည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မပယ်စွန့် မစဲလမ်းပဲ ပယ်စွန့်ပြီး၍ တည်သည် ဟုတ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မဖြေရှင်း မနှောင်ဖွဲ့ပဲ ဖြေရှင်းပြီး၍ တည်သည် မဟုတ် ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မဖြေရှင်း မနှောင်ဖွဲ့ပဲ ဖြေရှင်းပြီး၍တည်ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မမှုတ်လွှင့် မပေါင်းစည်းပဲ မှုတ်လွှင့်ပြီး၍ တည်သည်မဟုတ် ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မမှုတ်လွှင့် မပေါင်းစည်းပဲ မှုတ်လွှင့်ပြီး၍တည်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်(လျော့ကျ)နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်တော့ပေ။

ပရိဟာနိကထာ ပြီး၏။

၃-ပြဟ္မစရိယကထာ

၁-သုဒ္ဓပြဟ္မစရိယကထာ

၂၆၉။ သကဝါဒီ။ ။နတ်ပြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော[၁]။ ပရဝါဒီ[၂]။ ။ဩော် မရှိပါ[၃]။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော နတ်ပြဟ္မာတို့သည် အရိယိုကုန်သလော၊ ဆုံ့အကုန်သလော၊ သိကြားမှုမရှိကုန်သလော၊ လက်ဖြင့်ပြောဆိုရကုန်သလော၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုအပ်သောစကား မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့၏အနက် (အဓိပ္ပါယ်)ကို သိခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်သလော[၄]၊ အလုံးစုံသော နတ်ပြဟ္မာတို့သည် ဘုရား၌ မကြည်ညိုကုန်သလော၊တရား၌ မကြည်ညိုကုန်သလော၊ သံဃာ၌ မကြည်ညိုကုန်သလော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို မဆည်းကပ်ကုန်သလော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို ပြဿနာမမေးကုန်သလော၊ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင် ဖြေဆိုအပ်သော ပြဿနာ၌ မနှစ်သက်ကုန်သလော။

အလုံးစုံသော နတ်ပြဟ္မာတို့သည် ပိတ်ပင်တတ်သော ကံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သလော၊ ပိတ်ပင်တတ်သော ကိလေသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သလော၊ပိတ်ပင်တတ်သော အကျိုး'ဝိပါက်'နှင့်ပြည့်စုံကုန်သလော၊ သဒ္ဒါတရားမရှိကုန်သလော၊ လိုလားမှု'ဆန္ဒ'မရှိကုန်သလော၊ ပညာမရှိကုန်သလော၊ကုသိုလ်တရားတို့၌ မဖောက်မပြန်ခြင်း သဘောရှိသော မဂ်ဟူသော နိယာမသို့ ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်တန်ကုန်သလော။

အလုံးစုံသော နတ်ပြဟ္မာတို့သည် အမိကို သတ်ကုန်သလော၊ အဖကို သတ်ကုန်သလော၊ ရဟန္တာကို သတ်ကုန်သလော၊ (ဘုရားရှင်၌)သွေးစိမ်းတည်စေကုန်သလော၊ သံဃာကို ကွဲပြားစေကုန်သလော။

အလုံးစုံသော နတ်ပြဟ္မာတို့သည် (သူတပါးအသက်ကို) သတ်လေ့ရှိကုန်သလော၊ မပေးအပ်သော ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိကုန်သလော၊ ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်ကုန်သလော၊ မုသား ပြောလေ့ရှိကုန်သလော၊ ဂုံးတိုက်သော စကားရှိကုန်သလော၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိကုန်သလော၊ အကျိုးစီးပွါး ပျက်စီးတတ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သလော၊ (သူတပါး

၁။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု 'ပြဟ္မစရိယဝါသ' ဟူသည် မဂ်ကိုပွါးများစေမှုနှင့် ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်တည်း၊ ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်သည် နတ်အားလုံးတို့၌ မရှိနိုင်၊ မဂ်ကိုပွါးများစေမှုသည်ကား အသည်သတ် ပြဟ္မာတို့အားသာမရှိ၊ အခြားသောနတ်ပြဟ္မာတို့၌ မတားမြစ်အပ်ပါ၊သမ္မိတိယ ဆရာတို့သည်ကား ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်ပြည်မှစ၍ အထက် ပြဟ္မာပြည်တို့၌ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယလည်း မရှိဟု အယူရှိကြကုန်၏၊ထိုဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီကမေးသည်။

၂။ ဤပရဝါဒီဟူသည် သမ္မိတိယကိုဏ်းဝင်များကိုဆိုလိုသည်။

၃။ 'တီဟိ ဘိက္ခဝေ ဌာနေဟိ ဧမ္မုဒီပိကာ မနုဿာ ဥတ္တရကုရုကေစ မနုဿေ အဓိဂ္ဂဏှန္တိ ဒေဝေ စ တာဝတိံသေ၊ကဘမေဟိ တီဟိ သူရာ သတိမန္တော ဣဓ ပြဟ္မစရိယဝါသော'ဟု သုတ်ကို မှီ၍ ပြဟ္မစရိယဝါသ နှစ်မျိုးလုံးပင် နတ်တို့၌ မရှိကုန်ဟု ဖြစ်သောဝါဒ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၄။ ပြဟ္မစရိယနှစ်ပါးတို့၏ အနှစ်ချာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် သကဝါဒီကမေးသည်။

ပစ္စည်းကို) ရှေးရှု။ ကြံစည်လေ့ရှိကုန်သလော၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ရှိကုန်သလော၊ မှားယွင်းသော အယူဝါဒရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျွှဲသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရိမယိုသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် မဆုံ့မအသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် သိကြားမှုရှိသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် လက်ဖြင့် မပြောဆိုရသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ကောင်းစွာ ပြောအပ်သောစကား မကောင်းသဖြင့် ပြောအပ်သော စကားတို့၏အနက် (အဓိပ္ပါယ်) ကို သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါ လော။

ဘုရား၌ ကြည်ညိုသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် တရား၌ ကြည်ညိုသော သံဃာ၌ ကြည်ညိုသော ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို ဆည်းကပ်သော ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို ပြဿနာမေးကုန်သော ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင် ပြဿနာကို ဖြေဆိုအပ်သော် နှစ်သက်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပိတ်ပင်တတ်သော ကံနှင့်မပြည့်စုံကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ပိတ်ပင်တတ်သော ကိလေသာနှင့် မပြည့်စုံကုန်သော ပိတ်ပင်တတ်သော အကျိုး 'ဝိပါက်' နှင့်မပြည့်စုံကုန်သော ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' တရားရှိကုန်သော လိုလားမှု 'ဆန္ဒ' ရှိကုန်သော ပညာရှိကုန်သော ကုသိုလ်တရား တို့၌ မဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသော မဂ်ဟူသော နိယာမသို့ ရောက်ခြင်းငှါ ထိုက်တန်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

အမိကို မသတ်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် အဖကို မသတ်ကုန်သော ရဟန္တာကို မသတ်ကုန်သော (ဘုရားရှင်၌) သွေးစိမ်းမတည်စေကုန်သော သံဃာကို မကဲ့ပြားစေကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သူတပါးအသက်ကို သတ်လေ့မရှိကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် မပေးအပ်သော ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့မရှိကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့မရှိကုန်သော မုသားပြောဆိုလေ့မရှိကုန်သော ဂုံးတိုက်သော စကားမရှိကုန်သော ကြမ်းတမ်းသော စကားမရှိကုန်သော အကျိုးစီးပွါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့မရှိကုန်သော (သူတပါးဥစ္စာကို) ရှေးရှု။ ကြံစည်လေ့မရှိကုန်သော ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်မရှိကုန်သော မှန်ကန်သော အယူရှိကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရိမယိုသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် မဆုံ့မအသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် သိကြားမှုရှိသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် လက်ဖြင့် မပြောဆိုရသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ကောင်းစွာ ပြောအပ်သော စကား မကောင်းသဖြင့် ပြောအပ်သော စကားတို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော နတ်ဗြဟ္မာသည် ရှိပါကုန်မူ။ပ။ ဘုရား၌ ကြည်ညိုသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိပါကုန်မူ။ပ။ မှန်ကန်သော အယူရှိသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိပါကုန်မူ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိဟု မဆိုသင့်။

၂၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဦးပြည်း (ခေါင်းတုံး)၏ အဖြစ်သည်၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံမှုသည်၊သပိတ်ကို ကိုင်ဆောင်မှုသည် ရှိပါသလော၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်စွာဘုရားတို့ ပွင့်ပါကုန်သလော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ပွင့်ပါကုန်သလော၊ သာဝကအစုံသည် ဖြစ်ပေါ်ပါသလော[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည် မရှိဟု နှလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည် ရှိ၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည် မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ[၃]။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည် ရှိ၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည် မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ[၄]။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှင်ရဟန်းပြု၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိပါသလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှင်ရဟန်းမပြု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ ဦးပြည်း (ခေါင်းတုံး)၏အဖြစ်သည် မရှိပါဟု နှလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ ဦးပြည်း (ခေါင်းတုံး)၏အဖြစ်သည် ရှိ၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ ဦးပြည်း (ခေါင်းတုံး)၏ အဖြစ်သည် မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ မဂ်ကို ပွါးများစေမှု ဗြဟ္မစရိယဝါသရှိသည်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၂။ ပဋိညာဉ်ဝန်ခံချက်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မမှတ်နိုင်သဖြင့် ပဗ္ဗဇ္ဇဗြဟ္မစရိယ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက မေးပြန်သည်။

၃။ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အချိုသောနတ်တို့၏မဂ်ရခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီကပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ ဦးပြည်း (ခေါင်းတုံး)၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏၊ ထိုဘုံ၌သာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ ဦးပြည်း (ခေါင်းတုံး)၏အဖြစ်သည် မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဦးပြည်း (ခေါင်းတုံး)သူဖြစ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဦးပြည်း (ခေါင်းတုံး)သူမဟုတ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သက်နှံးဝတ်ရုံမှုသည် မရှိဟု နှုလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ သက်နှံးဝတ်ရုံမှု ရှိ၏၊ ထိုဘုံ၌သာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ သက်နှံးဝတ်ရုံမှု မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ သက်နှံးဝတ်ရုံမှု ရှိ၏၊ ထိုဘုံ၌သာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ သက်နှံးဝတ်ရုံမှု မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သက်နှံးကို ဝတ်ရုံ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သက်နှံးကို မဝတ်ရုံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သပိတ်ဆောင်မှု မရှိဟု နှုလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ သပိတ်ဆောင်မှု ရှိ၏၊ ထိုဘုံ၌သာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ သပိတ်ဆောင်မှုသည် မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ သပိတ်ဆောင်မှုသည် ရှိ၏၊ ထိုဘုံ၌သာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ သပိတ်ဆောင်မှု မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သပိတ်ကိုဆောင်၏၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သပိတ်ကို မဆောင်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မပွင့်ကုန်ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပွင့်ကုန်၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မပွင့်ကုန်၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပွင့်ကုန်၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မပွင့်ကုန်၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်၌ ဖွားတော်မူ၏၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏၊မြတ်စွာဘုရားသည် ဗာရာဏသီပြည်၌ တရားစကြာကို လည်စေတော်မူအပ်ပြီ၊ထိုအရပ်တို့၌သာလျှင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အခြားအရပ်၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် မပွင့်ကုန်ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ပွင့်ကုန်၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် မပွင့်ကုန်၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ပွင့်ကုန်၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် မပွင့်ကုန်၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ပွင့်ကုန်၏၊ ထိုမဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌သာလျှင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် ရှိပါသလော၊ အခြားအရပ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သာဝကအစုံသည် မဖြစ်ပေါ်ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ သာဝကအစုံသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ သာဝကအစုံသည် မဖြစ်ပေါ်၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်ဘုံ၌ သာဝကအစုံသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ သာဝကအစုံသည် မဖြစ်ပေါ်၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မာဂဇေတိုင်းတို့၌ သာဝကအစုံသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုမာဂဓတိုင်းတို့၌သာလျှင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိပါသလော၊ အခြားအရပ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၁။ ပရဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၃]။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော လူတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၄]

ပရဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ မဂ်ကို ပွါးများစေမှုရှိသည်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၂။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေပြန်သည်။
၃။ ဇမ္မုဒီပ်ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၄။ ပစ္စန္တဆုင်နေသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ မြတ်သော အာကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှုမရှိသော ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နှင့်ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေ မသိ မလိမ္မာသောလူရိုင်းတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိသောနတ်ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိကုန်သော ဗြဟ္မာတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုမရှိကုန်သော ဗြဟ္မာတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ သညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိကုန်သော ဗြဟ္မာတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိသော ဗြဟ္မာတို့လည်း ရှိကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိသော နတ်ဗြဟ္မာတို့လည်းရှိကုန်သလော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိသော နတ်ဗြဟ္မာတို့လည်း ရှိကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အဘယ်နတ်ဗြဟ္မာ၌ ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်နတ်ဗြဟ္မာ၌ မရှိပါသနည်း။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအာကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိ၊ သညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အာကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်၏၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုမရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှုမရှိသော ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နှင့် ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေ မသိမလိမ္မာသော လူရိုင်းတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ မဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုမရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုမရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်အရပ်တို့၌ ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်အရပ်တို့၌ မရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှုမရှိသော ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နှင့် ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေ မသိမလိမ္မာသော လူရိုင်းတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိကုန်၊ မဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် ရှိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှုမရှိသော ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နှင့် ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေ မသိမလိမ္မာသော လူရိုင်းတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှုမရှိသော ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နှင့်ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေ မသိမလိမ္မာသော လူရိုင်းတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော်ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ အကြောင်းသုံးပါးတို့ဖြင့် ဇမ္မူဒိပ်ကျွန်းသားဖြစ်သော လူတို့သည် ဥတ္တရကုရုကျွန်းသားဖြစ်သော လူတို့ကိုလည်း တာဝတိံသာနတ်တို့ကိုလည်း လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏၊ အဘယ်အကြောင်းသုံးပါးတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်သနည်း၊ ရဲရင့်ကုန်၏၊ သတိရှိကုန်၏၊ ဤ(ဇမ္မူဒိပ်)၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် ရှိ၏၊ ဤအကြောင်းသုံးပါးတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏”၊ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိ။

သကဝါဒီ။ ။ဤ(ဇမ္ဗူဒိပ်)ကျွန်း၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိ၏ဟူသော စကားကို သာဝတ္ထိမြို့၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သာဝတ္ထိမြို့၌သာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အခြား အရပ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၇၂။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်းသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏၊ အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ်ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်ပေါ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်းသံယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏၊ အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အဘယ်ဘုံ၌ (ခန္ဓာ)ဝန်ကို ပစ်ချပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ ကိလေသာကို ပယ်ရှားပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်းသိမှု ဖြစ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်းသံယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏၊ အထက်ပိုင်းသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်းသိမှု ဖြစ်ခဲ့မူ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် မရှိဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်းသံယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏၊ အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အဘယ်ဘုံ၌ (ခန္ဓာ)ဝန်ကို ပစ်ချပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ ကိလေသာကို ပယ်ရှားပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်းသိမှု ဖြစ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်းသံယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏၊ အထက်ပိုင်းသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်းသိမှု ဖြစ်ခဲ့မူ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် မရှိဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်းသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏၊အထက်ပိုင်းသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်ရှားအပ်ကုန်သေး၊ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်မှုသည်၊ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ခန္ဓာ)ဝန်ကို ပစ်ချမှုသည်၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြားသိမှုသည်၊ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ကိလေသာကို ပယ်ရှားမှုသည်၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုမှုသည်၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်းသိမှုသည် ဖြစ်ခဲ့ပါလျက် သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် မရှိဟု ဆိုပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အကြင်ကြောင့် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပဉ်းများပြီးသောမင်္ဂဖြင့် ထိုပြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏၊ထို့ကြောင့် နတ်ပြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိဟု ဆိုပါ၏။

၂-သံသန္ဒနပြဟ္မစရိယကထာ

၂၇၃။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပဉ်းများပြီးသောမင်္ဂဖြင့် ထိုပြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ပြုနိုင်ပါ၏ ၁။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုပြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပဉ်းများပြီးသော မင်္ဂဖြင့် ဤလူ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ ၂။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပဉ်းများပြီးသော မင်္ဂဖြင့် ထိုပြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ပြုနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤလူ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုပြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပဉ်းများပြီးသော မင်္ဂဖြင့် ဤလူ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပဉ်းများပြီးသောမင်္ဂဖြင့် ဤလူ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ပြုနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုပြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပဉ်းများပြီးသောမင်္ဂဖြင့် ထိုပြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ ၃။

သကဝါဒီ။ ။ဤလူ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပဉ်းများပြီးသော မင်္ဂဖြင့် ဤလူ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ပြုနိုင်ပါ၏။

၁။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ အနာဂါမိမဂ်ကို ပဉ်းများပြီး၍ 'ဩပပါတိကော တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယီ' ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် တဖန် အရဟတ္တမဂ်ကို မပဉ်းရပဲ သုဒ္ဓါဝါသပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်ပင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု၏ဟု အယူရှိရကား ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၂။ သောတာပန် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုပြဟ္မာ့ဘုံ၌ မဂ်ကို ပါးများပြီး၍ ထိုပဉ်းများဆဲဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသူတို့မည်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုသောတာပန် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဤလူ့ဘုံသို့လာခြင်း မရှိနိုင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

၃။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုပြဟ္မာ့ဘုံ၌ မဂ်ကို ပဉ်းများမှုပင် မရှိ ဟူသောအယူဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပဉ္စများပြီးသောမင်္ဂဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဤလူ့ဘုံ၌ စွန့်လွှတ်၍ ပြီးဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂကိုသာ ပဉ္စများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုမူကား မပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပယ်ရှားအပ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂကိုသာ ပဉ္စများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုမူကား မပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဤလူ့ဘုံ၌ စွန့်လွှတ်၍ ပြီးဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂကိုသာ ပဉ္စများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုမူကား မပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပယ်ရှားအပ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂကိုသာ ပဉ္စများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုမူကား မပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှေးမနှောင်း(တပြိုင်နက်)မင်္ဂကိုလည်း ပဉ္စများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤလူ့ဘုံ၌ စွန့်လွှတ်၍ ပြီးဆုံးပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှေးမနှောင်း (တပြိုင်နက်)မင်္ဂကိုလည်း ပဉ္စများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှေးမနှောင်း (တပြိုင်နက်) မင်္ဂကိုလည်း ပဉ္စများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤလူ့ဘုံ၌ စွန့်လွှတ်၍ ပြီးဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှေးမနှောင်း(တပြိုင်နက်) မင်္ဂကိုလည်း ပဉ္စများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပြုအပ်ပြီးသော မင်္ဂကိစ္စရှိသော ပဉ္စများပြီးသော ဘာဝနာရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်)ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြေဉ် ဖြစ်ပါ၏ ၁။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ၊။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြေဉ် ဖြစ်ပါ၏၂။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်မှုရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ၃။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တဖန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်မှုရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြေဉ်ရှိပါ၏၄။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဘဝ (တခု)မှ ဘဝ(တခု)သို့ သွားပါသလော၊ ဂတိ (တခု)မှ ဂတိ(တခု)သို့ သွားပါသလော၊ သံသရာ(တခု)မှ သံသရာ(တခု)သို့ သွားပါသလော၊ ပဋိသန္ဓေ(တခု)မှ ပဋိသန္ဓေ(တခု)သို့ သွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော ပွါးများပြီးသော ဘာဝနာရှိသော မချအပ်သော (ခန္ဓာ)ဝန် ရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌(ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်)ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြေဉ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာဝန်ကို ချခြင်းငှါ တဖန် မဂ်ကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော ပွါးများပြီးသော ဘာဝနာရှိသော ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်သေးသော ဆင်းရဲရှိသော မပယ်အပ်သေးသော ကိလေသာရှိသော မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြေဉ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးဆွင်း၍ သိခြင်းငှါ တဖန် မဂ်ကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁။ 'ဩပပါတိကော တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယီ'ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ပဋိသန္ဓေဖြင့်သာလျှင် ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိသည် စသော်အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၂။ ဤလူ့ပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည့် ရဟန္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

၃။ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည့် ရဟန္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယီ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

၅။ ဣဓ ပရိနိဗ္ဗာယီ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော ပဋိများပြီးသော ဘာဝနာရှိသော မချအပ်သေးသော (ခန္ဓာ)ဝန်ရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်) ဖြစ်ပါသလော၊ (ခန္ဓာ)ဝန်ကို ချခြင်းငှါ တဖန် မဂ်ကို မပဋိများလည်း မပဋိများ ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပဋိများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာဝန်ကို မချအပ်ပဲလည်း ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော ပဋိများပြီးသောဘာဝနာရှိသော ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်သေးသော ဆင်းရဲရှိသော မပယ်အပ်သေးသော ကိလေသာရှိသော မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်)ဖြစ်ပါသလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ တဖန် မဂ်ကို မပဋိများလည်း မပဋိများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပဋိများပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်ပဲလည်း ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၁]၊ သမင်သည် မြွားဖြင့် ပစ်အပ်သည်ရှိသော် အဝေးသို့သွား၍ သေသကဲ့သို့ ဤအတူ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပဋိများအပ်ပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။

သကဝါဒီ။ ။သမင်သည် မြွားဖြင့် ပစ်အပ်သည်ရှိသော် အဝေးသို သွား၍ မြွားနှင့်တကွ သေရသကဲ့သို့ ဤအတူ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပဋိများအပ်ပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (မဂ်တည်းဟူသော)မြွားနှင့်တကွ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဗြဟ္မစရိယကထာ ပြီး၏။

၃-ဩဓိသောကထာ[၂]

၂၇၄။ သကဝါဒီ။ ။ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ[?]။ ။သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

၁။ ဤလူ့ဘုံ၌ ပဋိများအပ်ပြီးသောမဂ်ဖြင့် ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို အလိုရှိသော ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ သောတာပန်စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အထူးထူးသောကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ကိလေသာတို့ကိုပယ်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူဝါဒကို ပယ်ဖျောက်လို၍ ဩဓိသောကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ ဤဩဓိသောကထာ၌ ပရဝါဒီကား သမ္မိတီယဂိုဏ်းဝင် စသည်တို့တည်း။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုဎင်း ဝိစိကိစ္ဆာကိုဎင်း သီလဗ္ဗတပရာမာသကိုဎင်း ထိုကိလေသာသုံးပါးနှင့်တကွတခုတည်းသောစိတ်၌ တည်သောကိလေသာတစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် သောတာပန်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် သောတာပန်မမည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့်တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့်တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်လော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လော၊ ဧကဗီဇီသောတာပန်လော၊ ဘုရား၌ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသလော၊ တရား၌။ပ။ သံဃာ၌။ပ။ အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[1]။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုဎင်း ဝိစိကိစ္ဆာကိုဎင်း သီလဗ္ဗတပရာမာသကိုဎင်း ထိုကိလေသာသုံးပါးနှင့်တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် သောတာပန်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် သောတာပန်မမည်သလော။ပ။ တစိတ်တဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ တစိတ်တဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ဝိစိကိစ္ဆာကိုဎင်း သီလဗ္ဗတပရာမာသကိုဎင်း ထိုကိလေသာနှစ်ပါးနှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် သောတာပန်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် သောတာပန်မမည်သလော။ပ။ တစိတ်တဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ တစိတ်တဒေသသည် အရိယာဝတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သီလဗ္ဗတပရာမာသကိုဎင်း ထိုကိလေသာနှင့်တကွ တခုဘည်းသော စိတ်၌တည်သော ကိလေသာတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

၁။ (တစိတ်တဒေသ) ကေဒေသ သောတာပန်မျိုးမရှိသောကြောင့်ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် သောတာပန်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် သောတာပန်မမည်သလော၊တစိတ်တဒေသသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစိတ်ဘဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန်လော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လော၊ ကေဗီဇီသောတာပန်လော၊ တစိတ် တဒေသသည် ဘုရား၌ ကြည်ညိုသလော၊ တရား၌ ကြည်ညိုသလော။ပ။ သံဃာ၌။ပ။ တစိတ် တဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလနှင့် ပြည့်စုံ၍ တစိတ်တဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလနှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၅။ သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကိုဎင်း ကြမ်းတမ်းသောဗျာပါဒကိုဎင်း ထိုကိလေသာတို့နှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမ် မမည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိမနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ကြမ်းတမ်းသောကာမရာဂကိုဎင်း ကြမ်းတမ်းသောဗျာပါဒကိုဎင်း ထိုကိလေသာတို့နှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမ် မမည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကိုဎင်း ထိုကိလေသာနှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမ် မမည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်

ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ (တစိတ်တဒေသသည်) ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိမနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကိုဎင်း ထိုကိလေသာနှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမ်မမည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိမနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၆။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကိုဎင်း သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကိုဎင်း ထိုကိလေသာနှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌တည်သော ကိလေသာတစိတ်တဒေသကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမ်မမည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမိဖိုလ်သို့ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိမနေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်မည်သလော၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်မည်သလော၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်မည်သလော၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ် မည်သလော၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ်မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကိုဎင်း သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကိုဎင်း ထိုကိလေသာတို့နှင့်တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သောကိလေသာ တစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမ် မမည်သလော။ပ။ တစိတ်တဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ် မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကိုဎင်း ထိုကိလေသာနှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမ်မမည်သလော။ပ။ တစိတ်တဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီ အနာဂါမ်မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ထိုကိလေသာနှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတိုကို ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမ် မမည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိမနေပါသလော၊တစိတ်တဒေသသည် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ မည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ်မည်၍ တစိတ်တဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ်မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၇။ သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ် ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု 'ရူပရာဂ'ကိုငင်း အရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု 'အရူပရာဂ'ကိုငင်း မာနကိုငင်း ဥဒ္ဓစ္စကိုငင်း အဝိဇ္ဇာကိုငင်း ထိုကိလေသာတို့နှင့်တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌တည်သော ကိလေသာတစိတ်တဒေသတို့ကိုငင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် ရဟန္တာမည်၍ တစိတ်တဒေသသည် ရဟန္တာမမည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေလျက် တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ရာဂကင်းသူ ဒေါသကင်းသူ မောဟကင်းသူ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ (ခန္ဓာ)ဝန်ကို ချပြီးသူ မိမိအကျိုးစီးပွါးကို ရပြီးသူ ဘဝသံယောဇဉ်ကုန်ပြီးသူ ကောင်းစွာသိ၍ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသူ(အဝိဇ္ဇာ)တခါးကျဉ်းကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ (ကံသင်္ခါရ)ကျုံးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ တဏှာတံခါးတိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ သံယောဇဉ်တံခါးရွက်မရှိသူ အရိယာဖြစ်သူ (မာန) တံခွန်ကို ချပြီးသူ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ချပြီးသူ သံယောဇဉ်ကင်းပြီးသူ အောင်ထိုက်သော ရန်ကို အောင်ပြီးသူ မဟုတ်ပါလော၊ထိုရဟန္တာသည် ထိုဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည် သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများအပ်ပြီးသည် အထူးသိအပ်သော တရားကို အထူးသိအပ်ပြီးသည် ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးသည် ပယ်အပ်သောတရားကို ပယ်အပ်ပြီးသည် ပွါးများအပ်သော တရားကို ပွါးများအပ်ပြီးသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက် မပြုအပ်သည်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရူပရာဂ’ကိုဎင်း အရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘အရူပရာဂ’ကိုဎင်း မာနကိုဎင်း ဥဒ္ဓစ္စကိုဎင်း အဝိဇ္ဇာကိုဎင်း ထိုကိလေသာတို့နှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် ရဟန္တာမည်၍ တစိတ်တဒေသသည် ရဟန္တာမမည်သလော။ပ။ တစိတ်တဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားတို့ကို မျက်မှောက်ပြု၍ တစိတ်တဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားတို့ကို မျက်မှောက်မပြုသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။မာနကိုဎင်း ဥဒ္ဓစ္စကိုဎင်း အဝိဇ္ဇာကိုဎင်း ထိုကိလေသာတို့နှင့်တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတစိတ်တဒေသတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် ရဟန္တာမည်၍ တစိတ်တဒေသသည် ရဟန္တာမမည်သလော။ပ။ တစိတ်တဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားကို မျက်မှောက်ပြု၍ တစိတ်တဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက်မပြုသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ဥဒ္ဓစ္စကိုဎင်း အဝိဇ္ဇာကိုဎင်း ထိုကိလေသာတို့နှင့် တကွ တခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကိုဎင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသည် ရဟန္တာမည်၍ တစိတ်တဒေသသည် ရဟန္တာမမည်သလော၊ တစိတ်တဒေသသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစိတ်တဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိမနေသလော၊တစိတ်တဒေသသည် ရာဂကင်းပြီးသူ ဒေါသကင်းပြီးသူ မောဟကင်းပြီးသူ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ (ခန္ဓာ)ဝန်ကို ချပြီးသူ မိမိအကျိုးစီးပွါးကို ရပြီးသူ ဘဝသံယောဇဉ်ကုန်ပြီးသူ ကောင်းစွာသိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသူ (အဝိဇ္ဇာ)တံခါးကျည်ကို ပစ်လွတ်ပြီးသူ (ကံသင်္ခါရ)ကျွုံးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသူ (တဏှာ)တံခါးတိုင်ကို ပယ်နုတ်ပြီးသူ သံယောဇဉ်တံခါးရွက်မရှိသူ အရိယာဖြစ်သူ မာနတံခွန်ကို ချပြီးသူ (ခန္ဓာ)ဝန်ကို ချပြီးသူ မာနနှင့်မယှဉ်သူ အောင်ထိုက်သောရန်ကို ကောင်းစွာ အောင်မြင်ပြီးသူ မဟုတ်ပါလော၊ ထိုရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည် သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးစေအပ်ပြီးသည် အထူးသိထိုက်သောတရားကို အထူးသိအပ်ပြီးသည် ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သောတရားကို ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးသည် ပယ်ရှားထိုက်သောတရားကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ပွါးများအပ်သောတရားကို ပွါးများအပ်ပြီးသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော၊တစိတ်တဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီး၍ တစိတ်တဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက်မပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၈။ ပရဝါဒီ။ ။ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"ပန်းထိမ်သည်သည် ငွေ၏အညစ်အကြေးကို ထုတ်ပစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပညာရှိသည် အစဉ်အားဖြင့် အနည်းငယ် အနည်းငယ် ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း မိမိ၏ လောဘ ဒေါသစသော အညစ်အကြေးကို ထုတ်ပစ်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ရသည်နှင့် တပြိုင်နက်သာလျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသဟူသော ဤဘရားသုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏။ ကိလေသာစိုးစဉ်း အနည်းငယ်ရှိစေကာမူ (ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်) အပါယ်လေးပါးတို့မှ လွတ်မြောက်၏။ (အနန္တရိယကံငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော) ခြောက်ပါးသော တရားတို့ကို မပြုတော့ပြီ"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား အလုံးစုံသောတရားသည် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ထိုဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားအားလုံးသည် ချုပ်ပျောက်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟု ကိလေသာမြူအညစ်အကြေး ကင်းစင်သော တရားမျက်စိသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ရဟန်းတို့ အရိယာသာဝကသည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်သည်ဖြင့် တပြိုင်နက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ဟူသော သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဩဓိသောကထာ ပြီး၏။

၄-ဇဟတိကထာ [၁]

၁-နသုတ္တာဟရဏကထာ

၂၇၉။ ။သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ[၂]။ ။သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏[၃]။

သကဝါဒီ။ ။အဆုံးအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော၊ အဆက်အစပ်မရှိအောင် ပယ်စွန့်သလော၊ အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ တပ်မက်မှု 'တဏှာ'နှင့် တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ အနုသယနှင့်တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ အရိယာဉာဏ်ဖြင့် ပယ်စွန့်သလော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် ပယ်စွန့်သလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိလျက် ပယ်စွန့်သလော၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော[၄]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၅]

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဆုံးအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော၊ အဆက်အစပ် မရှိအောင် ပယ်စွန့်သလော၊အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ ပယ်စွန့်သလော၊တပ်မက်မှု'တဏှာ' နှင့် တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ အနုသယနှင့်တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ အရိယာဉာဏ်ဖြင့် ပယ်စွန့်သလော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် ပယ်စွန့်သလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိလျက် ပယ်စွန့်သလော၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံး အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော။

၁။ ဗျာနလာဘီပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသည်နှင့်တပြိုင်နက် အနာဂါမ်မည်၏၊ အကြောင်းသော်ကား ထိုဗျာနလာဘီပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပုထုဇဉ်ဖြစ်စဉ်ကပင် ကာမရာဂဗျာပါဒတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်းဟု အယူရှိသော ပရဝါဒီဆရာတို့၏အယူကို ပယ်ဖျက်တော်မူလို၍ ဤဇဟတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဤဇဟတိကထာ၌ ပရဝါဒီဟူသည်မှာ သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင်တို့ပင်တည်း။

၃။ ဗျာန်ဖြင့် ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သော ကာမရာဂဗျာပါဒတို့၏ ပရိယုဋ္ဌာနကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၄။ ဗျာန်ဖြင့်ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သော်လည်း ထိုကာမရာဂဗျာပါဒတို့ကို အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်သာလျှင် စင်စစ်အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ပယ်ဖျက်နိုင်ခြင်းဖြစ်ရကား အစွန္တစသည်ဖြင့် ထပ်၍မေးပြန်သည်။

၅။ ထိုသို့သဘောရှိသော ပယ်စွန့်မှုမျိုး မရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံးအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အဆုံးအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော။ပ။အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံးအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံးအပိုင်းအခြားကို မလွန်ပဲ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ မဟုတ်ပဲ ပယ်စွန့်သလော။ပ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်မပြုပဲ ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံးအပိုင်းအခြားကို မလွန်ပဲ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်မပြုပဲ ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံးအပိုင်းအခြားကို မလွန်ပဲ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ မဟုတ်ပဲ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်မပြုပဲ ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံးအပိုင်းအခြားကို မလွန်ပဲ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ မဟုတ်ပဲ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်မပြုပဲ ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

၁-၂။ အနာဂါမိမဂ္ဂင်္ဂဝန်နှင့်တကွ ပုထုဇဉ်ကို ရောနှောၿပီးသောဝါဒဖြစ်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်မင်္ဂြိုဟ် ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရမင်္ဂြိုဟ် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရမင်္ဂြိုဟ်သည် (ဝဋ္ဋမှ)ထွက်မြောက်ကြောင်း အာသဝေါတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း ပဋိသန္ဓေတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဂန္ထတရားတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဩဃတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ယောဂတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် နီဝရဏတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် တဏှာရာဂတို့ဖြင့် မသုံးသပ်အပ်သည် ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်စေတတ်သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ မထိုက်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရမင်္ဂြိုဟ်သည် (ဝဋ္ဋမှ) ထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သည် အာသဝေါတို၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းမဟုတ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်သည် စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံဖြစ်သည်။ပ။ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရူပါဝစရမင်္ဂြိုဟ်သည် ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သည် အာသဝေါတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်သည်။ပ။ ကိလေသာတိုကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပုထုဇဉ်သည် ရူပါဝစရမင်္ဂြိုဟ်ဖြင့် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိမင်္ဂြိုဟ်ဖြင့် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုမင်္ဂြိုဟ်သည်လည်း (ဝဋ္ဋမှ) ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သည် အာသဝေါတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သည် စုတိ ပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သည်။ပ။ ကိလေသာကိုရခြင်းငှါ မထိုက်သည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ရူပါဝစရမင်္ဂြိုဟ်ဖြင့် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ထိုမင်္ဂြိုဟ်သည် ဝဋ္ဋမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သည် အာသဝေါတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည် စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်။ပ။ ကိလေသာတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ရူပါဝစရမင်္ဂြိုဟ်ဖြင့် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ ထိုမင်္ဂြိုဟ်သည်လည်း(ဝဋ္ဋမှ) ထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သည် အာသဝတို့ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်သည် စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်

သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သည်။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်ကြံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏၊ထိုမဂ်သည်လည်း (၁၌မှ)ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အာသဝေါတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အာသဝေါတို့၏ အာရုံဖြစ်သည်။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၀။ သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမတို့၌ တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကင်းသည် ဖြစ်၍ တရားကို သိသည်နှင့် တပြိုင်နက် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တည်ပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမတို့၌ တပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကင်းသည်ဖြစ်၍ တရားကို သိသည်နှင့် တပြိုင်နက် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မရှေးမနှောင်း (တပြိုင်နက်)မဂ်သုံးပါးတို့ကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။ ။မရှေးမနှောင်း (တပြိုင်နက်)မဂ်သုံးပါးတို့ကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပွါးများပါ၏[၄]။

သကဝါဒီ။ ။မရှေးမနှောင်း (တပြိုင်နက်) သာမညဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မရှေးမနှောင်း (တပြိုင်နက်) သာမညဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြုပါ၏။

၁။ စျာန်ရသော အနာဂါမ်၏အဖြစ်ကိုရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၂။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

၃။ ထိုသို့သဘောရှိသော ဘာဝနာ၏မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

၄။ တဖန် နောက်ထပ်မေးမြန်းလတ်သော် မဂ်သုံးပါးတို့ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းကိစ္စ ဖြစ်နိုင်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿသုံးပါးတို့၏ ဝေဒနာသုံးပါးတို့၏ သညာသုံးပါးတို့၏ စေတနာသုံးပါးတို့၏ စိတ်သုံးပါးတို့၏ သဒ္ဓါသုံးပါးတို့၏ ဝီရိယသုံးပါးတို့၏ သတိသုံးပါးတို့၏ သမာဓိသုံးပါးတို့၏ ပညာသုံးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမတို့၌ တပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကင်းသည်ဖြစ်၍ တရားကိုသိသည်နှင့် တပြိုင်နက် အနာဂါမ်ဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာဘယ်မဂ်ဖြင့် တည်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် တည်ပါသည်[၁]။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၎င်း ဝိစိကိစ္ဆာကို၎င်း သီလဗ္ဗတပရာမာသတို့ကို၎င်း ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

၂-သုတ္တာဟရဏကထာ

၂၀။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၎င်း ဝိစိကိစ္ဆာကို၎င်း သီလဗ္ဗတပရာမာသကို၎င်း ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏[၃]။

သကဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်သုံးပါးဘို့ကို ပယ်ရှားခြင်းကြောင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံယောဇဉ်သုံးပါးဘို့ကို ပယ်ရှားခြင်းကြောင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၎င်း ဝိစိကိစ္ဆာကို၎င်း သီလဗ္ဗတပရာမာသကို၎င်း ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ကား မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို၎င်း ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို၎င်း ပယ်စွန့်ပါသလော။

၁။ စျာန်နှင့်ယှဉ်သော အနာဂါမ်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဖြေဆိုသည်။

၂။ ကိလေသာသုံးပါးတို့၏ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ သောတာပတ္တိမဂ်၏သာလျှင် စျာန်နှင့်ယှဉ်သော အနာဂါမိမဂ်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

အဘိမြန် ၄—၁၁-န-ဗု-သ

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကိုလည်း ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကိုလည်း ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အချင်ပရဝါဒီ ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒတို့ ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသောကာမရာဂကိုလည်း ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကိုလည်း ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမဘို့၌ တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ'ကင်းသည်ဖြစ်၍ တရားကို သိသည်နှင့် တပြိုင်နက် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ပဂ္ဂိုလ်ဘို့သည် တရားကို (ထိုးထွင်း၍) သိကုန်၏၊ ထိုအလုံးစုံသော ပဂ္ဂိုလ်တို့သည် တရားကို သိသည်နှင့် တပြိုင်နက် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"အခြံအရံ (အကျော်အစော) ရှိကုန်သော စိမ်းရွေ့ (ညို့ဟောက်) သော (ကာမ) အနှံမရှိကုန်သော သနားခြင်း၌ သက်ဝင်ကုန်သော ကာမသံယောဇဉ်ကို လွန်မြောက်ကုန်သော အကြင်ဆရာခြောက်ဦးတို့သည် အတိတ်အဘို့ (ကာလ)၌ ဖြစ်ဘူးကုန်၏၊ ထိုဆရာခြောက်ဦးတို့သည် လိုချင်တပ်စွန်းမှု 'ကာမရာဂ'ကို ကင်းပြတ်စေ၍ ပြဟ္မာ့ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

စိမ်းရွေ့(ညို့ဟောက်)သော (ကာမ) အနှံမရှိကုန်သော သနားခြင်း၌ သက်ဝင်ကုန်သော ကာမသံယောဇဉ်ကို လွန်မြောက်ကုန်သော ထိုဆရာခြောက်ဦးတို့၏ အရာမက များစွာသော တပည့်တို့သည် ရှိခဲ့ကုန်၏၊ ထိုတပည့်တို့သည်လည်း လိုချင်တပ်စွန်းမှု'ကာမရာဂ'ကို ကင်းပြတ်စေ၍ ပြဟ္မာ့ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ သုနေတ္တာမည်သော ထိုဆရာသည် ဤမျှ ရှည်သော အသက်ရှိသူ ဤမျှ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းရှိသူဖြစ်ပါလျက် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း

ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း လွန်စွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ မလွတ်မြောက်သူ ဆင်းရဲမှ မလွတ်မြောက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ (ငါဘုရား)ဟောတော်မူ၏၊ထို့သို့ မလွတ်မြောက်ခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့်နည်း —တရားလေးပါးတို့ကို လျော်စွာမသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်တည်း၊အဘယ် တရားလေးပါးတို့ကို လျော်စွာ မသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် (မလွတ်မြောက်သူ ဖြစ်သနည်း) —မြတ်သော သီလကို လျော်စွာမသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်၊မြတ်သော သမာဓိကို၊ မြတ်သောပညာကို၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို လျော်စွာ မသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်း ကြောင့် (ဆင်းရဲမှ မလွတ်မြောက်သူဟူ၍ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏)။

ရဟန်းတို့ (အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်)ထိုမြတ်သော သီလကို လျော်စွာ သိအပ်ပြီ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ၊ မြတ်သောသမာဓိကို လျော်စွာ သိအပ်ပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ၊ မြတ်သော ပညာကို လျော်စွာ သိအပ်ပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို လျော်စွာသိအပ်ပြီ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) ဘဝ၌ တပ်မက်မှု 'ဘဝတဏှာ'ကို ဖြတ်ပြီးပြီ၊ ဘဝကို ဆဲဆောင်ကြောင်း (တဏှာ)ကုန်ခန်းပြီ၊ တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီဟူ၍ဋ္ဌင်း။

အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သီလကိုဋ္ဌင်း သမာဓိကိုဋ္ဌင်း ပညာကိုဋ္ဌင်း နိဗ္ဗာန်ကိုဋ္ဌင်း ဤတရားတို့ကို အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် လျော်စွာ သိအပ်ကုန်ပြီ။

ဤသို့ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား တရားကို ဟောတော်မူပြီ၊ လူနတ်တို့ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆင်းရဲခြင်း၏အဆုံးကို ပြုတော်မူ၏၊ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငြိမ်းအေးတော်မူလေပြီ"ဟူ၍ဋ္ဌင်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဇဟတိကထာ ပြီး၏။

၅-သဗ္ဗမတ္ထီတိကထာ[၁]

၁-ဝါဒယုဋ္ဌိ

၂၀၂။ သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ[၂]။ ။သြော် ရှိပါ၏။

၁။ ယံကိဉ္စိ ရူပံ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ။ပ။ အယံ ဝုစ္စတိ ရူပက္ခန္ဓော ဤသို့အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသောကြောင့် အဘိဓမ္မာသည်ပြားကုန်သော တရားအားလုံးတို့သည် ခန္ဓာသဘောကို မစွန့်ကြကုန်၊ ထို့ကြောင့် အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသည် မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို သုတ်သင်တော်မူလိုသောကြောင့် ဤသဗ္ဗမတ္ထီတိကထာကို ဟောတော်မူရသည်။

၂။ ဤကထာ၌ ပရဝါဒီအရ သဗ္ဗမတ္ထိုဂ်းသားတို့ကိုယူ။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ကိုယ်၌ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောအချိန် (ကာလ)တို့၌ အလုံးစုံသောတရားသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောတရားသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော တရားတို့၌ အလုံးစုံသောတရားသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောတရားသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။မယှဉ်ဟု (နှလုံး)ပြု၍ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အကြင်အရာဝတ္ထုသည်လည်း မရှိ၊ ထိုအရာဝတ္ထုသည်လည်း ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိ၏ဟူသော (သင်၏) အကြင်အယူသည် ရှိ၏၊ ထိုအယူသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ'မှားသောအယူ'ဟူ၍ငင်း (ငါဘို့၏) အကြင်အယူသည် ရှိ၏၊ ထိုအယူသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ 'မှန်သောအယူ'ဟူ၍ငင်း ဤသို့ (သင်၏အယူ၌)) ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [အကျဉ်းချုံးထား၏။]

ဝါဒယုတ္တိ ပြီး၏။

၂-ကာလသံသန္ဒနာ

၂၀၃။ သကဝါဒီ။ ။လွန်ပြီးသော 'အဘိဘ်'သည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လွန်ပြီးသော‘အဘိဘ်’သည် ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခဲ့ပြီး ကွယ်ပြီး ကွယ်ပျောက်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လွန်ပြီးသော‘အတိတ်’သည် ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခဲ့ပြီး ကွယ်ပြီး ကွယ်ပျောက်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ လွန်ပြီးသော ‘အတိတ်’သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’သည် မဖြစ်သေးသည် မထင်ရှားသေးသည် ကောင်းစွာမဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ်မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှားမဖြစ်ပေါ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

အရှင်ပရဝါဒီ။ ။မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’သည် မဖြစ်သေးသည် မထင်ရှားသေးသည် ကောင်းစွာမဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ်မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှားမဖြစ်ပေါ်သေးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’သည် ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ဆဲ ‘ပစ္စုပ္ပန်’သည် ရှိသလော၊ဖြစ်ဆဲ ‘ပစ္စုပ္ပန်’သည် မချုပ် မဖောက်ပြန် မပျက်စီး မကွယ်ပျောက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မကွယ်ပျောက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။လွန်ခဲ့ပြီးသော ‘အတိတ်’သည် ရှိသလော၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော ‘အတိတ်’သည် မချုပ် မကင်းပြတ် မဖောက်ပြန် မပျက်စီး မကွယ်ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ဆဲ ‘ပစ္စုပ္ပန်’သည် ရှိဆဲလော၊ဖြစ်ဆဲ ‘ပစ္စုပ္ပန်’သည် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဆဲလော၊ ကောင်းစွာဖြစ်ဆဲလော၊ ဖြစ်ဆဲလော၊ အသစ်ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပေါ်ဆဲဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မရောက်သေးသော‘အနာဂတ်’သည် ရှိသလော၊မရောက်သေးသော‘အနာဂဘ်’သည် ဖြစ်ဆဲလော၊ထင်ရှားဆဲလော၊ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော၊အသစ်ဖြစ်ဆဲလော၊ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဘိဘ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်သည် ချုပ်ပြီးလော၊ ကင်းပြတ်ပြီးလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးလော၊ ကွယ်ပြီးလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်သည် ချုပ်ပြီးလော၊ ကင်းပြတ်ပြီးလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးလော၊ ကွယ်ပြီးလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်သည် မဖြစ်သေးသလော၊ မထင်ရှားသေးသလော၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသလော၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသလော၊ အသစ်မဖြစ်သေးသလော၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ထင်ရှားမဖြစ်သေးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်သည် မဖြစ်သေးသလော၊ မထင်ရှားသေးသလော၊ ကောင်းစွာမဖြစ်သေးသလော၊ အသစ်မဖြစ်သေးသလော၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၀၄။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ချုပ်ပြီးသည် ကင်းပြတ်ပြီးသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသည် ကွယ်ပြီးသည် ကွယ်ပျောက်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်ရုပ်သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် မဖြစ်သေးသည် မထင်ရှားသေးသည် ကောင်းစွာမဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ်မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှားစွာမဖြစ်ပေါ်သေးသည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်ရုပ်သည် မဖြစ်သေးခဲ့ပါမူ။ပ။ ထင်ရှားစွာမဖြစ်ပေါ်သေးခဲ့ပါမူ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် မချုပ်သလော၊ မကင်းပျောက်သလော၊ မဖောက်ပြန် မပျက်စီးသလော၊ မကွယ်သလော၊ မကွယ်ပျောက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မကွယ်ပျောက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်ရုပ်သည် မချုပ်သလော၊ မကင်းပျောက်သလော၊ မဖောက်ပြန် မပျက်စီးသလော၊မကွယ်သလော၊ မကွယ်ပျောက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဆဲလော၊ ကောင်းစွာဖြစ်ဆဲလော၊ ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော၊ အသစ်ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပေါ်ဆဲပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်ရုပ်သည် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဆဲလော၊ကောင်းစွာဖြစ်ဆဲလော၊ ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော၊အသစ်ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်ရုပ်သည် ချုပ်ပြီးလော၊ ကင်းပျောက်ပြီးလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးလော၊ ကွယ်ပြီးလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ချုပ်ပြီးလော၊ ကင်းပျောက်ပြီးလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးလော၊ ကွယ်သလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် မဖြစ်သေးသလော၊ အနာဂတ်ရုပ်သည် မထင်ရှားသေးသလော၊ ကောင်းစွာမဖြစ်သေးသလော၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသလော၊ အသစ်မဖြစ်သေးသလော၊ ထင်ရှားမဖြစ်ပေါ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဖြစ်ပေါ်သေးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် မဖြစ်သေးသလော၊ မထင်ရှားသေးသလော၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသလော၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသလော၊ အသစ်မဖြစ်သေးသလော၊ ထင်ရှား မဖြစ်ပေါ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝေဒနာသည် ရှိသလော။ပ။ သညာသည် ရှိသလော၊သင်္ခါရတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘိဘ်ဝိညာဏ်သည် ချုပ်ပြီးသည် ကင်းပျောက်ပြီးသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသည် ကွယ်ပြီးသည် ကွယ်ပျောက်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အဘိဘ်ဝိညာဏ်သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် မဖြစ်သေးသည် မထင်ရှားသေးသည် ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ်မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှားစွာမဖြစ်ပေါ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် မဖြစ်သေးခဲ့ပါမူ။ပ။ ထင်ရှားစွာ မဖြစ်ပေါ်သေးခဲ့ပါမူ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မချုပ်သလော။ပ။ မကွယ်ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မကွယ်ပျောက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မချုပ်သလော။ပ။ မကွယ်ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ဆဲလော။ပ။ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ဆဲပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ဆဲလော။ပ။ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ချုပ်ပြီးလော။ပ။ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ချုပ်ပြီးလော။ပ။ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် မဖြစ်သေးသလော။ပ။ ထင်ရှားမဖြစ်ပေါ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဖြစ်ပေါ်သေးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မဖြစ်သေးသလော။ပ။ ထင်ရှားမဖြစ်ပေါ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ဌင်း ရုပ်ဟူ၍ဌင်း, ရုပ်ဟူ၍ဌင်း ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ဌင်း, ပစ္စုပ္ပန်နှင့်ရုပ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကို ပြု၍ ပစ္စုပ္ပန်သည် ဤရုပ်လော၊ ဤရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်လော၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် ရုပ်သည် တူသောအနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ကြောင့် ရုပ် ထိုရုပ်ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ချုပ်လတ်သော် ပစ္စုပ္ပန်အဖြစ်ကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်အဖြစ်ကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ဎင်း ရုပ်ဟူ၍ဎင်း, ရုပ်ဟူ၍ဎင်း ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ဎင်း,ပစ္စုပ္ပန်နှင့်ရုပ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကိုပြု၍ ပစ္စုပ္ပန်သည် ဤရုပ်လော၊ ဤရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်လော၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် ရုပ်သည် တူသော အနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ကြောင့် ရုပ် ထိုရုပ်ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ချုပ်လတ်သော် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မစွန့်ပါ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အဖြူရောင်ဟူ၍ဎင်း အဝတ်ဟူ၍ဎင်း, အဝတ်ဟူ၍ဎင်း အဖြူရောင်ဟူ၍ဎင်း, အဖြူရောင်နှင့်အဝတ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကို ပြု၍ ဤအဖြူသည် ဤအဝတ်လော၊ ဤအဝတ်သည် ဤအဖြူလော၊ အဖြူရောင်နှင့် အဝတ်သည် တူသောအနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဘိုရှိသလော၊ ထိုအဖြူရောင်ကြောင့် အဝတ် ထိုအဝတ်ကြောင့် အဖြူရောင် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏[၃]။

သကဝါဒီ။ ။ဖြူသောအဝတ်ကို ဆေးဆိုးလတ်သော် အဖြူ၏အဖြစ်ကို စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် စွန့်ပါ၏[၄]။

သကဝါဒီ။ ။အဝတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၅]။

ပရဝါဒီ။ ။အဖြူရောင်ဟူ၍ဎင်း အဝတ်ဟူ၍ဎင်း, အဝတ်ဟူ၍ဎင်း အဖြူရောင်ဟူ၍ဎင်း, အဖြူရောင်နှင့်အဝတ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကို ပြု၍ အဖြူရောင်သည် ဤအဝတ်လော ဤအဝတ်သည် အဖြူရောင်လော၊ အဖြူရောင်နှင့် အဝတ် တူသောအနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊

၁။ ချုပ်ပြီးသောရုပ်၏လည်း ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် သိမ်းကြုံးရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ချုပ်ပြီးသော ရုပ်၏လည်း ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် သိမ်းကြုံးရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ အဝတ်အားလုံးသည် အဖြူချည်းသာမဟုတ်သော်လည်း ဤပရဝါဒီဆရာက အဝတ်ဟု သာမညမဆို မူ၍ ဖြူသောအဝတ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကို ပြု၍ ဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ဩဒါတသဒ္ဒါ၏အနက် ဝတ္ထသဒ္ဒါ၏ အနက်တို့၏ တူသောသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သကဝါဒီဆရာက ဝန်ခံအပ်၏။

၄။ ဖြူသောအဆင်း၏ ကင်းပြတ်ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံ၏။

၅။ အဝတ်ပုဆိုးဟူသော နာမပညတ် မကင်းပြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေ၏။

တူသောအဘို့ ရှိသလော၊ ထိုအဖြူရောင်ကြောင့် အဝတ် ထိုအဝတ်ကြောင့် အဖြူရောင်ဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဖြူသော အဝတ်ကို ဆေးဆိုးလတ်သော် အဝတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မစွန့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အဖြူရောင် အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် မြဲသလော ခိုင်ခံ့သလော အမြဲထင်ရှားရှိသလော ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ရုပ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှုတ်ဆိုးပြု၍ ရုပ်သည် မမြဲသည် မဟုတ်ပါလော၊ မခိုင်ခံ့သည် မဟုတ်ပါလော၊ထင်ရှားမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အချင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် မမြဲခဲ့ပါမူ မခိုင်ခံ့ခဲ့ပါမူ အမြဲထင်ရှားမရှိခဲ့ပါမူ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်သည် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှုတ်ဆိုးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သည် မြဲသလော၊ ခိုင်ခံ့သလော၊အမြဲထင်ရှားရှိသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပျက်စီးခြင်း မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ရုပ်၏ အဖြစ်ကိုမစွန့်ဟု နှုတ်ဆိုးပြု၍ ရုပ်သည် မြဲသလော ခိုင်ခံ့သလော၊ အမြဲထင်ရှားရှိသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှုတ်ဆိုးပြု၍ ရုပ်သည် မမြဲသလော၊ မခိုင်ခံ့သလော၊ အမြဲထင်ရှားမရှိသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပျက်စီးခြင်းရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှုတ်ဆိုးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သည် မမြဲသလော၊ မခိုင်ခံ့သလော၊ အမြဲထင်ရှားမရှိသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မစ္ဆန့်ပါ[၁]။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်သည် အနာဂတ်၏အဖြစ်ကို မစ္ဆန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစ္ဆန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မစ္ဆန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို မစ္ဆန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ်ကို စ္ဆန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် စ္ဆန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို စ္ဆန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို စ္ဆန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် စ္ဆန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို စ္ဆန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစ္ဆန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မစ္ဆန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ အတိတ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကိုစ္ဆန့်ခဲ့ပါမူ အနာဂတ်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ပစ္စုပ္ပန်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏ ဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်သောကြောင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၂။ အနာဂတ်သည် အနာဂတ်၏အဖြစ်ကိုမစ္ဆန့်ခဲ့ပါမူ အနာဂတ်သာလျှင်ဖြစ်ရာ၏၊ပစ္စုပ္ပန်အဖြစ်သို့ မရောက်ရာဟု အောက်မေ့ မှတ်ထင်သောကြောင့် ပရဝါဒီကပဋိက္ခေပပြုသည်။

၃။ ပစ္စုပ္ပန်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို စ္ဆန့်ခဲ့ပါမူ အတိတ်၏အဖြစ်သို့ မရောက်နိုင်ဟူသောအပြစ်ဖြစ်ရာသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုရှိဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်သည် အကယ်၍ မမြဲခဲ့ပါမူ မခိုင်ခံ့ခဲ့ပါမူ အမြဲထင်ရှား မရှိခဲ့ပါမူ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိခဲ့ပါမူ အဘိဘ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် အတိတ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် ထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုးကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် အတိတ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားမရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားမရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုးကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၀၇။ သကဝါဒီ။ ။အဘိဘ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိဘ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ရုပ်သည် အနာဂတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုးကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုးကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ရုပ်သည် အနာဂတ်၏အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိဘ်၏အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားမရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်သည် မမြဲခဲ့ပါမူ။ပ။ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိခဲ့ပါမူ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် အတိတ်ရုပ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် အတိတ်ရုပ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားမရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ခြင်း၌ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြု လျက် နိဗ္ဗာန်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခဲ့သည် အမြဲဆင်ရဲမရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဘိဘ်ဒေဒနာသည် ရှိသည်။အဘိဘ်သညာသည် ရှိသည်။အဘိဘ်သခ်ါရတို့ သည် ရှိကုန်သည်။အတိဘ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘိဘ်ဝိညာဏ်သည် အဘိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂဘ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂဘ်ဝိညာဏ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘိဘ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘိဘ်ဝိညာဏ်သည် အဘိဘ်၏အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိဘ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အဘိဘ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားမရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မမြဲ မခိုင်ခံ့ အမြဲထင်ရှားမရှိ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိခဲ့ပါမူ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားမရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားမရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ဝစနသောဓနာ

၂၀၀။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်မရှိခဲ့ပါမူ အတိတ်ရှိ၏ဟူသော စကားသည် မှား၏၊ သို့မဟုတ် ရှိသော သဘောသည် အတိတ်မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ရှိသောသဘောသည် အတိတ်ဖြစ်၏ဟူသော စကားသည် မှား၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်မရှိခဲ့ပါမူ အနာဂတ်ရှိ၏ဟူသော စကားသည် မှား၏၊ သို့မဟုတ် ရှိသော သဘောသည် အနာဂတ်မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ရှိသော သဘောသည် အနာဂတ်ဖြစ်၏ ဟူသော စကားသည် မှား၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့အနာဂတ်သည်ပင် ထို့ပစ္စုပ္ပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆို့သင့်ပါ။ပ။ [၁]

သကဝါဒီ။ ။ထို့အနာဂတ်သည်ပင် ထို့ပစ္စုပ္ပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏ [၂]။

သကဝါဒီ။ ။(အနာဂတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်လျက်ပင် (အနာဂတ်)ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆို့သင့်ပါ။ပ။ [၃]

သကဝါဒီ။ ။(အနာဂတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်လျက်ပင် အနာဂတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏ [၄]။

သကဝါဒီ။ ။(အနာဂတ်) မဖြစ်မူ၍ (ပစ္စုပ္ပန်) မဖြစ်ပါသလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်) မဖြစ်မူ၍ အနာဂတ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆို့သင့်ပါ။ဗ။ [၅]

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြီး၍ အတိတ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ပစ္စုပ္ပန်သည်ပင် ထို့အတိတ်ဖြစ်သလော။

၁။ အနာဂတ်ခဏ၌သာလျှင် ထို့အနာဂတ်တရား၏ ပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်မရှိခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ကာလထူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ဒုတိယအမေးဌ အကြင်တရားသည် ဥပါဒ်ခဏမှလွဲ၍ အနာဂတ်ဘာဝဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ထို့အနာဂတ်ဖြစ်သော တရား၏ ဥပါဒ်ဌီဘင်ဟူသော ခဏသုံးပါးသို့ရောက်ဆဲကာလ၌ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ အနာဂတ်ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောတရား၏ တဖန်အနာဂတ်မှ ပစ္စုပ္ပန်ပြန်၍ ဖြစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ နောက်ထပ်တဖန် မေးပြန်လတ်သော် ထို့အနာဂတ်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောတရားသည် 'အနာဂတ်ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်လတ်သော် 'ဖြစ်ပြီ၍ ဖြစ်၏'ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက် ဝန်ခံပြန်သည်။

၅။ အနာဂတ်မဖြစ်ပဲ ပစ္စုပ္ပန်မဖြစ်သောကြောင့် အနာဂတ်မဖြစ်မူ၍ ပစ္စုပ္ပန်မဖြစ်ဟူသည်ကား ရှိတန်စေ၊ လုံးဝမရှိသောယုန်ချိုကဲ့သို့သောတရား၏ မဖြစ်ဟူသော သဘောကား အဘယ်မှာ ရှိနိုင်လိမ့်မည်နည်းဟု နှလုံးသွင်း၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၁]

သကဝါဒီ။ ။ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်ပင် ထိုအတိတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏ [၂]။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြီး၍ အတိတ်ဖြစ်သလော၊ အတိတ်ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၃]

သကဝါဒီ။ ။(ပစ္စုပ္ပန်)ဖြစ်၍ (အတိတ်) ဖြစ်သလော၊ (အတိတ်)ဖြစ်၍ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏ [၄]။

သကဝါဒီ။ ။(ပစ္စုပ္ပန်)မဖြစ်မူ၍ (အဘိတ်)မဖြစ်သလော၊ (အဘိတ်)မဖြစ်မူ၍ (ပစ္စုပ္ပန်) မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြီး၍ အတိတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂတ်သည်ပင် ထိုပစ္စုပ္ပန် ထိုအတိတ်လေလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂတ်သည်ပင် ထိုပစ္စုပ္ပန် ထိုအတိတ်လေလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အနာဂတ်)ဖြစ်ပြီး၍ (ပစ္စုပ္ပန် အဘိတ်) ဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန် အတိတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (အနာဂတ်) ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(အနာဂတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (ပစ္စုပ္ပန်အဘိတ်) ဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (အနာဂတ်)ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ခဏဌိတ်ပင် ထိုတရား၏ အတိတ်မဌိသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ကာလကွဲပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ အတိတ်ဖြစ်သည်မှ ရှေးဌိပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် အတိဘ်ဖြစ်သောကြောင့် ပရဝါဒီ ကဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြီး၍ အတိတ်ဖြစ်သောတရား၏ တဖန်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အဘိတ်ဖြစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ ထိုတရားသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အတိတ်ဖြစ်ခဲ့သော် "ဖြစ်၍ ဖြစ်၏"ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူ၍ နှလုံးသွင်းလျက် ပရဝါဒီကဝန်ခံပြန်သည်။

အဘိမြန် ၄-၁၂ နှ-ဗု-သ

သကဝါဒီ။ ။(အနာဂတ်)မဖြစ်မူ၍ (ပစ္စုပ္ပန် အတိဘ်) မဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန် အတိတ်) မဖြစ်မူ၍ (အနာဂတ်) မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အတီတစက္ခုရူပါဒိကထာ

၂၀၉။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သောစက္ခုသည် ရှိသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[1]။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်စက္ခုဖြင့် အတိတ်ရူပါရုံကို မြင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဖြစ်သော သောတသည် ရှိသလော၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ သောတဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာကာသသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်သောတဖြင့် အတိဘ်သဒ္ဒါရုံကို ကြားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ဃာနသည် ရှိသလော၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ဃာနဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဝါယောဓာတ်သည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဃာနဖြင့် အတိတ်ဂန္ဓာရုံကို နံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ဇိဝှါသည် ရှိသလော၊ ရသာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာပေါဓာတ်သည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဇိဝှါဖြင့် အတိတ်ရသာရုံကို လျက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဖြစ်သောကာယသည် ရှိသလော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ကာယဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ပထဝီဓာတ်သည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ကာယဖြင့် အတိတ်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ စက္ခုစသောအဖြစ်ကို မစွန့်သောကြောင့် ပရဝါဒီကရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်။

၂။ ထိုစက္ခုစသောဝ်ညာဏ်တို့၏ကိစ္စမရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဖြစ်သော မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ် မနောဖြင့် အတိတ်ဓမ္မာရုံကို သိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သော စက္ခုသည် ရှိသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်စက္ခုဖြင့် အနာဂတ်ရူပါရုံကို မြင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သော သောတသည် ရှိသလော။ ဃာနသည် ရှိသလော။ ဇိဝှါသည် ရှိသလော။ ကာယသည် ရှိသလော။ မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်မနောဖြင့် အနာဂတ်ဓမ္မာရုံကို သိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောစက္ခုသည် ရှိသလော၊ အဆင်းရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခုဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံကို မြင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သောစက္ခုသည် ရှိသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ အတိတ်စက္ခုဖြင့် အတိတ်ရူပါရုံကို မြင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သောတသည် ရှိသလော၊ ဃာနသည် ရှိသလော၊ ဇိဝှါသည် ရှိသလော၊ ကာယသည် ရှိသလော။ မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်မနောဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာရုံကို သိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘိတ်မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာနုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ အဘိတ်မနောဖြင့် အတိဘ်ဓမ္မာနုံကို သိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောစက္ခုသည် ရှိသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခု ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ပစ္စုပ္ပန်စက္ခု ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံကို မြင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သောစက္ခုသည် ရှိသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်စက္ခုဖြင့် အနာဂတ်ရူပါရုံကို မြင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သောတသည် ရှိသလော။ ဃာနသည် ရှိသလော။ ဇိဝှါသည် ရှိသလော။ကာယသည် ရှိသလော၊ မနောသည် ရှိသလော။ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်မနောဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာရုံကို သိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သော မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်မနောဖြင့် အနာဂတ်ဓမ္မာရုံကို သိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သောစက္ခုသည် ရှိသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ အတိတ်စက္ခုဖြင့်မူကား အတိတ်ရူပါရုံကို မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မမြင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော စက္ခုသည် ရှိသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊အာလောကသည် ရှိသလော၊မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခုဖြင့်မူကား ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံကို မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော သောတသည် ရှိသလော။ ဃာနသည် ရှိသလော။ ဇိဝှါသည် ရှိသလော။ ကာယသည် ရှိသလော။ မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ အတိတ်မနောဖြင့်မူကား အတိတ်ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မသိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော မနောသည် ရှိသလော၊ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ယဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော ၊မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်မနောဖြင့်မူကား ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သောစက္ခုသည် ရှိသလော၊ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခု ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊အနာဂတ်စက္ခု ဖြင့်မူကား အနာဂတ်ရူပါရုံကို မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မမြင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော စက္ခုသည် ရှိသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခု ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခု ဖြင့်မူကား ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံကို မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သောသောတသည် ရှိသလော။ ဃာနသည် ရှိသလော။ ဇိဝှါသည် ရှိသလော။ကာယသည် ရှိသလော၊ မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်မနောဖြင့်မူကား အနာဂတ်ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မသိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောမနောသည် ရှိသလော၊ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနော ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်မနော ဖြင့်မူကား ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အတီတဉာဏာဒိကထာ

၂၉၀။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

သကဝါဒီ။ ။ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြုလုပ်ပါ၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိသလော သမုဒယသစ္စာကို ပယ်သ လော နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသလော မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများသလော[3]။

၁။ ထိုဉာဏ်၏ချုပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုဉာဏ်၏ကိစ္စအဖြစ်ကို မမြင်နိုင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ တဖန်မေးပြန်သော် အတိတ်လျှင်အာရုံရှိသော ပစ္စုပ္ပန်ဘဏ်သည် အတိတ်တရားတို့ကို သိသောကြောင့် အတိတ်ဉာဏ်ဟူသောအမြွက်မျှဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ကိုပင် အတိတ်ဉာဏ်ပြု၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ အမြွက်ထောင်ခွင့်ကို မပေးလိုသောကြောင့် သကဝါဒီကမေးပြန်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၁]

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြုလုပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိသလော သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်သလော နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသလော မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြုလုပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိသလော သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်သလော နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသလော မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပွါးများပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိသလော သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်သလော နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသလော မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြုလုပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ အတိတ်ကို အာရုံပြုသောဉာဏ်ဖြင့် ဤကိစ္စလေးပါးတို့ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီကပဋိညာဉ်ပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိသလော သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်သလော နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသလော မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပွါးများပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိသလော သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်သလော နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသလော မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကိုမူကား မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကိုမူကား မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို မူကား ပိုင်းခြားမသိသလော သမုဒယသစ္စာကိုမူကား မပယ်စွန့်သလော နိရောဓသစ္စာကိုမူကား မျက်မှောက်မပြုသလော။မဂ္ဂသစ္စာကိုမူကား မပွါးများသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပွါးများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို မူကား ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော သမုဒယသစ္စာကိုမူကား မပယ်စွန့်ပါသလော နိရောဓသစ္စာကို မူကား မျက်မှောက်မပြုပါသလော မဂ္ဂသစ္စာကိုမူကား မပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကိုမူကား မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို မူကား ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော သမုဒယသစ္စာကိုမူကား မပယ်စွန့်ပါသလော နိရောဓသစ္စာကို မူကား မျက်မှောက်မပြုပါသလော မဂ္ဂသစ္စာကိုမူကား မပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကိုမူကား မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို မူကား ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော သမုဒယသစ္စာကိုမူကား မပယ်စွန့်ပါသလော နိရောဓသစ္စာကို မူကား မျက်မှောက်မပြုပါသလော မဂ္ဂသစ္စာကိုမူကား မပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပွါးများပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကိုမူကား မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကိုမူကား ပိုင်းခြားရ၍ မသိပါသလော သမုဒယသစ္စာကိုမူကား မပယ်စွန့်ပါသလော နိရောဓသစ္စာကိုမူကား မျက်မှောက်မပြုပါသလော မဂ္ဂသစ္စာကိုမူကား မပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

အရဟန္တာဒီကထာ

၂၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်ရာဂသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏[1]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်ဒေါသသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုဒေါသဖြင့် ဒေါသရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်မောဟသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်မာနသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုမာနဖြင့် မာနရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်ဒိဋ္ဌိသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်ဝိကိစ္ဆာသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုဝိစိကိစ္ဆာဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ရာဂစသောအဖြစ်ကို မစွန့်သောကြောင့် ဝန်ခံသည်။

၂။ ယုတ္တိအာဂမနှစ်ပါးစုံဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်ထိနသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုထိနဖြင့် ထိနရှိသူဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်ဥဒ္ဓစ္စသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့် ဥစ္စဒ္ဓရှိသူ ဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်အဟိရိကသည် ရှိသလော ။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုအဟိရိကဖြင့် အဟိရိကရှိသူဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်အနောတ္တပ္ပသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာသည် ရှိသလော။ အတိတ်သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ရှိသလော။သိမ်မွေ့သော အတိတ်ကာမရာဂသည် ရှိသလော။သိမ်မွေ့သော အတိတ်ဗျာပါဒသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာသည် ရှိသလော။ အတိတ် သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ရှိသလော။ ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ကာမရာဂသည် ရှိသလော။ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ဗျာပါဒသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာသည် ရှိသလော။ အတိတ်သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ရှိသလော။ အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်ရာဂသည် ရှိသလော။ အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်ဒေါသသည် ရှိသလော။ အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်မောဟသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၉၂။ သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ရာဂရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အဘိဘ်ရာဂရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အဘိတ်ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ အတိတ်အနောတ္တပ္ပရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်အနောတ္တပ္ပရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ သိမ်မွေ့သော အတိတ် ဗျာပါဒ ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်အား သိမ်မွေ့သော အတိတ်ဗျာပါဒရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကပါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသည်ဖြစ်၍ သကဒါဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော အတိတ် ဗျာပါဒသည်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်အား ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ဗျာပါဒရှိသည်ဖြစ်၍ သကဒါဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော အတိတ် ဗျာပါဒ ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်၏။

သကာဂါဒီ။ ။သောတာပန်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသည်ဖြစ်၍ သောတာပန်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍ ။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်မောဟရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်အား အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်မောဟရှိသည်ဖြစ်၍ သောတာပန်သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အတိတ်ရာဂရှိသည်ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ရာဂရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အဘိဘ်ဒေါသရှိသည်ဖြစ်လျက်။ပ။အတိဘ်အနောတ္တပ္ပရှိသည်ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်အနောတ္တပ္ပရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌရှိသည်ဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌဖြင့် ဒိဋ္ဌရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌဖြင့် ဒိဋ္ဌရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်လျက်။ပ။သိမ်မွေ့သော အတိတ်ဗျာပါဒရှိသည်ဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူမူကား မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား သိမ်မွေ့သော အတိတ်ဗျာပါဒရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူမူကား မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌရှိသည်ဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌဖြင့် ဒိဋ္ဌရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌဖြင့် ဒိဋ္ဌရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိသည်ဖြစ်လျက်။ပ။ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ဗျာပါဒရှိသည်ဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးသော စိတ် ရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ဒေါသရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒေါသဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌရှိသည်ဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် ထိုဒိဋ္ဌဖြင့် ဒိဋ္ဌရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌဖြင့် ဒိဋ္ဌရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပန်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်လျက် ။ပ။ အပါယ်လား ကြောင်းအတိတ်မောဟရှိသည်ဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်မောဟရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အတီတဟတ္ထာဒိကထာ

၂၉၃။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော လက်တို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော လက်တို့ရှိကုန်သော် ကိုင်ယူမှု ချထားမှု ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ခြေတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ခြေတို့ရှိကုန်သော် ရှေ့သို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဖြစ်သော ခြေဆစ် လက်ဆစ်ဘို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဖြစ်သော ခြေဆစ်လက်ဆစ်တို့ ရှိကုန်သော် ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်းဆင်ရှာပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဖြစ်သော ဝမ်းပိုက်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဖြစ်သော ဝမ်းပိုက်ရှိလတ်သော် ဆာလောင်ခြင်း မွတ်သိပ်ခြင်း ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဖြစ်သော ကိုယ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ကိုယ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်း နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း ခဲ့ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ကျီး လင်းတ စွန်ရဲတို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ကိုယ်၌ အဆိပ်တက်ရာသလော၊ ဓားလက်နက် စူးရှရာသလော၊ မီးလောင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို နှောင်အိမ် အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ ကြိုးအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ သံခြေကျဉ်း အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ ရွာအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ နိဂုံးအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ မြို့အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ တိုင်း ခရိုင် အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ လည်ပင်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိသော (လက်နှစ်ဘက် ခြေနှစ်ဘက်) အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော ရေသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရေဖြင့် ရေ၏ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော မီးသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမီးဖြင့် မီး၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဖြစ်သော လေသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ထိုလေဖြင့် လေ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အတိတက္ခန္ဓာဒိသမောဓာနကထာ

၂၉၄။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ရူပက္ခန္ဓာသည် ရှိသလော အနာဂတ်ရူပက္ခန္ဓာသည် ရှိသလော ပစ္စုပ္ပန်ရူပက္ခန္ဓာသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရူပက္ခန္ဓာတို့ကား သုံးပါးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါကုန်၏။
သကဝါဒီ။ ။ခန္ဓာတို့ကား ၁၅-ပါးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အတိတ်စက္ခာယတနသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်စက္ခာယတနသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခာယတနသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနတို့သည် ၃-ပါးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အတိတ်အာယတန ၁၂-ပါးတို့ ရှိကုန်သလော၊အနာဂတ် အာယတန ၁၂-ပါးတို့ ရှိကုန်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်အာယတန ၁၂-ပါးတို့ ရှိကုန်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါကုန်၏။
သကဝါဒီ။ ။အာယတနတို့ကား ၃၆-ပါးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အတိတ်စက္ခုဓာတ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်စက္ခုဓာတ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခုဓာတ်သည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဓာတ်တို့သည် ၃-ပါးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ အနာဂတ်ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဓာတ်တို့သည် ၅၄-ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်စကၠုန္ဒြေသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်စကၠုန္ဒြေသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်စကၠုန္ဒြေသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စကၠုန္ဒြေတို့သည် ၃-ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊အနာဂတ် ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါး တို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေတို့သည် ၆၆-ပါးဘို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်စက္ခုဝေါဟာရသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်စက္ခုဝေါဟာရသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန် စက္ခုဝေါဟာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝေါဟာရသုံးဦးဘို့၏ မျက်မှောက်အဖြစ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်မြတ်စွာဘုရားသည် ရှိပါသလော၊ အနာဂတ်မြတ်စွာဘုရားသည် ရှိပါသလော၊ ပစ္စုပ္ပန် မြတ်စွာဘုရားသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သုံးဆူသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ မျက်မှောက်အဖြစ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပဒသောဓနကထာ

၂၉၅။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသောတရားသည် အတိတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ရှိသောဘရားသည် အခြို့ အတိတ်ဖြစ်ပါ၏၊ အခြို့ အဘိတ်မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနိုပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိသောတရားသည် အခြေအတိတ်ဖြစ်၍ အခြေအတိတ်မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အတိတ်တရားသည် အတိတ်မဟုတ်၊ အတိတ်မဟုတ်သော တရားသည် အတိတ်ဖြစ်၏ဟု ဆိုသည်မည်၏။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ အတိတ်တရားသည် ရှိ၏၊ ရှိသောတရားသည် အခြေအတိတ်ဖြစ်၍ အခြေအတိတ်မဟုတ်ဟု သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် အတိတ်မဟုတ် အတိတ်မဟုတ်သော တရားသည် အတိတ်ဖြစ်၏ဟူ၍ အကြင်စကားကို သင်ဆို၏၊ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် အတိတ်မဟုတ် အတိတ်မဟုတ်သောတရားသည် အတိတ်ဖြစ်၏ဟု မဆိုအပ်ခဲ့ပါမူ အတိတ်တရားသည် ရှိ၏၊ ရှိသောတရားသည် အခြေအတိတ်ဖြစ်၍ အခြေအတိတ်မဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ အတိတ်တရားသည် ရှိ၏၊ ရှိသောတရားသည် အခြေအတိတ်ဖြစ်၍ အခြေအတိတ်မဟုတ်ဟု သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် အတိတ်မဟုတ်၊ အတိတ်မဟုတ်သောတရားသည် အတိတ်ဖြစ်၏ဟူ၍ အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသောတရားသည် အနာဂတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ရှိသောတရားသည် အခြေအနာဂတ်ဖြစ်၍ အခြေအနာဂတ်မဟုတ်။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိသောတရားသည် အခြေအနာဂတ်ဖြစ်၍ အခြေအနာဂတ်မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ်မဟုတ် အနာဂတ်မဟုတ်သော တရားသည် အနာဂတ်ဟု ဆိုသည်မည်၏။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏၊ ရှိသောတရားသည် အခြေအနာဂတ်ဖြစ်၍ အခြေအနာဂတ်မဟုတ်ဟု ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ်မဟုတ် အနာဂတ်မဟုတ်သောတရားသည် အနာဂတ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ်မဟုတ် အနာဂတ်မဟုတ်သော တရားသည် အနာဂတ်ဖြစ်၏ဟု မဆိုအပ်ခဲ့ပါမူ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏၊ ရှိသောတရားသည် အခြေအနာဂတ်ဖြစ်၍ အခြေအနာဂတ်မဟုတ်ဟု မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏၊ ရှိသောတရားသည် အခ္ခါအနာဂတ်ဖြစ်၍ အခ္ခါအနာဂတ်မဟုတ်ဟု သင်ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ်မဟုတ် အနာဂတ်မဟုတ်သော တရားသည် အနာဂတ်ဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏ဟူသော အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရှိဆဲတရားသည် ပစ္စုပ္ပန်လော။

သကဝါဒီ။ ။ရှိဆဲတရားသည် အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်။

ပရဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိဆဲတရားသည် အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်မဟုတ် ပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်သော တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသည်မည်၏။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိ၏၊ ရှိဆဲတရားသည် အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်ဟု သင်ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်မဟုတ် ပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်သော တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏ဟူ၍ အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်မူ၍ ပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်သောတရားသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏ဟု မဆိုအပ်ခဲ့ပါမူ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိ၏၊ ရှိဆဲတရားသည် အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်ဟု မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိ၏၊ ရှိဆဲတရားသည် အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အခ္ခါပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်ဟု ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်မဟုတ် ပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်သောတရားသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏ဟူသော အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရှိဆဲတရားသည် နိဗ္ဗာန်လော။

သကဝါဒီ။ ။ရှိဆဲဘရားသည် အခ္ခါ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အခ္ခါ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိဆဲဘရားသည် အခ္ခါနိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အခ္ခါနိဗ္ဗာန်မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်မဟုတ် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သောတရားသည် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၏ဟု ဆိုသည်မည်၏။

ထို အမေးပုစ္ဆာ၌ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏၊ ရှိဆဲတရားသည် အခ္ခါနိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အခ္ခါ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်ဟု ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်မဟုတ် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သော တရားသည် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏ ဟူသော အကြောင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်မူ၍ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သောတရားသည် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၏ ဟူ၍ မဆိုအပ်ခဲ့ပါမူ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏၊ ရှိဆဲတရားသည် အခ္ခါနိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အခ္ခါနိဗ္ဗာန်မဟုတ်ဟု မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထို အမေးပုစ္ဆာ၌ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏၊ ရှိဆဲတရားသည် အခ္ခါနိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အခ္ခါနိဗ္ဗာန် မဟုတ်ဟု ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်မဟုတ် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သော တရားသည် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၏ဟူသော အကြောင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

သုတ္တသာဓန

၂၉၆။ ပရဝါဒီ။ ။"အတိတ်တရားသည် ရှိ၏၊ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏"ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်လည်း ဖြစ်သော အတွင်းအပြင်လည်း ဖြစ်သော အကြမ်းအနုလည်းဖြစ်သော အယုတ် အမြတ်လည်းဖြစ်သော အဝေးအနီးလည်း ဖြစ်သော ရုပ်အားလုံးကို ရူပက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်၏၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်သော အတွင်းအပြင်လည်းဖြစ်သော အကြမ်းအနုလည်းဖြစ်သော အယုတ်အမြတ်လည်းဖြစ်သော အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော ဝေဒနာအားလုံးကို။ သညာအားလုံးကို။ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို။ ဝိညာဏ်အားလုံးကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်၏" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ်တရားသည် ရှိ၏၊ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မတားမြစ်အပ်ကုန်သော မစ္ဆန္ဆ အပ်ကုန်သော မစ္ဆန္ဆဘူးကုန်သော သဒ္ဒါ အမည် ပညတ် ဤသုံးမျိုးတို့ကို ယခုလည်း မစ္ဆန္ဆအပ်ကုန်၊ နောင်လည်း စ္ဆန္ဆအပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ကုန်၊အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်းဟူမူ—ရဟန်းတို့ လွန်ပြီး ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပြီးသော ရုပ်အား ဖြစ်ပြီး ဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော ပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ လွန်ပြီး ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပြီးသော ဝေဒနာအား ဖြစ်ပြီးဟူသော

အရေအတွက်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော ပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ လွန်ပြီး ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပြီးသော သညာအား။ သခ်ၤါရတို့အား ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော ပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ လွန်ပြီး ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပြီးသော ဝိညာဏ်အား ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသောအမည်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော ပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။

ရဟန်းတို့ မဖြစ်သေး မထင်ရှားသေးသောရုပ်အား ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသောအမည်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသောပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအဘွဲ့ကို မရ၊မဖြစ်သေး မထင်ရှားသေးသော ဝေဒနာအား ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအဘွဲ့ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသောအမည်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသောပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအဘွဲ့ကို မရ၊ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအဘွဲ့ကို မရ၊မဖြစ်သေး မထင်ရှားသေးသော သညာအား။ သခ်ၤါရတို့အား ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသောအရေအတွက်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသောအမည်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ မဖြစ်သေး မထင်ရှားသေးသော ဝိညာဏ်အား ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အမည်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။

ရဟန်းတို့ ဖြစ်နေသော ထင်ရှားနေသော ရုပ်အား ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသောအမည်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသောပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအဘွဲ့ကို မရ၊ ဖြစ်နေသော ထင်ရှားနေသော ဝေဒနာအား ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအဘွဲ့ကို ဖြစ်ဆဲဟူသောအမည်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသောပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။သခ်ၤါရတို့အား ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသောအမည်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော ပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်နေသော ထင်ရှားနေသော ဝိညာဏ်အား ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသောအမည်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော ပညတ်ကို ရ၏၊ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။

ရဟန်းတို့ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏဘို့သည် မတားမြစ်အပ်ကုန်သော မစွန့်အပ်ကုန်သော မစွန့်ဘူးကုန်သော သဒ္ဓါ အမည် ပညတ် ဤသုံးမျိုးတို့ကို ယခုလည်း မစွန့်အပ်ကုန်၊ နောင်လည်း စွန့်အပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ကုန်၊ ရဟန်းတို့ အကြောင်းမရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဿော်လည်း ပုဿည်မမည်ဟု အယူရှိကြကုန်သော အကျိုးမရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥက္ကလဇနပုဒ်သား ဝဿန္ဒင့် ဘညဘို့သော်မှလည်း ကဲ့ရဲ့ပုတ်ခတ် ပြစ်တင် စွပ်စွဲမည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ဤသဒ္ဓါ အမည် ပညတ်သုံးမျိုးတို့ကို ကဲ့ရဲ့ဖွယ် တားမြစ်ဖွယ်ဟု မထင်ခဲ့ကြကုန်”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သောသုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် ရှိ၏၊ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“အရှင်ဖဂ္ဂုနသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏—မြတ်စွာဘုရား ပပဉ္စတရားတို့ကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်လမ်းကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခန်းပြီးကုန်သော ဆင်းရဲအားလုံးကို လွန်မြောက်ကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး၍ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ကို ပညတ်လိုသောသူသည် အကြင်မျက်စိဖြင့် ပညတ်ရာ၏၊ ထိုသို့သော မျက်စိသည် ရှိပါသလော။ပ။ မြတ်စွာဘုရား ထိုလျှာသည် ရှိပါသလော။ပ။ မြတ်စွာဘုရား ပပဉ္စတရားကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်လမ်းကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခန်းပြီးကုန်သော ဆင်းရဲအားလုံးကို လွန်မြောက်ကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး၍ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ကို ပညတ်လိုသောသူသည် အကြင်စိတ်ဖြင့် ပညတ်ရာ၏၊ ထိုသို့သောစိတ်သည် ရှိပါသလော။

ဖဂ္ဂုန ပပဉ္စတရားတို့ကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်လမ်းကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခန်းပြီးကုန်သော ဆင်းရဲအားလုံးကို လွန်မြောက်ကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး၍ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ကို ပညတ်လိုသောသူသည် အကြင်မျက်စိဖြင့် ပညတ်ရာ၏၊ ထိုသို့သောမျက်စိသည် မရှိ။ပ။ ဖဂ္ဂုန ထိုသို့သော လျှာသည် မရှိ။ပ။ ဖဂ္ဂုန ပပဉ္စတရားကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်လမ်းကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခန်းပြီးသော ဆင်းရဲအားလုံးကို လွန်မြောက်ကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး၍ လွန်ပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို ပညတ်လိုသော် အကြင်စိတ်ဖြင့် ပညတ်ရာ၏၊ ထိုသို့သော စိတ်သည် မရှိ”ဟု ဤသို့ ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အတိဘ်ဘရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“အရှင်နန္ဒကသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏—ရှေးဦးလိုချင်မှု ‘လောဘ’သည် ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါ၏၊ ထိုလိုချင်မှု ‘လောဘ’သည် အကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ထိုလိုချင်မှု ‘လောဘ’သည် ယခုမရှိပါ၊ ဤသို့ မရှိခြင်းကား ကောင်း၏၊ ဖျက်ဆီးမှု ‘ဒေါသ’သည် ရှေးဦး ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါ၏၊ တွေဝေမှု ‘မောဟ’သည် ရှေးဦး ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါ၏၊ ထိုတွေဝေမှု ‘မောဟ’သည် အကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ ထိုတွေဝေမှု ‘မောဟ’သည် ယခုမရှိပါ၊ ဤသို့မရှိခြင်းသည် ကောင်း၏”ဟု ဤသို့သောသုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ်တရားသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ကဗဠီကာရ အာဟာရ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ နှစ်သက်မှု ‘နန္ဒီ’ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ရှိခဲ့မူ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ ဝိညာဏ်သည် တည်၏၊ စည်ပင်၏၊ အကြင်တဘူမိကဝဋ်၌ ဝိညာဏ်သည် တည်၏၊ စည်ပင်၏၊ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ နာမ်ရုပ် သက်ဝင်၏၊ အကြင်တဘူမိကဝဋ်၌ နာမ်ရုပ်သက်ဝင်၏၊ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ သင်္ခါရတို့ ကြီးပွါးကုန်၏၊ အကြင်တဘူမိကဝဋ်၌ သင်္ခါရတို့ ကြီးပွါးကုန်၏၊ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ နောင်တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ အကြင်တဘူမိကဝဋ်၌ နောင်တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု သေမှု ရှိ၏၊ အကြင်တဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု သေမှု ရှိ၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုတဘူမိကဝဋ်သည် စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟု ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဖဿာဟာရ၌။ ရဟန်းတို့ မနောသဉ္စေတနာဟာရ၌။ရဟန်းတို့ ဝိညာဏာဟာရ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’နှစ်သက်မှု ‘နန္ဒီ’။ပ။ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟု ငါဘုရားဟောတော်မူ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ကဗဠီကာရ အာဟာရ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’နှစ်သက်မှု ‘နန္ဒီ’တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ မရှိခဲ့မူ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ ဝိညာဏ်သည် မတည် မစည်ပင်၊ အကြင်တဘူမိကဝဋ်၌ ဝိညာဏ်သည် မတည် မစည်ပင်၊ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ နာမ်ရုပ် မသက်ဝင်၊ အကြင်တဘူမိကဝဋ်၌ နာမ်ရုပ်မသက်ဝင်၊ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ သင်္ခါရတို့ ကြီးပွါးခြင်း မရှိ၊ အကြင်တဘူမိကဝဋ်၌ သင်္ခါရတို့ ကြီးပွါးခြင်း မရှိ၊ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိ၊ အကြင်တဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ ထိုတဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု သေမှု မရှိ၊ အကြင် တဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု သေမှု မရှိ၊ ရဟန်းတို့ ထိုတဘူမိကဝဋ်သည် စိုးရိမ်ခြင်း မရှိ ပူပန်ခြင်း မရှိ ပြင်းစွာပင်ပန်ခြင်း မရှိဟူ၍ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဖဿာဟာရ၌။ ရဟန်းတို့ မနောသဉ္စေတနာဟာရ၌။ ရဟန်းတို့ ဝိညာဏာဟာရ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’နှစ်သက်မှု ‘နန္ဒီ’။ပ။ ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းမရှိဟူ၍ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သဗ္ဗမတ္ထိတိကထာ ပြီး၏။

၆-အတီတက္ခန္ဓာဒိကထာ

၁-နသုတ္တသာနေ

၂၉၇။ ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ခန္ဓာတို့မည်ကုန်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ ကုန်၏[၁]။
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် အာယတနမည်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ဓာတ်မည်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနတို့မည်ကုန်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါကုန်၏။
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ ကုန်၏။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် အာယတနမည်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ဓာတ်မည်ပါသလော။

၁။ အတိတ်တရား၏ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၂။ နိရုတ္တိပထသုတ်ဖြင့် ထိုအတိတ်တရားရှိသည်၏အဖြစ်ကို တားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိကွေပ်၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ် တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော်ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ဓာတ် မည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၀် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၀်ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၀် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၀် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၀် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနတို့မည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၀် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ အနာဂတ်တရားသည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ အနာဂတ်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် အာယတနမည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် အာယတနမည်သလော။ပ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ဓာတ်မည်သလော။ပ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန မည်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ရုပ်သည် အာယဘနမည်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ အတိတ်ရုပ်သည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ အတိတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ပ။အနာဂတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ရုပ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝေဒနာသည်။အတိတ်သညာသည်။ အတိတ် သင်္ခါရတို့သည်။ အတိတ် ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အာယတနမည်သလော။ပ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ဓာတ်မည်သလော။ပ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် အာယတနမည်သလော ။ပ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ဓာတ်မည်သလော။ပ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍။ပ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန မည်သည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂-သုတ္တသာဓန

၂၉၇။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်အနာဂတ်တရားတို့သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနတို့ မည်ကုန်သည်ဖြစ်လျက် ဤခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနတရားတို့သည် မရှိကုန်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ[1]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မတားမြစ်အပ်ကုန်သော ။ပ။ သဒ္ဒါ အမည် ပညတ် ဤသုံးမျိုးတို့ကို ယခုလည်း မစွန့်အပ်ကုန်။ပ။ နောင်လည်း စွန့်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော[2]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

၁။ ခန္ဓာစသော အဖြစ်ရှိလတ်သော် မရှိသည်၏အဖြစ်ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ ထိုအတိတ် အနာဂတ် တရားတို့ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေလိုသောကြောင့် သကဝါဒီက သုတ်ကို ဆောင်ပြသည်။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ် အနာဂတ်တရားတို့သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်ကုန်သည်ဖြစ်သော်လည်း ဤခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနတရားဘို့သည် မရှိကုန်ဟူ၍သာ ဆိုသင့်၏[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်အနာဂတ်ဘရားတို့သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဤတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိကုန်။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်သော အတ္တင်းအပြင်လည်းဖြစ်သော အကြမ်းအနုလည်းဖြစ်သော အယုတ်အမြတ်လည်းဖြစ်သော အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော ရုပ်အားလုံးကို ရူပက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်၏။ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်လည်း ဖြစ်သော။ပ။ ဝေဒနာအားလုံးကို။ သညာအားလုံးကို။ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို။ ဝိညာဏ်အားလုံးကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သောသုတ္တန် (ပါဠို) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ် အနာဂတ်တရားတို့သည် ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနတို့မည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဤတရားတို့သည်လည်း မရှိကုန်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

အတိတက္ခန္ဓာဒိကထာ ပြီး၏။

၇-ကေစ္စံအတ္ထိတိကထာ

၁-အတိတာဒိကေစ္စကထာ

၂၉၉။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။အခ္ခါရှိ၍ အခ္ခါကား မရှိပါ[၃]။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် အခ္ခါချုပ်ပြီးဖြစ်၍ အခ္ခါချုပ်ပြီးမဖြစ်သလော၊ အခ္ခါကင်းပြီးဖြစ်၍ အခ္ခါကင်းပြီး မဖြစ်သလော၊ အခ္ခါကုန်ပြီးဖြစ်၍ အခ္ခါကုန်ပြီး မဖြစ်သလော၊ အခ္ခါကုန်ပျောက်ပြီးဖြစ်၍ အခ္ခါကုန်ပျောက်ပြီး မဖြစ်သလော[၄]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားအခ္ခါရှိ၍ အခ္ခါမရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ဤပါဠိတော်၌ တေနဟိ နဝတ္တဗ္ဗံရှိသော်လည်း နှုတ်၍ ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

၂။ ပရဝါဒီဆောင်ပြသော သုတ်သည် ခန္ဓာစသော အဖြစ်ကိုသာ ပြီးစေသည်၊ ရှိသည့် အဖြစ်ကိုကား မပြီးစေ၊ သုတ်ကိုဆောင်ပြသော်လည်း မဆောင်သည်နှင့် တူသည်သာတည်း။

၃။ မရင့်ကျက်သေးသည့် အကျိုးရှိသော တရားအခ္ခါ ရှိ၍ ရင့်ကျက်ပြီးသည့် အကျိုးရှိသော တရားအခ္ခါမရှိဟု ပရဝါဒီက ဆိုလိုသည်။

၄။ သင်ပရဝါဒီ၏ စကားသည် "အတိတ်တရားအခ္ခါရှိ၍ အခ္ခါမရှိခဲ့သော် အခ္ခါသော အတိတ်တရားသည် ချုပ်၍ အခ္ခါသောအတိတ်တရားကား မချုပ်၊ ထိုဥပါဒ်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်၏"ဟူသော အနက်ရောက်ခဲ့၏ဟု ပြလို၍ သကဝါဒီကမေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိကုန်သော အတိတ်တရားအချို့တို့ ရှိကုန်၍ အချို့တို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရား အချို့ရှိ၍ အချို့ မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိကုန်သော အတိတ်တရားအချို့တို့သည် ရှိကုန်၍ အချို့တို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဘဝများ အချို့ရှိ၍ အချို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုးကို မပေးတတ်သော အတိတ်တရားအချို့တို့သည် ရှိကုန်၍ အချို့တို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရား အချို့ရှိ၍ အချို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်တရားသည် ရှိ၍ အဘယ်တရားသည် မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၍ ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးနှိသော အတိတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ရှိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုးကို မပေးတတ်သော အတိတ်ဘရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ အဗျာကတ(ဝိပါက် ကိရိယာ ရုပ် နိဗ္ဗာန်) တရားတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် မေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုးမပေးသေးသော အတိတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးကုန်သည်မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ချုပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မရင့်ကျက်သေးသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ကုန်မူ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိဘ်တရားဘို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်လျက် ထိုတရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိဘ်ဘရားဘို့သည် ချုပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်လျက် ထိုတရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိဘ်ဘရားဘို့သည် ချုပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်လျက် ထိုတရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုတရားဘို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကျိုးကို မပေးသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုတရားဘို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါကုန်။

အဘိမြန် ၄-၁၄—နမူ-သ

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်လျက် ထိုတရားတို့သည် ရှိကုန်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်၍ ထိုတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်ဘဒေသ ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့နှင့် တစိတ်တဒေသ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်၍ ထိုတရားတို့သည် အခ္ခါရှိကုန်၍ အခ္ခါ မရှိကုန်သလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ မဟုတ်လော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ဖြစ်ကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှုလုံးပြု၍ ထိုမရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏[၂]။

၁။ မပြီးဆုံးသေးသော အကျိုးပေးခြင်းကိစ္စရှိသော တရားတို့ကို "ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရား မရင့်ကျက်သေးသည့် အကျိုးရှိသော အတိတ်တရား တစိတ်တို့"ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဘဝင်နှင့် စုတိသည် ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေသောကံ၏ အကျိုးတရားပင်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေမှ စုတိတိုင်အောင် ထိုကံတရားသည် မပြီးဆုံးသေးသောအကျိုးရှိသော ကံပင်မည်၏၊ ထိုကံတရားကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်။

၂။ ပရိယတ္တိမွေကို ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အိပ်ပျော်နေစဉ်ပင်လည်း ပရိယတ္တိ ဓမ္မတို့ မျှားစ်ာ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏ဟု ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့ လောကဝေါဟာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင် ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ (ထိုမရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည်) ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုမရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါကုန်၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည် ချုပ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂-အနာဂတာဒိကေစ္စကထာ

၃၀၀။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။အချိုရှိ၍ အချိုကား မရှိပါ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။အချိုသည် ဖြစ်ဆဲလော၊ အချိုကား မဖြစ်သေးသလော၊ အချို ကောင်းစွာ ဖြစ်ဆဲလော၊အချို ကောင်းစွာမဖြစ်သေးသလော၊အချိုဖြစ်ပေါ်သလော၊ အချိုမဖြစ်ပေါ်သလော၊ အချိုသည် ထင်ရှားဖြစ်သလော၊ အချိုကား ထင်ရှား မဖြစ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် အချိုရှိ၍ အချိုကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် အချိုရှိကုန်၍ အချိုကား မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် အချိုရှိ၍ အချိုကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့ အချိုရှိကုန်၍ အချိုကား မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် အချိုရှိ၍ အချိုကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

၁။ ထိုကံ၏မပျက်စီးခြင်း ဟုဆိုအပ်သော ကမ္မူပစယ မည်သော တခုသော သင်္ခါရတရားသည် ထင်ရှားရှိ၏ ဟူသော အယူဌ်တည်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ မချတ်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဝိပါက်တရားတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဖြေဆိုသည်။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်တရားသည် ရှိ၍ အဘယ်တရားသည် မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၍ ကေန် မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကေန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် အကယ်၍ မဖြစ်ကုန်သေးမူ ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးပဲလျက် ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးပဲလျက် ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးသည်ဖြစ်၍ ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးသည်ဖြစ်၍ ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ကောန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ကောန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဖြစ်ခဲ့မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကောန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ကောန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအနာဂတ်ဘရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ (ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည်) ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည် ချုပ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကေစ္စံ အတ္ထိတိကထာ ပြီး၏။

ဂ-သတိပဋ္ဌာနကထာ

၃၀၁။ သကဝါဒီ။ ။တရားအာဝုံးတို့သည် သဘိပဋ္ဌာန်တို့ မည်ကုန်သလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ကုန်၏[၂]။

၁။ စတုန္နံ ဘိက္ခဝေ သတိပဋ္ဌာနာနံ သမုဒယဉ္စ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ ဒေသေဿာမိ ဟု သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်၌ ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်သာလျှင် ကာယ အစရှိသော သတိ၏အာရုံ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကိုယူ၍ တရားအာဝုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်မည်ကုန်၏ ဟု အယူရှိကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယ,အပရသေလိယ,ရာဇဂိရိယ,သိဒ္ဓတ္ထိက ဟူကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းသား ပရဝါဒီတို့၏အယူကို စီစစ်ခြင်းငှါ မေးသည်။ (ဤ၌ပဋ္ဌာနသဒ္ဒါကို အဓိကရဏသာဓ်ဝိဂြိဟ်ပြု၍ ဆင်ခြင်တပ်ပုံရိသ်တဲ့လျှင် သတိ၏တည်ရာ အာရုံဖြစ်ကောင်းသော တရားတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်မည်ကုန်၏၊ ပဋ္ဌာနသဒ္ဒါကို ကတ္တုသာဓ်ဝိဂြိဟ်ပြု၍ သတိနှင့် ကမ္မဓရည်းသမာသ်တဲ့လျှင် သတိသည်ပင်လျှင် ပဋ္ဌာန်မည်၏၊ထို့ကြောင့် ဝါဒနှစ်ပါးလုံးပင် ပရိယာယ်အားဖြင့် သင့်ကြပါကုန်၏။ပရဝါဒီတို့ကား ထိုပရိယာယ်ကို စုန်ပယ်၍ မူချအားဖြင့် တရားအာဝုံးပင် သတိပဋ္ဌာန်မည်၏ ဟု အယူရှိကုန်၏၊ ထိုပရဝါဒီတို့ကိုရည်၍ သကဝါဒီက မေးသည်။

၂။ အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်မည်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် သတိ,သတိန္ဒြေ,သတိဗိုလ်,သမ္မာသတိ,သတိသမ္မောဇ္ဈင် မည်သလော၊ တကြောင်းတည်းသောလမ်း, အာသဝကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းလမ်း, သစ္စာလေးပါးကို သိကြောင်းလမ်း, စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းလမ်း မည်သလော၊ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ကုန်သလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံမဟုတ်ကုန်သလော၊ ဂန္ထတရားတို့၏ အာရုံမဟုတ်ကုန်သလော၊ ဩဃတရား, ယောဂတရား, နီဝရဏတရားတို့၏ အာရုံမဟုတ်ကုန်သလော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မသုံးသပ်အပ်ကုန်သလော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံမဟုတ်ကုန်သလော၊ ကိလေသာတရားတို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်ကုန်သလော၊ တရားအားလုံးတို့သည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ မည်သလော ဓမ္မာနုဿတိ, သံဃာနုဿတိ, သီလာနုဿတိ, စာဂါနုဿတိ, ဒေဝတာနုဿတိ အာနာပါနဿတိ, မရဏာနုဿတိ, ကာယဂတာသတိ, ဥပသမာနုဿတိ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် သတိမည်သလော၊ သတိန္ဒြေ, သတိဗိုလ်, သမ္မာသတိ, သတိသမ္မောဇ္ဈင်, တကြောင်းတည်းသောလမ်း, အာသဝတို့ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းလမ်း, သစ္စာလေးပါးကို သိကြောင်းလမ်း, ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းလမ်းမည်သလော၊ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံမဟုတ်သလော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်သလော၊ စက္ခာယတနသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ,ဓမ္မာနုဿတိ, သံဃာနုဿတိ, သီလာနုဿတိ, စာဂါနုဿတိ, ဒေဝတာနုဿတိ အာနာပါနဿတိ, မရဏာနုဿတိ, ကာယဂတာသတိ ဥပသမာနုဿတိ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည်။ ဃာနာယတနသည်။ ဇိဝှါယတနသည်။ ကာယာယတနသည်။ ရူပါယတန။ သဒ္ဒါယတန။ ဂန္ဓာယတန။ ရသာယတန။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ ရာဂသည်။ ဒေါသသည်။ မောဟသည်။ မာနသည်။ ဒိဋ္ဌိသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာသည်။ ထိနသည်။ ဥဒ္ဓစ္စသည်။ အဟရိကသည်။ အနောတ္တပ္ပသည် သတိပဋ္ဌာန် မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနောတ္တပ္ပသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနောတ္တပ္ပသည် သတိ, သတိန္ဒြေ, သတိဗိုလ်, သမ္မာသတိ မည်သလော။ပ။ ကာယဂတာသတိ မည်သလော။ ဥပသမာနုဿတိ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သတိသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သောစက္ခာယတနသည်လည်း သတိလည်း မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သောစက္ခာယတနသည်လည်း သတိလည်းမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သဘိသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသဘိပဋ္ဌာန်မည်သောသတိသည်လည်း သတိမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည်။ပ။ကာယာယတနသည်။ရူပါယတနသည်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ ရာဂသည်။ ဒေါသသည်။မောဟသည်။ အနောတ္တပ္ပသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သောအနောတ္တပ္ပသည်လည်း သတိမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယဘနသည် သဘိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသဘိပဋ္ဌာန်မည်ဿာ စက္ခာယတနသည်ကား သတိမမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သတိသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသဘိပဋ္ဌာန်မည်ဿာ သဘိသည်ကား သတိမမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာယတနသည် ။ပ။ ကာယာယတနသည်။ရူပါယတနသည်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ရာဂ။ ဒေါသ။ မောဟသည်၊ အနောတ္တပ္ပသည် သဘိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သောအနောတ္တပ္ပသည်ကား သတိမမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သတိသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်ဿာသတိသည်ကား သတိမမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်မည်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့ကို အာရုံပြု၍ သတိသည် ကောင်းစွာ တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ တရားအားလုံးတို့ကို အာရုံပြု၍ သတိသည် ကောင်းစွာတည် ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်မည်ကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးကို အာရုံပြု၍ သတိသည် ကောင်းစွာ တည်၏ဟု နှလုံးပြု၍ တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးကို အာရုံပြု၍ ဖဿသည် ကောင်းစွာ တည်၏ဟု နှလုံးပြု၍ တရားအားလုံးဘို့သည် ဖဿပဋ္ဌာန် မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးကို အာရုံပြု၍ သတိသည် ကောင်းစွာ တည်၏ဟု နှလုံးပြု၍ တရားအားလုံးဘို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးကို အာရုံပြု၍ ဝေဒနာသည် ကောင်းစွာ တည်၏။ သညာသည် ကောင်းစွာ တည်၏။ စေတနာသည် ကောင်းစွာ တည်၏။ စိတ်သည် ကောင်းစွာ တည်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုတရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တပဋ္ဌာန် မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ရှေးရှုထင်သော သတိရှိကုန်သလော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံကုန်သလော၊ သတိနှင့်ဆက်စပ်ကုန်သလော၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့အား သတိသည် ရှေးရှုထင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၃။ သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာယဂတာသတိကို မသုံးဆောင်ရကုန်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို မသုံးဆောင်ရကုန်၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာယဂတာသတိကို သုံးဆောင်ရကုန်၏၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို သုံးဆောင်ရကုန်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟော အပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ကာယဂတာသတိကို သုံးဆောင်ကြပါသလော၊ ရကြပါသလော၊ မှီဝဲကြပါသလော၊ ပွါးစေကြပါသလော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုကြပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ အကြင်လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်လမ်းစဉ်သည် သတ္တဝါတို့၏ စင်ကြယ်ရန် စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမှုတို့ကို လွန်မြောက်ရန် ကိုယ်ဆင်းရဲနှင့် စိတ်ဆင်းရဲမှုတို့ ချုပ်ငြိမ်းရန် မဂ်ဉာဏ်ကို ရရှိရန် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် တကြောင်းတည်းသော လမ်းခရီးပေတည်း ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် တကြောင်းတည်းသော လမ်းခရီး မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန် မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ စကြဝတေးမင်း၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် ရတနာခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ အဘယ် ရတနာခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်သနည်း၊ စကြာရတနာ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ ဆင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ မြင်းရတနာ၊ ပတ္တမြားရတနာ၊ မိန်းမရတနာ၊ သူဌေးရတနာ၊ သားကြီးရတနာဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ ရဟန်းတို့ စကြဝတေးမင်း၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် ဤရတနာခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏။

ရဟန်းတို့ လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော တရားအားလုံးကို မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တိုင်သိမြင်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် ဗောဇ္ဈင်ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏။ အဘယ် ဗောဇ္ဈင်ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်လှာသနည်း။

သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရတနာဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏၊ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လှာ၏။

ရဟန်းတို့ လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော တရားအားလုံးကို မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် ဤဗောဇ္ဈင်ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လှာ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော တရားအားလုံးကို မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် တရားအားလုံးတို့သည် သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရတနာတို့သာ မည်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တရားအားလုံးတို့သည် သမ္မပ္ပဓာန်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်။ ဣန္ဒြေ။ ဗိုလ်။ ဗောဇ္ဈင်တို့ မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သတိပဋ္ဌာနကထာ ပြီး၏။

ဓ-ဟေဝတ္ထိကထာ [၁]

၃၀၄။ သကဝါဒီ။ ။အဘိဉ်ဘာရှားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော[၃]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၄]

သကဝါဒီ။ ။ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၎ ဟုတ်ပါ၏[၅]။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသောသဘောသည် မရှိသောသဘောမည်သလော၊ မရှိသောသဘောသည် ရှိသောသဘော မည်သလော၊ ရှိသည်၏အဖြစ်သည် မရှိသည်၏အဖြစ်မည်သလော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ ရှိ၏ဟူ၍ဝင်း မရှိဟူ၍ဝင်း မရှိဟူ၍ဝင်း ရှိ၏ဟူ၍ဝင်း ဤရှိမရှိနှင့် မရှိရှိသည် တူသောအနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုရှိ မရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဘာရှားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

၁။ အတိတ်စသည် အပြားရှိကုန်သော တရားအားလုံးတို့သည် ရုပ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ အတိတ်တရားသည် အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ်ကုန်၊ အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်တို့သည်လည်း အတိတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည်မဟုတ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် ဤတရားအားလုံးသည်ပင် ရုပ်စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ အနာဂတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ်ကုန်ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်တော်မူ၍ ဤဟေဝတ္ထိကထာကို ဟော တော်မူသည်။

၂။ ရုပ်စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိ၍ အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ်ဟု ဆိုလိုသည်။

၃။ အတိတ်တရားသည်ပင် ရုပ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိ၏၊ အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည်မဟုတ်ဟု အယူရှိခဲ့ပါမူ ထိုအတိတ်တရားသည် ပင် ထင်ရှားရှိသည်မည်၍ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ထင်ရှားရှိသည် မမည်ပါသလောဟု မေးလိုရင်းဖြစ်သည်။

၄။ ထိုအတိတ်တရားဖြင့်သာလျှင် သဘောအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဝင်း ထင်ရှားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဝင်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၅။ တဖန်မေးလတ်သော် မိမိသဘောဖြင့်သာလျှင် ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဝင်း တပါးသောတရား၏ သဘောဖြင့်သာလျှင် ထင်ရှားမရှိသည် ၏အဖြစ်ကိုဝင်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသောသဘောသည် မရှိသောသဘော မည်သလော၊ မရှိသောသဘော သည် ရှိသောသဘောမည်သလော၊ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် မရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ ရှိ၏ဟူ၍ငင်း မရှိဟူ၍ငင်း မရှိဟူ၍ငင်း ရှိ၏ဟူ၍ငင်း ဤရှိမရှိနှင့် မရှိရှိသည် တူသောအနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုရှိ မရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိဖြစ်ပါသလော။ .

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသောသဘောသည် မရှိသောသဘော မည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိ ရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၅။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်သို့ ရှိ၍ အဘယ်သို့ကား မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် အတိတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ရှိ၏၊ အတိတ်တရားသည် အနာဂတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊အတိတ်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသောသဘောသည် မရှိသောသဘော မည်သလော၊ မရှိသောသဘောသည် ရှိသောသဘောမည်သလော၊ ရှိသည်၏အဖြစ်သည် မရှိသည်၏အဖြစ်မည်သလော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိသည်၏အဖြစ် မည်သလော၊ ရှိ၏ဟူ၍ငင်း မရှိဟူ၍ငင်း မရှိဟူ၍ငင်း ရှိ၏ဟူ၍ငင်း ဤရှိမရှိနှင့် မရှိရှိသည် တူသော အနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုရှိ မရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိ ရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဘရားသည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်သို့ရှိ၍ အဘယ်သို့ကား မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ရှိ၏၊ အနာဂတ်တရားသည် အတိတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ အနာဂတ်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအနာဂတ်ဘရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုတရားသည် ရှိ၍ ထိုတရားသည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသောသဘောသည် မရှိသောသဘောမည်သလော၊ မရှိသောသဘောသည် ရှိသောသဘောမည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသောအဘို့ ရှိသလော၊ ထိုရှိ မရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်သို့ရှိ၍ အဘယ်သို့ကား မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ရှိ၏၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အတိတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အနာဂတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသောသဘောသည် မရှိသော သဘောမည်သလော။ပ။တူသလော၊တူသော အဘို့ရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်တရားသည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ အနာဂတ်ဘရားသည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အတိတ်ဘရားသည် အနာဂတ်ဘရား တည်းဟူ၍ ဤသို့ရှိသလော၊အတိတ်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ရှိသလော၊အနာဂတ်တရားသည် အတိတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ရှိသလော၊

အနာဂတ်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အတိတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အနာဂတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ်တရားသည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊အနာဂတ်တရားသည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ၁။

၃၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။(ရုပ်သည်) ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုရုပ်သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည် ရှိ၍ ထိုရုပ်သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသော ရုပ်သဘောသည် မရှိသော ရုပ်သဘောမည်သလော၊ မရှိသော ရုပ်သဘောသည် ရှိသောရုပ်သဘောမည်သလော၊ ရှိသည်၏အဖြစ်သည် မရှိသည်၏ အဖြစ် မည်သလော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်သည် ရှိသည်၏အဖြစ် မည်သလော၊ရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ငင်း မရှိဟူ၍ငင်း ရုပ်သည် မရှိဟူ၍ငင်း ရှိ၏ဟူ၍ငင်း ဤရှိ မရှိနှင့် မရှိ ရှိ တူသော အနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိ ရှိကြောင့် ရှိမှု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ရှိ၏၊ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသောသဘောသည် မရှိသောသဘောမည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်သို့ရှိ၍ အဘယ်သို့ မရှိသနည်း။

၁။ ပရဝါဒီဆနာသည် ဤစကားရပ်ဖြင့် မိမိအယူကို တည်စေပါသော်လည်း မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသောကြောင့် အယူကိုတည်စေအပ်သည်မမည်။

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ရုပ်ဟူ၍ ဤသို့ရှိ၏၊ ရုပ်သည် ဝေဒနာဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိ။ပ။ ရုပ်သည် သညာဟူ၍ ဤသို့မရှိ။ပ။ ရုပ်သည် သင်္ခါရတို့ ဟူ၍ ဤသို့မရှိ။ပ။ ရုပ်သည် ဝိညာဏ်ဟူ၍ ဤသို့ မရှိ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုရုပ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုရုပ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသေသဘောသည် မရှိသေသဘော သဘောမည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ဤသို့ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်သို့ရှိ၍ အဘယ်သို့ကား မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ဝိညာဏ်သည် ဝိညာဏ်ဟူ၍ ဤသို့ရှိ၍ ဝိညာဏ်သည် ရုပ်ဟူ၍ ဤသို့မရှိ။ပ။ ဝိညာဏ်သည် ဝေဒနာတည်းဟူ၍ ဤသို့မရှိ။ပ။ဝိညာဏ်သည် သညာဟူ၍ ဤသို့မရှိ ။ပ။ ဝိညာဏ်သည် သင်္ခါရတို့ ဟူ၍ ဤသို့မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှိသေသဘောသည် မရှိသေသဘော မည်သလော ။ပ။ တူသလော၊ တူသောအဘိုရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ဤသို့ ရှိ၏၊ ဤသို့ကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။ ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ဤသို့ရှိ၏၊ ဤသို့ကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ဝေဒနာဟူ၍ ဤသို့ရှိသလော။ပ။ ရုပ်သည် သညာဟူ၍ ဤသို့ရှိသလော။ပ။ ရုပ်သည် သင်္ခါရတို့ဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။ပ။ ရုပ်သည် ဝိညာဏ်ဟူ၍ ဤသို့ရှိသလော။ ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ဝေဒနာဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။ ဝိညာဏ်သည် သညာဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။ ဝိညာဏ်သည် သင်္ခါရတို့ ဟူ၍ ဤသို့ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရုပ်သည် ဤသို့ရှိ၏၊ဤသို့ကား မရှိ၊ ဝေဒနာသည်။သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏ်သည် ဤသို့ရှိ၏၊ ဤသို့ကား မရှိ ။

ဟေဝတ္ထိကထာ ပြီး၏။

မဟာဝဂ် ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၀) ၁-ပရူပဟာရကထာ[၂]

၃၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ရာဂသည်၊ကာမရာဂသည်၊ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည်၊ကာမရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒ နီဝရဏသည် ရှိသလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ရာဂသည်၊ ကာမရာဂသည်၊ ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် ကာမရာဂသံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ရာဂ ကာမရာဂ ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှု ကာမရာဂသံယောဇဉ် ကာမောဃ ကာမယောဂ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ မရှိခဲ့ပါလျှင် ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ရာဂ ကာမရာဂ ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှု ကာမရာဂသံယောဇဉ် ကာမောဃ ကာမယောဂ ကာမစ္ဆန္ဒ နီဝရဏရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှု ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုရဟန္တာအား ရာဂ ကာမရာဂ ကာမရာဂ သောင်းကျန်းမှု။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ ရှိသလော။

၁။ ပရဝါဒီဆရာသည် မိမိအယူကို တည်စေပါသော်လည်း မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသောကြောင့် အယူကို တည်စေအပ်သည်မမည်။

၂။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးပဲလျက် ရောက်၏ဟု အမှတ်ရှိကုန် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရ၏ဟု အထင်ကြီးကုန်သည်ဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝန်ခံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ငင်း မိမိ၌ မရှိသော ဂုဏ်ကို ပလ္ထားပြောဆိုလို၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝန်ခံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ငင်း သုက်လွှတ်ခြင်းကို မြင်ကြရကုန်၍ မာရ်နတ်၏အသင်းဝင် ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား သုက်လွှတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေကုန်၏ဟု အယူရှိကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယ, အပရသေလိယ ဟူသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူဝါဒကို ပယ်ဖျက်တော်မူလို၍ ဤပရူပဟာရကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ သုက်လွှတ်မှု မည်သည် ရာဂသမုဋ္ဌာန်သော ဖြစ်သောကြောင့် သကဝါဒီက တဖန်ပြန်၍ မေးပြန်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှု ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုရဟန္တာအား ရာဂ ကာမရာဂ ကာမရာဂ သောင်းကျန်းမှု။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှု ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ရာဂ ကာမရာဂ ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှု။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှု ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်သဘောကြောင့် (ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှု ရှိပါသနည်း)။

ပရဝါဒီ။ ။မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်ဘို့သည် ရဟန္တာအား သုက်ကိုဋင်း သုက်လွတ်မှုကိုဋင်း ဖြစ်စေကုန်၏၊ (ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား သုက်လွတ်မှု ရှိ၏)။

သကဝါဒီ။ ။မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်ဘို့သည် ရဟန္တာအား သုက်ကိုဋင်း သုက်လွတ်မှုကိုဋင်း ဖြစ်စေနိုင်ကြပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်စေနိုင်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့အား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့အား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့အား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်ဘို့သည် ရဟန္တာအား သုက်ကိုဋင်း သုက်လွတ်မှုကိုဋင်း ဖြစ်စေကြ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့သည် ရဟန္တာအား သုက်ကိုဋင်း သုက်လွတ်မှုကိုဋင်း ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်စေ နိုင်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်ဘို့သည် မိမိအား သုက်ကိုဋင်း သုက်လွတ်မှုကိုဋင်း ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သလော၊ အခြားသူတို့အား သုက်ကိုဋင်း သုက်လွတ်မှုကိုဋင်း ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သလော၊ ထိုရဟန္တာအား သုက်ကိုဋင်း သုက်လွတ်မှုကိုဋင်း ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

၁။ နတ်တို့အား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုမည်သည် မရှိနိုင်၊ သူတပါးတို့သုက်ကိုယူ၍လည်း မဖြစ်စေနိုင်ကုန်၊ ရဟန္တာအား သုက်သည်ပင် မရှိရကား ပရဝါဒီကပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့သည် မိမိအားငှင်း အခြားသူတို့အားငှင်း ထိုရဟန္တာအားငှင်း သုက်ကိုငှင်း သုက်လွှတ်မှုကိုငှင်း မဖြစ်စေနိုင်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဖြစ်စေနိုင်ပါကုန် [၁]။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့သည် မိမိအားငှင်း အခြားသူတို့အားငှင်း ထိုရဟန္တာအားငှင်း သုက်ကိုငှင်း သုက်လွှတ်မှုကိုငှင်း မဖြစ်စေနိုင်ခဲ့ကုန်လျှင် မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ပါဝင်သော နတ်တို့သည် ရဟန္တာအား သုက်ကိုငှင်း သုက်လွှတ်မှုကိုငှင်း ဖြစ်စေနိုင်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။မာရ်နတ် အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့သည် ရဟန္တာအား သုက်ကိုငှင်း သုက်လွှတ်မှုကိုငှင်း ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်စေနိုင်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မွေးညှင်းတွင်းတို့မှ ဆောင်သွင်းဖြစ်စေနိုင်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၂]

၃၀၈။ သကဝါဒီ။ ။မာရ်နတ်အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့သည် ရဟန္တာအား သုက်ကိုငှင်း သုက်လွှတ်မှုကိုငှင်း ဖြစ်စေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်စေကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်စေကုန်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ယုံမှားတွေးတောမှုကို ယူစေကုန်အံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ဖြစ်စေကုန်၏ [၃]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ယုံမှားတွေးတောမှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၄]

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ယုံမှားတွေးတောမှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏ [၅]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း တရား၌ ယုံမှားခြင်း သံဃာ၌ ယုံမှားခြင်း အကျင့်သိက္ခာ၌ ယုံမှားခြင်း ရှေအစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း နောက်အစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း ရှေအစွန်း နောက်အစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ မာရ်နတ်အသင်းဝင်နတ်တို့သည် ဖန်ဆင်း၍ ဖန်ဆင်း၍ သုက်ကိုဖြစ်စေကုန်၏ဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံပြန်သည်။

၂။ ထောပတ်ဆီစသည်တို့ကို မွေးညှင်းတွင်းတို့ဖြင့် ဆောင်သွင်းဖြစ်စေနိုင်ကုန်သကဲ့သို့ ဆောင်သွင်းဖြစ်စေနိုင်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုမြင်၍ ပရဝါဒီက ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ငါသည် ရဟန္တာဟုတ်လေသလော မဟုတ်လေသလောဟု ယုံမှား စေလိုသည်။

၄။ အဌဝတ္ထုကဝိစိကိစ္ဆာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိကွေပပြုသည်။

၅။ တဖန်မေးမြန်းပြန်သော် မိန်းမယောက်ျားတို့၏အမည်အနွယ်စသည်တို့၌ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီကဝန်ခံပြန်သည်။

အတိမြန် ၄-၁၅—နှ-ဗု-သ

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း တရား၌ ယုံမှားခြင်း သံဃာ၌ ယုံမှားခြင်း အကျင့်သိက္ခာ၌ ယုံမှားခြင်း ရွှေအစ္ဆန်း၌ ယုံမှားခြင်း နောက်အစ္ဆန်း၌ ယုံမှားခြင်း ရွှေအစ္ဆန်းနောက်အစ္ဆန်း၌ ယုံမှားခြင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်း မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား ယုံမှားမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား ယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ယုံမှားမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ယုံမှားမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား ယုံမှားမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် အဘယ်အရာ၏ အကျိုးဆက်ဖြစ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြသူ သတ္တဝါအားလုံးတို့အားပင် သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြသူ သတ္တဝါအားလုံးတို့အားပင် သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကလေးသူငယ်တို့သည် စားကြ သောက်ကြ ခဲကြလျက်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကလေးသူငယ်တို့အား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဏ္ဍုက်တို့သည် စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဏ္ဍုက်တို့အား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့သည် စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ နတ်တို့အား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသုက်၏ တည်ရာသည် ရှိပါသလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်၍ ထိုကျင်ကြီးကျင်ငယ်၏ တည်ရာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကလေးသူငယ်တို့သည် စားကြ သောက်ကြ ခဲကြလျက်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကလေးသူငယ်တို့အား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဏ္ဍုက်တို့သည် စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဏ္ဍုက်တို့အား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့သည် စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ နတ်တို့အား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

၁။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်တို့၏ တည်ရာအရပ်သည် ရှိသကဲ့သို့ သုက်၏တည်ရာရှိသလောဟု မေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်ကို ဖြစ်စေရာသလော၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာ၌ နေရာသလော၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို သုံးဆောင် ခံစားရာသလော၊ ပန်းနံ့သာကဲ့ နံသာပြစ်ကို ပန်ဆင် လိမ်းကဲ့ ရာသလော၊ ရွှေ ငွေကို သာယာရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား သုက်နှင့်သုက်လွှဘ်မှုရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်မှုကို ဖြစ်စေရာသလော၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသောနေရာ၌ နေရာသလော၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို သုံးဆောင် ခံစားရာသလော၊ ပန်းနံ့သာကဲ့ နံ့သာပြစ်ကို ပန်ဆင်လိမ်းကဲ့ရာသလော၊ ရွှေ ငွေကို သာယာရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်မှုကို ဖြစ်စေရာသလော၊ သားသမီးဘို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာ၌ နေရာသလော၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို သုံးဆောင်ခံစားရာသလော၊ ပန်းနံ့သာကဲ့ နံ့သာပြစ်ကို ပန်ဆင်လိမ်းကဲ့ရာသလော၊ ရွှေငွေကို သာယာရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ရဟန္တာသည် မေထုန်အကျင့်ကို မမှီဝဲရာပါသလော၊ မေထုန်မှုကို မဖြစ်စေရာပါသလော၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာ၌ မနေရာသလော၊ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို မသုံးဆောင် မခံစားရာပါသလော၊ ပန်းနံ့သာကဲ့ နံ့သာ၌ပြစ်ကို မပန်ဆင် မလိမ်းကဲ့ရာသလော၊ ရွှေ ငွေကို မသာယာပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ပုထုဇဉ်သည်လည်း မေထုန်အကျင့်ကို မမှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်မှုကို မဖြစ်စေရာသလော၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာ၌ မနေရာပါသလော၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို မသုံးဆောင်မခံစားရာပါသလော၊ ပန်းနံ့သာကဲ့ နံ့သာပြစ်ကို မပန်ဆင် မလိမ်းကဲ့ရာသလော၊ ရွှေငွေကို မသာယာရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးသည် နောက်ထပ်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ မာနကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ထိနကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ဥဒ္ဓစ္စကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ အဟိရိကကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၃၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ပွါးများအပ် ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည် ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကိုပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဗိုလ်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မာန်ကို ပဋိးများပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပဋိးများအပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပဋိးများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသည် ခန္ဓာဝန်ကို ချအပ်ပြီးသည် မိမိ၏အကျိုးစီးပဋိးကို ရပြီးသည် သံယောဇဉ် ကုန်ခန်းပြီးသည် ကောင်းစွာသိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသည် အဝိဇ္ဇာတံခါးကျည်ကို ပစ်လွတ်အပ်ပြီးသည် ကံ သင်္ခါရ ကျုံးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသည် တဏှာတံခါးတိုင်ကို နုတ်အပ်ပြီးသည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ် ၅-ပါးတံခါးရွက် မရှိသည် အရိယာဖြစ်သည် မာနတံခွန်ကို ချပြီးသည် ကျပြီးသော ခန္ဓာဝန်ရှိသည် မာနနှင့် မယှဉ်သည် အောင်ထိုက်သောရန်ကို ကောင်းစွာ အောင်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိပြီးသည် သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားပြီးသည် နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် မဂ္ဂသစ္စာကို ပဋိးများအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော၊ အထူးသိထိုက်သော တရားကို အထူးသိပြီးသည် ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိပြီးသည် ပယ်ရှားထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှားပြီးသည် ပဋိးများထိုက်သော တရားကို ပဋိးများအပ်ပြီးသည် မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည်, ဒေါသကင်းပြီးသည်, မောဟကင်းပြီးသည်, ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၃၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)မျဉ်သော ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိ၏[၁]။ သူတပါး တရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါ[၂]။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

၁။ ပညာဝိမုတ္တရဟန္တာကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။
၂။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တရဟန္တာကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွှတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်လျက် ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက်။ပ။အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားနိုင် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်ပါလျက်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ပါလျက်။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားနိုင် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်ပါလျက်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားနိုင် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားနိုင် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက်။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားနိုင် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သက၀ါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသူ ဒေါသကင်းပြီးသူ မောဟကင်းပြီးသူဖြစ်၍။ပ။မျက်မှောက်ပြုထိုက်သောတရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရ၀ါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သက၀ါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသူ ဒေါသကင်းပြီးသူ မောဟကင်းပြီးသူဖြစ်၍။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရ၀ါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သက၀ါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရ၀ါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သက၀ါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရ၀ါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သက၀ါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရ၀ါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သက၀ါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရ၀ါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သက၀ါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်၍။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန် ။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရ၀ါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သက၀ါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သောရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရ၀ါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သက၀ါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သောရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသူ ဒေါသကင်းပြီးသူ မောဟကင်းပြီးသူဖြစ်၍။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရ၀ါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသူ ဒေါသကင်းပြီးသူ မောဟကင်းပြီးသူ ဖြစ်၍။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန်းတို့ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သတိရှိကုန်သော ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိကုန်သော အကြင်ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား သုက်သည် မလွှတ်၊ ရဟန်းတို့ အကြင်သာသနာပရဝေတို့သည် ကာမအာရုံတို့၌ ရာဂကင်းကုန်၏၊ ထိုရဝေတို့အားသော်လည်း သုက်သည် မလွှတ်၊ ရဟန်းတို့ ရဟန္တာအား သုက်သည် အကြင်လွှတ်ရာ၏၊ ထိုလွှတ်ခြင်းသည် အကြောင်းမဟုတ် အရာမဟုတ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သောသုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သုက်နှင့်သုက်လွှတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ဖြစ်စေမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို သူတပါးတို့သည် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်စေအပ်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာအား သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးကို သူတပါးတို့ ဖြစ်စေခဲ့ကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအား သူတပါး၏ ဖြစ်စေမှုသည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို သူတပါးတို့ ဖြစ်စေကုန်၏ဟု နှုတ်ဆိုပြု၍ ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ဖြစ်စေမှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုဌင်း သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုဌင်း အနာဂါမိဖိုလ်ကိုဌင်း အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဌင်း သူတပါးတို့သည် ဖြစ်စေကုန်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရူပဟာရကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၁) ၂-အညာကကထာ

၃၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇောဃသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇောဃသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇောဃသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား မသိမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇောဃသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇောဃသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇောဃသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ယောကျ်ားမိန်းမစသည်တို့၏ အမည်အနွယ်အစရှိသည်တို့၌ ဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် အညာဏ = မသိခြင်း ဉာဏ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်မောဟရှိ၏၊ ယောကျ်ားမိန်းမစသည်တို့၏ အမည်အနွယ်စသည်တို့၌ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ကင်္ခါ = တွေးတောယုံမှားမှုရှိ၏၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ထိုယောကျ်ားမိန်းမစသည်တို့၏ အမည်အနွယ်စသောဝတ္ထုတို့ကို သူတပါးတို့က ထင်စွာပြကြရကုန်၏၊ ပြောကြားကြရကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် တိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပရဝိတာရဏာ = သူတပါးတို့က ထင်ရှားပြသပြောကြားရခြင်းရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယအစရှိကုန်သော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ထိုအယူကိုပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ ဤအညာဏကထာ, ကင်္ခါကထာ, ပရဝိတာရဏာကထာ သုံးရပ်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇောဃသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ (သူ့)အသက်ကို သတ်ရသလော၊ မပေးအပ်သော (သူ့)ဥစ္စာကို ခိုးယူရသလော၊ မုသားပြောဆိုရသလော၊ ဂုံးစကားကို ပြောဆိုရသလော၊ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုရသလော၊အကျိုးမဲ့စကားကို ပြောဆိုရသလော၊ အိမ်ခြံစပ်ကို ဖောက်ဖြတ်ရသလော၊ တိုက်ခိုက်လုယူရသလော၊ တအိမ်တည်းကို လုယက်တိုက်ခိုက်ရသလော၊ လမ်းခရီးခွဲ စောင့်၍လုယူရသလော၊ သူတပါးမယားကို သွားလာကျူးလွန်ရသလော၊ ရွာခွဲ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရသလော၊ နိဂုံးခွဲ ဖျက်ဆီးမှုကိုပြုရသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား မသိမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်ရကား (သူ့)အသက်ကို သတ်ရသလော၊မပေးအပ်သော (သူ့)ဥစ္စာကို ခိုးယူရသလော၊ မုသားပြောဆိုရသလော ။ပ။ ရွာခွဲ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရသလော၊ နိဂုံးခွဲ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြုရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်ရကား (သူ့)အသက်ကို သတ်ရသလော၊ မပေးအပ်သော (သူ့) ဥစ္စာကို ခိုးယူရသလော ။ပ။ရွာခွဲ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရသလော၊ နိဂုံးခွဲ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်ပါလျက်(သူ့)အသက်ကို မသတ်ပါသလော၊ မပေးသော (သူ့)ဥစ္စာကို မခိုးယူပါသလော ။ပ။ရွာခွဲ ဖျက်ဆီးမှုကို မပြုပါသလော၊ နိဂုံးခွဲ ဖျက်ဆီးမှုကို မပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား မသိမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်ပါလျက်(သူ့)အသက်ကို မသတ်ရသလော၊ မပေးသော(သူ့)ဥစ္စာကို မခိုးယူရသလော ။ပ။ ရွာခွဲဖျက်ဆီးမှုကို မပြုရသလော၊ နိဂုံးခွဲ ဖျက်ဆီးမှုကို မပြုရသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဘုရားခွဲ မသိမှု တရားခွဲ မသိမှု သံဃာခွဲ မသိမှု သိက္ခာခွဲ မသိမှု ရွှေအစွန်းခွဲ မသိမှု နောက်အစွန်းခွဲ မသိမှု ရွှေအစွန်း နောက်အစွန်းခွဲ မသိမှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့ခွဲ မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု သိက္ခာ၌ မသိမှု ရွေအစွန်း၌ မသိမှု နောက်အစွန်း၌ မသိမှု ရွေအစွန်း နောက်အစွန်း၌ မသိမှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့၌ မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှု မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား မသိမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား မသိမှုရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့၌ မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၃၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး၏။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး၏။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသည်

နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါမဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင်ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဒေါသ၊ မောဟတို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် ဒေါသ၊ မောဟတို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားရန် ။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန် ။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများပြီး မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဒေါ၊ မောတို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် ဒေါ၊ မောတို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ခဲ့ကုန်မူ ရဟန္တာအား မသိမှုရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည်။ပ။မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုရှိ၍ သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှု မရှိ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား(အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်ပါလျက်။ပ။မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်ပါလျက်။ပ။အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက်။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်ပါလျက်။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်) ရှစ်ပါး၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ။ပ။အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်၍။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး

ဖြစ်၍ ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား(အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍ ။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား(အရဟတ္တဖိုလ်)၌ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ဖြစ်၍ ။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ သိသူ မြင်သူအားသာ အာသဝေါကုန်၏ဟု ငါဆို၏၊ မသိသူ မမြင်သူအား ငါမဆို၊ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကိုသိသူ အဘယ်ကိုမြင်သူအား အာသဝေါကုန်မှုဖြစ်နိုင်သနည်း၊ရဟန်းတို့ ‘ဤကား ရုပ် ဤကား ရုပ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဤကား ရုပ်ချုပ်ခြင်း၊ ဤကား ဝေဒနာ။ ဤကား သညာ။ ဤကား သင်္ခါရတို့။ ဤကား ဝိညာဏ် ဤကား ဝိညာဏ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဤကား ဝိညာဏ်ချုပ်ခြင်း’ဟု ဤသို့သိသူမြင်သူအား အာသဝေါကုန်မှုဖြစ်နိုင်၏၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့သိသူ မြင်သူအားသာ အာသဝေါကုန်၏ဟု ငါဆို၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ သိသူ မြင်သူအားသာ အာသဝေါကုန်၏ဟု ငါဆို၏။ မသိသူ မမြင်သူအား ငါမဆို၊ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကိုသိသူ အဘယ်ကိုမြင်သူအား အာသဝေါကုန်မှုဖြစ်နိုင်သနည်း၊ ရဟန်းတို့ ‘ဤကား ဆင်းရဲတည်း’ဟု သိသူမြင်သူအား အာသဝေါကုန်၏၊‘ဤကား ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်းတည်း’ဟု သိသူမြင်သူအား အာသဝေါကုန်၏၊‘ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)တည်း’ဟု သိသူမြင်သူအား အာသဝေါကုန်၏၊ ‘ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်

တည်း'ဟု သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါကုန်၏ဟု ငါဆို၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးမသိသေးလျှင် ပိုင်းခြား၍မသိသေးလျှင် မကင်းနိုင်သေးလျှင် မပယ်နိုင်သေးလျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးသိလျှင် ပိုင်းခြား၍သိလျှင် ကင်းနိုင်လျှင် ပယ်နိုင်လျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ ထိုက်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ရသည်နှင့် တပြိုင်နက်သာလျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ဤတရားသုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏၊ ကိလေသာစိုးစဉ် မျှရှိစေကာမူ အပါယ်လေးပါးတို့မှ လွတ်၏၊ (အာနန္တရိကကံငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော)ခြောက်ပါးသောတရားတို့ကို မပြုတော့ပြီ"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား 'အလုံးစုံသော တရားသည် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ထိုဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားအားလုံးသည် ချုပ်ပျောက်ခြင်းသဘောရှိ၏'ဟူ၍ (ကိလေသာ) မြူအညစ်အကြေး ကင်းစင်သော တရားမျက်စိသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

ရဟန်းတို့ (ထိုအခါ၌)အရိယာသာဝကသည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသဟူသော သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မိန်းမယောကျ်ားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို မသိရာသည် မဟုတ်ပါလော၊ ခရီးလမ်း ဟုဘ်သည် ခရီးလမ်းမဟုဘ်သည်ကို မသိရာသည် မဟုတ်ပါလော၊ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို မသိရာသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် မိန်းမ ယောကျ်ားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို မသိခဲ့ပါမူ ခရီးလမ်းဟုဘ်သည် ခရီးလမ်းမဟုတ်သည်ကို မသိခဲ့ပါမူ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို မသိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မိန်းမ ယောကျ်ားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို မသိရာ၊ ခရီးလမ်းဟုတ်သည် ခရီးလမ်းမဟုတ်သည်ကို မသိရာ၊ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို မသိရာ၊ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုလည်း သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုလည်း အနာဂါမိဖိုလ်ကိုလည်း အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း မသိရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အညာဏကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၂) ၃-ကင်္ခါကထာ

၃၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု 'ကင်္ခါ'သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ, ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု, ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ်, ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာ သံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာ သံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏ မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဘုရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု တရား၌တွေးတောယုံမှားမှု သံဃာ၌ တွေးတောယုံမှားမှု ; အကျင့် 'သိက္ခာ'၌ တွေးတောယုံမှားမှု ရွှေအစ္ဆန်း၌ တွေးတောယုံမှားမှု နောက်အစ္ဆန်း၌ တွေးတောယုံမှားမှု ရွှေအစ္ဆန်း နောက်အစ္ဆန်း၌ တွေးတောယုံမှားမှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဘုရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု။ပ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှု မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု။ပ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု ။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှု သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှုရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ တွေးတော ယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့၌ တွေးတော ယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတော ယုံမှားမှု ။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှု သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၁၉။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ်မဖြစ်အောင် ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မင်္ကို ပွါးများအပ်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မင်္ကိုပွါးများအပ်ပြီးသည်။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော၊ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၃၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၍ သူတပါးတရား (သမာပတ်)ရှစ်ပါး၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှုမရှိ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေ့တော ယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေ့တော ယုံမှားမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေ့တော ယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား တွေ့တော်ယုံမှားမှု ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား တွေ့တော်ယုံမှားမှု ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကိုပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ။ပ။ ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးသည်။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးသည်။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်ပါလျက်။ပ။မိမိတရား(အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သောရဟန္တာအား ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား တွေ့တော်ယုံမှားမှုသည် ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူဘပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သောရဟန္တာအား ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သောတရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား တွေ့တော်ယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးဘရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား တွေ့တော်ယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား တွေ့တော်ယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးသည် ။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးသည် ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ။ပ။ သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သောတရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၁။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ သိသူ မြင်သူအားသော အာသဝေါကုန်၏ ဟု ငါဆို၏၊ မသိသူ မမြင်သူအား ငါမဆို။ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကို သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း၊ ဤကား ရုပ်။ပ။ဤကား ဝိညာဏ်ချုပ်ခြင်းဟု ဤသို့ သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါကုန်မှု ဖြစ်နိုင်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအားတွေးတောယုံမှားမှုရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်တို့ သိသူ မြင်သူအားသော အာသဝေါဘို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါဆို၏၊ မသိသူ မမြင်သူအားငါမဆို။ ရဟန်တို့ အဘယ်ကို သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းဖြစ်သနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤကား ဆင်းရဲတည်း။ပ။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း ဟု သိသူ မြင်သူအားသော အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည်ဖြစ်၏၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့ သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါတို့၏ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှုရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးမသိသေးလျှင် ပိုင်းခြား၍မသိသေးလျှင် မခွါနိုင်သေးလျှင် မပယ်နိုင်သေးလျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါမဆိုက်၊ ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးသိလျှင် ပိုင်းခြား၍သိလျှင် ခွါနိုင်လျှင် ပယ်နိုင်လျှင် ဆင်းရဲကုန်ခန်းခြင်းငှါ ထိုက်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဋ္ဌိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကိုရသည်နှင့် တပြိုင်နက်သာလျှင်။ပ။ (အာနန္တရိကက်ငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော) ခြောက်ပါးသောတရားတို့ကို မပြုတော့ပြီ" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဋ္ဌိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား အလုံးစုံသော တရားသည် ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏၊ ထိုဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသော တရားအားလုံးသည် ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏ ဟူ၍(ကိလေသာ)မှူအညစ်အကြေး ကင်းစင်သော တရားမျက်စိသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ အရိယာသာဝကသည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗွတပရာမာသ ဟူသော သံယောဇဉ် သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဋ္ဌိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"အကြင်အခါ၌ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လို့လရှိသော မကောင်းမှုကို ရှိ့မြှိုက်တတ်သော မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား စင်စစ်အားဖြင့် (ဗောဓိပက္ခိယ)တရားသုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့သည် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ထိုအခါ အကြောင်းနှင့်တကွ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို အပြားအားဖြင့် သိသောကြောင့် ထိုမကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား ယုံမှားခြင်းအားလုံးတို့သည် ကင်းပျောက်ကုန်၏။

အကြင်အခါ၌ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လို့လရှိသော မကောင်းမှုကို ရှိ့မြှိုက်တတ်သော မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား စင်စစ်အားဖြင့် (ဗောဓိပက္ခိယ) တရား သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ထိုအခါ (အဝိဇ္ဇာစသော)

အကြောင်းတရားတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသိသောကြောင့် ထိုမကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား ယုံမှားခြင်း အားလုံးတို့သည် ကင်းပျောက်ကုန်၏။

အကြင်အခါ၌ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံလရှိသော မကောင်းမှုကို ရှိ့မြှိုက်တတ်သော မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား စင်စစ်အားဖြင့် (ဗောဓိပက္ခိယ) တရားသုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့သည် ထင်ရှားဖြစ် ပေါ်လာကုန်၏၊ ထိုအခါ၌ ကောင်းကင်ကို တောက်ပစေသော နေမင်းသည် အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးလျက် တည်နေသကဲ့သို့ (ထို ရဟန္တာသည်) မာရ်စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးလျက်တည်၏။

ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဉ်ရင်း အတိတ်အနာဂတ်အတ္တဘောဉ်ရင်း မိမိအတ္တဘောဉ် ရအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော သူတပါးအတ္တဘောဉ် ရအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ယုံမှားခြင်းအားလုံးတို့သည် ရှိကုန်၏၊ သမထဝိပဿနာဖြင့် မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို ရှိ့မြှိုက်ကြပြီးလျှင် သမ္မပ္ပဓာန်လုံလရှိကြကုန်လျက် မင်တည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးရရှိကြသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုယုံမှားမှုအားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်နိုင်ကြကုန်၏။

တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့တွင် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တွေးတော ယုံမှားမှုကို လွန်မြောက်ကြကုန်၏၊ ယုံမှားသံသယကင်းကြကုန်၏၊ ယုံမှားမှုနှင့် မယှဉ်ကြကုန်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူရခြင်းသည် များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။

ဤသာသနာတော်၌ တရားတော်ကို ထင်ရှားစေကုန်သော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည့် ဤသို့သော တပည့်သာဝကတို့ ရှိပါကုန်၏၊ ထိုတပည့်သာဝကတို့တွင် တစုံတယောက်သော တပည့်သာဝကသည်(ဘုရားစသည်၌)အဘယ်သို့ ယုံမှားတော့အံ့နည်း၊ မယုံမှားတော့သည်သာဖြစ်၏၊ ဩဃလေးပါးကို ကူးမြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာကို ဖြတ်တောက်ပြီးသော မာရ်ငါးပါးတို့ကို အောင်တော်မူသော လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိခိုးကြပါကုန်စို့"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မိန်းမယောကျ်ားတို့၏ အမည်အနွယ်၌ တွေးတောရာသည် မဟုတ်ပါလော၊ ခရီးလမ်း ဟုတ်သည် ခရီးလမ်းမဟုတ်သည်၌ တွေးတောရာသည် မဟုတ်ပါလော၊ မြက်ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်၌ တွေးတောရာသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် မိန်းမယောကျ်ားတို့၏ အမည်အနွယ်၌ တွေးတောယုံမှားခဲ့ပါမူ ခရီးလမ်းဟုတ်သည် ခရီးလမ်းမဟုတ်သည်၌ တွေးတောယုံမှားခဲ့ပါမူ မြက် ထင်းတောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်၌ တွေးတောယုံမှားခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မိန်းမယောကျ်ားတို့၏ အမည်အနှယ်၌ တွေးတောယုံမှားရာ၏၊ ခရီးလမ်း ဟုတ်သည် ခရီးလမ်းမဟုတ်သည်၌ တွေးတောယုံမှားရာ၏၊ မြက် ထင်း တောစိုး သစ်ပင်တို့၏အမည်၌ တွေးတောယုံမှားရာ၏၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ဌင်း သကဒါဂါမိဖိုလ်၌ဌင်း အနာဂါမိဖိုလ်၌ဌင်း အရဟတ္တဖိုလ်၌ဌင်း တွေးတောယုံမှားရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကင်္ခါကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၃) ၄-ပရဝိတာရဏကထာ

၃၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သူတပါးတို့ ဆဲဆောင်ခံရသူ သူတပါးတို့ ယုံကြည်စေအပ်သူ သူတပါးဟူသောအကြောင်းရှိသူ သူတပါးနှင့်စပ်၍ ဖြစ်သူ တွေ့ဝေသူ ဆင်ခြင်မှု မရှိသူ ဖြစ်၍ မသိပါ မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သူတပါးတို့ဆဲဆောင်မခံရသူ သူတပါးတို့ မယုံကြည်စေအပ်သူ သူတပါးဟူသော အကြောင်းမရှိသူ သူတပါးနှင့် စပ်၍မဖြစ်သူ မတွေ့ဝေသူ ဆင်ခြင်မှုရှိသူဖြစ်၍ သိသည် မြင်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် သူတပါးတို့ဆဲဆောင်မခံရသူ သူတပါးတို့မယုံကြည်စေအပ်သူ သူတပါးဟူသောအကြောင်းမရှိသူ သူတပါးနှင့်စပ်၍မဖြစ်သူ မတွေ့ဝေသူ ဆင်ခြင်မှုရှိသူ ဖြစ်၍ သိခဲ့မြင်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်သည်လည်း သူတပါးတို့ဆဲဆောင်ခံရသူ သူတပါးတို့ ယုံကြည်စေအပ်သူ သူတပါးဟူသော အကြောင်းရှိသူ သူတပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သူ တွေ့ဝေသူ ဆင်ခြင်မှု မရှိသူဖြစ်၍ မသိပါ မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာသည်လည်း သူတပါးတို့ ဆဲဆောင်ခံရသူ သူတပါးတို့ယုံကြည်စေအပ်သူ သူတပါးဟူသော အကြောင်းရှိသူ သူတပါးနှင့်စပ်၍ ဖြစ်သူ တွေ့ဝေသူ ဆင်ခြင်မှု မရှိသူ ဖြစ်၍ မသိပါ မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာသည်ကား သူတပါးတို့ ဆဲဆောင်မခံရသူ သူတပါးတို့ မယုံကြည်စေအပ်သူ သူတပါးဟူသော အကြောင်းမရှိသူ သူတပါးနှင့်စပ်၍မဖြစ်သူ မတွေ့ဝေသူ ဆင်ခြင်မှုရှိသူဖြစ်၍ သိပါ မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ပုထုဇဉ်သည်ကား သူတပါးတို့ဆဲဆောင်မခံရသူ သူတပါးတို့ မယုံကြည်စေအပ်သူ သူတပါးဟူသော အကြောင်းမရှိသူ သူတပါးနှင့် စပ်၍ မဖြစ်သူ မတွေ့ဝေသူ ဆင်ခြင်မှုရှိသူဖြစ်၍ သိပါ မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူတပါးတို့ပြောပြမှု တရား၌ သူတပါးတို့ပြောပြမှု သံဃာ၌ သူတပါးတို့ပြောပြမှု အကျင့်သိက္ခာ၌ သူတပါးတို့ပြောပြမှု ရွှေအစ္ဆန်း၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှု နောက်အစ္ဆန်း၌ သူတပါးဘို့ ပြောပြမှု ရွှေအစ္ဆန်း နောက်အစ္ဆန်း၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတပါးတို့ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူတပါးတို့ပြောပြမှု တရား၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတပါးတို့ပြောပြမှု မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတပါးဘို့ ပြောပြမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားဘို့၌ သူတပါးတို့ပြောပြမှု သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူဘပါးဘို့ ပြောပြမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူတပါးဘို့ပြောပြမှု တရား၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူဘပါးတို့ပြောပြမှု တရား၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတပါးတို့ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်အား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ သူဘပါးဘို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၃။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကိုအကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကိုပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသောထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးသည် နောက်ထပ်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူဘပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ပ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် မျက်မှောက်ပြုထိုက်သောတရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါ၏၊သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)တို့၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား(အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား(အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး။ပ။ ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီး။ပ။ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ မိမိတရား(အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ။ပ။မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား(သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ။ပ။ ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီး ။ပ။ ဒေါသကိုပယ်ရှားရန် ။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီး ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ သူတပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ ကျမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၅။ သကဝါဒီ။ ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ သိသူ မြင်သူအားသာ အာသဝေါကုန်၏ဟု ငါဆို၏၊ မသိသူ မမြင်သူအား ငါမဆို၊ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကိုသိသူ မြင်သူအား အားသဝေါကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း၊ ဤကား ရုပ်။ပ။ ‘ဤကား ဝိညာဏ်၏ ချုပ်ခြင်း’ဟု ဤသို့သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါတို့ ကုန်ခြင်းသည်ဖြစ်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါတို့ကုန်ခြင်းကို ငါဆို၏၊ မသိသူ မမြင်သူအား ငါမဆို၊ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကို သိသူမြင်သူအား အာသဝေါတို့ကုန်ခြင်းဖြစ်သနည်း၊ ရဟန်းတို့ ‘ဤကား ဆင်းရဲတည်း။ပ။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း’ဟု သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါဘို့ကုန်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါတို့ ကုန်ခြင်းသည်ဖြစ်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးမသိသေးလျှင် ပိုင်းခြား၍ မသိသေးလျှင် မခွါနိုင်သေးလျှင် မပယ်နိုင်သေးလျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးသိလျှင် ပိုင်းခြား၍သိလျှင် ခွါနိုင်လျှင် ပယ်နိုင်လျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါထိုက်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ “ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ရသည်နှင့်တပြိုင်နက်သာလျှင်။ပ။ (အာနန္တရိက ကံငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟူသော) ခြောက်ပါးသောတရားတို့ကို မပြုတော့ပြီ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးဘို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားအားလုံးသည် ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟူ၍ (ကိလေသာ) မြူအညစ်အကြေး ကင်းစင်သော တရားမျက်စိသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ရဟန်းဘို့ (ထိုအခါ)အရိယာသာဝကသည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်သည်နှင့်တပြိုင်နက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသဟူသော သံယောဇဉ်သုံးပါး ဘို့ကို ပယ်ခွားအပ်ကုန်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူဘပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ဓောတက လောကဌ် ယုံမှားမှုရှိသူ တဦးတယောက်ကိုမျှ လွှတ်မြောက်စေခြင်းငှါ ငါဘုရား တတ်နိုင်မည်မဟုတ်၊ သင်သည် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်တရားကို သိလတ်သော် ဤနည်းဖြင့် သံသရာအယဉ်‘ဩဃ’ကို လွန်မြောက်နိုင်ရာ၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မိန်းမ ယောကျ်ားဘို့၏အမည်အနွယ်ကို သူတပါးတို့ ပြောပြရကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ လမ်းခရီးဟုတ်သည် လမ်းခရီးမဟုတ်သည်ကို သူတပါးတို့ ပြောပြရကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို သူတပါးတို့ ပြောပြရကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာအား မိန်းမယောကျ်ားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို သူတပါးတို့ အကယ်၍ ပြောပြရကုန်မူ လမ်းခရီးဟုတ်သည် လမ်းခရီးမဟုတ်သည်ကို သူတပါးတို့ ပြောပြရကုန်မူ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ နာမည်ကို သူတပါးတို့ ပြောပြရကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား မိန်းမ ယောကျ်ားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို သူတပါးတို့ ပြောပြကုန်ရာ၏၊ လမ်းခရီးဟုတ်သည် လမ်းခရီးမဟုတ်သည်ကို သူတပါးတို့ ပြောပြကုန်ရာ၏၊ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို သူတပါးတို့ ပြောပြကုန်ရာ၏၊ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုငင်း သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုငင်း အနာဂါမိဖိုလ်ကိုငင်း အရဟတ္တဖိုလ်ကိုငင်း သူတပါးတို့ ပြောပြကုန်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝိတာရဏာကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၄) ၅-ဝစီဘေဒကထာ[1]

၃၂၆။ သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။[2]

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောဘဝတို့၌ သမာပတ်ဝင်စားသူတို့အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[3]

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်စင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်စင်စားသူတို့အား နှုတ်မြွက်မှုသည် အခါခပ်သိမ်း ရှိပါသလော။

၁။ သောတာပတ္တိမဂ်ဓဏ၌ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒုက္ခဟူသော စကားကို မြွက်ဆို၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယအစရှိကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်လိုရှိ၍ ဤဝစီဘေဒကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ မိမိဝါဒ၌ တည်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၃။ အရှုပဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူ အားလုံးတို့အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော (လောကီလောကုတ္တရာ) သမာပတ်တို့၌ နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် ရှိပါသလော[၄]။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၅]။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား စကားရှိသည်ဖြစ်၍ နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ ပဌမစျာန် ဝင်စားရာ ကာလမှတပါးသော အလုံးစုံသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသော အခါကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

၂။ လောကီသမာပတ်ဝင်စားသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ဒုတိယစျာန်အစရှိသော လောကုတ္တရာသမာပတ်ကိုဂင်း လောကီသမာပတ် အားလုံးကိုဂင်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် ရှေ့သို့တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ကာယဝိညတ်ပင်တည်း၊ အကြင်စိတ်တို့သည် ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေကုန်၏၊ ထိုစိတ်တို့သည်ပင် ကာယဝိညတ်ကို ဖြစ်စေကုန်၏။ကျိသို့ဖြစ်သော် အဘယ့်ကြောင့် ကိုယ်၏လှုပ်ရှားမှု မဖြစ်သနည်းဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် သကဝါဒီက မေးသည်။

၅။ ပရဝါဒီ ဆရာကား မိမိဝါဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပဋိက္ခေပလည်း ပြု၏၊ ဝန်လည်း ဝန်ခံ၏၊

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား စကားရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဟုသိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို ပြောဆိုပါသလော[1]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြောဆိုပါ၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ဟု သိသောသူသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ဟူသော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြောဆိုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခချုပ်ရာ 'နိဗ္ဗာန' ဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခချုပ်ရာ 'နိဗ္ဗာန' ဟူသော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြောဆိုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂဟု သိသောသူသည် မဂ္ဂဟူသောစကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပြောဆိုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဟုသိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ပဌမစျာန်နှင့် ယှဉ်သော သောဘာပဘိုမဂ်ကို ဝင်စားသူသည် မဂ်ခဏ၌ ဒုက္ခဟူ၍ နှုတ်မြွက်နိုင်ခဲ့ပါမူ သမုဒယအစရှိသည်ကိုလည်း နှုတ်မြွက်နိုင်ရာ၏၊ ဒုက္ခဟူ၍ နှုတ်မမြွက်နိုင်ခဲ့ပါမူ သမုဒယအစရှိသည်ကိုလည်း နှုတ်မမြွက်နိုင်ရာဟု စောဒနာလို၍ သကဝါဒီက မေးသည်။

၂။ ပရဝါဒီဆရာကား မိမိဝါဒ၌ တည်၍ ဝန်ခံခြင်း ပယ်ခြင်းကို ပြုသည်၊ လောကုတ္တရာပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူသည် ဒုက္ခ ဒုက္ခဟု အဖန်ဖန်ရှု၏ ဟု ပရဝါဒီဆရာက အယူရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခချုပ်ရာ 'နိရောဓ'ဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခချုပ်ရာ 'နိရောဓ' ဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြောဆိုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဟုသိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂဟု သိသောသူသည် မဂ္ဂဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြောဆိုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခဟုသိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသောစကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၈။ သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသိဉာဏ်သည် အဘယ်လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသနည်း[1]။

ပရဝါဒီ။ ။အသိဉာဏ်သည် အမှန် 'သစ္စာ'လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နား'သောတ'သည် အမှန် 'သစ္စာ'လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော[2]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နား'သောတ'သည် အဘယ်လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။နား'သောတ'သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသိဉာဏ်သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု ရှိသည်ဖြစ်၍ အသိဉာဏ်သည် အမှန် 'သစ္စာ'လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော၊ နား'သောတ'သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အသိဉာဏ်သည် အမှန် 'သစ္စာ'လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိခဲ့ပါမူ နား'သောတ'သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိခဲ့ပါမူ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ လောကုတ္တရာစတုသစ္စဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။
၂။ သောတဝိညာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု ရှိသည်ဖြစ်၍ အသိဉာဏ်သည် အမှန်'သစ္စာ'လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော၊ နား'သောတ'သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿ နှစ်ပါး[1]တို့၏ ဝေဒနာ နှစ်ပါးတို့၏ သညာ နှစ်ပါးတို့၏ စေတနာ နှစ်ပါးတို့၏ စိတ် နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၃၂၉။ သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာပေါကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသောသမာပတ်။ပ။တေဇောကသိုဏ်း။ဝါယော ကသိုဏ်း။ နီလကသိုဏ်း။ ပီတကသိုဏ်း။ လောဟိတကသိုဏ်း။ ဩဒါတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို။ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သမာပတ်ကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သမာပတ်ကို။ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်သမာပတ်ကို။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကိုဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု မရှိခဲ့ပါမူ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အာပေါကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို။ တေဇောကသိုဏ်း။ ဝါယောကသိုဏ်း။ နီလကသိုဏ်း။ ပီတကသိုဏ်း။ လောဟိတကသိုဏ်း။ ဩဒါတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို။ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သမာပတ်ကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သမာပတ်ကို။ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်သမာပတ်ကို။ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

၁။ သောတသမ္ဖဿနှင့် မနောသမ္ဖဿကို ရည်ရွယ်၍ ဖဿနှစ်ပါးဟုဆိုသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုမရှိခဲ့ပါမူ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီသမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဒုတိယစျာန်ကို။ တတိယစျာန်ကို။ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီသမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လောကီသမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုမရှိခဲ့ပါမူ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။လောကီပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လောကီပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု မရှိခဲ့ပါမူ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဒုတိယစျာန်ကို။ တတိယစျာန်ကို။ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လောကီစတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု မရှိခဲ့ပါမူ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၃၀။ သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဒုတိယစျာန်။ တတိယစျာန်။ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဒုတိယစျာန်။တတိယစျာန်။စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၃၁။ သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာဒုတိယစျာန်ကို ဝင်စားသူ အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာဘဘိယစျာန်ကို။ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာဒုတိယစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာဒုတိယစျာန်ကို။ တတိယစျာန်ကို။ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၃၂။ ပရဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ဝစီသင်္ခါရတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ဝစီသင်္ခါရတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိခဲ့ကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ဝစီသင်္ခါရတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ရှိကုန်၏ဟု နှုတ်လုံးပြူ၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ဝစီသင်္ခါရတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ရှိကုန်၏ဟု နှုတ်လုံးပြူ၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာပေါကသိုဏ်း။ တေဇောကသိုဏ်း။ ဝါယောကသိုဏ်း။ နီလကသိုဏ်း။ ပီတကသိုဏ်း။လောဟိတကသိုဏ်း။ဩဒါတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။စကားကို ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိကုန်သည်မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ စကားကို ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ပဌမစျာန်ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိခဲ့ကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။စကားကို ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ပဌမစျာန်ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စကားကို သညာကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဒုတိယစျာန်ကို ဝင်စားသူအား သညာရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စကားကို ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏၊ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရကို ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စကားကို သညာကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ တတိယစျာန်ကို။ပ။စတုတ္ထစျာန်ကို။အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို။ အာကိဉ္စညာယဘနစျာန်ကို ဝင်စားသူအား သညာသည် ရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၃၃။ သကဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမစျာန်ဝင်စားသူ၏ စကားသည် ချုပ်၏၊ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ စကားသည် ချုပ်၏၊ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိခဲ့ပါမူ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ စကားသည် ချုပ်၏၊ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိ၏ဟု နှလုံးပြုလျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုတိယစျာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတိသည် ချုပ်ကုန်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိ၏ဟု နှလုံးပြုလျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိဘက် ဝိစာရတို့ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ စကားသည် ချုပ်၏ ဤသို့သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိ၏ဟု နှလုံးပြုလျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တတိယစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ပီတိသည် ချုပ်၏။ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ထွက်သက် ဝင်သက်ဘို့သည် ချုပ်ကုန်၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ရုပ်ဟူသော အမှတ်သညာသည် ချုပ်၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ဟူသော အမှတ်သညာသည် ချုပ်၏။ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ဟူသော အမှတ်သညာသည် ချုပ်၏။ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ဟူသော အမှတ်သညာသည် ချုပ်၏။ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသူ၏ သညာသည်ဌင်း ဝေဒနာသည်ဌင်း ချုပ်ကုန်၏ ဟူသော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိ၏ဟု နှလုံးပြုလျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား သညာသည်ဌင်း ဝေဒနာသည်ဌင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အသံကို ပဌမစျာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အသံကို ပဌမစျာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။အသံကို ပဌမစျာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ဒုတိယစျာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ ပီတိကို တတိယစျာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏။ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို စတုတ္ထစျာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်၏။ ရုပ်ဟူသော သညာကို အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ဟူသောသညာကို ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကိုဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ဟူသောသညာကို အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်၏။ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ဟူသောသညာကို နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ သညာကိုဌင်း ဝေဒနာကိုဌင်း နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြက်စွာဘုရားဟောအပ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား သညာသည်ဌင်း ဝေဒနာသည်ဌင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"အာနန္ဒာ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော (တရားအားလုံးကို) မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းသိတော်မူသော သိခီဘုရားရှင်၏ အဘိဘူမည်သော တပည့်သည် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ တည်လျက် —

မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ အားထုတ်ကြ ကြိုးစားကြ လုံ့လစိုက်ကြကုန်လော့၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ကျူးအိမ်ကို မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ခြေဖျက်သကဲ့သို့ သေမင်း၏ စစ်သည်ကို မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ချေဖျက်ကြကုန်လော့။

အကြင်သူသည် ဤ(ဓမ္မဝိနယ)သာသနာတော်၌ မမေ့မလျော့နေ၏၊ ထိုသူသည် ပဋိသန္ဓေနေမှု သံသရာကို ပယ်စွန့်၍ ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုလတ္တံ့ဟု တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို အသံဖြင့် သိစေ၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏။

ဝစီဘေဒကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၅) ၆-ဒုက္ခဘာရကထာ

၃၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခ၌ ဉာဏ်ကို ဆောင်ခြင်းသည် မဂ္ဂင်လော၊ မဂ်၌ အကျုံးဝင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသောသူတို့သည် ဆင်းရဲဟူသော စကားကို ပြောကုန်၏၊ထိုသူအားလုံးတို့သည်ပင် မဂ်ကို ပွါးစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိုးကား မဆိုသင့်ပါ ၂။

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော သူတို့သည် ဆင်းရဲဟူသော စကားကို ပြောဆိုကုန်၏၊ ထိုသူအားလုံးတို့သည်ပင် မဂ်ကို ပွါးစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပွါးစေပါကုန်၏ ?။

၁။ ဒုက္ခဒုက္ခဟူသောစကားကို ပြောဆိုသူသည် ဒုက္ခသစ္စာ၌ ဉာဏ်ကိုဆောင်သည်မည်၏၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌ ဉာဏ်ကိုဆောင်ခြင်းကို ဒုက္ခဘာရမည်၏ဟူ၍ ဆိုအပ်၏၊ ထိုဉာဏ်သည် မဂ်မည်၏၊ မဂ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယ အန္ဓကဝိဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်လိုသဖြင့် ဤဒုက္ခဘာရကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဝိပဿနာမရှုသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက်ဖြေသည်။

၃။ ဝိပဿနာရှုသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်၊ ထိုဝိပဿနာရှုသူတို့သည် ဒုက္ခဟူသောစကားကို မြွက်ဆိုသည်ရှိသော် မဂ်ကိုပွါးစေသည်မည်၏ ဟူသော စကားသည် ပရဝါဒီဆရာ၏အယူမျှသာတည်း။

သကဝါဒီ။ ။ဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် ဆင်းရဲဟူသော စကားကို ပြောဆိုကုန်၏၊ ဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် မဂ်ကို ပွါးစေကုန်သလော ?။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အမိကိုသတ်သူသည်။ အဖကို သတ်သူသည်။ ရဟန္တာကို သတ်သူသည်။ (ဘုရားရှင်၌) သွေးစိမ်းတည်စေသူသည်။ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် ဆင်းရဲဟူသော စကားကို ပြောဆို၏၊ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် မဂ်ကို ပွါးစေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဒုက္ခဝဟာရကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၆) ၇-စိတ္တဋ္ဌိတိကထာ ၂

၃၃၅။ သကဝါဒီ။ ။တခုသောစိတ်သည် တနေ့လုံး တည်နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဥပါဒ်ခဏသည် နေ့ဝက် ဘင်ခဏသည် နေ့ဝက်တည်ပါသလော ?။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။တခုသောစိတ်သည် နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဥပါဒ်ခဏသည် တနေ့ ဘင်ခဏသည် တနေ့တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။တခုသောစိတ်သည် လေးရက်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ရှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ နှစ်ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ တလပတ်လုံး တည်ပါသလော။ နှစ်လတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ လေးလတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ရှစ်လတို့ပတ်လုံးတည်ပါသလော။ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ တနှစ်ပတ်လုံး တည်ပါသလော။နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ဆယ်နှစ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ် နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ် သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်လေးဆယ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါ

၁။ ယခင်အဖြေကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤမေးခွန်းကို ထပ်၍မေးသည်။

၂။ သမာပတ်စိတ်ကိုဌင်း ဘဝင်စိတ်ကိုဌင်း မပြတ်သော အစဉ်အဆက်ဖြင့် ဖြစ်နေသည်ကိုမြင်၍ တခုတည်း သာလျှင်ဖြစ်သောစိတ်သည် ရှည်ကြာစွာ တည်ခန၏ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤစိတ္တဋ္ဌိတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ ဌိခဏကို မသုံးသပ်မူ၍ 'အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော'ဟူသော ဒေသနာနည်းဖြင့် ဥပါဒ်ခဏ နှင့် ဘင်ခဏနှစ်ပါး၏အစွမ်းဖြင့် ဤပုဏ္ဏာကိုပြုသည်။

သလော။အနှစ် ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံးတည်ပါသလော။ အနှစ်တရာပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်နှစ်ရာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။အနှစ်လေးရာဘို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်နှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်လေးထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်ရှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်တသောင်းခြောက်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ပါသလော။နှစ်ကမ္ဘာဘို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ရှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ဆယ့်ခြောက်ကမ္ဘာဘို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ သုံးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ခြောက်ဆယ့်လေးကမ္ဘာဘို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာငါးရာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာတထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာနှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာလေးထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာရှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာသောင်းခြောက်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာနှစ်သောင်းဘို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာလေးသောင်းတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာခြောက်သောင်းတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဥပါဒ်ခဏသည် ကမ္ဘာလေးသောင်းနှစ်ထောင် တည်ပါသလော၊ ဘင်ခဏသည် ကမ္ဘာလေးသောင်းနှစ်ထောင် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။တခုသောစိတ်သည် တနေ့လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တရုက်ပတ်လုံး အကြိမ်များစွာ ဖြစ်ကုန်၍ ချုပ်ကြသော အခြားတရားတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုတရားတို့သည် စိတ်နှင့်အတူ လျင်သောအပြန် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[1]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုဘရားဘို့သည် စိတ်နှင့်အတူ လျင်သောအပြန် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ဤစိတ်သည် လျင်မြန်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသကဲ့သို့ စိတ်အတူ အခြားတပါး တစုံတခုသောတရားကိုမျှလည်း ငါဘုရား မြင်တော်မမူ။ ရဟန်းတို့ လွန်ကဲ

၁။ စိတ်ထက် အထူးအားဖြင့် လျင်သောအပြန်ရှိကုန်သော တရားတို့ကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ တဖန် မေးမြန်းလတ်သော် အကြင်စိတ်၏ ရှည်သောတည်ခြင်းကို အလိုရှိ၏၊ ထိုစိတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်၏။

လျင်မြန်သော ဤစိတ်သည် နှိုင်းယှဉ်ဖွယ် ဥပမာကိုလည်း ရဘို့ရန်မလွယ်ကူ" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ထိုတရားတို့သည် စိတ်နှင့်အတူ လျင်သောအပြန် ရှိကုန်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ထိုတရားတို့သည် စိတ်နှင့်အတူ လျင်သောအပြန် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းဘို့ ဥပမာအားဖြင့် မျောက်သည် တောအုပ်ကြီး၌ လှည့်လည်လတ်သော် သစ်ခက်ကို ဆဲကိုင်၏၊ထိုသစ်ခက်ကို လွှတ်၍ အခြားသစ်ခက်ကို ဆဲကိုင်၏၊ထိုသစ်ခက်ကိုလွှတ်၍ အခြားသစ်ခက်ကို ဆဲကိုင်ပြန်၏၊ ရဟန်းဘို့ ဤအတူပင်လျင် အကြင်တရားကို စိတ်ဟူ၍ဖြင်း မနဟူ၍ဖြင်း ဝိညာဏ်ဟူ၍ဖြင်း ဆိုအပ်၏၊ ထိုတရားသည် ညဉ့်၌ဖြင်း နေ့၌ဖြင်း တခြားတပါးသာလျင် ဖြစ်၏၊ တခြားဘပါးသည် ချုပ်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ထိုတရားတို့သည် စိတ်နှင့်အတူ လျင်သောအပြန် ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၃၆။ သကဝါဒီ။ ။တခုသောစိတ်သည် တနေ့လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်သည် တနေ့လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတဝိညာဏ်သည် ။ပ။ ဃာနဝိညာဏ်သည်။ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည်။ ကာယဝိညာဏ်သည်။ အကုသိုလ်စိတ်သည်။ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်သည်။ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည်။မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော။မာနနှင့်တကွဖြစ်သော။ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ထိနနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်တကွဖြစ်သော။ အဟိရိကနှင့်တကွဖြစ်သော။အနောတ္တပ္ပနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် တနေ့လုံး တည်နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တခုသော စိတ်သည် တနေ့လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်စိတ်ကြောင့်သာလျင် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်၏၊ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျင် နားဖြင့် အသံကို ကြားပါသလော။ပ။နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နမ်းရှုပါသလော။လျာဖြင့် အရသာကို လျက်ပါသလော၊ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော၊စိတ်ဖြင့် သဘောတရား ကို သိပါသလော။ပ။ အကြင်စိတ်ကြောင့်သာလျင် စိတ်ဖြင့် သဘောတရားကို သိ၏၊ ထိုစိတ်ကြောင့် သာလျင် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။ပ။ နားဖြင့် အသံကို ကြားပါသလော။ နှာခေါင်း

ဖြင့့် အနှံကို နမ်းရှုပါသလော။ လျာဖြင့့် အရသာကို လျက်ပါသလော၊ ကိုယ်ဖြင့့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တခုသော စိတ်သည် တနှေ့လုံး တည်နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်စိတ်ကြောင့်သာလျှင် ရှေ့သို့တက်၏၊ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် နောက်သို့ ဆုတ်ပါသလော။အကြင်စိတ်ကြောင့်သာလျှင် နောက်သို့ဆုတ်၏ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် ရှေ့သို့တက်ပါသလော။ အကြင်စိတ်ကြောင့်သာလျှင် တည့်တည့်ကြည့်၏၊ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် တစောင်း ကြည့်ပါသလော။အကြင်စိတ်ကြောင့်သာလျှင် တစောင်းကြည့်၏၊ထိုစိတ်ကြောင့် သာလျှင် တည့်ဘည့်ကြည့်ပါသလော။ အကြင်စိတ်ကြောင့်သာလျှင် ကွေး၏၊ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် ဆန့်ပါသလော။အကြင်စိတ်ကြောင့်သာလျှင် ဆန့်၏၊ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် ကွေးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၃၇။ သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ တခုသော စိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တည်ပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။လူဘို့၏ တခုသောစိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏တခုသောစိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏။ပ။ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ ယာမာနတ်တို့၏။ တုသိတာနတ်တို့၏။နိမ္မာနရတိနတ်တို့၏။ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်တို့၏။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မာတို့၏။ ဗြဟ္မပုရောဟိတာဗြဟ္မာတို့၏။ မဟာဗြဟ္မာတို့၏။ ပရိတ္တာဘာဗြဟ္မာတို့၏။ အပ္ပမာဏာဘာဗြဟ္မာတို့၏။ အာဘဿရာဗြဟ္မာတို့၏။ ပရိတ္တသုဘာဗြဟ္မာတို့၏။ အပ္ပမာဏသုဘာဗြဟ္မာတို့၏။ သုဘကိဏ္ဟာဗြဟ္မာတို့၏။ဝေဟပ္ဖလ်ဗြဟ္မာတို့၏။အဝိဟာဗြဟ္မာတို့၏။ အတပ္ပါဗြဟ္မာတို့၏။သုဒဿာဗြဟ္မာတို့၏။ သုဒဿီဗြဟ္မာတို့၏။အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာတို့၏ တခုသောစိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သောဗြဟ္မာတို့၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ တခုသောစိတ်သည် ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

၁။ 'စုလ္လာသီတိသဟဿာနိ ကပ္ပါ တိဋ္ဌန္တိ ယေ မရူ'အစရှိသော စကား၏ အစွမ်းအားဖြင့် အရူပဘုံမှ တပါး သောဘုံ၌ အသက်ထက်ဆုံးတည်ခြင်းကို ပယ်၍ အရူပဘုံ၌ အသက်ထက်ဆုံးတည်ခြင်းကို ဝန်ခံသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လူဘို့၏ အသက်ဘိုင်းအရှည်သည် အနှစ်တရာဖြစ်၏၊ လူဘို့၏ တခုသော စိတ်သည် အနှစ်တရာပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ ဖြစ်၏၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ တခုသော စိတ်သည် ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စာတုမဟာရာဇ်နတ်ဘို့၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်ငါးရာတို့ ဖြစ်၏၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ဘို့၏ တခုသော စိတ်သည် အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်ဘထောင်ပတ်လုံး တည်ပါသလော။အနှစ်နှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။အနှစ်လေးထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။အနှစ်ရှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။အနှစ်တသောင်းခြောက်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာ၏ သုံးဘို့တဘို့ တည်ပါသလော။ကမ္ဘာတဝက် တည်ပါသလော။ တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ပါသလော။ နှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်သလော။ရှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ တဆယ့်ခြောက်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ သုံးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ခြောက်ဆယ့်လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာငါးရာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာတထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာနှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာလေးထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာနှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာရှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာတို့၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် ကမ္ဘာတသောင်းခြောက်ထောင်တို့ ဖြစ်၏၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာတို့၏ တခုသောစိတ်သည် ကမ္ဘာတသောင်းခြောက်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာဘို့၏ စိတ်သည် ခဏ ခဏ ဖြစ်ပါသလော၊ ခဏ ခဏ ချုပ်ပါသလော[1]။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့သည် ခဏ ခဏ စုတေကုန်ပါသလော၊ ခဏ ခဏ ပဋိသန္ဓေ နေပါ.ကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ တခုသော စိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တည်ပါ၏။

၁။ သကဝါဒီအမေးကဲ့သို့ အဋ္ဌကထာဆို၏၊ မူလဋီကာဆရာကား ပရဝါဒီ၏စကားဟု ဆိုသည်။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့သည် အကြင်စိတ်ဖြင့် သာ ပဋိသန္ဓေနေကုန်၏၊ ထိုစိတ်ဖြင့်သာ စုတေပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

စိတ္တဋ္ဌိတိကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၇)၈-ကုက္ကုဋ္ဌကထာ[၁]

၃၃၈။ သကဝါဒီ။ ။သခ်ၤါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်သလော[၂]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် တူကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။သုခဝေဒနာသည် ကိုယ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ စိတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ နတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ လူ၌ဖြစ်သောချမ်းသာ လာဘ်ရမှုချမ်းသာ အရှိအသေပြုမှုချမ်းသာ ယာဉ်စီးရမှုချမ်းသာ အိပ်မှုချမ်းသာ အစိုးရမှုချမ်းသာ လွှမ်းမိုးကြီးကဲမှုချမ်းသာ လူ၏ချမ်းသာ ရဟန်းအဖြစ်ချမ်းသာ အာသဝတို့အာရုံဖြစ်သောချမ်းသာ အာသဝတို့၏အာရုံမဟုတ်သောချမ်းသာ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ကပ်ရောက်မှုရှိသောဥပဓိချမ်းသာ ကပ်ရောက်မှုမရှိသောနိရုပဓိချမ်းသာ အာမိသရှိသောချမ်းသာ အာမိသမရှိသောချမ်းသာ နှစ်သက်မှုရှိသောချမ်းသာ နှစ်သက်မှုမရှိသောချမ်းသာ စျာန်ချမ်းသာ လွတ်မြောက်မှုဖိုလ်ချမ်းသာ ကာမချမ်းသာ ကာမမှထွက်မြောက်မှုချမ်းသာ ဆိတ်ငြိမ်မှုချမ်းသာ ငြိမ်းချမ်းမှုချမ်းသာ ထိုးထွင်း၍သိမှု ချမ်းသာသည် ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သုခဝေဒနာသည်။ပ။ ထိုးထွင်းသိမှု ချမ်းသာသည် ရှိခဲ့ပါမူ ပြုပြင်အပ်သော သခ်ၤါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူတို့နှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သော သခ်ၤါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် တူပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သော သခ်ၤါရအားလုံးတို့သည် ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမှု ကိုယ်ဆင်းရဲမှု စိတ်ဆင်းရဲမှု ပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှုဘို့ ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁။ 'သဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ အာဒိတ္တံ, သဗ္ဗေ သခ်ၤါရာ ဒုက္ခာ'အစရှိသော သုတ်တို့ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ မုချအားဖြင့် သခ်ၤါရတရားအားလုံးတို့သည် ပြာပူကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ အလျှံကင်း၍ ရဲရဲညီးသောမီးကျီးနှင့် ရောကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပြာပူငရဲနှင့်တူကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဂေါကုလိကဂိဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို အထူးထူးအပြားပြားသော သုခကို ပြခြင်းဖြင့် ပယ်ဖျက်တော်မူလို၍ ဤကုက္ကုဋ္ဌကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အပိုင်းအခြားကို မပြုဟူသည် သာမညအားဖြင့် အားလုံးပင် ပြာပူနှင့်တူကုန်သလောဟူ၍ ဆိုလိုသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သော သခ်ါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။''ရဟန်းတို့ အလုံးစုံသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ရဟန်းတို့ အဘယ်မည်သော အလုံးစုံသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သနည်း၊ ရဟန်းတို့ မျက်စိသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ အဆင်းတို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်ကုန်၏၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ စက္ခုသမ္ဖဿသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ စက္ခုသမ္ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ခံစားမှုသုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာသည်လည်း ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏။

အဘယ်ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သနည်း၊ ရာဂမီးဖြင့် ဒေါသမီးဖြင့် မောဟမီးဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း အိုရခြင်း သေရခြင်း ပူပန်ရခြင်း ငိုကြွေးရခြင်း ဆင်းရဲရခြင်း နှလုံးမသာရခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းရခြင်းတို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏ဟု ငါဆို၏။

နားသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ အသံတို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်ကုန်၏။ပ။နှာခေါင်းသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ အနံ့တို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်ကုန်၏၊ လျှာသည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏၊ အရသာတို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်ကုန်၏၊ ကိုယ်သည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ အတွေ့အထိတို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်ကုန်၏။ပ။စိတ်သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏၊ သဘောတရားတို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်ကုန်၏၊ မနောဝိညာဏ်သည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ မနောသမ္ဖဿသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊မနောသမ္ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောခံစားမှု သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာသည်လည်း ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ အဘယ်ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သနည်း၊ ရာဂမီးဖြင့် ဒေါသမီးဖြင့် မောဟမီးဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း အိုရခြင်း သေရခြင်း ပူပန်ရခြင်း ငိုကြွေးရခြင်း ဆင်းရဲရခြင်း နှလုံးမသာရခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းရခြင်းဘို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏ဟု ငါဆို၏''ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သောသခ်ါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့်တူကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သော သခ်ါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တူပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။''ရဟန်းတို့ ကာမဂုဏ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း၊ လိုချင်ဖွယ် နှစ်သက်ဖွယ် မြတ်နိုးဖွယ် ချစ်ဖွယ်သဘောရှိ၍ ကာမရာဂနှင့်စပ်သွယ်လျက် တပ်စွန်းဖွယ်ဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောအဆင်း။ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောအသံ။

ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော အနံ့။ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော အရသာ။ပ။ လိုချင်ဖွယ် နှစ်သက်ဖွယ် မြတ်နိုးဖွယ် ချစ်ဖွယ်သဘောရှိ၍ ကာမရာဂနှင့်စပ်သွယ်လျက် တပ်စွန်းဖွယ်ဖြစ်သော ကာယဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော အတွေ့အထိတို့တည်း။ ရဟန်းတို့ ကာမဂုဏ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့ပေတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အရတော်ကြကုန်၏၊ သင်တို့သည် ကောင်းစွာ ရအပ်ကုန်၏၊ သင်တို့သည် အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးခြင်းငှါ အခွင့်ကို ရအပ်၏။ ရဟန်းတို့ တွေ့ထိမှု၏ တည်ရာ ‘ဖဿာယတန’ ခြောက်မျိုးရှိသော ‘ဆဖဿာယတနိက’ ငရဲတို့ကို ငါမြင်အပ်ကုန်၏၊ ထိုငရဲ၌ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအားလုံးကိုကြည့်သော် မလိုလားအပ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏၊ လိုလားအပ်သော သဘောကို မမြင်၊ မနှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏၊နှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုမမြင်၊ စိတ်နှလုံးကိုမပွါးစေတတ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော သဘောကို မမြင်။ နားဖြင့်အသံအားလုံးကို နားထောင်သည်ရှိသော်။ပ။နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့အားလုံးကို နမ်းရှုသည်ရှိသော်။ လျာဖြင့် အရသာအားလုံးကို လျက်သည်ရှိသော်။ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိအားလုံးကို တွေ့ထိသည်ရှိသော်။ စိတ်ဖြင့် သဘောတရားအားလုံးကို သိသည်ရှိသော် မလိုလားအပ်သောသဘောကိုသာ သိ၏၊ လိုလားအပ်သော သဘောကိုမသိ၊ မနှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုသာ သိ၏၊ နှစ်သက်အပ်သောသဘောကို မသိ၊စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သော သဘောကိုသာ သိ၏၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သောသဘောကို မသိ”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တူပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အရတော်ကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ကောင်းစွာရအပ်ကုန်၏၊ သင်တို့သည် အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးခြင်းငှါ အခွင့်ကို ရအပ်၏၊ ရဟန်းတို့ တွေ့ထိမှု၏တည်ရာ ‘ဖဿာယတန’ ခြောက်မျိုးရှိသော ‘ဖဿာယတနိက’ နတ်ပြည်တို့ကို ငါမြင်အပ်ကုန်၏။ ထိုနတ်ပြည်တို့၌ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအားလုံးကို ကြည့်သည်ရှိသော် လိုလားအပ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏၊ မလိုလားအပ်သော သဘောကို မမြင်၊ နှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏၊ မနှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုမမြင်၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော သဘော

ကိုသာ မြင်၏၊ စိတ်နှလုံးကို မပ္ပါးစေတတ်သော သဘောကို မမြင်။ပ။နားဖြင့် အသံကို ကြား သည်ရှိသော်၊ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့အားလုံးကို နမ်းရှုသည်ရှိသော်။ လျှာဖြင့် အရသာအားလုံး ကို လျက်သည်ရှိသော်။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိအားလုံးကို တွေ့ထိသည်ရှိသော်။ စိတ်ဖြင့် သဘောတရား အားလုံးကို သိသည်ရှိသော် လိုလားအပ်သော သဘောကိုသာသိ၏၊ မလိုလား အပ်သောသဘောကိုမသိ၊ နှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုသာ သိ၏၊ မနှစ်သက်အပ်သော သဘော ကို မသိ၊ စိတ်နှလုံးကို ပ္ပါးစေတတ်သော သဘောကိုသာသိ၏၊ စိတ်နှလုံးကို မပ္ပါးစေတတ်သော သဘောကို မသိ”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သော မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သော သန်ဓရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြု မူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သော သန်ဓရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြင်သဘောတရားသည် မမြဲ၊ ထိုသဘောတရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍ သန်ဓရအားလုံးတို့သည် မမြဲကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အကြင်သဘောတရားသည် မမြဲ၊ ထိုသဘောတရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍ သန်ဓရအားလုံးတို့သည် မမြဲကုန်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပြုပြင်အပ်သော သန်ဓရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သော သန်ဓရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူ နှင့်တူကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် တူကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒါနသည် အလိုမရှိအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်နှလုံးကို မတိုးပ္ပါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည်။ပ။ ဥပုသ်ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ပ။ ဘာဝနာပ္ပါးခြင်းသည်။ပ။ မြတ်သော အကျင့်သည် အလိုမရှိအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုး ရှိသလော၊ စိတ်နှလုံးကို မပ္ပါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ သွန်းလောင်းအပ်သောအကျိုး ရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ စိတ်နှလုံးကို ပ့ါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသည်၊ မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ ချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သည်၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည် နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသည် စိတ်နှလုံးကို ပ့ါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသည် မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပြုပြင်အပ်သော သခ်ါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သီလသည်။ ဥပုသ်စောင့်သုံးမှုသည်။ ဘာဝနာပ့ါးမှုသည်။ မြတ်သောအကျင့်သည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည် နှစ်သက်အပ်သောအကျိုးရှိသည် စိတ်နှလုံးကို ပ့ါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသည် မသွန်းလောင်းအပ်သောအကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို ပ့ါးစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်သောအကျင့်သည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည် နှစ်သက်အပ်သောအကျိုးရှိသည် စိတ်နှလုံးကို ပ့ါးစေတတ်သော အကျိုးရှိသည် မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပြုပြင်အပ်သော သခ်ါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပြုပြင်အပ်သော သခ်ါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် တူကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။“မင်္ဂလာဏ်လေးပါးတည်းဟူသော ရောင့်ရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားသိပြီးသောတရားရှိသည့် ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မြင်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဝိဝေကသည် ချမ်းသာ၏၊ လောကဋ္ဌ အမျက်မထွက်ခြင်းသည်၎င်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့ဋ္ဌ (မည္သည်းဆဲမီအောင်)စောင့်စီးခြင်းသည်၎င်း ချမ်းသာ၏။

လောကဋ္ဌ ကာမဂုဏ်တို့ကို လွန်မြောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော စွဲမက်မှု ‘ရာဂ’ကင်းသည်၏ အဖြစ်သည် ချမ်းသာ၏၊ ငါဟူသောမာနကို ဆုံးမနိုင်ခြင်းသည် စင်စစ် အမြတ်ဆုံး ချမ်းသာဖြစ်၏။

ချမ်းသာခြင်းဖြင့် ချမ်းသာသို့ ရောက်၏၊ ထိုရောက်သောချမ်းသာကား ချမ်းသာအစစ်ပေတည်း၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ ရောက်ခြင်းသည် စင်စစ် အမြတ်ဆုံး ချမ်းသာပေတည်း” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သော သခ်ါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ကုက္ကုဋ္ဌကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၀) ၉-အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ [၁]

၃၃၉။ သကဝါဒီ။ ။သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် သိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း သောတာပတ္တိမဂ်ကို ပွါးများပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ [၂]။
သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း သောတာပတ္တိမဂ်ကို ပွါးများပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပွါးများပါ၏ [၃]။
သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ [၄]။
သကဝါဒီ။ ။(သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် သိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း သကဒါဂါမိမဂ်ကို ပွါးများပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း သကဒါဂါမိမဂ်ကို ပွါးများပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပွါးများပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
သကဝါဒီ။ ။(သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဩော် သိပါ၏။

၁။ 'အနုပုဗ္ဗေန မေဓာဝီ၊ ထောက် ထောက် ခဏေ ခဏေ၊ကမ္မာရော ရဇတသောဝ နိဒ္ဓမေ မလမတ္တနော' အစရှိသော သုတ်တို့ကို မသင့်သောအားဖြင့်ယူ၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါကျင့်သော သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်ခြင်းဖြင့် အချို့သောကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏၊ သမုဒယ, နိရောဓ, မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်ခြင်းဖြင့် အချို့သောကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏၊ ကြွင်းသော မဂ္ဂဉာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ထိုသောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာန်ပုဂ္ဂိုလ် အတူပင် ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောကိလေသာကို ပယ်စွန့်ခြင်း အစဉ်အားဖြင့် တဆယ့်ခြောက်ပါးကုန်သော အာဘိအစုတို့ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းကိုပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓက, သဗ္ဗတ္ထိက, သမ္မိတိယ, ဘဒ္ဒယာနိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏အယူကို စီစစ်ခြင်းငှါ ဤအနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ တခုသောမဂ်၏ များသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ တဖန်မေးပြန်သော် ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်လည်း သောတာပတ္တိမဂ်ပင်တည်းဟူ၍ နှလုံးပြုကာဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ ဖိုလ်ကိုမူကား တခုတည်းကိုသာ အလိုရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း အနာဂါမိမဂ်ကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း အနာဂါမိမဂ်ကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပွါးများပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း အရဟတ္တမဂ်ကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း အရဟတ္တမဂ်ကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပွါးများပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အစဉ်အတိုင်း အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၃၄၀။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်သဖြင့် အဘယ်တရားကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုဎင်း ဝိစိကိစ္ဆာကိုဎင်း သီလဗ္ဗတပရာမာသကိုဎင်း ထိုတရားတို့နှင့် တကွ တခုသောစိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကိုဎင်း လေးဘို့ပြု၍ ပယ်စွန့်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။လေးဘို့ပြု၍ သောတာပန်မည်သလော၊ လေးဘို့ ပြု၍ သောတာပန် မမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဘို့ ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် မတွေ့ထိပဲနေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန် မည်သလော၊ ကောလံကောလ သောတာပန် မည်သလော၊ ဧကဗီဇီသောတာပန် မည်သလော၊ ဘုရား၌ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသလော၊ တရား၌။ပ။ သံဃာတော်၌။ပ။ အရိယာတို့နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုဎင်း ဝိစိကိစ္ဆာကိုဎင်း သီလဗ္ဗတပရာမာသကိုဎင်း ထိုတရားတို့နှင့် တကွ တခုသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကိုဎင်း လေးဘို့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။လေးဘို့ပြု၍ သောတာပန် မည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ သောတာပန် မမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်

ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍နေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့်တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ သတ္တကွတ္တုပရမသောတာပန် ကောလံကောလသောတာပန် ကေဝိဇ္ဈသောတာပန် မည်သလော၊ ဘုရား၌ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသလော၊ တရား၌။ပ။ သံဃာတော်၌ ။ပ။ အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ အရိယာတို့နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒိ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၁။ သကဝါဒိ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒိ။ ။ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကိုလည်း ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကိုလည်း ထိုတရားတို့နှင့်တကွ တခုသောစိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း လေးဘို့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒိ။ ။လေးဘို့ပြု၍ သကဒါဂါမ်မည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ သကဒါဂါမ်မမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ကိုယ်ဖြင့်တွေ့ထိ၍ နေသလော၊လေးဘို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော။

ပရဝါဒိ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒိ။ ။သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒိ။ ။ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကိုလည်း ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကိုလည်း ထိုတရားတို့နှင့် တခုသော စိတ်၌တည်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း လေးဘို့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒိ။ ။လေးဘို့ပြု၍ သကဒါဂါမ်မည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ သကဒါဂါမ်မမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော။

ပရဝါဒိ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၂။ သကဝါဒိ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒိ။ ။သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကိုလည်း သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကိုလည်း ထိုတရားတို့နှင့်တကွ တခုသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း လေးဘို့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒိ။ ။လေးဘို့ပြု၍ အနာဂါမ်မည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ အနာဂါမ်မမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ မည်သလော။ပ။ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ မည်သလော၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော။ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီ မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကိုလည်း သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကိုလည်း ထိုတရားတို့နှင့် တကွ တခုသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း လေးဘို့ပြု၍ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လေးဘို့ပြု၍ အနာဂါမ်မည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ အနာဂါမ်မမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ရသလော၊သိသလော မျက်မှောက်ပြုသလော၊ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော။ပ။ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ မည်သလော၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီ မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၃။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပဋိပဒါလည်း ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု 'ရူပရာဂ'ကိုလည်း အရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု 'အရူပရာဂ'ကိုလည်း မာနကိုလည်း ဥဒ္ဓစ္စကိုလည်း အဝိဇ္ဇာကိုလည်း ထိုတရားတို့နှင့်တကွ တခုသောစိတ်၌တည်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း လေးဘို့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။လေးဘို့ပြု၍ ရဟန္တာမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ရဟန္တာ မမည်သလော၊ ပယ်စွန့်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ရာဂကင်းသလော။ပ။ ဒေါသကင်းသလော။ပ။ မောဟကင်းသလော။ပ။ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးဖြစ်သူ ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးသူ ရအပ်သော မိမိအကျိုးစီးပွါးရှိသူ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိသူ၊ ကောင်းစွာသိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသူ အဝိဇ္ဇာတံခါးကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ ကံ သင်္ခါရ ကျုံးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ တဏှာ တံခါးတိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ (တဏှာ)တံခါးရွက်မရှိသူ၊အရိယာဖြစ်သူ(မာန)တံခွန်ချပြီးသူ ကျပြီးသော(ခန္ဓာ)ဝန်ရှိသူ(မာနနှင့်) မယှဉ်သူ၊ အောင်ပွဲကို ကောင်းစွာ အောင်ပြီးသူဖြစ်သလော၊ ထိုရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားအပ်သလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက် ပြုအပ်သလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများအပ်သလော၊ အထူးသိထိုက်သော တရားကို အထူးသိအပ်သလော၊ ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သလော၊ ပယ်ထိုက်သောတရားကို ပယ်ရှားအပ်သလော၊ ပွါးစေထိုက်သော တရားကို ပွါးစေအပ်သလော။ပ။ မျက်သောတရားကို ပယ်ရှားအပ်သလော၊ ပွါးစေထိုက်သော တရားကို ပွါးစေအပ်သလော။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်မပြုအပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု 'ရူပရာဂ'ကိုငင်း အရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု 'အရူပရာဂ'ကိုငင်း မာနကိုငင်း ဥဒ္ဓစ္စကိုငင်း အဝိဇ္ဇာကိုငင်း ထိုတရားတို့နှင့်တကွ တခုသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကိုငင်း လေးဘို့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။လေးဘို့ပြု၍ ရဟန္တာမည်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ရဟန္တာမမည်သလော၊ လေးဘို့ ပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ရသလော၊သိသလော၊မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ လေးဘို့ပြု၍ ရာဂကင်းသလော။ပ။ ဒေါသကင်းသလော၊ မောဟကင်းသလော၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးသူ ဘဝသံယောဇဉ် ကုန်ခန်းပြီးသူ ကောင်းစွာသိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသူ အဝိဇ္ဇာ တံခါးကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ ကံ သင်္ခါရကျုံးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ (တဏှာ) တံခါး တိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ(တဏှာ)တံခါးရွက် မရှိသူ အရိယာဖြစ်သူ(မာန)တံခွန်ကို ချပြီးသူ ကျပြီးသော (ခန္ဓာ)ဝန်ရှိသူ (မာန)နှင့်မယှဉ်သူ အောင်ပွဲကို ကောင်းစွာအောင်ပြီးသူ ဖြစ်သလော၊ ထိရဟန္တာ သည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားအပ်သလော၊ နိရောဓ သစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုအပ်သလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးစေအပ်သလော၊ အထူးသိထိုက်သော တရား ကို အထူးသိအပ်သလော၊ ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သလော၊ ပယ်ရှား ထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှားအပ်သလော၊ ပွါးစေထိုက်သော တရားကို ပွါးစေအပ်သလော။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်သလော၊ လေးဘို့ပြု၍ မျက်မှောက်ပြုထိုက် သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၄။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခ သစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို ရှုလတ်သော်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်ပါသလော၊

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ကို ရှုလတ် သော် ကျင့်ဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ မဂ်ကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏[၁]။

၁။ ဒုက္ခသမုဒယနိရောဓသစ္စာကို မြင်ခြင်းဖြင့် မြင်ခြင်းကိစ္စ မပြီးဆုံးသေး၊ မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်ခြင်းဖြင့်သာ သစ္စာကိုမြင်ခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးသည်မည်၏၊ ထိုအခါ ထိုသောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်၌တည်၏ဟု ရေတွက် ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံရသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ မဂ်ကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို ရှုလတ်သော်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ နိရောဓသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်ကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ မဂ်ကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို ရှုလတ်သော်။ပ။ နိဗ္ဗာန်ကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့် သည်ဖြစ်၍ နိရောဓသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မဂ်ကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ မဂ်ကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့် သည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်ခြင်းသည် အကျိုးမရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာကို ရှုလတ်သော်။ပ။နိရောဓသစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ နိရောဓသစ္စာကိုမြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာကို မြင်ခြင်းသည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၅။ ပရဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်အပ်သော် သစ္စာလေးပါးတို့ကို မြင်အပ်ကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မြင်အပ်ပါကုန်၏[1]။

ပရဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာသည် သစ္စာလေးပါးတို့လော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

သကဝါဒီ။ ။ရူပက္ခန္ဓာကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်သော် ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အနိစ္စ ဟု မြင်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မြင်အပ်ပါကုန်၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။ရူပက္ခန္ဓာသည် ခန္ဓာငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနကို အနိစ္စ ဟု မြင်အပ်သော် အာယတန ၁၂-ပါးတို့ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မြင်အပ်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခာယတနသည် အာယတန ၁၂-ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဓာတ်ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်သော် ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မြင်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုဓာတ်သည် ဓာတ်၁၈-ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုန္ဒြေကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်သော် ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါးတို့ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မြင်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုန္ဒြေသည် ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ တပြိုင်နက်အားဖြင့် သစ္စာလေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် သကဝါဒီကဝန်ခံသည်။

၂။ သစ္စာလေးပါးတို့၏ အထူးထူးသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

၃။ သမုဒြာမှရေတပေါက်၏အရသာကို သိခဲ့သော် ကြွင်းသောရေအားလုံး၏ အရသာကို သိရသကဲ့သို့ တခု သောတရားကို အနိစ္စစသောအခြင်းအရာအားဖြင့်သိအပ်သည်ရှိသော် တရားအားလုံးတို့ကိုလည်း ထိုးထွင်း၍သိ အပ်ကုန်၏ဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။အသိဉာဏ်လေးပါးတို့ဖြင့်[၁] သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြုအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသိဉာဏ်ရှစ်ပါးတို့ဖြင့်[၂] သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသိဉာဏ် ၁၂-ပါးတို့ဖြင့်[၃] သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ဘို့သည် ၁၂-ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသိဉာဏ် ၄၄-ပါးတို့ဖြင့်[၄] သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် ၄၄-ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသိဉာဏ် ၇၇-ပါးဖြင့်[၅] သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်ဘို့သည် ၇၇-ပါး တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၆။ ပရဝါဒီ။ ။(သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ ဥပမာအားဖြင့် မဟာသမုဒ္ဒရာသည် အစဉ်အတိုင်းညွတ်သည် အစဉ်အတိုင်း ကိုင်းသည် အစဉ်အတိုင်း ရှိုင်းသည် (ဖြစ်၍) အစကတည်းကပင် ကမ်းစောက်ဖြစ်သည်

၁။ စတုသစ္စဉာဏ်ကို ဆိုလိုသည်။

၂။ သာဝကတို့နှင့်ဆက်ဆံသောစတုသစ္စဉာဏ်နှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်လေးပါး ပေါင်း ၈-ပါးကိုဆိုသည်။

၃။ အင်္ဂါတဆယ့်နှစ်ပါးရှိသောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဉာဏ်ပင်တည်း။

၄။ 'ဇရာမရဏော ဉာဏံ ဇရာမရဏသမုဒယော ဉာဏံ' အစရှိသည်ဖြင့် နိဒါန၀ဂ္ဂသံယုတ်၌ လာသောဉာဏ်လေးဆယ့်လေးပါးပင်တည်း။

၅။ 'ဇရာမရဏံ ဘိက္ခဝေ အနိစ္စံ သင်္ခတံ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ ခယဓမ္မံ ဝယဓမ္မံ ဝိရာဂဓမ္မံ နိရောဓဓမ္မံ' စသည်ဖြင့် နိဒါန၀ဂ္ဂသံယုတ်၌ လာသော ဉာဏ် ၇၇-ပါးပင်တည်း။

မဟုတ်၊ ရဟန်းတို့ ဤအတူ ဤဓမ္မဝိနယသာသနာတော်၌ အစဉ်အတိုင်း ကျင့်သုံးအပ်သည် အစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်အပ်သည် အစဉ်အတိုင်း အကျင့်ရှိသည် ဖြစ်၍ အစကတည်းကပင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်မဟုတ်"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဋ္ဌိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏။

ပရဝါဒီ။ ။(သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်းသိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"ပန်းတိမ်သည်သည် ငွေ၏အညစ်အကြေးကို တဖြေးဖြေး ထုတ်ပစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပညာရှိသည် အစဉ်သဖြင့် မိမိ၏အညစ်အကြေးကို အနည်းငယ် အနည်းငယ် အခွင့်ရတိုင်း အခွင့်ရတိုင်း(ရာဂစသော အညစ်အကြေးကို)ထုတ်ပစ်ရာ၏"ဟူသော မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဋ္ဌိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏။

သကဝါဒီ။ ။(သစ္စာလေးပါးတို့ကို)အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"အရှင်ဂဝမ္ပတိထေရ်သည် ရဟန်းတို့အား ဤစကားကို ဆို၏— ငါ့ရှင်တို့ ဤတရားစကားကို မြတ်စွာဘုရားမျက်မှောက်တော်မှ ကြားနာသင်ယူခဲ့ရ၏ 'ရဟန်းတို့ ဆင်းရဲကို မြင်သောသူသည် ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း မြင်၏၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)ကိုလည်း မြင်၏၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကို မြင်သောသူသည် ဆင်းရဲကိုလည်း မြင်၏၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)ကိုလည်း မြင်၏၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကိုလည်း မြင်၏။

ဆင်းရဲချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)ကို မြင်သောသူသည် ဆင်းရဲကိုလည်း မြင်၏၊ ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း မြင်၏၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကိုလည်း မြင်၏၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကိုမြင်သောသူသည် ဆင်းရဲကိုလည်း မြင်၏၊ ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း မြင်၏၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)ကိုလည်း မြင်၏ဟု ဤတရားစကားကို မြတ်စွာဘုရားမျက်မှောက်တော်မှ ကြားနာသင်ယူခဲ့ရ၏"ဟူ၍ ဤသို့ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဋ္ဌိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။(သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် (သောတာပတ္တိမဂ်)ဉာဏ်ကို ရသည်နှင့် တပြိုင်နက်သာ လျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ဟူသော ဤတရားသုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏၊ ကိလေသာစိုးစဉ်းမျှ ရှိစေကာမူ အပါယ်လေးပါးတို့မှ လွတ်၏၊ (အာနန္တရိကကံငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော) ခြောက်ပါးသော တရားတို့ကို မပြုတော့ပြီ''ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍သိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(သစ္စာလေးပါးတို့ကို)အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား အလုံးစုံသောတရားသည် ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ထိုအလုံးစုံ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားသည် ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏ဟု (ကိလေသာ)မှုအညစ်အကြေး ကင်းသော တရားမျက်စိ 'သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်'သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ (ထိုအခါ သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင် ဖြစ်ပေါ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် အရိယာသာဝကသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ဟူသော သုံးပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၁၉) ၁၀-ဝေါဟာရကထာ [၁]

၃၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာနာဒ်၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ လောကီနာဒ်၌ မထိခိုက်ပါသလော၊ လောကုတ္တရာဝိညာဏ်ဖြင့် သိပါကုန်သလော၊ လောကီဝိညာဏ်ဖြင့် မသိပါကုန်သလော၊ အရိယာသာဝကတို့သာ သိပါကုန်သလော၊ ပုထုဇဉ်တို့ မသိပါကုန်သလော[၂]။

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကုတ္တရာ အခေါ်အဝေါ်စကားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို၏ဟု အယူရှိသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏အယူကိုပယ်ဖျက်ရန် ဤဝေါဟာရကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ထိုပရဝါဒီဆရာတို့၏မသင့်သောအယူဝါဒရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ သကဝါဒီဆရာကမေးသည်၊ သင်ပရဝါဒီ၏ သဒ္ဒါယတနသည်သာလျှင် လောကုတ္တရာလော၊ သို့မဟုတ် သောတာယတနအစရှိသည်တို့သည်လည်း လောကုတ္တရာလောဟု မေးလိုသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီနား၌ ထိခိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီနား၌ ထိခိုက်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာ(ဖြစ်၏)ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို လောကီဝိညာဏ်ဖြင့် သိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို လောကီဝိညာဏ်ဖြင့် သိနိုင်ခဲ့ကုန်မူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာ(ဖြစ်၏)ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို ပုထုဇဉ်တို့ သိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို ပုထုဇဉ်ဘို့သိခဲ့ပါကုန်မူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာ(ဖြစ်၏)ဟု မဆိုသင့်။

၃၄၈။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မင်္ဂလသုတ်လော၊ ဖိုလ်မည်သလော၊ နိဗ္ဗာန်မည်သလော၊ သောတာပတ္တိမဂ်မည်သလော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်မည်သလော၊ သကဒါဂါမိမဂ်မည်သလော၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်မည်သလော၊ အနာဂါမိမဂ်မည်သလော၊ အနာဂါမိဖိုလ်မည်သလော၊ အရဟတ္တမဂ်မည်သလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်မည်သလော၊ သဘိပဒ္ဓာန်မည်သလော၊ သမ္မပ္ပဓာန်မည်သလော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် မည်သလော၊ ဣန္ဒြေမည်သလော၊ဗိုလ်မည်သလော၊ ဗောဇ္ဈင်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို နာကြားသော အချို့သူတို့ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာတရားကို နားဖြင့် သိအပ်ပါသလော၊ နား၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ နားအား ရှေးရှု့ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာတရားကို နားဖြင့် မသိအပ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နား၌ မထိခိုက်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နားအား ရှေးရှု့ထင်ခြင်းသို့ မရောက်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လောကုတ္တရာတရားကို နားဖြင့် မသိအပ်ခဲ့ပါမူ နားအား ရှေးရှု့ထင်ခြင်းသို့ မရောက်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာဟု မဆိုသင့်။

၃၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှု၌ တပ်မက်သော အခွျေိသူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏၊

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာတရားသည် တပ်မက်မှု၏ တည်ရာလော၊ တပ်မက်ကြောင်းလော၊ နှစ်သက်ကြောင်းလော၊ မူးယစ်ကြောင်းလော၊ နှောင်ဖွဲ့ကြောင်းလော၊ တွေဝေကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာတရားသည် တပ်မက်မှု၏ တည်ရာ မဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ မတပ်မက်ကြောင်း မဟုတ်ပါလော၊ မနှစ်သက်ကြောင်း မဟုတ်ပါလော၊ မမူးယစ်ကြောင်း မဟုတ်ပါလော၊ မနှောင်ဖွဲ့ကြောင်း မဟုတ်ပါလော၊ မတွေဝေကြောင်း မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လောကုတ္တရာတရားသည် တပ်မက်မှု၏ တည်ရာမဟုတ်ခဲ့ပါမူ မတပ်မက်ကြောင်း မနှစ်သက်ကြောင်း မမူးယစ်ကြောင်း မနှောင်ဖွဲ့ကြောင်း မတွေဝေကြောင်း ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှု၌ (ပြစ်မှား) ဖျက်ဆီးသော အခွျေိသူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာတရားသည် ဒေါသ၏ တည်ရာလော၊ ကောပ၏တည်ရာလော၊ ပဋိဃ၏ တည်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာတရားသည် ဒေါသ၏တည်ရာမဖြစ်သည် ကောပ၏တည်ရာ မဖြစ်သည် ပဋိဃ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လောကုတ္တရာတရားသည် ဒေါသ၏တည်ရာ ကောပ၏တည်ရာ ပဋိဃ၏တည်ရာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှု၌ တွေ့ဝေသော အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာသည် တွေ့ဝေမှု 'မောဟ'၏ တည်ရာလော၊ မသိခြင်းကို ပြုတတ်

သကဝါဒီ။ ။အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို နာကြားကုန်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည်ပင် မဂ်ကို ပွါးစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပွါးများစေကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို နာကြားကုန်၏၊ ဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် မဂ်ကို ပွါးစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အမိကို သတ်သူသည် မဂ်ကို ပွါးစေသလော။ပ။ အဖကို သတ်သူသည်။ ရဟန္တာကို သတ်သူသည်။ (ဘုရား၌) သွေးစိမ်း တည်စေသူသည်။ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို နာကြား၏၊ ထိုသံဃာကို သင်းခွဲသူသည် မဂ်ကို ပွါးစေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၅၁။ ပရဝါဒီ။ ။ရွှေဖြင့်ပြီးသော တုတ်တံဖြင့် စပါးပုံကိုလည်း ရွှေပုံကိုလည်း ပြောကြားခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဤအတူ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကုတ္တရာခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုဖြင့် လောကီတရားကိုလည်း လောကုတ္တရာတရားကိုလည်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုနိုင်၏။

သကဝါဒီ။ ။ကြက်ဆူသားဖြင့်ပြီးသော တုတ်တံဖြင့် စပါးပုံကိုလည်း ရွှေပုံကိုလည်း ပြောကြားခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဤအတူ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကီခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုဖြင့် လောကီတရားကိုလည်း လော·ကုတ္တရာတရားကိုလည်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုနိုင်၏ာ။

၃၅၂။ သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုမှုသည် လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဖြစ်ပါသလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီနှင့်၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာနှင့် ထိခိုက်ပါသလော၊ လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဝိညာဏ်ဖြင့် သိပါကုန်သလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာဝိညာဏ်ဖြင့် သိပါကုန်သလော၊ လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ပုထုဇဉ်တို့ သိပါကုန်သလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် အရိယာသာဝကတို့ သိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ လောကီဖြစ်သော ဒေသေတဗ္ဗတရားစကားကို ဟောပြောသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရား၏စကားသည် လောကီပင်ဖြစ်သည်ဟု အယူရှိသူအန္ဓကဂိုဏ်းဝင်အချို့တို့၏ ဝါဒကို ပယ်သည်။

အဘိမြန် ၄-၁၉—နှ-ဗ-သ

ပရဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီကို ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဖြစ်၏၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာဖြစ်၏ဟု မပြောဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် လောကီတရားကိုလည်း လောကုတ္တရာတရားကိုလည်း ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကီတရားကိုလည်း လောကုတ္တရာတရားကိုလည်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီကိုခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဖြစ်၏၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဖြစ်ပါသလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မင်္ဂလာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် မင်္ဂလာဖြစ်သလော၊ မင်္ဂလာမဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် မင်္ဂလာမဟုတ်ပါသလော၊ ဖိုလ်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဖိုလ်ဖြစ်ပါသလော၊ ဖိုလ်မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဖိုလ်မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်ပါသလော၊ သစ္စာတကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် သစ္စာတဖြစ်ပါသလော၊ အသစ္စာတကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် အသစ္စာတဖြစ်ပါသလော၊ ရုပ်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ရုပ်ဖြစ်ပါသလော၊ ရုပ်မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ရုပ်မဟုတ်သည်ဖြစ်ပါသလော၊ ဝေဒနာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဝေဒနာဖြစ်ပါသလော၊ ဝေဒနာ မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဝေဒနာမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော၊ သညာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် သညာဖြစ်ပါသလော၊ သညာမဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် သညာမဟုတ်သည်ဖြစ်ပါသလော၊သင်္ခါရတို့ကို ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုလတ်သော် သင်္ခါရတို့ဖြစ်ကုန်သလော၊ သင်္ခါရ မဟုတ်သည်တို့ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် သင်္ခါရမဟုတ်သည်တို့ဖြစ်ကုန်သလော၊ ဝိညာဏ်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဝိညာဏ်ဖြစ်ပါသလော၊ ဝိညာဏ်မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဝိညာဏ်မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဝေါဟာရကထာ ပြီး၏။

၂-ဒုတိယဝဂ် (၂၀)၁၁-နိရောဓကထာ[1]

၃၅၃။ သကဝါဒီ။ ။ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါကုန်၏။
သကဝါဒီ။ ။ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]
သကဝါဒီ။ ။ဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါကုန်၏[3]။
သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[4]
သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါကုန်၏[5]။
သကဝါဒီ။ ။ဒုက္ခသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါကုန်၏။
သကဝါဒီ။ ။သမုဒယသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါကုန်၏။
သကဝါဒီ။ ။မဂ္ဂသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါကုန်၏။

၁။ သခ်ၤါရတရားတို့ကို အနိစ္စစသော သင့်သောအကြောင်းအာ းဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းမှကင်းသောအားဖြင့် ချုပ်ခြင်း၊ သခ်ၤါရတရားတို့ကို အနိစ္စစသော သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ခြင်းဟူသော နှစ်ပါးသော ချုပ်ခြင်းတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ နိရောဓသစ္စာဟု အယူရှိကုန်သော မဟီသာသကအန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤနိရောဓကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဒုက္ခသစ္စာနှစ်ပါးတို့ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြစ်သည်။

၃။ ပဋိသခ်ၤါနိရောဓ အပဋိသခ်ၤါနိရောဓ ဟူသော နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဒုက္ခ၏ချုပ်ခြင်းကို အလိုရှိသောကြောင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ ဒုက္ခသစ္စာ နှစ်ပါးတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၅။ နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဒုက္ခငြိမ်းမှုကို အလိုရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။မှီခိုရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ပ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ ကိုးကွယ်ရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ လည်းလျောင်းရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ မလွှဲလျောရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ မသေရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန် နှစ်မျိုးတို့၏ မြင့်မြတ်ခြင်း ယုတ်နိမ့်ခြင်းသည် ရှိပါသလော၊ယုတ်ညံ့ခြင်း မွန်မြတ်ခြင်းသည် ရှိပါသလော၊ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် ရှိပါသလော၊ အပိုင်းအခြားသည်ရှင်း အကွဲအပြားသည်ရှင်း အရေးအကြောင်းသည်ရှင်း အပေါက်အကြားသည်ရှင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။ ။ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မဆင်ခြင်ပဲ ချုပ်ငြိမ်းကုန်သော သခ်ါရတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ချုပ်ငြိမ်းစေပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မဆင်ခြင်ပဲ ချုပ်ငြိမ်းကုန်သော သခ်ါရတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းစေကုန်ခဲ့ပါမူ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။မဆင်ခြင်ပဲ ချုပ်ငြိမ်းသော သခ်ါရတို့ကိုလည်း စင်စစ် ကောန် ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းသော သခ်ါရတို့ကိုလည်း စင်စစ် ကောန် ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏[၂]။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ မဆင်ခြင်ပဲ ချုပ်ငြိမ်းသော သခ်ါရတို့ကိုလည်း စင်စစ် ကောန် ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ပါကုန်မူ ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းသော သခ်ါရတို့ကိုလည်း စင်စစ်ကောန် ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါကုန်၏။

၁။ နိဗ္ဗာန် နှစ်ပါးတို့၏ မြင့်မြတ်ခြင်း ယုတ်နိမ့်ခြင်း စသည်တို့ကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီးသော သခ်ါရတို့၏ တဖန်နောက်ထပ် မချိုးဖဲ့ မဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီကဝန်ခံသည်။ တနည်း-မဆင်ခြင်ပဲ ချုပ်ငြိမ်းသော သခ်ါရတို့၏ အရိယာမဂ် မဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ချုပ်ငြိမ်းမြဲတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းသောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်ခြင်၍ချုပ်ငြိမ်းသော သခ်ါရတို့သည်လည်း အရိယာမဂ်ကို အကြောင်းပြု၍ ချုပ်ငြိမ်းကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ချုပ်ငြိမ်းပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မဆင်ခြင်ပဲ ချုပ်ငြိမ်းသောသခ်ါရတို့သည် အရိယာမဂ်ကို အကြောင်းပြု၍ ချုပ်ငြိမ်းပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုဘ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းသော သခ်ါရတို့သည် နောက်ထပ်တဖန် မဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။မဆင်ခြင်ပဲ ချုပ်ငြိမ်းသော သခ်ါရတို့သည် နောက်ထပ်တဖန် မဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်။

နိဂ္ဂောဓကထာ ပြီး၏။

ဒုတိယဝဂ် ပြီး၏။

၃-ဘတိယဝဂ် (၂၁) ၁-ဗလကထာ[1]

၃၅၄။ သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်သာဝက'တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် 'သာဝက'တို့၏ အားအစွမ်းလော တပည့်သာဝကတို့၏အားအစွမ်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းလော[2]။

၁။ အနုရုဒ္ဓသံယုတ်၌ 'ဣမေသဉ္စ ပနာဟံ အာဝုသော စတုန္နံ သတိပဋ္ဌာနာနံ ဘာဝိတတ္တာ ဗဟုဉ္စ ဗာနဉ္စ အဇ္ဈာနဉ္စ အဇ္ဈာနတော ယထာဘူတံ ပဇာနာမိ 'အစရှိကုန်သောသုတ်ဆယ်သုတ်တို့ကို မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် ယူဆ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒသဗလဉာဏ်တော်သည် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓက ဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ခြင်းငှါ ဤဗလကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒသဗလဉာဏ်တော်သည် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်လည်းရှိ၏၊မဆက်ဆံသည်လည်းရှိ၏၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်သည် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏၊ ဤနှိုင်းယဉ်ရောပရိယတ်ဤဉာဏ်တော်သည် သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံ၊ ထိုမှ ကြွင်းသော ဉာဏ်သည် ဆက်ဆံ မဆက်ဆံ နှစ်ပါးလုံးပင် ဖြစ်၏၊ မှန်၏-အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည် စသည်တို့ကို သာဝကတို့သည် တစိတ်တဒေသအားဖြင့်သာ သိကုန်၏၊မြတ်စွာဘုရားတို့မူကား အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့် သိကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ဌာနာ ဌာနကောသလ္လစသော ရှစ်ပါးသော ဉာဏ်တို့သည် အကျဉ်းအားဖြင့် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏၊အကျယ်အားဖြင့်ကား သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံ၊ ဤအန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကား သာမညအားဖြင့် ဉာဏ်အားလုံးသည် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ ဟုဆို၏၊ ထို့ကြောင့် ဤမေးစိစစ်ခြင်းကို အားထုတ်ရပြန်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်'သာဝက'တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည်ပင် ထိုတပည့် 'သာဝက'တို့၏ အားအစွမ်းလော၊ထိုတပည့်'သာဝက'တို့၏ အားအစွမ်းသည်ပင် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်'သာဝက'တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ တပည့်'သာဝက'တို့၏ အားအစွမ်းသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိသလော၊ တပည့်'သာဝက'တို့၏ အားအစွမ်းသည် အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်'သာဝက'တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေးကအားထုတ်မှု ရှေးကကျင့်မှု တရားဟောပြောမှု တရားပြသမှုသည် အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ တပည့်'သာဝက'တို့၏ ရှေးကအားထုတ်မှု ရှေးကကျင့်မှု တရားဟောပြောမှု တရားပြသမှုသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်'သာဝက'တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် မာရ်ငါးပါးတို့ကို အောင်မြင်ပါသလော၊ လူနတ်တို့ကို ဆုံးမတတ်ပါသလော၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင် (သိဖွယ်တရားတို့ကို) သိပါသလော၊ အလုံးစုံကို သိပါသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်ပါသလော၊ တရားကြောင့် (လူနတ်တို့၏) အရှင်သခင် ဖြစ်ပါသလော၊ တရားကြောင့် (လူနတ်တို့) ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပည့်'သာဝက'သည်လည်း မာရ်ငါးပါးတို့ကို အောင်မြင်ပါသလော၊ လူနတ်တို့ကို ဆုံးမတတ်ပါသလော၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင် (သိဖွယ်တရားတို့ကို) သိပါသလော၊ အလုံးစုံကို သိပါသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်ပါသလော၊ တရားကြောင့် (လူနတ်တို့၏) အရှင်သခင် ဖြစ်ပါသလော၊ တရားကြောင့် (လူနတ်တို့၏)ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ပါသလော။

၁။ အကျယ်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာလျှင် တည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ အကျဉ်းအားဖြင့် အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်မျှကို သိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် မဖြစ်ဘူးသေးသော မဂ်ကို ဖြစ်စေပါသလော၊ မပေါ် ပေါက်သေးသော မဂ်ကို ပေါ် ပေါက်စေပါသလော၊ မဟောကြားဘူးသေးသော မဂ်ကို ဟောကြားပါသလော၊ မဂ်ကို သိပါသလော၊ မဂ်ကို နားလည်ပါသလော၊ မဂ်၌ ကျွမ်းကျင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပည့်‘သာဝက’သည်လည်း မဖြစ်ဘူးသေးသော မဂ်ကို ဖြစ်စေပါသလော၊ မပေါ် ပေါက်ဘူးသေးသော မဂ်ကို ပေါ် ပေါက်စေပါသလော၊ မဟောကြားဘူးသေးသော မဂ်ကို ဟောကြားပါသလော၊ မဂ်ကို သိပါသလော၊ မဂ်ကို နားလည်ပါသလော၊ မဂ်၌ ကျွမ်းကျင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကွန်ရှေ အနုအရင့်ကို ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပည့် ‘သာဝက’သည် အလုံးစုံကို သိပါသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၅၅။ ပရဝါဒီ။ ။တပည့်‘သာဝက’သည် အကြောင်းဟုတ်သည် အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို သိနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် သိနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ တပည့်‘သာဝက’သည် အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိနိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အကြောင်းဟုတ်သည် အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။တပည့်‘သာဝက’သည် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ဆောက်တည်အပ်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို အရာအားဖြင့် အကြောင်းအားဖြင့် သိနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် သိနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အကယ်၍ တပည့် ‘သာဝက’သည် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ဆောက်တည်အပ်ကုန်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို အရာအားဖြင့် အကြောင်းအားဖြင့် သိနိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ဆောက်တည်အပ်ကုန်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို အရာအားဖြင့် အကြောင်းအားဖြင့် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။တပည့် ‘သာဝက’သည် အလုံးစုံသော ဘဝနှင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို သိနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် သိနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ တပည့် ‘သာဝက’သည် အလုံးစုံသော ဘဝနှင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို သိနိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အလုံးစုံသော ဘဝနှင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အာဒေသနာဉာဏ်သည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။ ။

ပရဝါဒီ။ ။တပည့်‘သာဝက’သည် များသောဓာတ်သဘာဝ အမျိုးမျိုးသောဓာတ်သဘာဝ ရှိသော လောကကို သိနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် သိနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ တပည့်‘သာဝက’သည် များသောဓာတ်သဘာဝ အမျိုးမျိုးသော ဓာတ်သဘာဝရှိသော လောကကို သိနိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် များသောဓာတ်သဘာဝ အမျိုးမျိုးသောဓာတ်သဘာဝရှိသော လောကကို ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အာဒေသနာဉာဏ်သည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။တပည့်‘သာဝက’သည် သတ္တဝါတို့၏ အမျိုးမျိုးသော နှလုံးသွင်း ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို သိနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် သိနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ တပည့်‘သာဝက’သည် သတ္တဝါတို့၏ အမျိုးမျိုးသော နှလုံးသွင်းရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို သိနိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သတ္တဝါဘို့၏ အမျိုးမျိုးသော နှလုံးသွင်း ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အာဒေသနာဉာဏ်သည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။တပည့်‘သာဝက’သည် စျာန် ဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ်တို့၏ ညစ်နွမ်းခြင်းကို ၎င်း ဖြူစင်ခြင်းကိုဂုဏ်း ထမြောက်ခြင်းကိုဂုဏ်း သိနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် သိနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ တပည့်‘သာဝက’သည် စျာန် ဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ်တို့၏ ညစ်နွမ်းခြင်းကိုဂုဏ်း ဖြူစင်ခြင်းကိုဂုဏ်း ထမြောက်ခြင်းကိုဂုဏ်း သိနိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် စျာန် ဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ်တို့၏ ညစ်နွမ်းခြင်းကိုဂုဏ်း ဖြူစင်ခြင်းကိုဂုဏ်း ထမြောက်ခြင်းကိုဂုဏ်း ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အာဒေသနာဉာဏ်သည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။တပည့် ‘သာဝက’သည် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကို သိနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် သိနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ တပည့်‘သာဝက’သည် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကို သိနိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကို ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အာဒေသနာဉာဏ်သည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။တပည့် ‘သာဝက’သည် သတ္တဝါတို့၏ စုတိ ပဋိသန္ဓေကို သိနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် သိနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ တပည့်‘သာဝက’သည် သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကို သိနိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကို ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အာသဝေတို့သည်လည်း ကုန်ခန်းကုန်ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ တပည့်‘သာဝက’၏ အာသဝေတို့သည်လည်း ကုန်ခန်းကုန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ဌာန်း တပည့်‘သာဝက’၏ဌာန်း အာသဝေါကုန်ခန်းမှုနှင့် အာသဝေါကုန်ခန်းမှုသည်ဌာန်း လွတ်မြောက်မှု (အရဟတ္တဖိုလ်)နှင့် လွတ်မြောက်မှု (အရဟတ္တဖိုလ်)သည်ဌာန်း (အချင်းချင်း)တစုံတရာ ထူးခြားချက် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရား၏ဌာန်း တပည့်‘သာဝက’၏ဌာန်း အာသဝေါကုန်ခန်းမှုနှင့် အာသဝေါကုန်ခန်းမှုသည်ဌာန်း လွတ်မြောက်မှု(အရဟတ္တဖိုလ်)နှင့် လွတ်မြောက်မှု (အရဟတ္တဖိုလ်)သည်ဌာန်း (အချင်းချင်း)တစုံတရာ ထူးခြားချက် မရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အာသဝေတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၃၅၆။ ပရဝါဒီ။ ။အာသဝေတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်သာဝကဘို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝေတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိ ပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆက်ဆံပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝေတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆက်ဆံပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေအနုအရင့်ကို ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆက်ဆံပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေအနုအရင့်ကို ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆက်ဆံပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေအနုအရင့်ကို ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဆက်ဆံပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဣန္ဒြေအနုအရင့်ကို ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်‘သာဝက’တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဗလကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၂၂)၂-အရိယန္တိကထာ[1]

၃၅၇။ သကဝါဒီ။ ။အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရိယာသည်)မင်္ဂလာ ဖိုလ်လော နိဗ္ဗာန်လော သောတာပတ္တိမဂ်လော သောတာပတ္တိဖိုလ်လော သကဒါဂါမိမဂ်လော သကဒါဂါမိဖိုလ်လော အနာဂါမိမဂ်လော အနာဂါမိဖိုလ်လော အရဟတ္တမဂ်လော အရဟတ္တဖိုလ်လော သတိပဋ္ဌာန်လော သမ္မပ္ပဓာန်လော ဣဒ္ဓိပါဒ်လော ဣန္ဒြေလော ဗိုလ်လော ဗောဇ္ဈင်္ဂလော[2]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရိယာသည်) သတ္တဝါသခ်ၤါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ' အာရုံရှိသလော[3]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[4]

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရိယာသည်)သတ္တဝါသခ်ၤါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု'သုညတ'အာရုံရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ရှိပါ၏[5]။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း နှုတ်သွင်းပါသလော၊ သတ္တဝါသခ်ၤါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု'သုညတ'ကိုလည်း နှုတ်သွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[6]

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း နှုတ်သွင်းပါသလော၊ သတ္တဝါသခ်ၤါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု'သုညတ'ကိုလည်း နှုတ်သွင်းပါသလော။

၁။ ဒသဗလညာဏ်တို့တွင် အာသဝက္ခယညာဏ်သာလျှင် အရိယာမဟုတ်သေး၊ ကြွင်းသောညာဏ် ကိုးပါးတို့သည်လည်း အရိယာဘို့သာဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကိုပယ်ဖျက်၍ ဤအရိယန္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ထိုဌာနာဌာနညာဏ်သည် အရိယာဖြစ်ခဲ့မူ မဂ်စသည်တို့တွင် တပါးပါး ဖြစ်ရာ၏ဟူသော အလိုဖြင့် ထပ်မံ၍ မေးသည်။

၃။ သုညတတို့သည် သတ္တသုညတ သခ်ၤါရသုညတဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိကုန်၏၊ မိစ္ဆာအယူအားဖြင့် ကြုံဆအပ်သော သတ္တဝါမှ ဆိတ်သုဉ်းမှုဟူသော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် သတ္တသုညတမည်၏၊ သခ်ၤါရအားလုံးတို့မှ ဆိတ်သုဉ်း ကင်းဆိတ်ထွက်မြောက်မှုဟူသော နိဗ္ဗာန်သည် သခ်ၤါရသုညတမည်၏။

၄။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၅။ သခ်ၤါရလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၆။ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင် ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော[၂]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၃]။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရိယာသည်)နိမိတ်မရှိမှု 'အနိမိတ္တ'အာရုံရှိပါသလော။ပ။တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပွဏိဟိတ' အာရုံရှိပါသလော[၄]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၅]

သကဝါဒီ။ ။တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပွဏိဟိတ' ဟူသော အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၆]။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု'အပွဏိဟိတ'ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု'အပွဏိဟိတ'ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၅၈။ သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာတို့ ဖြစ်ကုန်၍ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ'အာရုံရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

၁။ သင်္ခါရတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၂။ ဌာနာဌာန အစရှိသည်ကို နှလုံးသွင်းသောဥာဏ်သည် သင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိ၏၊ သုညတကို နှလုံးသွင်းသော ဥာဏ်သည် နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိ၏ ဟူသော ဤနည်းကိုယူ၍ ဖဿနှစ်ပါး စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမိခြင်းဖြစ်သလောဟု မေးသည်။

၃။ အမြွက်ထောင်ခွင့် မရသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ ခန္ဓာတို့သည် သတ္တနိမိတ်မရှိခြင်းကြောင့် အနိမိတ္တမည်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရနိမိတ်မရှိခြင်းကြောင့် အနိမိတ္တမည်၏၊ ခန္ဓာတို့သည် တခုသော တရားမျှ၌သော်လည်း ဣတ္ထိ ပုရိသ စသော အခြင်းအရာ သတ္တဟူသော အခြင်းအရာကိုတင်၍ ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ထားအပ်သိုမှီးအပ်သော အဖြစ်ဟူသော သဘောဖြင့် ပဏိဓိဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်သော သတ္တပဏိဓိဖြင့် အပွဏိဟိတတို့ မည်ကုန်၏၊နိဗ္ဗာန်သည် တဏှာဟူသော တောင့်တခြင်းဖြင့်ငှင်း တဏှာ၏ အာရုံဖြစ်သော သင်္ခါရအားလုံး ဟူသော ပဏိဓိဖြင့်ငှင်း အပွဏိဟိတ မည်၏။

၅။ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

၆။ သင်္ခါရတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ သတ္တဝါသန်ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု'သုညတ' အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာတို့ဖြစ်ကုန်၍ နိမိတ်မရှိမှု 'အနိမိတ္တ'အာရုံ ရှိပါကုန်သလော၊ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ရှိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မပ္ပဓာန်တို့သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်။ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဗိုလ်တို့သည်။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာဖြစ်ကုန်၍ သတ္တဝါ သန်ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ' အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ သတ္တဝါသန်ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု'သုညတ' အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာတို့ဖြစ်ကုန်၍ နိမိတ်မရှိ 'အနိမိတ္တ' အာရုံ ရှိပါကုန်သလော၊ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ရှိပါကုန်၏။

သကာဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ' အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၅၉။ သကဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသန်ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ' အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာဖြစ်ပါကုန်လျက် သတ္တဝါသန်ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ'အာရုံ ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် နိမိတ်မရှိမှု 'အနိမိတ္တ' အာရုံရှိ၏။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ' အာရုံရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာတို့ဖြစ်ပါကုန်လျက် တောင့်တခြင်း ကင်းမှု'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသန်္ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု'သုညတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ နိမိတ်မရှိမှု 'အနိမိတ္တ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မပ္ပဓာန်တို့သည်။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာ ဖြစ်ပါကုန်လျက် တောင့်တခြင်းကင်းမှု'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၀။ သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရိယာသည်)မင်္ဂလော ဖိုလ်လော နိဗ္ဗာန်လော သောတာပတ္တိမင်္ဂလော သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရိယာသည်) သတ္တဝါသန်္ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ'အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရိယာသည်) သတ္တဝါသန်္ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ' အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ သတ္တဝါသခ်ၤါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု‘သုညတ’ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ သတ္တဝါသခ်ၤါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုအရိယာသည်)နိမိတ်မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’အာရုံ ရှိပါသလော၊ တောင့်တခြင်းကင်းမှု‘အပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တောင့်တခြင်း ကင်းမှု ‘အပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ တောင့်တခြင်းကင်းမှု‘အပဏိဟိတ’ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော တောင့်တခြင်းကင်းမှု‘အပဏိဟိတ’ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၁။ သကဝါဒီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာတို့ဖြစ်ကုန်၍ သတ္တဝါသခ်ၤါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိကုန်သလော။ပ။ နိမိတ်မရှိမှု‘အနိမိတ္တ’အာရုံ ရှိကုန်သလော။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု‘အပဏိဟိတ’အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ' အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မပ္ပဓာန်တို့သည်။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာဖြစ်ကုန်၍ သတ္တဝါသခ်ါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ'အာရုံ ရှိကုန်သလော။ပ။ နိမိတ်မရှိမှု 'အနိမိတ္တ'အာရုံ ရှိကုန်သလော။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ' အာရုံ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ရှိပါ၊ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ' အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသောမြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသခ်ါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု'သုညတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။နိမိတ်မရှိမှု 'အနိမိတ္တ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သဘိပဒ္ဓာန်တို့သည် အရိယာဖြစ်ပါကုန်လျက် တောင့်တခြင်း ကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၂။ သကဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြင်ပါလျက် သတ္တဝါသခ်ါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု'သုညတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ နိမိတ်မရှိမှု'အနိမိတ္တ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သမ္မပ္ပဓာန်တို့သည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာဖြစ်ပါကုန်လျက် တောင့်တခြင်းကင်းမှု'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှုဌ် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေဌ် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ဌ် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှုဌ် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေဌ် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှုဌ် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှုဌ် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ သတ္တဝါသန်းရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ'အာရုံ ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ဌ် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ သတ္တဝါသန်းရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ'အာရုံရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှုဌ် ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ နိမိတ်မရှိမှု 'အနိမိတ္တ'အာရုံ ရှိပါသလော။ပ။တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ' အာရုံ ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ သတ္တဝါသန်ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ' အာရုံ ရှိပါသလော။ပ။နိမိတ်မရှိမှု 'အနိမိတ္တ'အာရုံ ရှိပါသလော။ပ။ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု'အပ္ပဏိဟိတ' အာရုံရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ' အာရုံ ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသန်ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု'သုညတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၊ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသန်ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ'ဟူသော အာရုံရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် နိမိတ်မရှိမှု'အနိမိတ္တ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၊ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် တောင့်တခြင်း ကင်းမှု' အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသန်ဓါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု 'သုညတ' အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ နိမိတ်မရှိမှု'အနိမိတ္တ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ ။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ'အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၊ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အာသဝဝတ္ထို၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာသိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် တောင့်တခြင်း ကင်းမှု 'အပ္ပဏိဟိတ' အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရိယန္တိကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၂၃) ၃-ဝိမုတ္တိကထာ[၁]

၃၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် လွတ်မြောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော ရာဂနှင့်အတူဖြစ်သော ရာဂနှင့်ရောနှောသော ရာဂနှင့်ယှဉ်သော ရာဂနှင့်တပေါင်းတည်းဖြစ်သော ရာဂသို့ အစဉ်လိုက်သော အကုသိုလ်ဖြစ်သော လောကဌ်ယှဉ်သော အာသဝဝတ္ထို၏အာရုံဖြစ်သော သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဂန္ထတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဩဃတို့၏အာရုံဖြစ်သော ယောဂတို့၏ အာရုံဖြစ်သော နီဝရဏတို့၏ အာရုံဖြစ်သော မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ဖဿသည်ၛင်း စိတ်သည်ၛင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ရာဂသည်ၛင်း စိတ်သည်ၛင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ သညာနှင့်တကွဖြစ်သော ။ပ။ စေတနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ ပညာနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ပညာသည်ၛင်း စိတ်သည်ၛင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

၁။ ရာဂကင်းပြီးသော စိတ်ရှိသူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်မှု 'ဝိမုတ္တိ'အကျိုးမရှိ၊ စင်စစ်သော်ကား ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကို ဖွပ်လျှော်အပ်သည်ရှိသော် အညစ်အကြေးမှလွတ်မြောက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရာဂရှိသော စိတ်သည်သာ ရာဂမှလွတ်မြောက်၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူကိုပယ်ဖျက်တော်မူလို၍ ဤဝိမုတ္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ မဂ်ဓာတ် စိတ်သည် လွတ်မြောက်သည်မည်၏၊ ထိုမဂ်ဓာတ်လည်း ဤသို့ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော စိတ်မရှိရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ဖဿသည်ၛင်း စိတ်သည်ၛင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည် ရာဂမှ လွတ်မြောက်ကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ ရာဂ၏ရာဂမှ လွတ်မြောက်မှုကို မမြင်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ရာဂသည်ရင်း စိတ်သည်ရင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှင့်တကွ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ဖဿသည်ရင်း စိတ်သည်ရင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂသည်ရင်း စိတ်သည်ရင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာနှင့်တကွ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ သညာနှင့်တကွ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ စေတနာနှင့်တကွ ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ပ။ ပညာနှင့်တကွ ရာဂနှင့် တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ပညာသည်ရင်း စိတ်သည်ရင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂသည်ရင်း စိတ်သည်ရင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၄။ သကဝါဒီ။ ။ဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်သော ဒေါသနှင့်အတူ ဖြစ်သော ဒေါသနှင့် ရောနှောသော ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော ဒေါသနှင့်တပေါင်းတည်းဖြစ်သော ဒေါသသို့ အစဉ်လိုက်သော အကုသိုလ်ဖြစ်သော လောကဋ္ဌယှဉ်သော အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ဖဿသည်ရင်း စိတ်သည်ရင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ဒေါသသည်ရင်း စိတ်သည်ရင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်သော ။ပ။ သညာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ပ။ စေတနာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ပ။ ပညာနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ပညာသည်ၜင်း စိတ်သည်ၜင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ဒေါသသည်ၜင်း စိတ်သည်ၜင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှင့်တကွ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ဖဿသည်ၜင်း စိတ်သည်ၜင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာနှင့်တကွ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော ။ပ။ သညာနှင့်တကွ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတနာနှင့်တကွ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပညာနှင့်တကွ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ပညာသည်ၜင်း စိတ်သည်ၜင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသသည်ၜင်း စိတ်သည်ၜင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၅။ သကဝါဒီ။ ။မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော မောဟနှင့်အတူဖြစ်သော မောဟနှင့်ရောနှောသော မောဟနှင့်ယှဉ်သော မောဟနှင့်တပေါင်းတည်းဖြစ်သော မောဟသို့ အစဉ်လိုက်သော အကုသိုလ်ဖြစ်သော လောကဌယှဉ်သော အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၆။ သကဝါဒီ။ ။မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော မောဟနှင့်အတူဖြစ်သော မောဟနှင့်ရောနှောသော မောဟနှင့်ယှဉ်သော မောဟနှင့်တပေါင်းတည်းဖြစ်သော မောဟသို့ အစဉ်လိုက်သော အကုသိုလ်ဖြစ်သော လောကဌယှဉ်သော အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ဖဿသည်ၜင်း စိတ်သည်ၜင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မောဟနှင့်ဘက္ခုဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ မောဟသည်ၾကင်း စိတ်သည်ၾကင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သညာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ စေတနာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ပညာနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ပညာသည်ၾကင်း စိတ်သည်ၾကင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ မောဟသည်ၾကင်း စိတ်သည်ၾကင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှင့်တကွ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ဖဿသည်ၾကင်း စိတ်သည်ၾကင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မောဟသည်ၾကင်း စိတ်သည်ၾကင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝေဒနာနှင့်တကွ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ သညာနှင့်တကွ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ စေတနာနှင့်တကွ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ပညာနှင့်တကွ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ပညာသည်ၾကင်း စိတ်သည်ၾကင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။မောဟသည်ၾကင်း စိတ်သည်ၾကင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂနှင့်တကွ ဒေါသနှင့်တကွ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် လွတ်မြောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂကင်းပြီးသော ဒေါသကင်းပြီးသော မောဟကင်းပြီးသော ကိလေသာအညစ်အကြေးမရှိသော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ရာဂနှင့်တကွ ဒေါသနှင့်တကွ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဝိမုတ္တိကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၂၄) ၄-ဝိမုစ္ဆမာနကထာ [၁]

၃၆၆။ သကဝါဒီ။ ။လွတ်မြောက်ပြီးသောစိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြဝ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစိတ်တဒေသကား မလွတ်မြောက်သေးသလော[၂] ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၃]

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစိတ်တဒေသကား မလွတ်မြောက်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြဝ် ဟုတ်ပါ၏ [၄]။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသသောတာပန်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသကား သောတာပန်မဖြစ်သလော၊ တစိတ်တဒေသ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့်တွေ့ထိနေသလော၊ တစိတ်တဒေသ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစိတ်တဒေသသတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန် ကောလံကောလသောတာပန် ကေဝလီသောတာပန်လော၊ ဘုရား၌ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုစေခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသလော၊တရား၌။ပ။ သံဃာ၌။ပ။ အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ တစိတ်တဒေသအရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော [၅]။

၁။ ဗျာန်ဟူသော ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော စိတ်သည် မင်္ဂဏ်၌ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ဆဲ မည်၏ ဟု အယူရှိကုန်သော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ ဤဝိမုစ္ဆမာနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ လွတ်မြောက်မှု မပြီးဆုံးသေးရကား ယက်လုပ်ဆဲသော သင်ဖြူးစသည်သည် တစိတ်တဒေသပြီးဆုံးပြီး ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ မပြီးဆုံးသေးသည် မည်သကဲ့သို့ ဤကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သောစိတ်သည်လည်း တစိတ်တဒေသ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ မလွတ်မြောက်သေးသလောဟု မေးလိုရင်းဖြစ်သည်။

၃-၄။ သင်ဖြူးစသည်တို့ကဲ့သို့ စိတ်၏တစိတ်တဒေသ အဖြစ်မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။ တဖန်မေးမြန်းလတ်သော် လွတ်မြောက်ဆဲဖြစ်သော စိတ်၏ လွတ်မြောက်မှု မပြီးဆုံးသေးသောကြောင့် ပရဝါဒီကဝန်ခံပြန်သည်။ တနည်း၊ လောကီဈာန်ခဏကိုရည်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက်ဖြေသည်၊ လောကုတ္တရာဈာန်ခဏကို ရည်၍ ဝန်ခံရပြန်သည်။

၅။ သင်ပရဝါဒီဆရာ၏ တခုတည်းသော စိတ်သည်ပင် တစိတ်တဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစိတ်တဒေသ မလွတ်မြောက်ခဲ့ပါလျှင် သင်ပရဝါဒီဆရာ၏ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း တစိတ်တဒေသ သောတာပန်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသသောတာပန်မဟုတ်ဟု အပြစ်ရောက်ခဲ့၏ ဟူ၍ စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤအမေးကို မေးမြန်းသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစိတ်တဒေသ မလွတ်မြောက်သေး သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသ သကဒါဂါမ် ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသသကဒါဂါမ် မဖြစ်သလော၊ တစိတ်တဒေသ သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော၊ တစိတ်တဒေသကား ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစိတ်တဒေသ မလွတ်မြောက်သေး သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသ အနာဂါမ်ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ အနာဂါမ် မဖြစ်သလော၊ တစိတ်တဒေသ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော၊ တစိတ်တဒေသကား ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစိတ်တဒေသ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသကား ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိ မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသ လွတ်မြောက်၍ တစိတ်တဒေသကား မလွတ်မြောက်သေး သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသ ရဟန္တာဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသကား ရဟန္တာမဖြစ်သလော၊ တစိတ်တဒေသ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော၊ တစိတ်တဒေသကား ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစိတ်တဒေသ ရာဂကင်းပြီးသူ ဒေါသကင်းပြီးသူ မောဟကင်းပြီးသူ ဖြစ်၍။ပ။ တစိတ်တဒေသ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသကား မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ ထိုအပြစ်မျိုးမရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။လွတ်မြောက်ပြီးသော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဥပါဒ်ခဏ၌ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၍ ဘင်ခဏ၌ လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ်ပါသလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။လွတ်မြောက်ပြီးသော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"ဤသို့သိလတ်သော် ဤသို့မြင်လတ်သော် ထိုရဟန်းသည် ကာမာသဝမှလည်း စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ဘဝါသဝမှလည်း စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် လွတ်မြောက်ပြီးစိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏[၂]။

သကဝါဒီ။ ။လွတ်မြောက်ပြီး စိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ဤသို့ စိတ်တည်ကြည်လတ်သော် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါသင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထိုရဟန်းသည် အာသဝတို့၏ကုန်ရာ (အရဟတ္တမဂ်)ဉာဏ်အကျိုးငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုညွတ်စေ၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် လွတ်မြောက်ပြီးသောစိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဟူ၍ မဆိုသင့်[၃]။

သကဝါဒီ။ ။လွတ်မြောက်ဆဲ စိတ်သည် ရှိပါသလော။

၁။ တခုတည်းသောစိတ်သည်ပင် လွတ်မြောက်ပြီးလည်းမည် လွတ်မြောက်ဆဲလည်း မည်ခဲ့သော် တခုတည်းသော ခဏ၌ လွတ်မြောက်ပြီး တခုတည်းသော ခဏ၌ လွတ်မြောက်ဆဲ အဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤစကားကို မေးရသည်။

၂။ လွတ်မြောက်ဆဲ ဟူသော ကြိယာသည် မပြီးဆုံးသေးသည်ကို ညွှန်ပြ၏၊ ထို့ကြောင့် သုတ်၌ ဟောအပ်သော 'ဝိမုစ္စတိ'ကြိယာသည် လွတ်မြောက်ဆဲ မည်ပါ၏ဟု ဆိုသည်။

၃။ ဝိမုစ္စတိဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် လွတ်မြောက်ပြီးစိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲဖြစ်ခဲ့သော် ဤသုတ္တန်ပါဠိတော်၌ ဝိမုစ္စတိသဒ္ဒါမပါမရှိသောကြောင့် လွတ်မြောက်ပြီးသာ မည်ရာ၏၊ လွတ်မြောက်ဆဲ မမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်ဆဲ ပြစ်မှားဆဲ တွေဝေဆဲ ညစ်နွမ်းဆဲ စိတ်သည် ရှိပါသလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

သကဝါဒီ။ ။တပ်မက်ပြီးစိတ်သည်ရင်း မတပ်မက်သေးသော စိတ်သည်ရင်း ပြစ်မှားပြီး စိတ်သည်ရင်း မပြစ်မှားသေးသော စိတ်သည်ရင်း တွေဝေပြီးစိတ်သည်ရင်း မတွေဝေသေးသော စိတ်သည်ရင်း ပြတ်ပြီးစိတ်သည်ရင်း မပြတ်သေးသောစိတ်သည်ရင်း ကွဲပျက်ပြီးစိတ်သည်ရင်း မကွဲပျက်သေးသော စိတ်သည်ရင်း ပြုပြီးစိတ်သည်ရင်း မပြုသေးသောစိတ်သည်ရင်း (ရှိသည်) မဟုတ်ပါလော[၃]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ တပ်မက်ပြီးစိတ်သည်ရင်း မတပ်မက်သေးသောစိတ်သည်ရင်း ပြစ်မှားပြီးစိတ်သည်ရင်း မပြစ်မှားသေးသောစိတ်သည်ရင်း တွေဝေပြီးစိတ်သည်ရင်း မတွေဝေသေးသောစိတ်သည်ရင်း ပြတ်ပြီးစိတ်သည်ရင်း မပြတ်သေးသောစိတ်သည်ရင်း ကွဲပျက်ပြီး စိတ်သည်ရင်း မကွဲပျက်သေးသော စိတ်သည်ရင်း ပြုပြီးစိတ်သည်ရင်း မပြုသေးသော စိတ်သည်ရင်း ရှိခဲ့ပါမူ လွတ်မြောက်ဆဲ စိတ်ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဝိမုစ္စမာနကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၂၅) ၅-အဌမကကထာ[၄]

၃၆၈။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏[၅]။

၁။ သင်ပရဝါဒီဆရာ၏ အယူ၌ လွတ်မြောက်မှု မပြီးဆုံးသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လွတ်မြောက်ဆဲ မည်သကဲ့သို့ တပ်မက်မှု စသည် မပြီးဆုံးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တပ်မက်ဆဲ စသော စိတ်သည်လည်း ရှိသလော ဟု စောဒနာလို၍ မေးပြန်သည်။

၂။ ထိုသို့တပ်မက်ဆဲ သဘောရှိသော စိတ်စသည်ကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီ က ပဋိကွေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ရာဂနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်သည် ရတ္တ-တပ်မက်သောစိတ်၊ ရာဂနှင့် ဝိပ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်သည် အရတ္တမတပ်မက်သော စိတ်ဟူ၍ နှစ်ခုသော အဖို့ရှိကုန်၏၊ သုံးခုမြောက်သော အဖို့မရှိဟု သိစေလိုသောကြောင့် ဤအမေးကို သကဝါဒီကမေးရလေသည်။

၄။ အနုလောမ ဂေါတြဘူ မဂ်စိတ်ဖြစ်ဆဲခဏ၌ ကိလေသာတို့ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း မရှိသော ကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာနတို့သည် ပယ်ပြီးဖြစ်ကုန်၏ ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓက သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤအဌမကကထာကိုဟောသည်။

၅။ မဂ်ခဏမှစ၍ ဒိဋ္ဌိမဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီကဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပန်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည့် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိဇ္ဇာကိစ္စာသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပန်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်သလော။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌာနုသယကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိမိကိစ္ဆာနုသယကို။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

၁။ ဤဒိဋ္ဌိမည်သည်ကို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ပယ်နိုင်ပါ၏၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်ကား မပယ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် ဤအမေးကို သကဝါဒီကမေးသည်။

၂။ အနုသယသည် ပရိယုဋ္ဌာနမှ တပါး တခြားသာ တည်းဟု အယူရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသပရိယုဋ္ဌာနဟူသော ဝေါဟာရကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိဗိကိစ္ဆာနုသယကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိဗိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌာနုသယကို။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌာနုသယကို မပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပယ်ရှားအပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို မပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌာနုသယကို မပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပယ်ရှားအပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိဗိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုကို မပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိဗိကိစ္ဆာနုသယကို။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို မပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပယ်ရှားအပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို မပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလဗ္ဗတပရာမာသကို မပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပယ်ရှားအပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုကို မပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်ပါကုန်သလော။ပ။ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။ပ။ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးများအပ်ပြီးဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို မပွါးများအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ မပွါးများအပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော မဂ်မဟုတ်သော တရားဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

၁။ ထိုသောတာပတ္တိမဂ် ဖြစ်ဆဲခဏ၌ ပွါးဆဲခဏမည်၏၊ ပွါးပြီးမမည်၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို မပွါးများအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပွါးများအပ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော မဂ်မဟုတ်သော တရားဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို မပွါးများအပ်ပါသလော။ပ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို မပွါးများအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မပွါးများအပ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော အာသဝတို့ အာရုံဖြစ်သော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော မဂ်မဟုတ်သော တရားဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။(ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည်) ဖြစ်လတ္တံ့လော။

သကဝါဒီ။ ။မဖြစ်လတ္တံ့။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။(ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုသည်) ဖြစ်လတ္တံ့လော။

သကဝါဒီ။ ။မဖြစ်လတ္တံ့။

၁။ ပဌမမဂ်ဖြင့်သာ ပယ်ရှားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်၊ မှန်၏။ မဂ်မဟုတ်သောတရားဖြင့် ပယ်ခဲ့မူ ဂေါတြဘူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ပယ်ရာသောကြောင့်တည်း။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို အကြောင်းကြောင့် ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာသောင်း ကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှု သည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌာနုသယသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှု သည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသောင်း ကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ သည်။ သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသောင်း ကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသောင်း ကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

အဋ္ဌမကကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၂၆) ၆-အဋ္ဌမကသက္ကဋ္ဌိယကထာ[1]

၃၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[2]။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝီရိယိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ပ။ သတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ပ။ သမာဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ပ။ ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ခဏ၌ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့ကို ရဆဲသာမည်ကုန်၏။ ထိုသောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့ကို ရအပ်ပြီးမမည်ကုန်ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤအဋ္ဌမကသဏ္ဌာန်ယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သဒ္ဓိန္ဒြေမှ သဒ္ဓါ၏ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို မှတ်သား၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောဘာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝီရိယသည် ရှိပါသလော။ပ။ သတိသည် ရှိပါသလော။ သမာဓိသည် ရှိပါသလော။ပ။ ပညာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညိန္ဒေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား မနောသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ မနိန္ဒေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓိန္ဒေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောဘာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား မနောသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ မနိန္ဒေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပညိန္ဒေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သောမနဿသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သောမနဿိန္ဒေသည် ရှိပါသလော၊ ဇီဝိတသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဇီဝိတိန္ဒေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောဘာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓိန္ဒေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဇီဝိတသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဇီဝိတိန္ဒေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပညိန္ဒေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား မနသည် ရှိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မနိန္ဒေရှိသကဲ့သို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါစသည်သည် ရှိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒေအစရှိသည်ဘို့သည်လည်း ရှိ၏ဟု ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို အားထုတ်တော်မူသည်။

အဘိမြန် ၄-၂၁—နဗုသ

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား မနောသည် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် မနိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သောမနဿသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် သောမနဿိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ပ။ ဇီဝိတသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား မနောသည် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် မနိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ သောမနဿသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် သောမနဿိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ ဇီဝိတသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဒ္ဓါ မရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝီရိယိန္ဒြေ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပျင်းရိသူ ယုတ်လျော့သောဝီရိယရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် မေ့လျော့သူ ဆင်ခြင်ဥာဏ်မရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သမာဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် မတည်ကြည်သူ တုန်လှုပ်သောစိတ်ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပညာမရှိသူ ဆွံ့အသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသဒ္ဓါသည်လည်း ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ထွက်မြောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသဒ္ဓါသည်လည်း ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ခဲ့ပါမူ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒြေမရှိဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝီရိယသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဝီရိယသည်လည်း ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။ သတိသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသတိသည်လည်း ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။ သမာဓိသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသမာဓိသည်လည်း ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။ ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပညာသည်လည်း ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ထွက်မြောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရှစ်ယောက်မြောက်(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပညာသည်လည်း ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ခဲ့ပါမူ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညိန္ဒြေမရှိဟု မဆိုသင့်။

၃၇၂။ သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပညိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပညိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။ပ။ ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပညိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပညိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ပညိန္ဒေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဣန္ဒေငါးပါးတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ ဣန္ဒေတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း— သဒ္ဓိန္ဒေ ဝီရိယိန္ဒေ သဘိန္ဒေ သမာဓိန္ဒေ ပညိန္ဒေတို့တည်း၊ ရဟန်းတို့ ဣန္ဒေတို့သည် ဤငါးပါးတို့ဘည်း၊ ရဟန်းတို့ ဣန္ဒေငါးပါးတို့၏ ပြည့်စုံခြင်း လုံလောက်ခြင်းကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ထို ရဟန္တာအောက် နုသေးသော ဣန္ဒေတို့ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သူဖြစ်၏၊ ထို့အောက် နုသေးသော ဣန္ဒေတို့ဖြင့် အနာဂါမ် ဖြစ်၏၊ ထို့အောက် နုသေးသော ဣန္ဒေတို့ဖြင့် အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သူ ဖြစ်၏၊ ထို့အောက် နုသေးသော ဣန္ဒေတို့ဖြင့် သကဒါဂါမ် ဖြစ်၏၊ ထို့အောက် နုသေးသော ဣန္ဒေတို့ဖြင့် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သူဖြစ်၏၊ထို့အောက် နုသေးသော ဣန္ဒေတို့ဖြင့် သောတာပန်ဖြစ်၏၊ထိုသောတာပန်အောက် နုသေးသော ဣန္ဒေတို့ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဤဣန္ဒေငါးပါးတို့သည် အချင်းခပ်သိမ်း အခါခပ်သိမ်း မရှိကုန်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို (သာသနာမှ) အပဖြစ်သော ပုထုဇဉ်အသင်းအပင်း၌ တည်သော သူဟူ၍ ငါဆို၏" ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်သည် သာသနာမှအပ ဖြစ်သူ ပုထုဇဉ် အသင်းအပင်း၌ တည်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်)ပုဂ္ဂိုလ်အား ဣန္ဒေငါးပါးတို့ ရှိကုန်၏။

အဋ္ဌမကဿဣန္ဒြိယကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၂၇) ၇-ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ [၁]

၃၇၃။ သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

၁။ စတုတ္ထစျာန်တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည်သာ ဒိဗ္ဗစက္ခုမည်၏ ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကနှင့် သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်တော်မူလို၍ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် မံသစက္ခုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မံသစက္ခုသည် အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိသလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ မံသစက္ခုသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမံသစက္ခုသည်ပင် ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုလော၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုသည်ပင် ထိုမံသစက္ခုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မံသစက္ခု၏ အာရုံ အာနုဘော် ကျက်စားရာသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏ အာရုံ အာနုဘော် ကျက်စားရာသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[3]

၁။ ထိုမံသစက္ခုမျှသည်သာ ထိုစတုတ္ထစျာန်သည် ထောက်ပံ့အပ်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုမဟုတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ နှစ်ပါးကုန်သော မံသစက္ခုဒိဗ္ဗစက္ခုတို့၏ တခုတည်းသော သဘောမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ မံသစက္ခုသည် ဥပါဒိဏ္ဏကဖြစ်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် အနုပါဒိဏ္ဏကဖြစ်၏၊ မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဟု အလိုမရှိခဲ့၊ ထို့ကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည် ဖြစ်၍ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝစရဖြစ်၍ ရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝစရဖြစ်၍ ရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏[၃]။

သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရဖြစ်၍ အရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၄]

သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရဖြစ်၍ အရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏[၅]။

သကဝါဒီ။ ။ဝဋ်၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ ဝဋ်၌အကျုံးမဝင်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၆]

၃၇၄။ သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထဈာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမဘဝစရတရားက ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် မံသစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထဈာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

၁။ တဖန်မေးလတ်သော် မံသစက္ခုဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအကြောင်းတည်းဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ မံသစက္ခုဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်၏၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုသည်လည်း ရူပါဝစရတရားကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော မဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏ ကြည်လင်မှု ပသာဒပင်တည်းဟု အလိုရှိရကား ပရဝါဒီကဝန်ခံပြန်သည်။

၂။ မံသစက္ခုသည်သာ ဒိဗ္ဗစက္ခုဟူ၍ အလိုမရှိရကား ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ တဖန်မေးလတ်သော် ရူပါဝစရဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရကား ဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ အရူပါဝစရခဏ၌ အရူပါဝစရစိတ်မရှိခြင်းကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၅။ အရူပါဝစရကံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော မဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်ခြင်းသည်သာ ပသာဒဖြစ်၏ ဟူသော အယူဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

၆။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏အဟိရိယာပန္နအဖြစ်ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။(လောကုတ္တရာ) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် ပညာစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ကာမာဝစရ)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် မံသစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့သာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့သာလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။[2]

သကဝါဒီ။ ။မံသစက္ခု ဒိဗ္ဗစက္ခု ပညာစက္ခု ဟူ၍ စက္ခုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မံသစက္ခု ဒိဗ္ဗစက္ခု ပညာစက္ခုဟူ၍ စက္ခုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့သာဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့သာလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ စက္ခုတို့ကား ဤသုံးမျိုးတို့တည်း၊အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်း၊မံသစက္ခု ဒိဗ္ဗစက္ခု ပညာစက္ခုတို့တည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤသုံးမျိုးတို့ကား စက္ခုတို့တည်း"ဟူ၍ဋ္ဌင်း။

"ယောကျိုးမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မံသစက္ခု ဒိဗ္ဗစက္ခု အမြတ်ဆုံး ပညာစက္ခု ဤစက္ခုသုံးမျိုးတို့ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပြီ၊ မံသစက္ခု၏ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုကို ရခြင်း၏ အကြောင်းပေတည်း၊ အကြင်အခါ၌ အတုမရှိ မြတ်သော အသိဉာဏ်ဟူသော ပညာစက္ခု

၁။ စတုတ္ထစျာန်တရားကထောက်ပံ့အပ်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု၏ ပညာစက္ခုအဖြစ်ကို အလိုမရှိသော်လည်း ပညာစက္ခုကား သီးခြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ တဖန်မေးလတ်သော် စတုဇ္ဈာန်တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုမည်၏ဟူသော မိမိအယူ၌ တည်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ထိုအခါ၌ ထိုပညာစက္ခုကို ရခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲအားလုံးမှ လွတ်မြောက်၏”
ဟူ၍ဂုဏ်း မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့သာ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၂၈) ၈-ဒိဗ္ဗသောတကထာ

၃၇၅။ သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတလော၊ဒိဗ္ဗသောတသည် မံသသောတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မံသသောတသည် အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ ဒိဗ္ဗသောတသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိသလော၊ ဒိဗ္ဗသောတသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ မံသသောတသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုမံသသောတသည်ပင် ထိုဒိဗ္ဗသောတလော၊ ထိုဒိဗ္ဗသောတသည်ပင် ထိုမံသသောတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မံသသောတ၏ အာရုံအာနုဘော် ကျက်စားရာသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ ဒိဗ္ဗသောတ၏ အာရုံအာနုဘော် ကျက်စားရာသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စတုတ္ထစျာန်တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထို မံသသောတသည်) ကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမာဝစရဖြစ်၍ ရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကာမာဝစရဖြစ်၍ ရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရဖြစ်၍ အရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရူပါဝစရဖြစ်၍ အရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၇၆။ သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဗ္ဗသောတသည် ကာမာဝစရတရားက ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ မံသသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(စတုတ္ထစျာန်)တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သောတသည် တခုတည်းသာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတသည် တခုတည်းသာလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မံသသောတ ဒိဗ္ဗသောတ ဟူ၍ သောတနှစ်မျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မံသသောတ ဒိဗ္ဗသောတ ဟူ၍ သောတနှစ်မျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ သောတသည် တခုတည်းသာဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဒိဗ္ဗသောတကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၂၉) ၉-ယထာကမ္မူပဂတဉာဏကထာ[1]

၃၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကို သိသော 'ယထာကမ္မူပဂတ'ဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အဆင်း'ရူပါရုံ'ကိုလည်း မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

သကဝါဒီ။ ။ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အဆင်း 'ရူပါရုံ'ကိုလည်း မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏[3]။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ငင်း စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ငင်း ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[4]

သကဝါဒီ။ ။ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည်[5] ကာယဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့တည်း"ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "ဝစီဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့တည်း"ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "မနောဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့" ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲသူတို့"

၁။ 'ဤတိ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန။ပ။ ယထာကမ္မူပဂေ သတ္တေ ပဇာနာတိ'သုတ်ကို မသင့်မတင့်အားဖြင့်ယူ၍ ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည်ပင် ဒိဗ္ဗစက္ခုဟု အယူရှိသူ ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်တော်မူရန် ဤယထာကမ္မူပဂတဉာဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ တခုတည်းသော စိတ်၏ အာရုံနှစ်မျိုး မရှိခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုသည်။

၃။ တဖန် မေးပြန်သော် အထူးထူးသော စိတ်တို့၏ အစုမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ အမြှက်ထောင်ခွင့် မပေးမူ၍ မေးမြန်းလတ်သော် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေပြန်သည်။

၅။ သီလကွန် ပါဠိတော်မူရင်းကိုကြည့်၍ လျော်အောင်ပြန်ဆိုထားသည်။

ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "မှားယွင်းသော အယူရှိသူတို့"ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "မှားယွင်းသောအယူဖြင့် ကံကို ဆောက်တည်သူတို့" ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသဖြင့် လားရာဖြစ်သော ပျက်ဗီး၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော ငရဲသို့ ကျရောက်ကုန်၏" ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ ထို့ပြင် "အချင်းတို့ ' ဤသတ္တဝါတို့သည် ကာယသုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့"ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "ဝစီသုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့"ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "မနောသုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့"ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "အရိယာတို့ကို မစဉ်းစဲသူတို့"ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "မှန်ကန်သောအယူရှိသူတို့"ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "မှန်ကန်သော အယူဖြင့် ကံကိုဆောက်တည်သူတို့"ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ "ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်ဗီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်လောကသို့ ရောက်သူတို့" ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အဆင်း 'ရူပါရုံ'ကိုလည်း မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။"ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌ ကောင်းသောသူတို့လားရာ နတ်ပြည်လောကသို့ ကပ်ရောက်သူတို့" ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းသလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အဆင်း'ရူပါရုံ'ကိုလည်း မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ဇင်း စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ဇင်း ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဒိဗ္ဗစက္ခုမရှိသော ဒိဗ္ဗစက္ခုကိုမရသော မသိသော မျက်မှောက် မပြုသော ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကို သိသော တစုံတယောက်သောသူသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ဒိဗ္ဗစက္ခုမရှိသော ဒိဗ္ဗစက္ခုကို မရသော မသိသော မျက်မှောက် မပြုသော ကံကားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကို သိသော တစုံတယောက်သောသူ ရှိခဲ့ပါမူ ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်သာရိပုတြာသည် ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်ကို သိပါသလော[1]။

---

[1] ၁။ အသျှင်သာရိပုတြာသည် အပိုစ္ဆတာဂုဏ်ဖြင့် အဘိညာဉာဏ်တို့ကို မသုံးဆောင်သောကြောင့် အခြို့ ပရဝါဒီတို့က အသျှင်သာရိပုတြာမထေရ်အား ထိုအဘိညာဉာဏ် မရှိဟု အော်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ဤပုစ္ဆာကို ထုတ်သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အသျှင်သာရိပုတြာသည် ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်ကို သိခဲ့ပါမူ ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်သာရိပုတြာသည် ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်သာရိပုတြာအား ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၁]

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်သာရိပုတြာအား ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။[၂]

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်သာရိပုတြာသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီး "ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ် အကျိုးငှါ ငါ့အား တောင့်တချက်သည် ရှိလည်းမရှိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်အကျိုးငှါ ငါ့အား တောင့်တချက်သည် ရှိလည်းမရှိ၊ စေတောပရိယဉာဏ်အကျိုးငှါရင်း ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ်အကျိုးငှါရင်း ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်အကျိုးငှါရင်း စုတူပပါတဉာဏ်အကျိုးငှါရင်း ငါ့အား တောင့်တချက်သည် ရှိလည်းမရှိ" ဟူသောသုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော[၃]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သောသူကို သိသောဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဟု မဆိုသင့်။

ယထာကမ္မူပဂတဉာဏကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၃၀) ၁၀-သံဝရကထာ[၄]

၃၇၉။ သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှု'သံဝရ'သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၅]။

၁။ ယခင်ဆိုခဲ့ပြီးသောအကြောင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိညာဉ်ပြုသည်။

၂။ တပည့်သာဝကဘို့ ရသင့်ရထိုက်သော ရောက်သင့်ရောက်ထိုက်သော တရားအားလုံးသို့ အသျှင်သာရိပုတြာ ရောက်၏ဟု နှုတ်သွင်းမိပြန်သောကြောင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ ပရဝါဒီအား ပြန်လှည့်စေလို၍ သကဝါဒီက မေးပြန်သည်၊ အသျှင်သာရိပုတြာသည် သုံးဆောင်ရန် တောင့်တမှုမရှိခြင်းကြောင့်သာ ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏၊ အဘိညာဉ်ဉာဏ်မရှိခြင်းကြောင့် တောင့်တမှု မရှိဟု မိန့်ဆိုသည်မဟုတ်၊ ပရဝါဒီဆရာကား အဘိညာဉ်ဉာဏ်မရှိ၍သာ တောင့်တမှုမရှိဟု မှတ်ထင်နေသောကြောင့် အသျှင်သာရိပုတြာအား ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်မရှိ၊ ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သာရှိ၏ဟု အယူရှိသည်။

၄။ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို အစပြု၍ အထက်နတ်တို့၌ အကြင့်ကြောင့် ထိုနတ်တို့သည် ပါဏာတိပါတစသော ငါးပါးသော ဝေရစေတနာဘို့ကို မပြုမကျင့်ကြကုန်၊ ထို့ကြောင့် ထိုနတ်တို့အား စောင့်စည်းမှု သံဝရရှိ၏ဟု အယူရှိကုန်သော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကိုပယ်ဖျက်၍ ဤသံဝရကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၅။ ပါဏာတိပါတစသော ဝေရစေတနာတို့ ဖြစ်ပေါ်မှုကို မမြင်ရကား ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ မစောင့်စည်းမှု'အသံဝရ'သည် ရှိပါသလော[1]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့်'သီလ'မဟုတ်ပါလော၊နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကြင်မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် 'သီလ'မည်၏၊ နတ်တို့၌ ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့—

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် 'သီလ'မည်၍ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှု ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် "အကြင်မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် 'သီလ'မည်၏၊ နတ်တို့၌ ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏"ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမအမေးဌ် မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် 'သီလ'မည်သည်ဖြစ်၍ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယအမေးဌ်မူ "အကြင်မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့်'သီလ'မည်၏၊နတ်ဘို့၌ ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ကား မဆိုခဲ့ပေ၊ ဤသို့ (ရွှေနောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရွှေနောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ "အကြင်မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့်'သီလ'မည်၏၊ နတ်တို့၌ ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏"ဟု မဆိုခဲ့ပါမူ မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် 'သီလ' မည်သည်ဖြစ်၍ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှု ရှိ၏ဟူ၍ သင်မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမအမေးဌ် မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် 'သီလ'မည်သည်ဖြင့်၍ နတ်ဘို့၌ စောင့်စည်းမှုရှိ၏ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယအမေးဌ်မူ "အကြင်မစောင့်စည်း

၁။ 'သံဝရ'ဟူသည် စောင့်စည်းထိုက်သော အသံဝရတရားရှိသော်သာ ဖြစ်နိုင်ရကား ဤအသံဝရပုဒ္ဓါကို သကဝါဒီက မေးသည်။

၂။ နတ်တို့၌ ပါဏာတိပါတ အစရှိသော ကံမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

မှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့်'သီလ'မည်၏၊ နတ်တို့၌ ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏"ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့ပေ၊ ဤသို့ (ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြောင်းစကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ (ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူတို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည်လည်း ရှိပါသလော?။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနတ်တို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည်လည်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုနတ်တို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည်ကား မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုလူတို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည်ကား မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၀။ သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏[၂]။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်းမှ) ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည် သေရက်(သောက်ခြင်း)သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ သံဝရရှိသော် အသံဝရ၊ အသံဝရရှိသော် သံဝရရှိ၏ဟု ပြလိုသောကြောင့် သကဝါဒီက မေးသည်။
၂။ ပါဏာတိပါတစသည်တို့၏ မဖြစ်ပေါ်သည်၏ အစုံမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၃။ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုသည်။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်(သောက်ခြင်း)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လူဘို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူတို့၌ သူ့အသက်သတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနတ်တို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လူဘို့၌ မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူဘို့၌ မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်း)သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနတ်တို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်း)သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နတ်ဘို့၌ မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော သေရည်သေရက်(သောက်ခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနတ်တို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်စားမှုသည်)မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူဘို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်း)သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် မရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မရှိပါ[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။နတ်အားလုံးတို့သည် သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်သလော၊ မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိကုန်သလော၊ ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့ရှိကုန်သလော၊ မမှန်စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်သလော၊ မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်လေ့ရှိကုန်သလော[၂]။

သကဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၃]

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏[၄]။

သံဝရကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ် (၃၁) ၁၁-အသညကထာ [၅]

၃၁။ သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဖြဟ္မာတို့၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အသညသတ်ဘဝသည်) သညာရှိသောဘဝ သညာရှိသောဂတိ သညာရှိသော သတ္တဝါတို့၏တည်နေရာ သညာရှိသောသံသရာ သညာရှိသော ပဋိသန္ဓေ သညာရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(အသညသတ်ဘဝသည်) သညာမရှိသောဘဝ သညာမရှိသောဂတိ သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သညာမရှိသော သံသရာ သညာမရှိသောပဋိသန္ဓေ သညာမရှိသောအတ္တဘောကိုရခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော[၆]။

၁။ ပါဏာတိပါတစသည်တို့ကို ပြုကျင့်ပြီး၍ တဖန် ထိုပါဏာတိပါတစသည်တို့မှ စောင့်စည်းမှု မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်လျက် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ ဆလဝါဒ (ကောက်ကျစ်သောဝါဒ)၏ အစွမ်းအားဖြင့် သံဝရမရှိပါလျှင် နတ်အားလုံးတို့သည် ပါဏာတိပါတစသည်တို့ကို ပြုကုန်သလော ဟု ပရဝါဒီက မေးလိုရင်းဖြစ်သည်။

၃။ နတ်တို့အား ပါဏာတိပါတ စသော ဝေရစေတနာတို့ ဖြစ်ပေါ်မှုမရှိသောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုသည်။

၄။ "နဟေဝံ"စသော စကားမျှကိုယူ၍ မိမိဝါဒကို ပရဝါဒီက တည်စေသည်၊ သို့သော်လည်း ဤသို့ တည်စေသောဝါဒသည် မတည်နိုင်သည်သာတည်း။

၅။ "သန်ဒိဋ္ဌိကသုခဝိပ္ပဋိသာရီ"ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် ဝိညာဏ်နှင့် ကင်း၍ ပဋိသန္ဓေမည်သည် မရှိ။ "သညုပ္ပါဒါ စ ပန တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ စဝန္တီ"ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အသညသတ် သတ္တဝါတို့အားလည်း စုတိပဋိသန္ဓေခဏ၌ သညာရှိ၏ဟု အယူရှိသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်တော်မူလိုသောကြောင့် ဤအသညကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၆။ 'သင်ပရဝါဒီဆရာ၏ ထိုအသညသတ်ဘုံသည် သညာဘဝစသည် မည်ပါသလော'ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

အဘိမြန် ၄-၂၂ နှ-ဗု-သ

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (အသညသတ်ဘဝသည်) သညာမရှိသောဘဝ သညာမရှိသော ဂတိ သညာမရှိသောသတ္တဝါတို့၏တည်နေရာ သညာမရှိသောသံသရာ သညာမရှိသောပဋိသန္ဓေ သညာမရှိသောအတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ခဲ့ပါမူ "အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏" ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(အသညသတ်ဘဝသည်) ပဥ္စဝေါကာရဘဝ ဂတိ သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သံသရာ ပဋိသန္ဓေ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(အသညသတ်ဘဝသည်)ကေဝေါကာရဘဝ ဂတိ သတ္တဝါတို့၏ တည်ရာ သံသရာ ပဋိသန္ဓေ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (အသညသတ်ဘဝသည်)ကေဝေါကာရ ဘဝ ဂတိ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ သံသရာ ပဋိသန္ဓေ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ခဲ့ပါမူ အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ (သညာ)ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုသညာဖြင့်) သညာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၂။ သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူသည်လည်း သညာရှိသောဘဝ သညာရှိသောဂတိ သညာရှိသောသတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သညာရှိသောသံသရာ သညာရှိသော ပဋိသန္ဓေ သညာရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း သညာရှိသောဘဝ သညာရှိသောဂတိ သညာရှိသောသတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သံသရာ ပဋိသန္ဓေ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူသည်လည်း ပဥ္စဝေါကာရ ဘဝ ဂတိ သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သံသရာ ပဋိသန္ဓေ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း ပဋ္ဌဝေါကာရဘဝ ဂတိ သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သံသရာ ပဋိသန္ဓေ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသညာဖြင့် သညာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြုလုပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသညာဖြင့် သညာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း သညာမရှိသောဘဝ သညာမရှိသောဂတိ သညာမရှိသောသတ္တဝါတို့၏တည်နေရာ သညာမရှိသော သံသရာ သညာမရှိသောပဋိသန္ဓေ သညာမရှိသောအတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူသည်လည်း သညာမရှိသောဘဝ သညာမရှိသောဂတိ။ပ။ သညာမရှိသောအတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း ကေဝေါကာရ ဘဝ ဂတိ သတ္တဝါတို့နေရာ သံသရာ ပဋိသန္ဓေ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူတို့သည်လည်း ကေဝေါကာရဘဝ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုသညာဖြင့်မူကား သညာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုသညာဖြင့်မူကား သညာ၏ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၃။ ပရဝါဒီ။ ။အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"ရဟန်းတို့ အသည်သတ်မည်သောဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည် သည်၏ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းမှ ရွှေလျောကြရကုန်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သောသုတ္တန် (ပါဋ္ဌိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သည်ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။အချိုအခါ၌ ရှိ၏၊ အချိုအခါ၌ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အချိုအခါ၌ သည်ရှိသောသတ္တဝါတို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ အချိုအခါ၌ သည်မရှိသောသတ္တဝါတို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ အချိုအခါ၌ သည်ရှိသောဘဝ ဖြစ်သလော၊ အချိုအခါ၌ သည်မရှိသော ဘဝဖြစ်သလော၊ အချိုအခါ၌ ပဥ္စဝေါကာရ ဘဝဖြစ်သလော၊ အချိုအခါ၌ ဧက-ဝေါကာရဘဝဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသည်သတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သည်သည် အချိုအခါ၌ ရှိသလော၊ အချိုအခါ၌ မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အဘယ်အခါ၌ ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်အခါ၌ မရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။စုတိအခါ၌ငင်း ပဋိသန္ဓေအခါ၌ငင်း ရှိ၏၊ ဌီအခါ၌ မရှိ။

သကဝါဒီ။ ။စုတိအခါ၌ငင်း ပဋိသန္ဓေအခါ၌ငင်း သည်ရှိသောသတ္တဝါတို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ ဌီအခါ၌ သည်မရှိသော သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ စုတိအခါ၌ငင်း ပဋိသန္ဓေနေရာအခါ၌ငင်း သည်ရှိသောဘဝဖြစ်သလော၊ ဌီအခါ၌ သည်မရှိသော ဘဝဖြစ်သလော၊ စုတိအခါ၌ငင်း ပဋိသန္ဓေနေရာအခါ၌ငင်း ပဥ္စဝေါကာရဘဝ ဖြစ်ပါသလော၊ ဌီအခါ၌ ဧကဝေါကာရ ဘဝဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အသည်ကထာ ပြီး၏။

၃-တတိယာဂ် (၃၂) ၁၂-နေဝသညာနာသညာယတနကထာ[၁]

၃၈၄။ သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သည်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

၁။ 'နေဝသညာနာသညာဟု ဆိုထားသောကြောင့် စတုတ္ထအရူပဘဝ၌ သည်ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်'ဟု အယူရှိသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ဝါဒကို တားမြစ်လို၍ ဤနေဝသညာနာသညာယတနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။(နေဝသညာနာသညာဘဝသည်) သညာမရှိသောဘဝ သညာမရှိသောဂတိ သညာမရှိသောသတ္တဝါတို့၏တည်နေရာ သညာမရှိသောသံသရာ သညာမရှိသောပဋိသန္ဓေ သညာမရှိသောအတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(နေဝသညာနာသညာဘဝသည်) သညာရှိသောဘဝ သညာရှိသောဂတိ သညာရှိသောသတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သညာရှိသောသံသရာ သညာရှိသောပဋိသန္ဓေ သညာရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (နေဝသညာနာသညာဘဝသည်) သညာရှိသောဘဝ သညာရှိသောဂတိ။ပ။သညာရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ခဲ့ပါမူ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံ၌ သညာသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(နေဝသညာနာသညာဘဝသည်)ကေဝါကာရဘဝ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(နေဝသညာနာသညာဘဝသည်)စတုဝေါကာရဘဝ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ (နေဝသညာနာသညာဘဝသည်)စတုဝေါကာရဘဝ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ခဲ့ပါမူ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၈၅။ သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ထို အသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း သညာမရှိသောဘဝ သညာမရှိသောဂတိ သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သညာမရှိသောသံသရာ သညာမရှိသောပဋိသန္ဓေ သညာမရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ထို နေဝသညာ နာသညာယတန ဗြဟ္မာသည်လည်း သညာမရှိသောဘဝ သညာမရှိသောဂတိ သညာမရှိသောသတ္တဝါတို့၏နေရာ သညာမရှိသောသံသရာ သညာမရှိသောပဋိသန္ဓေ သညာမရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ် ဗြဟ္မာသည်လည်း ဧကဝေါကာရဘဝ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မာသည်လည်း ဧကဝေါကာရဘဝ ဂတိ သတ္တဝါတို့နေရာသံသရာ ပဋိသန္ဓေ အတ္တဘောကို ရခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မာသည်လည်း သညာရှိသောဘဝ သညာရှိသောဂတိ။ပ။ သညာရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း သညာရှိသောဘဝ သညာရှိသောဂတိ။ပ။ သညာရှိသောအတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မာသည်လည်း စတုဝေါကာရဘဝ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း စတုဝေါကာရဘဝ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်ခဲ့ပါမူ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၀၆။ သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏဉ္စာယတနဘဝသည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ အာကိဉ္စညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏဉ္စာယတနဘဝသည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ငင်း မရှိဟူ၍ငင်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်ခဲ့ပါမူ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ငင်း မရှိဟူ၍ငင်း မဆိုသင့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြင့်၍ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ငင်း မရှိဟူ၍ငင်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘာဝသည် ။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘဝသည် ။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ အာကိဉ္စညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ ၎င်း မရှိဟူ၍၎င်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာကာသာနဉ္စာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဝိညာဏဉ္စာယတနဘဝသည်။ပ။အာကိဉ္စညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍၎င်း မရှိဟူ၍၎င်း မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၊ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဟူ၍ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ၊ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ နေဝသညာနာသညာယတနဟူ၍ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍၎င်း မရှိဟူ၍၎င်း မဆိုသင့်ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနဟု နှလုံးပြု၍ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍၎င်း မရှိဟူ၍၎င်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၊ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အဒုက္ခမသုခဝေဒနာဟု နှလုံးပြု၍ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၌ ဝေဒနာဟူ၍၎င်း ဝေဒနာမဟုတ်ဟူ၍၎င်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

နေဝသညာနာသညာယတနကထာ ပြီး၏။

တတိယဝဂ် ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ် (၃၃) ၁-ဂိဟိဿအရဟာတိကထာ[1]

၃၀၇။ သကဝါဒီ။ ။လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ရာပါ၏၂။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား လူတို့ သံယောဇဉ် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ကျိသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား လူဘို့ သံယောဇဉ် မရှိပါသးလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား လူတို့ သံယောဇဉ် မရှိခဲ့ပါမူ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် လူတို့သံယောဇဉ်ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်အရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောင်တဖန် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် လူတို့ သံယောဇဉ်ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်တောက်အပ်ပြီး နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီး နောင်တဖန် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီး နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လူတို့သံယောဇဉ်ကို မပယ်ရှားမူ၍ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်သော လူတဦး တယောက်သည် ရှိပါသလော[2]။

၁။ 'ယသအမျိုးသား အစရှိသည်တို့၏ လူ့အသွင်အပြင်၌ တည်ကုန်လျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့် လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏'ဟု အယူရှိကုန်သော ဥတ္တရာပထကိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်လို၍ ဤဂိဟိဿအရဟာတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ 'အကြင်သူသည် လူတို့၏သံယောဇဉ်နှင့် ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လူမည်၏၊ ထိုသူသည်ရဟန္တာဖြစ်၏' ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကို မမှတ်နိုင်ပဲ လူ့အသွင်အပြင်မျှကိုသာ မြင်သော ပရဝါဒီဆရာသည် ဝန်ခံလျက်ဖြေ၏။

၃။ 'လူမည်သည် လူတို့၏ သံယောဇဉ်ကြောင့်သာ ဖြစ်၏၊ လူ့အသွင်အပြင်မျှဖြင့် လူမည်သည် မဟုတ်' ဟူသော နည်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

ပရဝါဒီ။ ။မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ လူတို့သံယောဇဉ်ကို မပယ်ရှားမူ၍ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုနိုင်သော လူတဦးတယောက် မရှိခဲ့ပါမူ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။"ဝစ္ဆဂေါတ္တပရိဗိုဇ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား'အသျှင်ဂေါတမ လူတို့ သံယောဇဉ်ကို မပယ်ရှားမူ၍ ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးသည်မှ (နောက်၌) ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်သော လူတဦးတယောက် ရှိပါသလော'ဟူသော ဤစကားကို မေးလျှောက်ဘူးပြီ၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ဝစ္ဆ လူတို့ သံယောဇဉ်ကို မပယ်ရှားမူ၍ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီးသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်သော လူတဦးတယောက်မျှ မရှိ" ဟူ၍ ဟောအပ်သောသုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏ ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်အမှုကို ဖြစ်စေရာသလော၊ သားသမီးနှင့်အတူ ကျဉ်းမြောင်းစွာ အိပ်စက်မှုကို ပြု၍ နေရာသလော၊ ကာသိတိုင်းထွက် စန္ဒကူးနံ့သာကို ခံစားရာသလော၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျော်ငှးကို လိမ်းကျံရာသလော၊ ရွှေငွေကို သာယာရာသလော၊ ဆိတ်နှင့် သိုးကို ခံယူရာသလော၊ ကြက်နှင့်ဝက်ကို ခံယူရာသလော၊ ဆင် နွားမြင်း မြည်းကို ခံယူရာသလော၊ ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ချိုးကို ခံယူရာသလော၊ ဆန်းကြယ်သော သားမြီးယပ်ဝန်းကို ဆောင်ရာသလော၊ အမြိတ်အဆာရှိသော အဝတ်ဖြူတို့ကို ဆောင်ရာသလော၊ အသက်ထက်ဆုံး လူဖြစ်၍ ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ယသအမျိုးသား ဥတ္တိယသူကြွယ် သေတုလုလင်တို့သည် လူ့အသွင်ဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြသည်မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ယသအမျိုးသား ဥတ္တိယသူကြွယ် သေတုလုလင်တို့သည် လူ့အသွင်အပြင်ဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

ဂိဟိဿအရဟာတိကထာ ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ် (၃၄) ၂-ဥပပတ္တိကထာ[1]

၃၈၈။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် သောတာပန်ဖြစ်ပါသလော[2]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် သကဒါဂါမ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် အနာဂါမ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် သောတာပန် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် သောတာပန်မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေ နေသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်ဖြင့် တပြိုင်နက် သကဒါဂါမ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် သကဒါဂါမ်မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် အနာဂါမ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် အနာဂါမ် မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေ နေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ 'သြပပါတိကော ဟောတိ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယီ'ဟူသော စကားတို့ကို မသင့်သော အားဖြင့် ယူ၍ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့၌ ပဋိသန္ဓေနှင့် အတူတက္ခဏ ရဟန္တာဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရုပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်တော်မူလို၍ ဤဥပပတ္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ 'ပဋိသန္ဓေစိတ်မည်သည် လောကီစိတ်မျှသာ ဖြစ်၏၊ ထိုလောကီပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် သောတာပန်စသည်တို့ သော်လည်း မဖြစ်နိုင်ကုန်၊ အဘယ်မှာ ရဟန္တာဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း' ဟူသော အလိုဖြင့် ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၃၈၉။ သကဝါဒီ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်သာရိပုတြာမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာ ဖြစ်ပါသလော[1]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည်။ပ။အသျှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ပ။အသျှင်မဟာကောဋ္ဌိကမထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာပန္ထကမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်သာရိပုတြာမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာမဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အသျှင်သာရိပုတြာမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာမဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည်။ပ။အသျှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ပ။အသျှင်မဟာကောဋ္ဌိကမထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာပန္ထကမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာမဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အသျှင်မဟာပန္ထကမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာ မဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၉၀။ သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။လောကီဖြစ်သော အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော၊ ကိလေသာကုန်ခန်းမှု အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်ပါသလော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်

၁။ 'ဤမထေရ်တို့တွင် အဘယ်မထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သနည်း' ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

သို့ ရောက်နိုင်ပါသလော၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်ပါသလော၊ အာသဝတို့ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ မထိုက်တန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ဝဋ်မှ မထွက်မြောက်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ကိလေသာကုန်ခန်းမှု အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ မရောက်နိုင်သည် ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သည်။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်တန်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေဇင်္ဂါတ်ဖြင့် ရာဂကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ ဒေါသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ မောဟကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် မဂ်လော၊ သတိပဋ္ဌာန်လော၊ သမ္မပ္ပဓာန်လော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လော၊ ဣန္ဒြေလော၊ ဗိုလ်လော၊ ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြားသိပါသလော၊ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း သမုဒယကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော၊ မဂ်ကို ပွါးများစေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စုတိစိတ်သည် မင်္ဂလာစိတ်လော၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ဖိုလ်စိတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဥပဟတ္တိကထာ ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ် (၃၅) ၃-အနာသဝကထာ[1]

၃၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဟုတ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။(ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည်) မင်္ဂလာ ဖိုလ်လော နိဗ္ဗာန်လော သောတာပတ္တိမင်္ဂလော သောတာပတ္တိဖိုလ်လော သကဒါဂါမိမင်္ဂလော သကဒါဂါမိဖိုလ်လော အနာဂါမိမင်္ဂလော အနာဂါမိဖိုလ်လော အရဟတ္တမင်္ဂလော အရဟတ္တဖိုလ်လော သတိပဋ္ဌာန်လော သမ္မပ္ပဓာန်လော ဣဒ္ဓိပါဒ်လော ဣန္ဒြေလော ဗိုလ်လော ဗောဇ္ဈင်္ဂလော[2]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဟုတ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ စက္ခုသည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[3]

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ စက္ခုသည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် မဟုတ်ပါ[4]။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုစက္ခုသည်)မင်္ဂလော ဖိုလ်လော နိဗ္ဗာန်လော သောတာပတ္တိမင်္ဂလော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ 'အာသဝကင်းပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝကင်းကုန်၏'ဟု အယူရှိသော ဥတ္တရာပထကိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကိုပယ်လိုရှိ၍ ဤအနာသဝကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အာသဝကင်းသော တရားတို့သည် မင်္ဂစသည်တို့သာ ဖြစ်ကန်၏၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား မင်္ဂစသည်တို့သာ ဖြစ်ကုန်သလော ဟု စောဒနာလိုရှိ၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးရပြန်သည်။

၃။ စက္ခု၏ အာသဝဖြစ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ တဖန်မေးပြန်သော် 'ထိုစက္ခုသည် အာသဝကင်းပြီးသော ရဟန္တာ၏သာ စက္ခုဖြစ်၏'ဟူသော နှလုံးသွင်းဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏သောတသည် ။ပ။ ရဟန္တာ၏ဃာနသည်။ ရဟန္တာ၏ ဇိဝှါသည်။ ရဟန္တာ၏ကာယသည် အာသဝတို့၏အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ကာယသည် အာသဝတို့၏အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုကာယသည်)မင်္ဂလာ ဖိုလ်လော နိဗ္ဗာန်လော သောတာပတ္တိမဂ်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ ကာယသည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ ကာယသည် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှုတ်ချခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း ခဲခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ကျီးတို့နှင့်၎င်း လင်းတတို့နှင့်၎င်း စွန်ရဲတို့နှင့်၎င်း ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော တရားသည် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှုတ်ချခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း ခဲခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ပါသလော၊ ကျီးတို့နှင့်၎င်း လင်းတတို့နှင့်၎င်း စွန်ရဲတို့နှင့် ဆက်ဆံနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ်သည် ဝင်ရာသလော၊ ဓား(လက်နက်)သည် စူးရှရာသလော၊ မီးသည် လောင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော တရား၌ အဆိပ်သည် ဝင်နိုင်ရာသလော၊ ဓား(လက်နက်)သည် စူးရှနိုင်ရာသလော၊ မီးသည် လောင်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ ကိုယ်ကို အကျဉ်းထောင် အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ သံခြေကျဉ်း အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ရှာနိုဂုံးအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ မြို့အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ဇနပုဒ်အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ လည်ပင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ၀် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အာသဝတို့ အာရုံမဟုတ်သော တရားကို အကျဉ်းထောင်အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ကြိုးအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ သံခြေကျဉ်း အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ရှာ နိဂုံး မြို့ ဇနပုဒ် အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ လည်ပင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉၂။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပုထုဇဉ်အား သက်နှံးကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

သကဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော သက်နှံးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော သက်နှံးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သောသက်နှံးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော သက်နှံးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မင်္ဂသည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိုလ်သည်။ သတိပဋ္ဌာန်သည်။ သမ္မပ္ပဓာန်သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်သည်။ဣန္ဒြေသည်။ ဗိုလ်သည်။ ဗောဇ္ဈင်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ပုထုဇဉ်အား ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ ကျောင်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော ဆေးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဆေးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော ဆေးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဆေးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

၁။ တရားတခုတည်းပင် သာသဝ အနာသဝဖြစ်၏ဟူသော လက္ခဏာတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမှ ကြောက်သော ကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုသည်။

၂။ တဖန်မေးပြန်သော် အာသဝကင်းသော ရဟန္တာ၏ ဥစ္စာဖြစ်ပြီး၍ အာသဝနှင့်တကွဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာတည်းဟု နှလုံးသွင်း၍ ဝန်ခံပြန်လေသည်။

သကဝါဒီ။ ။မင်္သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဖိုလ်သည်။သတိပဋ္ဌာန်သည်။သမ္မပ္ပဓာန်သည်။ဣဒ္ဓိပါဒ်သည်။ဣန္ဒြေသည်။ဗိုလ်သည်။ ဗောဇ္ဈင်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ရဟန္တာအား သင်္ကန်းကိုပေးလှူခဲ့ပါမူ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝဘို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြဝ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအာသဝဘို့၏ အာရုံဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော သင်္ကန်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော သင်္ကန်းဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြဝ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂသည် အာသဝဘို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝဘို့၏အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသသည်။ပ။မောဟသည်။ပ။အနောတ္တပ္ပသည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝဘို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပုထုဇဉ်သည် ရဟန္တာအား ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ ကျောင်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ အာသဝတို့၏အာရုံဖြစ်၍ အာသဝဘို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြဝ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဆေးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သော ဆေးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဆေးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော ဆေးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရာဂသည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဒေါသသည် ။ပ။ မောဟသည် အနောတ္တပ္ပသည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝတို့၏အာရုံ မဟုတ်ကုန်ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အာသဝကင်းပြီးသူ မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် အာသဝ ကင်းပြီးသူဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ကုန်ဟု ဆိုသင့်၏။

အနာသဝကထာ ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ် (၃၆)၄-သမန္နာဂတကထာ[၁]

၃၉၃။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဖဿလေးပါးတို့နှင့်။ ဝေဒနာလေးပါးတို့နှင့်။ သညာလေးပါးတို့နှင့်။စေတနာလေးပါးတို့နှင့်။ စိတ်လေးပါးတို့နှင့်။ သဒ္ဓါလေးပါးတို့နှင့်။ ဝီရိယလေးပါးတို့နှင့်။ သတိလေးပါးတို့နှင့်။ သမာဓိလေးပါးဘို့နှင့်။ ပညာလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော[၂]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ[၃]။

၁။ ပြည့်စုံခြင်း 'သမန္နာဂတ'သည် ပစ္စုပ္ပန် ခဏ၌ တပေါင်းတည်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သမဂ္ဂီဘာဝ သမန္နာဂတ' ရူပါဝစရစသော ဘုံတို့တွင် တပါးပါးသော ဘုံသို့ရောက်ခြင်းကြောင့် ရခြင်းတည်းဟူသော ပဋိလာဘ သမန္နာဂတဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိ၏၊ ထိုတွင် ပဋိလာဘသမန္နာဂတသည် ရအပ်ပြီးသော တရားထူးတို့ မဆုတ်ယုတ်သေးသမျှကာလပတ်လုံးသာလျှင် ရအပ်သည် မည်၏၊ ထိုသမန္နာဂတနှစ်မျိုးတို့မှ တပါး ဥပပတ္တိဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် တခုသော သမန္နာဂတမည်သည် ရှိသေး၏ ဟု အယူရှိကုန်သော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့အား 'ပတ္တိဓမ္မမည်သည် တစုံတခုမျှ မရှိ'ဟု သိစေလို၍ ဤသမန္နာဂတကထာကို ဟောသည်။

၂။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ခန္ဓာလေးပါးတို့ကဲ့သို့ ဖိုလ်လေးပါးတို့ ရှိခဲ့ပါမူ ဖိုလ်လေးပါးတို့၌ ရှိသော ဖဿလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးရသည်။

၃။ တခုတည်းသော ခဏ၌ ဖဿလေးပါးတို့ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဖဿသုံးပါးတို့နှင့်။ပ။ ပညာသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဖဿနှစ်ပါးတို့နှင့်။ပ။ ပညာနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန် ကောလံကောလသောတာပန် ကေဝိဇီသောတာပန် ဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမ် ဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမီ အနာဂါမ် ဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန် ကောလံကောလသောတာပန် ကေဝိဇီသောတာပန် ဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမ် ဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန် ကောလံကောလသောတာပန် ကေဗီဇီသောတာပန်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉၄။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရဟန္တာသည်ပင် ထိုသောတာပန်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူကို သကဒါဂါမ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရဟန္တာသည်ပင် ထိုသကဒါဂါမ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို အနာဂါမ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂါမ်သည်ပင် ထိုသောတာပန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သကဒါဂါမ် ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂါမ်သည်ပင် ထိုသကဒါဂါမ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသကဒါဂါမ်သည်ပင် ထိုသောတာပန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော[၁]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ကျော်လွန်သည် ဖြစ်ရကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသကိုလည်း အပါယ်လားကြောင်း ရာဂကိုလည်း အပါယ်လားကြောင်း ဒေါသကိုလည်း အပါယ်လားကြောင်း မောဟကိုလည်း ကျော်လွန်သည်ဖြစ်၍ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော[၂]။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ ဒုတိယစျာန်ကိုရသူသည် ပဌမစျာန်ကို ကျော်လွန်သကဲ့သို့ ကျော်လွန်သည်မဟုတ်၊ စင်စစ်သော်ကား တဖန်မဖြစ်သောအားဖြင့် ကျော်လွန်သဖြေဟု မေးလိုရင်းတည်း။

၂။ အကြင်တရားကိုကျော်လွန်၏၊ ထိုတရားနှင့်တဖန် မပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို ပြလိုသောကြောင့် သကဝါဒီက ဤပုစ္ဆာကိုမေးသည်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ရကား ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်၍ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်ကု ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုအနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် အနာဂါမိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ရကား သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုအနာဂါမိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်၍ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ရကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း မောဟကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ရကား ကြမ်းတမ်းသော ကာမဆာဂ.ကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ရကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ပ။အပါယ်လားခြောင်း မောဟကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉၆။ ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်လေးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏[၁]။

၁။ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှုကြောင့် လောကီစျာန်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်သကဲ့သို့ လောကုတ္တရာတရားတို့ကား ဤသို့ မဟုတ်ကုန်၊ မှန်၏-မဂ်ဖြင့် အကြင်ကိလေသာတို့ကို ပယ်ကုန်၏၊ ဖိုလ်ဖြင့်လည်း တဖန် ငြိမ်းစေပြန်ကုန်၏၊ ထိုကိလေသာတို့သည် ထိုသို့ပယ်အပ်ပြီးတိုင်းသာလျှင် ငြိမ်းစေပြီးတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်လေးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်သုံးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အနာဂါမ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်သုံးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အနာဂါမ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်နှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သကဒါဂါမ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်နှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်လေးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မဂ်လေးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုမဂ်လေးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ ရဟန္တာသည် မဂ်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်သုံးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ အနာဂါမ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမ်သည် မဂ်သုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုမဂ်သုံးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ အနာဂါမ်သည် မဂ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်နှစ်ပါးဘို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ သကဒါဂါမ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမ်သည် မဂ်နှစ်ပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုမဂ်နှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍ သကဒါဂါမ်သည် မဂ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သမန္နာဂတကထာ ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ် (၃၇) ၅-ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ

၃၉၇။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဖဿခြောက်ပါး။ ဝေဒနာခြောက်ပါး။ သညာခြောက်ပါး။ ပညာခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာ ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်လတ်သော် နားဖြင့် အသံကို ကြားသလော၊ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နမ်းရှုသလော၊ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်သလော၊ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိသလော၊ စိတ်ဖြင့် သဘောတရားကို သိသလော။ပ။ စိတ်ဖြင့် သဘောတရားကို သိလတ်သော် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်သလော၊ နားဖြင့် အသံကို ကြားသလော၊ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နမ်းရှုသလော၊ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်သလော၊ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာ ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ခြောက်ဒွါရတို့၌ ဥပေက္ခာတို့ ဖြစ်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုဥပေက္ခာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု ဆိုအပ်၏၊ တပြိုင်နက်သော ဏှာ၌ ဥပေက္ခာ ခြောက်ပါးတို့ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ထိုဥပေက္ခာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု မဆိုအပ်၊ ဤဝဂ်၌ ပရဝါဒီအရ ဥတ္တရုပထကဂိုဏ်းဝင်တို့ကိုပင် ဆို၏။

သကဝါဒီ။ ။အမြဲမပြတ် ပြည့်စုံရောပြွမ်းလျက် ဥပေက္ခာ ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော၊ပေါင်းဆုံမိပါသလော၊ ဥပေက္ခာ ခြောက်ပါးတို့သည် ရှေးရှု့ထင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာ ခြောက်ပါးဘို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာနှင့် ပြည့်စုံသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာနှင့် ပြည့်စုံခဲ့ပါ၌ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာ ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။ပ။

ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ ပြီး၏။

၄-စတုဋ္ဌဝဂ် (၃၈)၆-ဗောဓိယာဗုဒ္ဓါတိကထာ[၁]

၃၉၈။ သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဟူသော ဗောဓိဉာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဗောဓိဉာဏ်သည် ချုပ်လတ်သော် ကင်းလတ်သော် ငြိမ်းလတ်သော် ဘုရားမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၂]

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩ ဟုတ်ပါ၏[၃]။

၁။ ဖြူသောအဆင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ဖြူသောပုဆိုး မည်သကဲ့သို့ဝင်း ရွှေသောအဆင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ရွှေသောပုဆိုးမည်သကဲ့သို့ဝင်း မဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏ဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထကိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤဗောဓိယာဗုဒ္ဓကထာကိုဟောတော်မူသည်။

၂။ ထိုဘုရားဖြစ်သောခဏ၌ အတိတ်ဗောဓိဉာဏ် မရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ဖြေသည်။

၃။ တဖန် မေးပြန်သော် ရခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၁]

သကဝါဒီ။ ။ထိုအဘိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြုလုပ်ပါ၏ [၂]။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိပါသလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၃]

သကဝါဒီ။ ။ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြုလုပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိပါသလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်၍ ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

၁။ ကိစ္စ၏ မရှိခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ တဖန် ထပ်၍ မေးပြန်သော် ထိုဗောဓိဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြင်ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုအပ်၏၊ ထိုပြုဖွယ်ကိစ္စ၌ တွေ့ဝေခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်လေသည်။

၃။ အမြင်ထောင်ခွင့်ကို မပေးမူ၍ မေးမြန်းလတ်သော် ထိုကိစ္စ၏မရှိခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့်ဘုရားဖြစ်၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိပါသလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်၍ ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ပြုဒ္ဓယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်၍ ထိုအနာဂတ် ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဒ္ဓယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်၍ ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် မူကား ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် မူကား ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် မူကား ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို မပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပွါးများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို မပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဒွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို မပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မပွါးများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို မပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉၉။ သကဝါဒီ။ ။အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော၊ အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏[1]။

သကဝါဒီ။ ။ဗောဓိဉာဏ် သုံးပါးတို့ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

သကဝါဒီ။ ။အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို မပွါးများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဗောဓိဉာဏ် သုံးပါးတို့ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏[3]။

သကဝါဒီ။ ။အမြဲမပြတ် ပြည့်စုံရောပြွမ်းလျက် ဗောဓိဉာဏ် သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော၊ ပေါင်းဆုံအပ်ပါသလော၊ ဗောဓိဉာဏ် သုံးပါးတို့သည် ရှေးရှုတည်နေပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[4]

ပရဝါဒီ။ ။ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်သည်ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ[5]။

၁။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍သုံးပါးသောဗောဓိဉာဏ်တို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဟုဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ အလုံးစုံသောဗောဓိဉာဏ်တို့၏ တခုတည်းသောခဏ၌ မရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေ၏။

၃။ တဖန်မေးပြန်သော် အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သဗ္ဗညုဘဉာဏ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ တဖန်အမြွက်ထောင်ခွင့်ကို မပေးမူ၍ မေးမြန်းပြန်သော် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

၅။ ဗောဓိမရှိသော ခဏ၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းမရှိသောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဗောဓိညာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏ [၁]။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ဗောဓိညာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဘုရားဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဗောဓိညာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်၏ဟု ဆိုသင့်၏ [၂]။

သကဝါဒီ။ ။ဗောဓိညာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဘုရားဖြစ်၏ ဟု နှုတ်ပိတ်၍ ဗောဓိညာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော [၃]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏ [၄]။

သကဝါဒီ။ ။ဗောဓိညာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဗောဓိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၅]

ဗောဓိယာဗုဒ္ဓါတိကထာ ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ် (၃၉) ၇-လက္ခဏကထာ [၆]

၄၀၀။ သကဝါဒီ။ ။လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားအလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တစိတ်တဒေသ လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစိတ်တဒေသ ဘုရားလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သုံးဘို့ရှိသော လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုံးဘို့ဘုရား အလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ အကြင်သန္တာန်၌ ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော မဂ်ဉာဏ်သည် ဖြစ်ခဲပါလော၏၊ ထိုသန္တာန်၌ ဘုရား၏ ပညတ်ခြင်း၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ သကဝါဒီ၏အလိုကို သိသောကြောင့် မိမိဝါဒကိုတည်စေရန် အားထုတ်သည်။

၃။ ပရဝါဒီ၏မမှတ်သားနိုင်မှုကို ထင်ရှားစေလိုသဖြင့် သကဝါဒီက အဓမ္မေးထုတ်သည်။

၄။ ဗောဓိညာဏ်ဖြစ်၍ ချုပ်ပြီးသော်လည်း သန္တာန်၌ပေါ်ခြင်းသည်ပင် ဗောဓိညာဏ်ကို ရခြင်းမည်၏၊ မဂ်ခဏ၌ ဉာဏ်သည် ဗောဓိမည်၏၊ ဤသို့သောဝေဖန်ခြင်းကို မမှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ တဖန်ဝန်ခံပြန်သည်။

၅။ တဖန်မေးသောအခါ၌ စကားဆိုရာအခွင့်ကိုမရသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၏။

၆။ 'ယေဟိ သမန္နာဂတာသ မဟာပုရိသဿ ဒ္ဝေ ဂတိယော ဘဝန္တိ' ဟူသော သုတ်ကို မသင့်သော အားဖြင့်ယူ၍ ၃၂-ပါးသောလက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူသည် ဘုရားလောင်းသာဖြစ်၏ဟုအယူရှိသော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏အယူကိုပယ်လိုသဖြင့် ဤလက္ခဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

သကဝါဒီ။ ။လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားအလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထက်ဝက်သော လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထက်ဝက် ဘုရားအလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားအလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် လက္ခဏာကြီးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် ဘုရားအလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [၁]

သကဝါဒီ။ ။စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် ဘုရားအလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏ [၂]။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်း၏ ရှေးဦး အားထုတ်မှု ရှေးဦး ကျင့်မှု တရားဟောမှု တရားပြမှု သည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ စကြဝတေးမင်း၏ ရှေးဦး အားထုတ်မှု ရှေးဦး ကျင့်မှု တရားဟောမှု တရားပြမှုသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၀၁။ သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းဖွားမြင်လတ်သော် နတ်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ခံယူကုန်၍ လူဘို့သည် နောက်မှ ခံယူကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြဝတေးမင်းလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် နတ်ဘို့သည် ရှေးဦးစွာ ခံယူကုန်၍ လူဘို့သည် နောက်မှ ခံယူကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် ထိုဘုရားလောင်းကို နတ်သားလေးယောက်တို့သည် ခံယူကုန်၍ မယ်တော်၏ ရှေ့၌ "အရှင်မိဖုရား ဝမ်းမြောက်တော်မူပါလော့၊ အရှင်မိဖုရား အား ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော သားတော်ဖြစ်ထွန်းပါပြီ"ဟု(ပြောဆိုလျက်)ချထားကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြဝတေးမင်းလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် ထိုစကြဝတေးမင်းလောင်းကို နတ်သားလေးဦးတို့သည် ခံယူကုန်၍ "အရှင်မိဖုရား ဝမ်းမြောက်တော်မူပါလော့၊ အရှင်မိဖုရားအား ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော သားတော်ဖြစ်ထွန်းပါပြီ"ဟု (ပြောဆိုလျက်) မယ်တော်ရှေ့၌ ချထားပါကုန်သလော။

၁။ စကြဝတေးမင်းလောင်းဖြစ်သောသူသည် ဘုရားလောင်းလည်းရှိ၏၊ ဘုရားလောင်းမဟုတ်သူလည်းရှိ၏၊ ဘုရားလောင်းမဟုတ်သူကိုရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

၂။ ဘုရားလောင်းဖြစ်သော စကြဝတေးမင်းလောင်းကိုရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် ဘုရားအလောင်း၏ဌင်း မယ်တော်၏ဌင်း ရေဆေးခြင်းကိစ္စကို ပြုလုပ်ရန် ရေအေးတမျိုး ရေပူတမျိုးဟူ၍ ရေအယဉ် နှစ်မျိုးတို့သည် ကောင်းကင်မှ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြဝတေးမင်းလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် စကြဝတေးမင်းလောင်း၏ဌင်း မယ်တော်၏ဌင်း ရေဆေးခြင်းကိစ္စကိုပြုလုပ်ရန် ရေအေးတမျိုး ရေပူတမျိုးဟူ၍ ရေအယဉ် နှစ်မျိုးဘို့သည် ကောင်းကင်မှ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။"ဖွားမြင်ခါစ ဘုရားလောင်းသည် ညီညွတ်သော ခြေတို့ဖြင့် ရပ်တည်၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု့ ထီးဖြူကို ဆောင်းမိုးလျက် ခုနစ်ဖဝါး လှမ်းသဖြင့် ကြွသွားသကဲ့သို့ဌင်း အရပ်မျက်နှာအားလုံးဘို့ကိုလည်း ကြည့်ရှုသကဲ့သို့ဌင်း "ငါသည် လောကထက် မြတ်သူ ဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကထက် ကြီးသူဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကထက် ချီးကျူးအပ်သူ ဖြစ်၏၊ ဤပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည် နောက်ဆုံး ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းတည်း၊ ယခုတဖန် ဘဝ (ဘဝသစ်) ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပေ"ဟူ၍ ရဲရင့်မှန်မြတ်သော စကားကို ပြောဆိုသကဲ့သို့ဌင်း ဤအတူ ဖွားမြင်ခါစ စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် ညီညွတ်သော ခြေဘို့ဖြင့် ရပ်တန့်၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု့ ထီးဖြူကို ဆောင်းမိုးလျက် ခုနစ်ဖဝါး လှမ်းသဖြင့် ကြွသွားသလော၊ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးဘို့ကို ကြည့်ရှုသလော၊ "ငါသည် လောကဆက် မြတ်သူဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကထက် ကြီးသူဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကထက် ချီးကျူးအပ်သူဖြစ်၏၊ ဤပဋိသန္ဓေနေရခြင်းကား နောက်ဆုံး ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းတည်း၊ တဖန် ဘဝ(ဘဝသစ်)ဖြစ်ရခြင်း မရှိတော့ပေ"ဟူ၍ ရဲရင့် မှန်မြတ်သော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် ကြီးကျယ်သောအလင်း ကြီးကျယ်သော အရောင် ကြီးကျယ်သောမြေလှုပ်ခြင်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြဝတေးမင်းလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် ကြီးကျယ်သောအလင်း ကြီးကျယ်သောအရောင် ကြီးကျယ်သောမြေလှုပ်ခြင်း ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်း၏ ပကတိကိုယ်တော် (ရောင်)သည် ထက်ဝန်းကျင် တလံမျှလောက်သော အရပ်၌ ထွန်းလင်းတောက်ပသကဲ့သို့ ဤအတူ စကြဝတေးမင်းအလောင်း၏ ပကတိကိုယ်(ရောင်)သည် ထက်ဝန်းကျင် တလံမျှလောက်သော အရပ်၌ ထွန်းလင်းတောက်ပသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားအလောင်းသည် မြတ်သောအိပ်မက်ကို မြင်မက်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် မြတ်သောအိပ်မက်ကို မြင်မက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။လက္ခဏာကြီးဘို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားအလောင်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"ရဟန်းဘို့ ယောကျ်ားမြတ်၏ မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့ကား ဤ၃၂-ပါးဘို့တည်း၊ ယင်းလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားမြတ်အား နှစ်မျိုးသော အဖြစ်တို့သာလျှင်

ရှိကုန်၏၊ အခြားသော အဖြစ်မရှိကုန်၊ (ဤယောကျ်ားမြတ်သည်) အကယ်၍ လူ့ဘောင်၌ နေငြားအံ့၊ တရားစောင့်သော တရားနှင့်အညီ မင်းပြုသော သမုဒြာလေးစင်းအဆုံးရှိသော မြေကို အစိုးရသော ရန်သူအပေါင်းကို အောင်နိုင်သော ဇနပုဒ် (တိုင်းခရိုင်)ကို တည်ငြိမ်စေနိုင်သော ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြဝတေးမင်းဖြစ်၏၊ ထိုစကြဝတေးမင်းအား ဤရတနာ ခုနစ်ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ အဘယ်ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့နည်း၊ စကြာရတနာ ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာ ပတ္တမြားရတနာ မိန်းမရတနာ သူဌေးရတနာ ခုနစ်ခုမြောက် သားကြီးရတနာတို့တည်း၊ ထိုစကြဝတေးမင်းအား သားတထောင်ကျော်တို့သည် ထွန်းကားကုန်၏၊ ရဲရင့်ကုန်သော ရဲရင့်သော ကိုယ်အင်္ဂါ ရုပ်အဆင်းရှိကုန်သော သူတပါးစစ်သည်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ကုန်သော အထောင်မကသော သားတော်တို့ရှိကုန်၏၊ ထိုစကြဝတေးမင်းသည် သမုဒြာအဆုံးရှိသော ဤမြေပြင်ကို တုတ်မဆောင်ပဲ ဓား(လက်နက်)မပါပဲ တရားသဖြင့် အောင်နိုင်၍ အုပ်ချုပ်၏၊ အကယ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ငြားအံ့၊ လောက၌ ကိလေသာအမိုးကို ဖွင့်လှစ်နိုင်သော လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော ဘုရားဖြစ်၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော[၁]။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားလောင်းဖြစ်၏။

လက္ခဏကထာပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ် (၄၀) ဂ-နိယာမောက္ကန္တိကထာ[၂]

၄၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ အရိယာမဂ် ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကလော[၃]။

၁။ ပရဝါဒီဆရာဆောင်သောသုတ်သည် ဘုရားလောင်းကိုသာရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူသောသုတ်တည်း၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ပစ္ဆိမဘဝ၌ ဘုရားဖြစ်၍ တပါးသောဘဝတို့၌ စကြဝတေးမင်းဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် သုတ်ကိုဆောင်သော်လည်း မဆောင်သည်နှင့်အတူတူသာဖြစ်၏။

၂။ ဃဋ္ဌိကာရသုတ်၌ ဇောတိပါလဘုရားအလောင်း၏ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကိုရည်ရွယ်၍ 'ဘုရားအလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့သက်ပြီးသူ, မဂ်ဘည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးသူဖြစ်၏'ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤနိယာမောက္ကန္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ နိယာမဟူ၍ရင်း ဗြဟ္မစရိယဟူ၍ရင်း ဤအမည်သည် အရိယာမဂ်၏ အမည်တည်း၊ ဘုရားလောင်းအား ပါရမီဥာဏ်ကို ကြဉ်ဖယ်ထား၍ တပါးသောမဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့ သက်ရောက်ခြင်းမည်သည် မရှိ၊အကယ်၍ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့ သက်ခြင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဘုရားလောင်းသည် သောတာပန် သာဝကဖြစ်ရာ၏၊ ဤသို့လည်း မဖြစ်ပါ၊ သက်သက်သော်ကား ဘုရားလောင်းကို ဘုရားရှင်တို့သည် မိမိ၏ဥာဏ်၌ တည်၍ ဤသူသည် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်စကား ပြောကြားတော်မူကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ဤအမေးပုစ္ဆာကို ထုတ်ဆောင်တော်မူသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏[2]။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကဖြစ်၍ ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကဖြစ်၍ ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။တဆင့်ကြားနာခြင်းဖြင့် တရားထူးကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[3]

သကဝါဒီ။ ။တဆင့်ကြားနာခြင်းဖြင့် တရားထူးကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်သိသူ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်သိသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ တဆင့်ကြားနာသဖြင့် တရားထူးကို သိသူဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမင်္သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ အရိယာမင်္ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိပင်ရင်း၌ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး(ဖိုလ်) သုံးပါးတို့ကိုသာ ထိုးထွင်းသိအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိပင်ရင်း၌ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး (ဖိုလ်)လေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပါကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိပင်ရင်း၌ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး (ဖိုလ်) လေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမင်္သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ အရိယာမင်္ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးသူဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ ပစ္ဆိမဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက်ဖြေသည်။
၂။ ဗောဓိပါလဖြစ်စဉ်ကာလကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
၃။ ပစ္ဆိမဘဝကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄၀၄။ သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမက်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ အရိယာမက်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြုကျင့်ခဲ့ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(မင်္ဂဗာဏ်)အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ပြုကျင့်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် သူတပါး၏ ပူပန်ဆင်းရဲမှုကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသလော၊ ဘုရားမှ တပါး အခြားဆရာကို (ဆရာဟု)ညွှန်ပြသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ညွှန်ပြပါ၏[၁]။

သကဝါဒီ။ ။(မင်္ဂဗာဏ်)အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားမှ တပါး အခြားဆရာကို (ဆရာဟု)ညွှန်ပြရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမက်သို့ ဆိုက်ရောက်သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဖြစ်၍ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကလော[၂]။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမက်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်၍ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပဘုရားရှင်၏ တပည့် သာဝကလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။စိတ္တသူကြွယ်နှင့် ဟတ္ထကအာဠဝကသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အရိယာမက်သို့ ဆိုက်ရောက်သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးသူဖြစ်၍ စိတ္တသူကြွယ်နှင့် ဟတ္ထက အာဠဝကသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် သာဝကလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမက်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်၍ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကလော။

၁။ အာဠာရရသေ့ကိုဂင်း ရာမပုတ္တ(ဥဒက)ရသေ့ကိုဂင်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ မင်္ဂဗာဏ်ဟူသောနိယာမသို့ သက်ရောက်သောသူတို့သာလျှင် သာဝကတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုမှတပါးသော သူတို့သည် သာဝကမဟုတ်ကုန်ဟု ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာစကားကို မိန့်ဆိုပါသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဖြစ်ပါလျက် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် သာဝကမဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါလျက် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကမဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဖြစ်ပါလျက် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကမဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။စိတ္တသူကြွယ်နှင့် ဟတ္ထကအာဠဝကသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ဆိုက်ရောက်သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါလျက်(ထိုသူတို့သည်)မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကမဟုတ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဖြစ်ပါလျက် (ဘုရားလောင်းသည်)ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကမဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။သာဝကသည် ဘဝကို ကျော်လွန်သည်ရှိသော် သာဝကမဟုတ်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[1]

၄၀၅။ ပရဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။"အာနန္ဒာ ငါသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား (အထံတော်)၌ နောင်အခါ(သစ္စာလေးပါးကို)သိဘို့ရန် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့၏"ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

၁။ သောတာပန်အစရှိသည်တို့၏ သောတာပန်စသောသာဝကတို့၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက်ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမင်္သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဟူ၍ ဆိုသင့်၏[1]။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အရိယာမင်္သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။“ဥပက ငါသည် အလုံးစုံကို လှည့်မိုးနိုင်သူ အလုံးစုံကို သိသူဖြစ်၏၊ တရား အားလုံးတို့၌ (ကိလေသာဖြင့်)မလိမ်းကျံသူ အလုံးစုံကို စွန့်လွှတ်သူ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်သူဖြစ်၏၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင်ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ အဘယ်သူကို (ဆရာဟူ၍) ညွှန်ပြရအံ့နည်း။

ဥပက ငါ့အား ဆရာမရှိ၊ ငါနှင့် တူသူမရှိ၊နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ ငါနှင့် ပြိုင်ဘက် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိ။

ဥပက မှန်၏၊ လောက၌ ငါသည်သာ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်သော ရဟန္တာတည်း၊ ငါသည် အတုမရှိသော ဆရာတည်း၊ ငါသည် တဆူတည်းသော ဘုရားဖြစ်၏၊ ငါသည်(ကိလေသာ)မီးငြိမ်းသည် ဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးသောသူဖြစ်၏။

“ဥပက ငါသည် ကာသိတိုင်း (ဗာရာဏသီ)ပြည်သို့ တရားစကြာကို လည်စေခြင်းငှါ ကြွတော်မူအံ့၊ အကန်းသဖွယ်ဖြစ်သော လောက၌ အမြိုက်စည်ကြီးကို ရိုက်တီးတော်မူအံ့”ဟူ၍ငင်း ငါ့ရှင် သင်သည် အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ဝန်ခံ၏၊ (ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း) အဆုံးမရှိ အောင် တော်မူသော အနန္တဇိနဟူသော အမည်ရှိသူဖြစ်ထိုက်၏။

“ဥပက အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အာသဝေါကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်)အမှန်စင်စစ်ငါကဲ့သို့အောင်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ငါသည် ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို အောင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ငါသည် ဇိန မည်၏”ဟူ၍ငင်း မြတ်စွာ ဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန်(ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အရိယာမင်္သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမင်္သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

၁။ ပါဠိတော်၌ နဝတ္တမ့် ရှိနေသည်။

သကဝါဒီ။ ။“ရဟန်းတို့ ဤတရားသည် ဆင်းရဲအမှန်တည်းဟု ရှေးဦး မကြားအပ်ဘူးကုန်သော တရားတို့၌ ငါ့အား ပညာမျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အသိဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ (အပြားအားဖြင့် သိမှု) ပညာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ထိုးထွင်းသိတတ်သော ဝိဇ္ဇာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ (ပညာ)အရောင်းအလင်းသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ရဟန်းတို့ ထိုဆင်းရဲအမှန်ကို ပိုင်းခြားရ၍ သိအပ်၏ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ ပိုင်းခြားသိအပ်ပြီဟု ငါ့အား ရှေးဦး မကြားအပ်ဘူးကုန်သော တရားတို့၌ ပညာမျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏ ။ပ။ (ပညာ)အရောင်အလင်းသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းအမှန်တည်း”ဟု ငါ့အား။ပ။ရဟန်းတို့“ထိုဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း အမှန်တရားကို ပယ်ရှားအပ်၏”ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ “ပယ်ရှားအပ်ပြီ” ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲချုပ်ရာ အမှန်တည်း”ဟု ငါ့အား။ပ။ရဟန်းတို့ “ထိုဆင်းရဲချုပ်ရာ အမှန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်၏” ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ “မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ”ဟု ငါ့အား ။ပ။ ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအမှန်တည်း”ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ “ထိုဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအမှန်ကို ပွါးများအပ်၏”ဟု ငါ့အား ။ပ။ ရဟန်းတို့“ပွါးများအပ်ပြီ”ဟု ငါ့အား ရှေးဦး မကြားအပ်ဘူးကုန်သောတရားတို့၌ ပညာမျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အသိဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊(အပြားအားဖြင့်သိမှု) ပညာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ထိုးထွင်းသိတတ်သောဝိဇ္ဇာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏၊(ပညာ)အရောင်အလင်းသည် ထင်ရှားဖြစ်၏”ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠို)ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

နိယာမောက္ကန္တိကထာ ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ် (၄၁) ၉-အပရာပိသမန္နာဂတကထာ[1]

၄၀၆။ သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတိန္နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿလေးပါးတို့နှင့် ဝေဒနာလေးပါးတို့နှင့်။ သညာလေးပါးတို့နှင့်။ စေတနာလေးပါးတို့နှင့်။ စိတ်လေးပါးတို့နှင့်။ သဒ္ဓါလေးပါးတို့နှင့်။ဝီရိယလေးပါးတို့နှင့်။ သတိလေးပါးတို့နှင့်။ သမာဓိလေးပါးတို့နှင့်။ ပညာလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

၁။ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိရောက်ခဲ့သော ခမ္မ၏အစုမ်းအားဖြင့် အောက်ဖိုလ်သုံးပါးတိန္နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင်ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်တော်မူရန် ဤအပရာပိသမန္နာဂတကထာကို ဟောတော်မူ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿသုံးပါးတို့နှင့် ဝေဒနာသုံးပါးတို့နှင့်။ပ။ ပညာသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿနှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဝေဒနာနှစ်ပါးတို့နှင့်။ပညာနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်လော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လော၊ ကေဝလီသောတာပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်လော၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်လော၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်လော၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်လော၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်လော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လော၊ ဧကဗီဇီသောတာပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်လော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လော၊ ဧကဗီဇီသောတာပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၀၇။ သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထို အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ထို သောတာပန်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သကဒါဂါမ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ထိုသကဒါဂါမ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို အနာဂါမ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ထိုအနာဂါမ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုအနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ထိုသောတာပန် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သကဒါဂါမ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ထိုသကဒါဂါမ် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ထိုသောတာပန် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၀၈။ သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ဝိစိကိစ္ဆာကို သီလဗ္ဗတပရာမာသကို အပါယ်လားကြောင်း ရာဂကို အပါယ်လားကြောင်း ဒေါသကို အပါယ်လားကြောင်း မောဟကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသောတာပတ္တိမဂ် သက္ကာယဒိဋ္ဌစသည်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်မူ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိမဂ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ရုန့်ရင်းသော ကာမရာဂကို ရုန့်ရင်းသော ဗျာပါဒကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် သကဒါဂါမိမဂ် ရုန့်ရင်းသော ကာမရာဂစသည်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုအနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိမဂ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် သိမ်မွေ့သောကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုအနာဂါမိမဂ် သိမ်မွေ့သောကာမရာဂ စသည်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၀၉။ သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း မောဟကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသောတာပတ္တိမဂ် သကဒါဂါမိဖိုလ်စသည်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝ်ဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိမင်္ဂကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ရုန်ရင်းသောကာမရာဂကို ရုန်ရင်းသော ဗျာပါဒကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသကဒါဂါမိမင်္ဂ ရုန်ရင်းသော ကာမရာဂစသည်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၁၀။ သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် သက္ကာယဒိဋ္ဌကို ။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း မောဟကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသောတာပတ္တိမဂ် သက္ကာယဒိဋ္ဌစသည်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် သက္ကာယဒိဋ္ဌကို ။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း မောဟကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသောတာပတ္တိမဂ် သက္ကာယဒိဋ္ဌစသည်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၁၁။ ပရဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်သုံးပါး တို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်သုံးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်သုံးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်နှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

အရှင်သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်နှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ရအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်မှလည်း မဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ရအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၁၂။ သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်သုံးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ကုန်ဟု (နှုတ်ဆိုး ပြု၍) အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂလေးပါးတို့ကို ရအောပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထို မင်္ဂလေးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ဟု (နှလုံးပြု၍) အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ကုန်ဟု (နှလုံးပြု၍) အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂသုံးပါးတို့ကို ရအောပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထို မင်္ဂသုံးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ဟု (နှလုံးပြု၍)အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ရအောပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ယု (နှလုံးပြု၍) သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂနှစ်ပါးတို့ကို ရအောပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုမင်္ဂနှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ဟု (နှလုံးပြု၍) သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

အပရာပိသမန္နာဂတကထာ ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ် (၄၂) ၁၀-သဗ္ဗသံယောဇနပဟာနကထာ[၁]

၄၁၃။ သကဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[၂]

၁။ မုချအားဖြင့်သာလျှင် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်မည်၏ဟု အယူရှိသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်တော်မူလိုသဖြင့် ဤသဗ္ဗသံယောဇနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အောက်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မင်္ဂသုံးပါးအပေါင်းဖြင့် ပယ်အပ်သည်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်စွန့်အပ်ပါကုန်၏[1]။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။[2]

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏[3]။

သကဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်တည်းဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်တည်းဟု မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၁၄။ သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်စွန့်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ရုန့်ရင်းသော ကာမရာဂကို ရုန့်ရင်းသော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၁၅။ သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ရုန့်ရင်းသောကာမရာဂကို ရုန့်ရင်းသောဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂ ဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကာမရာဂ ဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ တဖန် နောက်ထပ်မေးမြန်းလတ်သော် ထိုအရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်သော သံယောဇဉ်မရှိခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၂။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သောကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၁၆။ သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အနာဂါမိဖိုလ်တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အနာဂါမိဖိုလ်ဘည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ် အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ပယ်စွန့်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ရူပရာဂ အရူပရာဂ မာန ဥဒ္ဓစ္စ အဝိဇ္ဇာကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ရူပရာဂ အရူပရာဂ မာန ဥဒ္ဓစ္စ အဝိဇ္ဇာကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်ဘည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ် အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၁၇။ ပရဝါဒီ။ ။သံယောဇဉ် အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ရဟန္တာသည် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သဗ္ဗသံယောဇနပ္ပဟာနကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မှတ်သားဖွယ် အက္ခရာစဉ်

(ပဌမအုပ်)

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[အ]	
အကျိုးဝိပါက်ရှိမရှိ	၈၃
အညာဏကထာ	၂၃၄
အညိန္ဒေ အညာတာဝိန္ဒေ နှိုင်းယှဉ်ရာ၌ ပရဝါဒီက တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ	၃၂
အညိန္ဒေနှင့် အညာတာဝိန္ဒေ နှိုင်းယှဉ်၍ သကဝါဒီက ဆိုပုံ	၂၉
အဌကနိဂ္ဂဟ	၁၇
အဌမကကထာ	၃၁၄
အဌမကဿ ဣန္ဒြိယကထာ	၃၂၀
အတီတက္ခန္ဓာဒိကထာ	၁၉၉
အတီတက္ခန္ဓာဒိသမောဓာနကထာ	၁၉၁
အတီတစက္ခုရူပါဒိကထာ	၁၇၈
အတီတညာဏာဒိကထာ	၁၈၁
အတီတဟတ္ထာဒိကထာ	၁၈၉
အတီဘာဒိဧကစ္စကထာ	၂၀၇
အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အမေး အဖြေများ	၁၆၅
အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ရှိ မရှိ၌ သကဝါဒီက ဖိနှိပ်ပုံများ	၁၉၃
အတိတ်စသော တရားသည် ခန္ဓာစသည် မည် မမည်	၁၉၉
အန္ဓကဂိုဏ်းသား ပရဝါဒီများ၏အယူ	၂၁၃
အနာဂတ်တရား ရှိမရှိ မေးခြင်း	၂၁၁
အနာဂတာဒိဧကစ္စကထာ	၂၁၁
အနာဂါမ်ငါးမျိုး	၃၇၅
အနာဂါမ်နှင့် အောက်ပိုင်းသံယောဇဉ်	၁၄၆
အနာဂါမ်များ	၁၅၃
အနာဂါမ်သည် အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ကို ပယ်သလော	၁၄၆
အနာသဝကထာ	၃၅၀
အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ	၂၇၆
အနုလောမပဋ္ဌကနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပုံ	၅
အပရာပိ သမန္နာဂတကထာ	၃၇၄
အပါယ်ဆင်းရဲများကို တင်ပြ၍ မေးခြင်း	၇၆
အဘိညာနုယောဂ	၈၄
အမိအဖဟူ၍ ရှိမရှိ	၈၆
အရဟန္တာဒိကထာ	၁၈၄
အရိယန္တိကထာ	၂၉၉
အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနပရိဟာနိ	၁၀၆
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက် ရှိမရှိ	၈၉
အလုံးစုံသော တရားရှိသည်ဟူသောအယူ	၁၆၃
အသညကထာ	၃၃၇
အသညသတ်သတ္တဝါတို့အား စုတိ ပဋိသန္ဓေခဏ၌ သညာရှိ၏ဟု အယူ ရှိသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင်တို့၏ဝါဒ	၃၃၇
အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိမရှိ	၃၃၇
အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာ	၁၂၈
အသိညာဏ်နှင့် ကာလသုံးပါး	၁၈၂
[အာ]	
အာယတန ဓာတ် ဣန္ဒေများ မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘော ရ မရ	၂၈
[ဣ]	
ဣန္ဒေငါးပါး	၃၂၅

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ဣ-ဤ]	
ဣန္ဒြေနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်	၂၀
ဣန္ဒြေနှင့်ပုဂ္ဂိုလ် နှိုင်းယှဉ်ချက်၌ သကဝါဒိက ဖိနှိပ်ပုံ	၂၀
ဤဘုံ၌ ပွါးပြီးဧသာမင်္ဂဖြင့် အခြားဘုံ၌ ရဟန္တာ ဖြစ် မဖြစ် မေးပုံ	၁၄၇
[ဥ]	
ဥတ္တိယသူကြွယ်	၃၄၆
ဥပနယနစတုက္က	၄၊၁၀
ဥပပတ္တိကထာ	၃၄၇
ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ	၅၆
[ဧ]	
ကေစ္စံအတ္ထိတိကထာ	၂၀၇
[ဩ]	
ဩဓိသောကထာ	၁၅၀
ဩပမ္မသံသန္ဒနာ	၂၄
[က]	
ကင်္ခါကထာ	၂၄၂
ကာမဆာဂနှင့် ဗျာပါဒခေါင်းပါးလျှင် သကဒါဂါမ်	၁၆၂
ကာယဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ကာယဝိညာဏ် ပထဝီ ဓာတ် မနသိကာရနှင့် ကာလသုံးပါး	၁၇၀
ကာယာနုပဿနာပုဂ္ဂိုလ် ရှိ မရှိ	၉၅
ကာလသံသန္ဒနာ	၁၆၄
ကိလေသာကို အစိတ်အစိတ်ပယ်စွန့်ပုံ	၁၅၀
ကိလေသာပယ်ပြီး အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ လျောက်ပျ မကျ မေးဖြေကြပုံ	၁၁၉
ကုက္ကုဋ္ဌကထာ	၂၇၁
ကံ၏ အကျိုးကို ရ မရ	၃၂
ကံရှိ မရှိ	၈၂
ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံကို ရအပ် မရအပ်	၆၉

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ခ]	
ခန္ဓာငါးပါးကို စုစဉ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ငါးယောက်ဟု ဆိုသင့် မဆိုသင့်	၆၂
ခန္ဓာငါးပါးနှင့် ကာလသုံးပါး ပိုင်းခြား ခြင်းစသည်	၁၉၁
ချုပ်ငြိမ်းမှု နှစ်မျိုး	၂၉၁
[ဂ]	
ဂတိအနုယောဂ	၄၆
ဂိဟိဿအရဟာတိကထာ	၃၄၅
ဂေါကုလိကဂိုဏ်းဝင်တို့၏ အယူ	၂၇၁
[ဃ]	
ဃာန ဂန္ဓာရုံ ဃာနဝိညာဏ် ဝါယော ဓာတ် မနသိကာရနှင့် ကာယသုံးပါး ၁၇၀	
[စ]	
စက္ခာယတနစသည်သည် ပုဂ္ဂိုလ် မည် မမည်	၃၆
စကြဝတေးမင်း၏ ရတနာခုနစ်ပါး ၂၁၇၊၃၆၉	
စကြဝတေးမင်း လူ့ ဘောင်မှ ရဟန်း ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်လျှင် ဘုရား ဖြစ်နိုင်ကြောင်း	၃၆၉
စကြဝတေးမင်းသားတော်များ စုံမ်းပကား	၃၆၉
စကြဝတေးမင်းသုံးပါး မြတ်စွာဘုရား သုံးဆူ	၁၉၂
စက္ခု ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် အာလောက မနသိကာရနှင့် ကာလသုံးပါး	၁၇၀
စက္ခုသုံးမျိုး	၃၂၀
စတုက္ကသံသန္ဒနာ	၃၃
စတုက္ကနိဂ္ဂဟ	၁၃

အကွဲရုစဉ်	စာမျက်နှာ
[စ]	
စတုဝေါကာရဘဝချင်းတူသော်လည်း သညာ ရှိမရှိခြားပုံ	၃၄၄
စိတ်တခုက တနေ့လုံး နေ မနေ	၂၆၆
စိတ်တခုသည် ကမ္ဘာရှစ်သောင်းလေး ထောင် တည်သည်ဟူသောစကား	၂၆၇
စိတ္တဋ္ဌိတိကထာ	၂၆၆
စိတ်တိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ် မပညတ်	၆၅
[ဆ]	
ဆဋ္ဌနိဂ္ဂဟ	၁၅
ဆင်းရဲစကားပြောတိုင်း မဂ်ကို ပွါးစေသလား	၂၆၅
[ဇ]	
ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသားတို့က ဥတ္တရကုရု ကျွန်းသားနှင့် တာဝတိ သာနတ် ဘို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်ပုံ	၁၄၅
ဇဟတိကထာ	၁၅၇
ဇိဝှါ ရသာရုံ ဇိဝှါဝိညာဏ် အာပေါဓာတ် မနသိကာရနှင့် ကာလသုံးပါး	၁၇၈
ဇီဝနှင့် သရီရ တမျိုးတခြားလော	၅၄
ဇီဝသရီရပြဿနာ၌ သကဝါဒီက ဖိနှိပ်ပုံ	၄၄
[ည]	
ညာတကာနုယောဂ	၈၅
ညာဏ်နှင့် ညာဏ်၏ကိစ္စ	၁၈၁
[တ]	
တတိယနိဂ္ဂဟ	၁၂
တရားအားလုံး သတိပဋ္ဌာန် မည် မမည် မေးပုံ	၂၁၃
တန်ခိုးဖန်ဆင်းသူ ရှိ မရှိ	၈၄
တိုင်းပြည်နှင့် မင်းဥပမာ	၆၄
[ဒ]	
ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်ဖြင့် မြင်နိုင်သော အရာဝတ္ထု	၆၈
ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ	၃၂၅
ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အဆင်းကို မြင်သလော, ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်သလော	၆၉
ဒိဗ္ဗသောတကထာ	၃၂၉
ဒုက္ခ၌ ညာဏ်ကို ဆောင်ခြင်းသည် မဂ္ဂင် ဟုတ် မဟုတ် မဂ်၌ အကျုံးဝင် မဝင်	၂၆၅
ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်လျှင် သစ္စာလေးပါးကို မြင် မမြင်	၂၈၂
ဒုက္ခဟု သိသူက ဒုက္ခစကားပြောဆိုပုံ	၂၅၇
ဒုက္ခာဟာရကထာ	၂၆၅
ဒုတိယစိတ်ဖြစ်သော် ပုဂ္ဂိုလ်ပြောင်း မပြောင်း ပြဿနာ	၆၅
ဒုတိယနိဂ္ဂဟ	၇
[ဓ]	
ဓာတ်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်	၆၂
[န]	
န အနာဂတာဒိကေစ္စကထာ	၂၁၁
န သုတ္တသာဓန	၁၉၉
န သုတ္တာဟရဏကထာ	၁၅၇
နိဂ္ဂမနစတုက္က	၆၊၁၁
နိဂ္ဂဟစတုက္က	၄၊၉
နိဗ္ဗာန်ခံစားသူ	၇၆
နိဗ္ဗာန်စံပြီးသောပုဂ္ဂိုလ် နိဗ္ဗာန်၌ ရှိ မရှိ	၉၃
နိဗ္ဗာန်တရားအရာ၌ ပရဝါဒီက ဖိနှိပ်ပုံ	၁၉၄
နိရောဓကထာ	၂၉၁
နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူသောအယူ	၃၄၀
နတ်ချမ်းသာစသည်အကြောင်း	၇၄
နတ်ချမ်းသာနှင့် ခံစားသူ တမျိုးစီ	၇၅
နတ်တို့နှင့် သူ့ အသက်သတ်မှုစသည်	၃၃၆
နတ်ငြဟ္မာများနှင့် မြတ်သောအကျင့်	၁၄၅

အကွာရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ပ]	
ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေသူတို့၌ အကျင့် ကောင်း ရှိ မရှိ	၁၄၅
ပစ္စနီကပဉ္ဇကနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပုံ	၁၀
ပဉ္ဇမနိဂ္ဂဟ	၁၄
ပဉ္ဇတ္တာနုယောဂ	၄၂
ပဋိကမ္မစတုက္က	၃၈
ပဋိဇေဓာနုယောဂ	၈၇
ပဋိသန္ဓေယ္ယသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာ ဖြစ် မဖြစ်	၃၄၇
ပဌမနိဂ္ဂဟ	၁
ပဒသောဓနကထာ	၁၉၂
ပရဝါဒိ အဖိန်ပ်ခံထိုက်ပုံ (သကဝါဒီအဆို)	၉
ပရဝါဒီ၏ မတရားဖိန်ပ်ပုံ	၁၀
ပရဝါဒီက ဖိန်ပ်ပုံ	၇၊၁၆၊၁၇
ပရဝါဒီက သကဝါဒီ၏ ပုဂ္ဂလဝါဒ၌ ဖိန်ပ်မှုပုံ ချေပပုံ	၄
ပရဝါဒီက သကဝါဒီကို ပုဂ္ဂလဝါဒ၌ ဖိန်ပ်ပုံ	၄
ပရဝါဒီက သကဝါဒီကို တုံ့ပြန်ဖိန်ပ်ပုံ	၃
ပရဝါဒီက သကဝါဒီကို ဖိန်ပ်၍ဆိုပုံ	၁၅
ပရဝိတဉ်ရဏကထာ	၂၄၉
ပရိဟာနိယကထာ	၁၀၄
ပရူပဟာရကထာ	၂၂၃
ပုဂ္ဂလကထာ	၁
ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥပါဒ် ဌိ ဘင် ထင်ရှား မထင်ရှား	၉၂
ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြင့် ရ မရ	၁
ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီဝတ္တ မတ္တ	၄၄
ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ရုပ် နှိုင်းယှဉ်ရာ၌ သကဝါဒီက ဖိန်ပ်ပုံ	၃၄
ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဝိညာဏ် နှိုင်းယှဉ်ရာ၌ သကဝါဒီက ဖိန်ပ်ပုံ	၃၅
ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှုမှတ် မရှုမှတ်	၉၆
ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကတပါးသို့ ကျင်လည် မကျင်လည်	၄၆

အကွာရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ပ]	
ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကတပါးသို့ ကျင်လည် ရာ၌ ရုပ်နှင့်တကွဖြစ် မဖြစ်	၅၃
ပုဂ္ဂိုလ်သည် သင်္ခတဟုတ် မဟုတ်	၉၀
ပုဂ္ဂိုလ်သည် သပစ္စယမည် မမည်	၄၀
ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ရထိုက်ကြောင်း ပရဝါဒီအဆို	၃၈
ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏ဟူသောစကား	၁၆၂
ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်သလောဟု မေးခြင်း	၁၅၃
ပုဗ္ဗသေလိယအပရသေလိယဟူသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင်တို့၏အယူ	၂၂၃
ပုရိသကာရာနုယောဂ	၆၉
ပြုသူနှင့် ခံစားသူ	၈၀
[ဗ]	
ဗလကထာ	၂၆၃
ဗေဒံဂျာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဘုရား ဖြစ်ရသည်	၃၆၂
ဗြဟ္မာတို့၏စိတ်တခုသည် အသက် ထက်ဆုံး တည် မတည်	၂၆၉
[ဘ]	
ဘဝသည် အနိစ္စစသော သဘော ဖြစ် မဖြစ်	၉၃
ဘုရားလောင်းနှင့် စကြဝတေး မင်းလောင်း	၃၆၇
[မ]	
မံသစက္ခု ဒိဗ္ဗစက္ခုထူးခြားပုံ	၃၂၆
မဇ္ဈိမဇနပုဒ်နေသူများနှင့် အကျင့်ကောင်း	၁၄၅
မပြုလုပ်ပဲ ခံစားရ မခံစားရ	၈၁
မနော ဓမ္မာရုံ မနောဝိညာဏ် ဟဒယဝတ္ထု မနသိကာရနှင့် ကာလသုံးပါး	၁၇၉

အကွရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[မ]	
မဟိသာသက အန္ဓကဂိုဏ်းဝင်တို့၏အယူ	၂၉၁
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုစွဲ၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့် မဆိုသင့်	၆၁
မင်းအဖြစ်မှ ကုန်သည်စသည်သို့	၅၀
မာရ်နတ်အသင်းဝင်တို့က ရဟန္တာအား သုက်လွတ်စေကြပုံ	၂၂၄
မြေကြီး သမုဒ္ဒရာ မြင့်ခိုရ်တောင်တို့ကို ဥပမာပြခြင်း	၇၁
မျက်စိကို စွဲ၍ မျက်စိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့် မဆိုသင့်	၆၀
မြင်ခြင်း ကြားခြင်းရှိ၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထဖြစ်ကြောင်းစကား	၆၇
မြတ်စွာဘုရား၏ အခေါ် အဝေါ် နှင့် လောကုတ္တရာ	၂၈၅
မြတ်စွာဘုရား အားအစွမ်းနှင့် အရိယာ	၂၉၉
မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်း သာဝကနှင့် ဆက်ဆံ မဆက်ဆံ	၂၉၃
မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကား၍ ပြောဆို ချက်များ	၉၇
[ယ]	
ယထာကမ္မူပဂတညာဏကထာ	၃၃၁
ယသအမျိုးသား	၃၄၆
ယသအမျိုးသားကို ထောက်၍ လူသည်	
[ရ]	
ရဟန္တာဖြစ်၏ဟုယူသော ဥတ္တရာပထ ဂိုဏ်းဝင်တို့၏ဝါဒ	၃၄၅
ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် မဆုတ်ယုတ်	၁၀၄
ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံး အာသဝ၏ အာရုံဟုတ် မဟုတ် ဟူသောအယူ	၃၅၀
ရဟန္တာ၏ မင်ပွါးမှုအတိုင်းအရှည်	၁၁၂
ရဟန္တာအား မသိမှုရှိ မရှိအမေး	၂၃၄
ရဟန္တာအား သူတပါးတို့ ပြောပြရမှု ရှိ မရှိ	၂၉၄
[ရ]	
ရဟန္တာအား သုက်လွတ်မှု ရှိ မရှိ	၂၂၃
ရဟန္တာနှင့် အတိတ်ကိလေသာများ	၁၈၄
ရဟန္တာနှင့် ဥပေက္ခာခြောက်ပါး	၃၆၁
ရဟန္တာနှင့် ပဋိသန္ဓေ	၁၄၉
ရဟန္တာနှင့် ယုံမှားမှု	၂၄၂
ရဟန္တာနှင့် မေထုန်မှု	၂၂၈
ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံပုံ	၃၅၄
ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ် ဝိမုတ္တိ မည် မမည်	၃၀၇
ရုပ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ် မပညတ်	၅၆
ရုပ်ကို မှန်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ် မရအပ်	၁၈
ရုပ်စသည်သည် သဒ်တဟုတ် မဟုတ်	၉၁
ရုပ်နှင့် ကာလပိုင်းခြားချက်	၁၆၆
ရုပ်နှင့်နိဗ္ဗာန် နှိုင်းယှဉ်ချက်	၁၇၀
ရုပ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ	၁၈
ရုပ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ် နှိုင်းယှဉ်ချက်နှင့် ပရဝါဒီက တို့ပြန်ပုံ	၂၁
ရုပ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ရ မရ	၃၄
ရုပ်မရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်မည် မမည်	၄၃
ရုပ်ရှိသလော	၂၂၁
ရုပ်ရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်မည် မမည်	၄၂
ရုပ် ဝေဒနာ သညာ သခ်ါရ ဝိညာဏ်တို့ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်အတူ ကျင်လည်သလော	၅၅
ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်ကြောင်းဖြင့် ပရဝါဒီက တို့ပြန်၍ ဆိုပုံ	၃၇
ရုပ်သည် ရုပ်၏အဖြစ်ကို စွန့်မစွန့် မေးဖြေပုံ	၁၇၀
ရွာနှင့် ရွာသား ဥပမာ	၆၄
[လ]	
လက္ခဏကထာ	၃၆၆
လက္ခဏယုတ္တိကထာ	၃၉
လက္ခဏာကြီးနှင့် ပြည့်စုံသူသည် ဘုရားလောင်း	၃၆၆

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[လ]	
လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာ ဖြစ် မဖြစ်	၃၄၅
လူ့အဖြစ် နတ်အဖြစ်	၄၉
လူ့အဖြစ်မှ ဘီလူး တိရစ္ဆာန်စသည်သို့	၅၀
လက်ခြေစသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့နှင့် ကာလသုံးပါး	၁၈၉
လက်ပြတ် ခြေပြတ်များ	၅၁၀
လွတ်မြောက်ပြီးသောစိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ် မဖြစ်	၃၁၁
[ဝ]	
ဝစနသောဓနကထာ	၄၈၁၇၅
ဝစီဘေဒကထာ	၂၅၅
ဝဇ္ဇိပုတ္တက သမ္မိတိယတို့၏ ပုဂ္ဂလဝါဒ အဖြေ	၁
ဝိညာဏ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်အရ၌ ပရဝါဒီက ဖိနှိပ်ပုံ	၂၂
ဝိညာဏ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ	၁၉
ဝိညာဏ်နှင့် ရုပ်ဝါဒ၌ သကဝါဒီကဆိုပုံ	၂၆
ဝိမုစ္စမာနကထာ	၃၅၁
ဝိမုတ္တိကထာ	၃၀၇
ဝေဒနာကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ် မပညတ်	၅၇
ဝေဒနာခံစား၍ သိသူ	၉၄
ဝေဒနာစသည်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည် မမည်	၃၅
ဝေဒနာနှင့် ရုပ်နှိုင်းယှဉ်ရာ၌ သကဝါဒီက ဖိနှိပ်၍ ဆိုပုံ	၂၄
ဝေဒနာနှင့် ရုပ်နှိုင်းယှဉ်ရာ၌ ပရဝါဒီက တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ	၃၀
ဝေဒနာ သညာ သခ်ါရ ဝိညာဏ်ရှိ မရှိ	၂၂၁
ဝေါဟာရကထာ	၂၈၅
[သ]	
သကဝါဒီ၏ မတရားဖိနှိပ်ပုံ (ပရဝါဒီ၏အဆို)	၅
သကဝါဒီက ပရဝါဒီကို ပုဂ္ဂလဝါဒ၌ ဖိနှိပ်ပုံ	၂
သကဝါဒီက ပရဝါဒီအား တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ	၈
[သ]	
သကဝါဒီက ဖိနှိပ်ပုံ	၁၃၊၁၄
သက္ကာယဒိဋ္ဌိပယ်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်များ မလျောကျကြောင်း	၁၂၁
သခ်ါရတို့သည် ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ ဟူသောစကား	၂၇၁
သခ်ါရနှင့် ဝိညာဏ် နှိုင်းယှဉ်၍ ဆိုပုံ	၂၇
သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်များ လျောကျ မလျောကျ ပြဿနာ	၁၁၄
သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်းသိပုံ	၂၇၆
သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါး	၁
သစ္စိကဋ္ဌ သဘာဂါနုယောဂ	၉၀
သညာ သခ်ါရ ဝိညာဏ်ကိုစွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ် မပညတ်	၅၉
သတ္တမနိဂ္ဂဟ	၁၆
သတိပဋ္ဌာနကထာ	၂၁၃
သဗ္ဗညုတညာဏ်ကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏ ဟူသောအယူ	၃၆၂
သဗ္ဗမတ္ထီတိကထာ	၁၆၃
သဗ္ဗသံယောဇနပ္ပဟာနကထာ	၃၈၂
သမန္နာဂတကထာ	၃၅၄
သမယဝိမုတ္တရဟန္တာ	၁၂၈
သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု ရှိ မရှိ	၂၅၈
သမာပတ်ဝင်စားသူနှင့် နှုတ်မြွက်မှု	၂၅၅
သမ္မိတိယ ဝဇ္ဇိပုတ္တက သဗ္ဗတ္ထိဝါဒီနှင့် သံဂီတိဂိုဏ်းဝင်အချို့တို့၏ဝါဒများကို ဖြေရှင်းချက်	၁၀၄
သာဝတ္ထိမြို့နှင့် မြတ်သောအကျင့် ကျင့်သုံးမှု	၁၄၆
သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့ ပဋိသန္ဓေယူသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူသော အယူ	၃၄၇
သုခဝေဒနာခံစား၍ သိ မသိ	၉၃

အကွေ့ရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[သ]	
သုတ္တသာဓန	၁၉၅၊ ၂၀၆
သုတ္တာဟရဏကထာ	၁၆၁
သူဆင်းရဲမှု မင်းအဖြစ်သို့	၅၁
သေတုံလုလင်	၃၄၆
သောတနှစ်မျိုး	၃၃၀
သောတ သဒ္ဒါရုံ သောတဝိညာဏ် အာကာသ မနသိကာရနှင့် ကာလသုံးပါး	၁၇၈
သောဘာပတ္တိမဂ္ဂဉာန် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်း မှုကို ပယ်ရှားပြီးဖြစ်ပုံ	၃၁၄
သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာန်နှင့် ဣန္ဒြေတရားများ	၃၂၀
သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိရိယရှိ မရှိ အမေး	၃၂၁
သောတာပန်စသည် ရှိ မရှိ	၈၇

အကွေ့ရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[သ]	
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့လောကမှ နတ်လောကသို့ ကူးပုံ	၅၂
သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် မဆုတ်ယုတ်	၁၀၇
သောတာပန်သုံးမျိုး	၃၇၅
သံခြေကျဉ်းနှင့် အကျဉ်းသား	၆၄
သံဃာနုယောဂ	၈၉
သံယောဇဉ်သုံးပါးကို ပယ်ခြင်းကြောင့် သောဘာပတ္တိဖိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောခြင်း	၁၆၁
သံဝရကထာ	၃၃၃
သံသန္ဒနဗြဟ္မစရိယကထာ	၁၄၇
သစ်ပင်နှင့် အရိပ်ဥပမာ	၆၃
[ဟ]	
ဟေဝတ္ထိကထာ	၂၁၈

နိုင်ငံတော်ပုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ချုပ်နှင့်
အောက်ပါအရောင်းကိုယ်စားလှယ်များထံမှာ ရနိုင်ပါသည်။

၁။ စာပေဗိမာန် ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂။ အင်းဝစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၃၂ ဆူးလေဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၃။ ပညာရောင်ခြည် စာပေဌာန၊ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ ကြည့်မြင်တိုင်။

၄။ သီရိရတနာ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ အမှတ် ၂၅-၂၆ ရွှေတိဂုံဘုရား စေ့းတော်ရံ့။

၅။ ပြည်သူ့စာပေတိုက်၊ ၅၄၆ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၆။ ကမ္ဘာအေး ပိဋကတ် စာပေဌာန၊ ၂၂-၂၄ ရွှေတိဂုံဘုရား စေ့းတော်ရံ့၊ ရန်ကုန်မြို့။

၇။ ဣန္ဒာသယ ပိဋကတ် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၅၄-၅၅၊ ရွှေတိဂုံဘုရား စေ့းတော်ရံ့၊ ရန်ကုန်မြို့။

၈။ ရတနာ့ဝါဒီ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ ၆၉-၇၀ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီး စေ့းတော်ရံ့၊ ရန်ကုန်မြို့။

၉။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သင်္ကန်းပရိက္ခရာဆိုင်၊ ၃၇-၃၈ ရွှေတိဂုံဘုရားစေ့းတော်ရံ့၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၀။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သင်္ကန်းပရိက္ခရာ-ယွန်းထည်ကြေးကုန်ဆိုင်၊ ၄၇-၄၈ ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက်စောင်းတန်း ရန်ကုန်မြို့။

၁၁။ ပိဋကတ်စာပေဖြန့်ချိရေးနှင့် စာအုပ်ချုပ်လုပ်ရုံဌာန၊ ၄၃-၄၄-ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက် စောင်းတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၂။ ပညာအလင်းပြစာအုပ်တိုက်၊ ၁၃၀-ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃။ ရန်နိုင်စတိုး၊ လမ်း ၃၀၊ လမ်းလယ်ဘုရားအနီး၊ မန္တလေးမြို့။

၁၄။ အမျိုးသားစာအုပ်ဆိုင်၊ မြောက်ဘက်တိုက်တန်း၊ စေ့းချို၊ မန္တလေးမြို့။

၁၅။ ဇဲ့-စာပေရိပ်မြုံ၊ ၁၉၅၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၆။ ဇမ္ဗူ။ မိတ်ဆွေပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်ဆိုင်၊ ဂ-၉-စီရုံ၊ စေ့းချို၊ မန္တလေးမြို့။

၁၇။ စကြာမင်းတံဆိပ် သင်္ကန်းပရိက္ခရာနှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၄၅-ဗိုလ်ဘထူးလမ်း၊ မန္တလေးမြို့။

၁၈။ ဦးမြကြီး-ဒေါ်လေးမိ၊ ဆန့်စက်ပိုင်ရှင်၊ မြောက်တံခါးရပ်၊ စစ်ကိုင်းမြို့။

၁၉။ သိန်းဆေးတိုက်နှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၉-လမ်းထိပ်၊ မအူပင်မြို့။

၂၀။ ဦးထွန်းမြဦး၊ ခရိုင်ဒေသကိုယ်စားလှယ်၊ ကျောက်ဖြူမြို့၊ ရခိုင်တိုင်း။

၂၁။ ဦးစိန်မြင့် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအရှေ့ဘက်မုခ်၊ တောင်ငူပြင်၊ မန္တလေးမြို့။